

เลยไฮนา

คำปราศรัยใน
การประชุม
ใหญ่สามัญ

“และคนที่รับสิ่งทั้งปวงด้วย ความชอบคุณ จะได้รับยกย่อง; และสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกนี้จะเพิ่มเติมให้เขา, แม้ร้อยเท่า, แท้จริงเท่า, มากกว่า” [คพ. 78:19; เห็นตัวจริง]

“ข้าพเจ้าสัมผัสการเปลี่ยนแปลงของความสำนึกคุณที่เพิ่มขึ้นสำหรับพรและความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดทั่วศาสนจักร ดูเหมือนความสำนึกคุณนั้นจะเติบโตเร็วมากท่ามกลางสมาชิกศาสนจักรในเวลาและสถานที่ซึ่งมีการทดลอง ศรัทธาของพวกเขา ที่พวกเขาต้องวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าขอความช่วยเหลือให้ดำเนินต่อไป”

ประธานเฮนรี่ บี. อาชริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ความสำนึกคุณในวันสะบาโต,” เสียโยนา, พ.ย. 2016, 101.

เก้าคนนั้นอยู่ที่ไหน? โดย วอลเตอร์ เรน

ดูคา 17:11-19 ซึ่งพระเยซูทรงกล่าวหลังจากพระองค์ทรงรักษาคนโรคเรื้อน 10 คน มีเพียงคนเดียวกลับมาแสดงความสำนึกคุณ

สารบัญ พฤศจิกายน 2016

ปีที่ 22 • เล่มที่ 11

ภาคการประชุมใหญ่สตรี

- 6 ฉันจะนำความสว่างแห่งพระกิตติคุณมาสู่บ้านของฉัน
จิน บี. บิงแฮม
- 9 พระอาจารย์ผู้ทรงเกียรติ
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
- 12 ลูกขึ้นด้วยความเข้มแข็งเถิด พี่น้องสตรีในไซออน
บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน
- 15 ชั้นสี่ ประตูดุสศทัต
ประธานเคทีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท

ภาคเช้าวันเสาร์

- 19 โอ้แผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด!
ประธานเคทีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท
- 22 “จงกลับมาติดตามเรา” โดยปฏิบัติด้วยความรักและการรับใช้แบบชาวคริสต์
เอ็ลเดอร์ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
- 25 ความปรารถนาที่จริงใจของจิตวิญญาณ
แคโรล เอฟ. แมคคองกี
- 27 “เราจะยกผู้หยิ่งรู้ที่เลิศเลอผู้หนึ่งขึ้น”
เอ็ลเดอร์เทร็ก ซี. คริสเตียนเซน
- 30 พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงสอนเราให้สวดอ้อนวอน
เอ็ลเดอร์ฮวน เอ. อูซคา
- 32 นันตีพอหรือไม่ ฉันจะทำได้ไหม
เอ็ลเดอร์เจ. เคฟน์ กอร์นิช
- 35 พยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 39 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 40 องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซู
เอ็ลเดอร์เคนวิน แอล. กุก
- 44 มองพระคัมภีร์ มองพระเจ้า
เอ็ลเดอร์แกรีอี อี. สตีเวนสัน
- 48 “คิดสนิทอยู่กับความรักของเรา”
เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 52 เพื่อการพัฒนาและเรียนรู้ทางวิญญาณของเรา
เอ็ลเดอร์คิมเบิลยู. มาร์ก แบสเชดต์

- 55 อีกหิมเพื่อพระคริสต์
เอ็ลเดอร์คาซุฮิโกะ ยามาซึตะ
- 57 การแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
เอ็ลเดอร์คัลลิน เอช. โอคัส

ภาคการประชุมใหญ่ฐานะปุโรหิต

- 61 ตัวแทนของศาสนจักร
เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 68 มีพลังในพระคัมภีร์
เอ็ลเดอร์เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์
- 71 เรียนรู้จากแอลมาและอิมวลีค
ประธานเคทีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท
- 75 เพื่อเขาจะกลายเป็นคนเข้มแข็งเช่นกัน
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 78 หลักธรรมและคำสัญญา
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 80 เส้นทางที่สมบูรณ์ซึ่งนำไปสู่ความสุข
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
- 81 ปิติและการอยู่รอดทางวิญญาณ
ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
- 85 ศีลระลึกช่วยให้เราบริสุทธิ์ได้
เอ็ลเดอร์ปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส
- 88 แผนอันสำคัญยิ่งแห่งการไล่
ลินคา เอส. ริฟส์
- 90 พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 93 พรของการนมัสการ
อธิการดิน เอ็ม. เดวิส
- 96 ผู้พิพากษาที่ชอบธรรม
เอ็ลเดอร์ลินน์ จี. รอบบินส์
- 99 ความล้าแก่คุณในวันสะบาโต
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 102 “ถ้าพวกท่านรู้จักเราแล้ว”
เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบคเนอร์
- 106 หลักคำสอนของพระคริสต์
ไบรอัน เค. แอชตัน
- 110 รับใช้
เอ็ลเดอร์คาร์ล บี. กุก
- 113 เกรงว่าท่านจะลืม
เอ็ลเดอร์ โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
- 116 พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเซ่น้ำตาทุกหยด
เอ็ลเดอร์ฮิวาน เอ. ซุมพซ
- 119 ไม่มีปิติใดยิ่งใหญ่ไปกว่าการได้รู้ว่าพวกเขารู้
เอ็ลเดอร์เด. เบรทท์ แมทเทอร์สส์
- 121 การกลับใจ: การเลือกอันนำไปปิตินันต์
เอ็ลเดอร์เคล จี. เรนลันด์
- 64 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับ
สามัญของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 125 ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 126 ข่าวศาสนจักร

การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 186

คำวันเสาร์ 24 กันยายน 2016 ภาคการประชุมใหญ่สตรี

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ลินดา เค. เบอร์ตัน
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เดนีส ลินเบิร์ก
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: บอนนี่ เอช. คอร์ตัน
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงเยาวชนหญิงจากสเตคในออกเดิน ฮันท์สวิลล์ และมอร์แกนยูทาห์; เซอร์ลิน เวอร์เรน, ผู้อำนวยการเพลง; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “Arise, O Glorious Zion,” *Hymns*, no. 40, เรียบเรียงโดยวาร์บี, ไม่ตีพิมพ์; “หากฉันฟังด้วยใจ,” ดีฟอร์ด, เรียบเรียงโดยวาร์บี, ไม่ตีพิมพ์; “ฐานมั่นคงหนักหนา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 33, เรียบเรียงโดยเคเซน, ตีพิมพ์โดยแจ๊คแมน; “ฉันรู้พระเจ้าไถ่ทรงพระชนม์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 59

เช้าวันเสาร์ 1 ตุลาคม 2016 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: จอย ดี. โจนส์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์มาร์คัส บี. แนช
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ตและไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธและเคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: “แสนหวานงานเลิศ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 71; “With Songs of Praise,” *Hymns*, no. 71; “เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 10; “พระเจ้าผู้ไถ่แห่งอิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 5; “Take Time to Be Holy,” ลอง-สตาร์ฟ, เรียบเรียงโดย ลองเฮิร์ดส์, ตีพิมพ์โดยแจ๊คแมน; “If the Way Be Full of Trial, Weary Not,” สวีเนย์, เรียบเรียงโดยวิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ่ายวันเสาร์ 1 ตุลาคม 2016 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เดเนี่ยล แอล. จอห์นสัน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์อัลเลน ดี. เฮย์นีย์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงรวมจากศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโพรโว; ไรอัน เอ็กเกตต์และเอลโม เค็ก, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เก็ตต์และบอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “การสวดอ้อนวอนครั้งแรกของโจเซฟ สมิธ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 13, เรียบเรียงโดย เคเซน, ตีพิมพ์โดย

แจ๊คแมน; “บัพติศมา,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 54, เรียบเรียงโดย เกทส์, ตีพิมพ์โดยแจ๊คแมน; “ถูกเรียกให้รับใช้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 126; “ข้าจะไปที่พระองค์บัญชา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 136, เรียบเรียงโดยวิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “ความหวังอิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 121, เรียบเรียงโดยแซงต์, ไม่ตีพิมพ์

คำวันเสาร์ 1 ตุลาคม 2016 ภาคการประชุมใหญ่ฐานะบโรทิด

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์พอล บี. ไทเพอร์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์บรูซ ดี. พอร์เทอร์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานะบโรทิดแห่งเมลเคิเซเดคจากสเตคในเวสต์แวลลีย์ซิตีและแมกนา ยูทาห์; เคนนีย์ ไวเซอร์, ผู้อำนวยการเพลง; ริชาร์ด เอลเลียตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “เหล่าเอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอล” (ชาย), *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 158, เรียบเรียงโดย สปีล, ไม่ตีพิมพ์; “รักที่บ้าน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 144, เรียบเรียงโดยมานูคิน, ตีพิมพ์โดยแจ๊คแมน; “จงมาร่าเริญยินดี,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 3; “ท่านทำให้ทางสว่างได้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 112, เรียบเรียงโดย ชาบรึสกี, ตีพิมพ์โดยไฮลีย์ชัททิวาลิด

เช้าวันอาทิตย์ 2 ตุลาคม 2016 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์คริสท็อฟเฟิล โกลเด้น
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เดวิน จี. เดอร์แรน
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยการเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็นและริชาร์ด เอลเลียตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 58; “In Hymns of Praise,” *Hymns*, no. 75, เรียบเรียงโดยวิลเบิร์ต; “On This Day of Joy and Gladness,” *Hymns*, no. 64, เรียบเรียงโดยวิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149; “พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักฉัน,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 116, เรียบเรียงโดยฮอฟไฮสนส์และคริสเตียนเซ็น, ไม่ตีพิมพ์; “เชิญประชาผู้รู้พระคุณ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 40, เรียบเรียงโดยวิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย ออกซ์ฟอร์ด

บ่ายวันอาทิตย์ 2 ตุลาคม 2016 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เอนริเก อาร์. ฟาลาเบยา
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์เอริก ดับเบิลยู. โคพิชกา
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ตและไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์และลินดา มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “บอกมา สัจจะคืออะไร,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 139, เรียบเรียงโดยลอง-เฮิร์ดส์, ตีพิมพ์โดยแจ๊คแมน; “แสงอันเมตตาโปรดนำ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 42, เรียบเรียงโดยวิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดยแจ๊คแมน; “สูงขึ้นไป ฝนยอดเขา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 4; “ตามพระองค์ในศรัทธา,” เพอร์รี่, เรียบเรียงโดยเมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; “ขอให้เรารุดไป,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 124, เรียบเรียงโดย เอลเลียตต์

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่างๆ

เข้าไปดูคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางออนไลน์ได้หลายภาษาที่ conference.lds.org จากนั้นเลือกภาษา คำปราศรัยมีในแอปมือถือ Gospel Library ด้วยเช่นกัน ข้อมูลการประชุมใหญ่สามัญในรูปแบบที่เข้าถึงได้สำหรับสมาชิกผู้พิการอยู่ที่ disability.lds.org

ข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

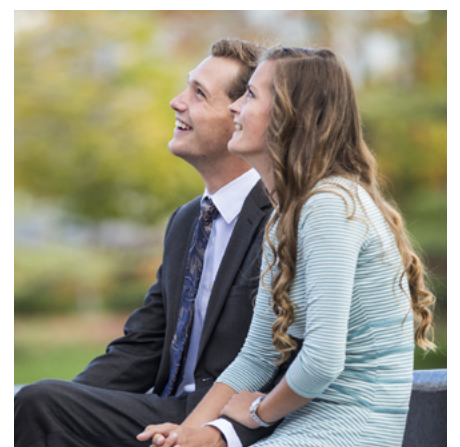
โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการของผู้ที่ท่านเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย แอชลีย์ ลาร์เซ็น
ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เอล บอร์เกส

ภาพการประชุมใหญ่

ผู้ถ่ายภาพการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตีคือโคดี้เบลล์, เอล บอร์เกส, แรนดี คอลลีเออร์, เวสตัน โคลตัน, เนท เอ็ดเวิร์ดส์, แอชลีย์ ลาร์เซ็น, เลสลีย์ นิลส์สัน, แมทท์เรียร์, และคริสตินา สมิธ; ภาพอาคารห้องชุดในเยอรมนี, โดยเดเนี่ยล จี. ดอร์เนลล์; ภาพครอบครัวแฮเรียตต์ อุกต์ดอร์ฟกับผู้สอนศาสนา, เอื้อเฟื้อโดยครอบครัว อุกต์ดอร์ฟ

พฤศจิกายน 2016 ปีที่ 22 เล่มที่ 11

เลขีไอนา 13291 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรมัส เอส. มอนสัน, เสนอริย์ บี. อายริงก์, คีเทอร์ เอฟ. ลูกทอร์ฟ

โคออร์ดิเนตอร์อาวุโสมือสอง: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลิน เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ดี, โรเบิร์ต ดี. เฮลด์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตনার, เควนทิน แอล. ลูก, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรี่ อี. สตีเวนสัน, เดล จี. เรนลันด์

บรรณาธิการ: โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิดาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: แรนดัลล์ เค. เบนเนตต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี

ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, จิน บี. บิงแฮม, เลอเกรนด์ อาร์. เคอร์ติส, จูเนียร์., คริสตอฟเฟอร์ โกลด์มัน, คัลลาส ดี. โอสมัส, เอรียค ดับเบิลยู. โกลฟิงกา, แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, แคลโรน เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. เอเวินส์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: ออคัม ซี. โอคัส

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์รั

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน สัทธ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เบธานี บาร์โธโลมิว, บริททานี บีทีย์, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลด์สัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, อีริค บี. แมคคองกี, โจเซฟ เอ. เพอร์คีย์, เจน ฟินโบรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, มินดี แอนน์ เซลู, มาร์ธา วิคิตัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกซ์

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทคส์ อาร์. ทีเคอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบัลด์ บอดด์, โรมัส ไซดัล, เมท โกลด์, คอลลิน อิงคัส, เอรียค บี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, เรเชล สมิธ, แมเรค เทียร์, เค. นีโคล วอลเคนฮอร์สต์

นักศึกษานิตยสารออกแบบ: เคลลี จอดลีย์

ผู้ประสานงานทรัพยากรด้านปัญญา: โกลเดดดี เนเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เคลลี อะแควร์, คอนนี ไบรอร์ฟ บริดจ์, จูดี เบอร์เลตต์, ไบรอัน ดับเบิลยู. ทิก, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายด์ เทค ราฟเฟอร์รี่, เดเรก ริชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เดนนิส, แฮมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลูวิส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทรอย เอ. เวลลิงกา

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโฆ

เลขีไอนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อีกราคาสมาชิกในประเทศไทย 70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวหนังสือสารเสด็จโชนาของวรรคสาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนพรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีที่เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งฉบับและขอชื่อกับ: ทางออนไลน์ที่ lahona.lds.org; ทางอีเมลที่ lahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. *เสด็จ* (คำศัพท์ในพระคัมภีร์ที่รวมกัน หมายถึง "พิมพ์" หรือ "เครื่องพิมพ์") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย ฮาวายเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เซนต์มาร์ก คัทซ์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน คาซัคสถาน ฟิลิปปินส์ ไทย ตองกา ตุรกี อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์) © 2016 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เนื้อหาเป็นของผู้อื่น ท่านอาจทำซ้ำเพื่อความและจาก *เลขีไอนา* ไปได้โดยไม่มีผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) ลิขสิทธิ์อาจโอนคืนได้ทุกเมื่อไม่ว่าจะโดยให้ท่านทำซ้ำหรือมอบหมายไว้หรือมอบหมาย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: November 2016 Vol. 22 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ดัชนีผู้พูด

คริสเตียนเซ็น, เครก ซี., 27
คริสตอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 48
คอร์นิช, เจ. เคนนี่, 32
ลูก, คาร์ล บี., 110
ลูก, เควนทิน แอล., 40
เคอร์ติส, เลอเกรนด์ อาร์., จูเนียร์, 68
ชมพูช, อิวาน เอ., 116
เควิต, คีน เอ็ม., 93
เนลสัน, รัสเซล เอ็ม., 81
เนทเทอร์ส, เค. เบรธา, 119
บัลลาร์ดี, เอ็ม. รัสเซล, 90
บิงแฮม, จิน บี., 6
เบตনার, เดวิด เอ., 102
เบสเชดด์, ดับเบิลยู. มาร์ก, 52
มอนสัน, โรมัส เอส., 78, 80
มิเออร์ส, ปีเตอร์ เอฟ., 85
แมคคองกี, แครอล เอฟ., 25
ยามาชิตะ, คาซุฮิโกะ, 55
รอปบินส์, ลินน์ จี., 96
ราสแบนด์, โรนัลด์ เอ., 113
รีฟส์, ลินดา เอส., 88
เรนลันด์, เดล จี., 121
สตีเฟนส์, แคลโรน เอ็ม., 9
สตีเวนสัน, แกรี่ อี., 44
ฮอสคาร์สัน, บอนนี่ แอล., 12
อายริงก์, เสนอริย์ บี., 39, 75, 99
ลูกทอร์ฟ, คีเทอร์ เอฟ., 15, 19, 71
อุซดา, ฮวน เอ., 30
แอชตัน, ไบรอัน เค., 106
แอนเดอร์สัน, นีล แอล., 35
โอ๊คส์, คัลลิน เอช., 57
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 61
เฮลด์, โรเบิร์ต ดี., 22

ดัชนีหัวข้อ

กลับใจ (การ), 9, 32, 40, 48, 71, 88, 106, 121
การประชุมสัปดาห์, 85
การเรียกในศาสนจักร, 40, 99, 110
แจ้งขัง (การทำให้), 71, 75
ครอบครัว, 119
ความเป็นหนึ่งเดียว, 110
ความพิการ, 55
ความรัก, 22, 48, 57, 61, 99, 113
ความหวัง, 93, 116
คำพยากรณ์, 27
คุณค่าในตนเอง, 32
คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 19, 48, 119
งานเผยแผ่ศาสนา, 15, 35, 55, 57, 80
จงรักภักดี (ความ), 90
จิตกุศล, 6, 93
โจเซฟ สมิธ, 12, 27, 35, 44, 93, 96, 99, 113
ยามาชิตะ, คาซุฮิโกะ, 55
ชดใช้ (การ), 9, 19, 22, 32, 40, 48, 88, 96, 106, 116, 119, 121
เชื้อเพลิง (การ), 48, 57, 80
เชื้อสายแห่งอิสราเอล, 35
ฐานะปุโรหิต, 61, 75
ดนตรี, 85
ตัดสินใจ (การ), 6, 96
เตรียมพร้อม (การ), 85
นมัสการ, 93
บัญญัติ, 106
บิดมารดา (การเป็น), 22, 96, 119
ประจักษ์พยาน, 27, 40, 44, 68, 113
ปีติ, 55, 81, 88, 116, 121
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 35, 57, 68
เปิดเผย (การ), 52
ผู้นำ (การเป็น), 71, 75
แผนแห่งความรอด, 12, 19, 80, 81, 88, 90
พร, 78, 110
พระคัมภีร์มอรมอน, 27, 44, 52, 68, 71, 119

พระคำแห่งปัญญา, 78
พระบิดามารดาสวรรค์, 48, 102
พระเยซูคริสต์, 6, 9, 12, 22, 25, 30, 32, 35, 40, 44, 48, 55, 80, 81, 85, 88, 90, 93, 96, 102, 106, 110, 113, 116, 119, 121
พระวิญาณบริสุทธิ์, 9, 25, 27, 30, 44, 68, 85, 106
พระวิหาร, 12
พันธสัญญา, 12, 99
พื้นที่ชีวิต (การ), 19
ฟื้นฟู (การ), 12, 27, 35, 44
มารดา (ความเป็น), 119
เมตตา (ความ), 6
ยากลำบาก (ความ), 6, 9, 12, 22, 40, 55, 68, 81, 99, 113, 116
รักษา, เยียวยา (การ), 9
รับใช้ (การ), 22, 55, 61, 71, 75, 99, 102, 110
ลงโทษตักเตือน, 61, 96
ละทิ้งความเชื่อ (การ), 68
ไว้วางใจ (ความ), 15, 52
ศรัทธา, 9, 12, 15, 25, 27, 30, 52, 90, 93, 102, 106, 110, 113, 116
ศาสตพยากรณ์, 27
ศีลระลึก, 85, 99, 106
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 52, 68, 119
สงสัย (ความ), 90, 113
สตรี, 12
สาวกอ่อนวอน (การ), 25, 30, 35, 57
สอน (การ), 12, 22
สอนประจำบ้าน (การ), 61
สะบาโต, 93, 99
सानุศิษย์ (การเป็น), 90, 93, 102, 116
สำนึกคุณ (ความ), 19, 75, 99
สิทธิ์เสรี, 15
เสียดส (การ), 96
อดทน (ความ), 15, 106, 116

เรื่องเด่นจากการประชุมใหญ่ สามัญประจำปีครั้งที่ 186

ประธานโรมัส เอส. มอนสันแบ่งปันข่าวสารสองเรื่องที่น่าสนใจในการประชุมใหญ่สามัญในเช้าวันอาทิตย์ ท่านเป็นพยานถึงแผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสำหรับทุกคน ท่านสอนเกี่ยวกับบทบาทสำคัญของพระเยซูคริสต์ในแผนแห่งความรอดตลอดจนบทบาทของเราในการได้มาซึ่งความสุขที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงประสงค์ให้เราได้รับ (ดู หน้า 80) ในภาคฐานะปุโรหิต ประธานมอนสันเน้นถึงพรที่มาจาก การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าและการถือปฏิบัติพระคำแห่ง

ปัญญาอย่างซื่อสัตย์ (ดู หน้า 78) สตรี เยาวชนหญิง และเด็กหญิงอายุแปดปีขึ้นไปหลายแสนคนมารวมกันที่ศูนย์การประชุมใหญ่และสถานที่ต่างๆ ทั่วโลกเพื่อเปิดการประชุมใหญ่หกภาคด้วยภาคการประชุมใหญ่สตรี ในภาคบ่ายวันเสาร์ สาวกเจ็ดสิบเจ็ดคนที่ขึ้นผู้ใหญ่ที่ท่านได้รับสถานะเกียรติคุณ สาวกเจ็ดสิบภาคหนึ่งท่านได้รับการปลด และสาวกเจ็ดสิบภาคอีกสองท่านได้รับเรียก (ดู หน้า 39) ในวันอาทิตย์ เอ็ดเดอร์เดล จี. เรนสันด์แห่งโคเวรัมส์สาวกสิบสองยกย่องให้เกียรติเอ็ดเดอร์แพร์รี่ จี. มาล์ม สมาชิก

โคเวรัมสาวกเจ็ดสิบผู้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม ค.ศ. 2016 (ดู หน้า 121)

การประชุมใหญ่สามัญของศาสนจักรจัดขึ้นทุกๆ หกเดือน เริ่มจากศูนย์การประชุมใหญ่ที่จูคนได้ 21,000 คน ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์จนถึงหลายล้านคนทั่วโลก การประชุมใหญ่ได้รับการแปลและมีให้รับชมทางออนไลน์ในมากกว่า 80 ภาษาและได้รับการตีพิมพ์ใน 34 ภาษาในนิตยสารของศาสนจักร ■

สำหรับคำแนะนำในการใช้นิตยสารฉบับนี้ ดูดัชนีเรื่องราวในหน้า 125

โดย จิน บี. บิงแฮม
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

ฉันจะนำความสว่างแห่ง พระกิตติคุณมาสู่บ้านของ ฉัน

เราสามารถนำความสว่างแห่งพระกิตติคุณมาสู่บ้าน โรงเรียน และที่ทำงานของเราได้ ถ้าเรามองหาและแบ่งปันสิ่งดีๆ เกี่ยวกับคนอื่น

เพื่อตอบรับคำเชื้อเชิญของซิสเตอร์ ลินดา เค. เบอร์ดันที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน¹ พวกท่านหลายคนมีส่วนร่วมในงานแห่งจิตกุศลที่เอื้ออาทรและเอื้อเฟื้อซึ่งมุ่งเน้นที่การตอบสนองความต้องการของผู้อพยพในท้องถิ่นของท่าน ตั้งแต่ความพยายามเรียบง่ายแบบตัวต่อตัว ไปจนถึงโปรแกรมระดับชุมชน การกระทำเหล่านี้เป็นผลมาจากความรักเมื่อท่านแบ่งปันเวลา พรสวรรค์ และทรัพยากรของท่าน หัวใจของท่านกับของผู้อพยพเหล่านี้ การสร้างความหวังและศรัทธาและแม่ความรักที่เพิ่มขึ้นระหว่างผู้รับกับผู้ให้คือผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของจิตกุศลที่แท้จริง

ศาสดาพยากรณ์โมโรไนบอกเราว่า จิตกุศลคือคุณลักษณะสำคัญของผู้ที่ จะอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ในอาณาจักรเทเลเชียล ท่านเขียนว่า “เว้นแต่

ท่านจะมีจิตกุศลท่านจะไม่มีทางได้รับการช่วยเหลือในอาณาจักรของพระเจ้าได้”²

แน่นอน พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของจิตกุศล การเสนอตนในโลกก่อนเกิดเพื่อมาเป็นพระผู้ช่วยให้รอด การปฏิสัมพันธ์ตลอดพระชนม์ชีพมรรตัย ของประธานอันยิ่งใหญ่แห่งการชดใช้และความพยายามต่อเนื่องในการนำเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์คือการแสดงออกอย่างสูงสุดถึงจิตกุศล พระองค์ทรงทำงานโดยมุ่งเน้นสิ่งเดียว นั่นคือความรักสำหรับพระบิดา ซึ่งแสดงผ่านความรักที่มีให้เรา เมื่อถามถึงพระบัญญัติข้อสำคัญที่สุด พระเยซูตรัสตอบว่า

“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน ด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”³

วิธีสำคัญที่สุดวิธีหนึ่งที่เราสามารถพัฒนาและแสดงความรักให้เพื่อนบ้านได้คือการมีน้ำใจทั้งในความคิดและคำพูดของเรา หลายปีมาแล้ว เพื่อนที่รักคนหนึ่งบอกว่า “จิตกุศลในแบบที่ดีที่สุดคือการไม่ตัดสินคนอื่น”⁴ สิ่งนั้นยังคงเป็นจริงในทุกวันนี้

ไม่นานมานี้ หนูน้อยอลิสซาอายุสามขวบดูหนังกับพี่น้องของเธอ เธอให้ความเห็นพร้อมแสดงสีหน้าจนใจว่า “แม่คะ ใ้กัตัวนั้นแปลกมาก!”

คุณแม่ของเธอมองไปที่จอภาพและยิ้มพร้อมตอบว่า “ที่รักจ๊ะ นั่นคือนกยูง”

เช่นเดียวกับเด็กอายุสามขวบที่ไม่รู้จักนกยูง บางครั้งเรามองผู้อื่นด้วยความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง เราอาจมุ่งเน้นที่ความแตกต่างและสังเกตเห็นข้อบกพร่องในผู้คนรอบตัวเราขณะที่พระบิดาบนสวรรค์ทอดพระเนตรบุตรธิดาซึ่งพระองค์ทรงสร้างตามรูปลักษณะนี้รันดร์ของพระองค์ ศักยภาพอันยิ่งใหญ่และเรื่องราวโรจน์

บางคนเคยได้ยินประธานเจมส์ อี. เฟาสท์กล่าวว่า “ยิ่งข้าพเจ้ามีอายุมากขึ้นเท่าไร ข้าพเจ้ายิ่งตัดสินคนอื่นน้อยลงเท่านั้น”⁵ สิ่งนี้ทำให้ดิฉันนึกถึงคำพูดของอัครสาวกเปาโล

“เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก หาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้า [สูงวัยขึ้น] ข้าพเจ้าก็เลิกอาการของเด็ก

“เพราะว่าเวลานี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่ในเวลานั้นจะเห็นแบบหน้าต่อหน้า เวลานี้ข้าพเจ้ารู้เพียงบางส่วน แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า”⁶

เมื่อเราเห็นความไม่ดีพร้อมของเราอย่างชัดเจนมากขึ้น เราจะไม่อยากมอง

ผู้อื่นผ่าน “กระจก สลัวๆ” เราอยากจะใช้ความสว่างของพระกิตติคุณเพื่อมองคนอื่นอย่างที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงมอง—ด้วยความเมตตา ความหวัง และจิตกุศล จะมีวันหนึ่งที่เราจะเข้าใจหัวใจของผู้อื่นอย่างสมบูรณ์และจะขอบพระทัยที่ได้รับพระองค์—เช่นเดียวกับที่เราให้ความคิดและคำพูดที่มีจิตกุศลแก่ผู้อื่นในชีวิตนี้

หลายปีมาแล้ว ดิฉันไปพายเรือแคนูกับเยาวชนหญิงกลุ่มหนึ่ง ทะเลสาบสีน้ำเงินล้อมรอบด้วยเนินเขาเขียวชอุ่มและภูผาหินมีความสวยงามอย่างน่าอัศจรรย์ น้ำเป็นประกายระยิบระยับบนไม้พายของเราเมื่อเราจุ่มลงไปใต้น้ำใสสะอาด และดวงอาทิตย์ส่องแสงอย่างอบอุ่นขณะเราพายเรือข้ามทะเลสาบอย่างราบรื่น

อย่างไรก็ตาม ไม่นานเมฆมดบังท้องฟ้าและลมเริ่มพัดแรง หากจะพายเรือต่อไป เราต้องจุ่มไม้พายลึกลงไปน้ำมากขึ้นอีก พายโดยไม่หยุดระหว่างจังหวะพาย หลังจากหลายชั่วโมงอันเหน็ดเหนื่อยของการออกแรงหนักที่สุดในที่สุดเราก็เลยไปอีกฝั่งหนึ่งของทะเลสาบที่กว้างใหญ่และด้วยความประหลาดใจและดีใจเราพบว่าลมพัดไปยังทิศทางที่เราต้องการจะไป

เราเริ่มใช้ประโยชน์จากของประทานนี้ทันที เราดึงผ้าคลุมผืนเล็กๆ ออกมาและผูกหัวมุมผ้ากับด้ามไม้พายและอีกหัวมุมหนึ่งผูกกับเท้าของสามีดิฉันซึ่งเขายื่นเท้าไปบนกราบเรือ ลมทำให้ใบเรือที่ทำงานเองพอง และเรือก็แล่นฉิว!

เมื่อเยาวชนหญิงบนเรือแคนูอีกลำเห็นว่าเราเคลื่อนที่บนน้ำได้อย่างง่ายดาย พวกเขาจึงทำใบเรือของตนเองเช่นกัน หัวใจของเราเบาหวิวด้วยเสียงหัวเราะและการผ่อนคลายขอบพระทัยสำหรับการพักผ่อนจากความเหนื่อยของวัน

เช่นเดียวกับลมที่ทำให้รั้ว نرمย นั้นคำชมจากเพื่อน คำทักทายที่สดใสของ

พ่อแม่ การพยักหน้าเห็นด้วยของพี่น้อง หรือรอยยิ้มของเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน ก็เหมือนกับ “ลมอันสดชื่นที่พัดใบเรือของเรา” ขณะเราเผชิญหน้ากับความท้าทายของชีวิต! ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน กล่าวไว้ดังนี้ “เราไม่สามารถกำหนดทิศทางลมได้ แต่เราสามารถปรับใบเรือได้ เพื่อให้มีความสุข สันติ และความอึดอ้อมใจสูงสุด ขอให้เรา *เลือก เจตคติที่ดี*”⁷

ถ้อยคำมีพลังอย่างน่าประหลาดใจทั้งให้กำลังใจและบ่อนทำลาย เราทุกคนคงจำได้ถึงถ้อยคำที่ทำให้เราหมดกำลังใจและถ้อยคำอื่นๆ ที่กล่าวด้วยความรักซึ่งทำให้จิตใจเราโอบอ้อม การเลือกพูดสิ่งที่ดีเกี่ยวกับคนอื่น—หรือพูดกับผู้อื่น—ยกระดับจิตใจและเสริมกำลังใจให้ผู้คนรอบตัวเราและช่วยให้ผู้อื่นเดินตามทางของพระเจ้าช่วยให้รอด

เมื่อสมัยยังเป็นเด็ก ดิฉันมุ่งมั่นกับการปักผ้าในประโยคที่เรียบง่ายว่า “ฉันจะนำความสว่างแห่งพระกิตติคุณมาสู่บ้านของฉัน” บ่ายวันหนึ่ง ขณะที่พวกเราตั้งเข็มขึ้นลงผ่านผืนผ้า คุณครูของเราเล่าเรื่องราวของเด็กหญิงคนหนึ่งผู้อาศัยอยู่บนเนินเขาในฝั่งหนึ่งของหุบเขา ทุกเย็นเธอสังเกตเห็นบ้านหลังหนึ่งมีหน้าต่างสีทองประกายอยู่บน

เนินเขาอีกฟากหนึ่งของหุบเขา บ้านของเธอเองหลังเล็กและทรุดโทรม และเด็กหญิงคนนั้นฝันว่าได้อาศัยอยู่ในบ้านอันสวยงามหลังนั้นที่มีหน้าต่างทองคำ

วันหนึ่งเด็กหญิงคนนั้นได้รับอนุญาตให้ขี่จักรยานข้ามหุบเขา เธอขี่อย่างกระตือรือร้นจนมาถึงบ้านที่มีหน้าต่างทองคำที่เธอชื่นชอบมานาน แต่เมื่อเธอลงมาจากรถจักรยาน เธอเห็นว่าบ้านหลังนั้นถูกทิ้งและชำรุดทรุดโทรม มีวัชพืชขึ้นรกสนามหญ้าและมีหน้าต่างธรรมดาๆ และสกปรก ด้วยความเศร้าหมอง เด็กหญิงหันหน้ากลับไปทางบ้านของเธอ ด้วยความประหลาดใจ เธอมองเห็นบ้านที่มีหน้าต่างสีทองประกายบนเนินเขาอีกฟากหนึ่งของหุบเขา และไม่นานก็ตระหนักได้ว่านั่นคือบ้านของเธอเอง!⁸

เช่นเดียวกับเด็กหญิงคนนั้น บางครั้งเรามองสิ่งที่คนอื่นอาจมีหรืออาจเป็นและรู้สึกที่เราด้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกัน เรามุ่งเน้นตามแบบผู้คนในเว็บไซต์โซเชียลมีเดียมากเกินไป หรือมัวหมกมุ่นอยู่กับการแข่งขันที่โรงเรียนหรือที่ทำงานของเรา อย่างไรก็ตาม เมื่อเราหยุดสักครู่และ “นับพระพร [ของเรา]”⁹ เรามองด้วยทัศนคติที่แท้จริงยิ่งขึ้นและเห็นความ

ดั่งามของบุตรธิดา *ทุกคน* ของพระเจ้า
เป็นเจ้าของ

ไม่ว่าเราจะอายุ 8 ขวบหรือ 108 ปี
เราสามารถนำความสว่างแห่งพระ
กิตติคุณมาสู่สภาพแวดล้อมของ
เราเองได้ไม่ว่าจะเป็นอพาร์ทเมนท์
ระฟ้าในแมนแฮตตัน บ้านเสาค้าใน
มาเลเซีย หรือกระท่อมในมองโกเลีย
เราสามารถเลือกที่จะมองสิ่งที่ดีในผู้
อื่นและในสภาวะการณ์รอบตัวเรา สตรี
เยาว์วัยและสูงวัยทุกแห่งหนสามารถ
แสดงถึงจิตกุศลเมื่อพวกเขาเลือกใช้
ถ้อยคำที่เสริมสร้างความมั่นใจและ
ศรัทธาในผู้อื่น

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
เล่าเรื่องของเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ถูก
เพื่อนเข้าแหย่ในช่วงสมัยเรียนของเขา
หลายปีต่อมา เขาย้ายบ้าน เข้าประจำ
การกองทัพ ได้รับการศึกษา และแข็ง
ขันในศาสนาจักร ช่วงเวลานี้ของชีวิต
เขาเต็มไปด้วยประสบการณ์แห่งความ
สำเร็จอันน่าทึ่ง

หลายปีผ่านไป เขากลับมายังบ้าน
เกิด อย่างไรก็ตาม ผู้คนปฏิเสธที่จะ
ยอมรับการเติบโตและการปรับปรุงตัว

ของเขา สำหรับคนเหล่านั้นแล้ว เขา
ยังเป็นเพียงแค่ “นายคนนั้น” และ
พวกเขาปฏิบัติกับเขาแบบนั้น สุดท้าย
แล้ว ชายคนดีคนนี้ค่อยๆ หายไปสู่
เงามืดของคนเดิมที่ประสบความสำเร็จ
สำเร็จโดยไม่สามารถใช้พรสวรรค์อัน
นำอัศจรรย์ที่เขาสร้างมาเพื่อเป็นพรแก่
คนที่ดูถูกและปฏิเสธเขาได้อีกครั้ง¹⁰
ช่างเป็นการสูญเสีย ทั้งสำหรับเขาและ
ชุมชน!

อัครสาวกเปาโลสอนว่า “เหนือสิ่ง
อื่นใดก็คือ จงรักกันและกันให้มาก
เพราะความรักให้อภัยบาปมากมาย
ได้”¹¹ ความรัก *อย่างแรงกล้า* หมายถึง
“สุดหัวใจ” แสดงออกโดยการลืมนข้อ
ผิดพลาดและความบกพร่องของผู้อื่น
แทนที่จะสะสมความแค้นหรือขี้เคียด
ตนเองและคนอื่นถึงความไม่ดีพร้อม
ในอดีต

หน้าที่และสิทธิพิเศษของเราคือการ
ยอมรับการปรับปรุงของ *ทุกคน* ขณะที่
เราพยายามเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอด พระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น ช่างน่า
ตื่นเต้นที่ได้เห็นความสว่างในแววตา
ของคนที่ไม่เข้าใจการชดใช้ของพระเยซู

คริสต์และทำการเปลี่ยนแปลงจริงๆ ใน
ชีวิตของเขาหรือเธอ! ผู้สอนศาสนาผู้ที่
พบปีติของการเห็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส
เข้ามาสู่น้ำแห่งบัพติศมาแล้วต่อมา
เข้าสู่ประตูพระวิหารคือพยานของพร
แห่งการยินยอม—และสนับสนุน—ให้
ผู้อื่นเปลี่ยนแปลง สมาชิกที่ต้องรับ
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสผู้ที่อาจดูเหมือน
ไม่เหมาะสมสำหรับอาณาจักรจะพบ
ความพึงพอใจอย่างยิ่งในการช่วยให้
คนเหล่านั้นสัมผัสถึงความรักของ
พระเจ้า ความงามอันยิ่งใหญ่ของพระ
กิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือความ
เป็นจริงของความก้าวหน้าในรันดร์
—เราไม่ได้รับเพียงการ *ยินยอม* ให้
เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเท่านั้น แต่
เราได้รับการสนับสนุน และแม้แต่ได้
รับ *บัญชา* เช่นกันให้ดำเนินต่อไปใน
ความพยายามปรับปรุงตนและความดี
พร้อมในที่สุด

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันให้คำ
แนะนำว่า “ทุกท่านสวมเสื้อคลุมแห่ง
จิตกุศลในวิธีเล็กๆ น้อยๆ ได้หลายร้อย
วิธี . . . แทนที่จะตัดสิน [หรือ] วิพากษ์
วิจารณ์กัน ขอให้เรามีความรักอัน
บริสุทธิ์ของพระคริสต์ต่อเพื่อนร่วม
ทางในการเดินทางผ่านชีวิตนี้ ขอให้เรา
ตระหนักว่าแต่ละคนกำลังทำสุดความสามารถ
เพื่อรับมือกับการท้าทายที่เกิดขึ้น
และขอให้เราพยายามสุดความสามารถ
ของเรา เพื่อช่วยเหลือ”¹²

คนที่มิจิตกุศลคือคนที่อดทน มีใจ
ปรานี และพร้อมที่จะปรับตัว คนที่มี
จิตกุศลให้ความสำคัญกับคนอื่นก่อน
อ่อนน้อมถ่อมตน ควบคุมตนเองได้
มองหาสิ่งดีในผู้อื่น และชื่นชมยินดี
เมื่อคนอื่นทำดี¹³

ในฐานะพี่น้องสตรี (และพี่น้อง
ชาย) ในไซออน เราจะให้คำมั่นสัญญา
ที่จะ “*ร่วมกัน* ทำงาน . . . ทำแต่ความ
เมตตา มีจรรยาและอ่อนหวาน เพื่อให้
พรหนุนนานให้เบิกบาน [ในพระนาม
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด]”¹⁴ หรือไม่ว่า
เราจะมองหาและยอมรับความงามใน

ผู้อื่นด้วยความรักและความหวังอย่างมาก ขณะที่ยินยอมและสนับสนุนความก้าวหน้าได้ไหม เราจะชื่นชมยินดีในความสำเร็จของผู้อื่นขณะมุ่งหน้าต่อไปในการปรับปรุงตนเองได้ไหม

ใช่แล้ว เราสามารถ นำความสว่างแห่งพระกิตติคุณมาสู่บ้าน โรงเรียน และที่ทำงานของเราได้ถ้าเรามองหาและแบ่งปันสิ่งดีๆ เกี่ยวกับคนอื่น และปล่อยให้สิ่งที่ไม่ดีพร้อมค่อยๆ จางหายไป หัวใจดิฉันเต็มไปด้วยความขอบพระทัยเมื่อนึกถึงการกลับใจที่พระเจ้าช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ทรงทำให้เป็นไปได้สำหรับเราทุกคนที่ทำบาปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในโลกนี้ที่ไม่ดีพร้อมและยากลำบากในบางครั้ง!

ดิฉันเป็นพยานว่าเมื่อเราทำตามแบบอย่างอันดีพร้อมของพระองค์ เราจะได้รับของประทานแห่งจิตกุศล ซึ่งจะนำปีติอันยิ่งใหญ่มาสู่ชีวิตนี้และพระที่สัญญาไว้แห่งชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาในสวรรค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู ลินดา เค. เบอร์ตัน, “เราเป็นแบกแปลกหน้า,” *เสียดัสนา*, พ.ศ. 2016, 13–15.
2. โมโรไน 10:21.
3. มัทธิว 22:37–39.
4. Sandra Rogers, “Hearts Knit Together,” ใน *Hearts Knit Together: Talks from the 1995 Women’s Conference* (1996), 7.
5. เจมส์ อี. เฟาสต์, ใน ตัลลิน เอช. โอคส์, “‘Judge Not’ and Judging,” *Ensign*, Aug. 1999, 13.
6. 1 โครินธ์ 13:11–12.
7. โรมัส เอส. มอนสัน, “มีชีวิตที่พร้อม,” *เสียดัสนา*, ม.ค. 2012, 4.
8. ดัดแปลงจาก Laura E. Richards, *The Golden Windows: A Book of Fables for Young and Old* (1903), 1–6.
9. “นับพระพรท่าน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 118.
10. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “สิ่งดีเลิศจะตามมา,” *เสียดัสนา*, ม.ค. 2010, 19–20.
11. 1 เปโตร 4:8.
12. โรมัส เอส. มอนสัน, “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น,” *เสียดัสนา*, พ.ย. 2010, 158–159.
13. ดู 1 โครินธ์ 13:5–6.
14. “ตั้งพี่น้องในใจ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 156; เพิ่มตัวเอน.

โดย แครอล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

พระอาจารย์ผู้ทรงเยียวยา

ท่านไม่ต้องประสบความเศร้าโศกที่เกิดจากบาป ความเจ็บปวดที่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น หรือความเป็นจริงที่เจ็บปวดของความเป็นมรรคัย—ตามคำฟัง

โอกาสที่คุ้มค่ามากที่สุดโอกาสหนึ่งของดิฉันคือการเดินทาง—การเดินทางที่เรารู้จักกันดีทั่วโลก ไม่มีสิ่งใดเทียบได้กับการทำงานเคียงข้างท่าน พบกันตรงหน้า และใจประสานใจกับท่าน

ระหว่างประสบการณ์เช่นนั้นครั้งหนึ่ง ผู้นำสมาคมสงเคราะห์ถามว่า “มีอะไรที่สตรีควรมุ่งเน้นเป็นพิเศษไหมคะ”

ดิฉันตอบว่า “มีค่ะ!” ขณะคิดถึงคำพูดของประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันเรื่อง “คำวิงวอนต่อพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า” ประธานเนลสันสอนว่า “เราต้องการสตรีผู้มีความเข้าใจอันมั่นคงถึงหลักคำสอนของพระคริสต์。”¹

นี่ไฟพุดถึงหลักคำสอนของพระคริสต์ดังนี้

“เพราะประตูซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไปคือ *การกลับใจ* และ *บทพิศมา* โดยน้ำ; และเมื่อนั้นการปลดบาปของท่านจะมาถึงโดยไฟและโดย *พระวิญญูญาณบริสุทธิ์* . . .

“และบัดนี้ . . . ข้าพเจ้าอยากถามว่าทำทุกอย่างแล้วหรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; เพราะท่านมา

ถึงตรงนี้ไม่ได้ นอกจากเป็นไปโดยพระวาทะของพระคริสต์พร้อมด้วย *ศรัทธา* อันไม่สั่นคลอนในพระองค์, โดยวางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของพระองค์ผู้ทรงอาณาภาพที่จะช่วยให้รอด.

“ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อมนุษยทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, เต็มคำพระวาทะของพระคริสต์, และ *อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่* แล้ว, ดูเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.

“. . . นี่คือทางนั้น; และไม่มีทางอื่นใดประทานไว้ภายใต้ฟ้าสวรรค์ซึ่งโดยทางนั้นมนุษยจะได้รับการช่วยให้รอดได้ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า. และบัดนี้, ดูเถิด, *นี่คือหลักคำสอนของพระคริสต์*.”²

เหตุใดเราจึงต้องมีความเข้าใจอันมั่นคงถึงหลักธรรมเหล่านี้

ดิฉันมักจะพบสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้ต้องการความช่วยเหลืออย่างมากแต่ไม่หันไปพึ่งพระองค์ผู้ทรง

สามารถให้ความช่วยเหลืออันเป็นนิมิตได้ บ่อยครั้งเกินไปที่พวกเขาแสวงหาความเข้าใจโดยค้นหา “อาคารใหญ่และกว้าง”³

ขณะเพิ่มพูนความเข้าใจของเราในหลักคำสอนของพระคริสต์ เราค้นพบทันทีว่าเรากำลังเข้าใจลึกซึ้งขึ้นใน “แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข”⁴ เราสำนึกเช่นกันว่าพระผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลางของแผน

เมื่อเราเรียนรู้วิธีประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์กับสภาวะการณของเราแต่ละคน ความรักที่เรามีต่อพระผู้ช่วยให้รอดก็เพิ่มขึ้น เราสำนึก “ว่าแม้จะมีความต่างอย่างชัดเจน แต่เราทุกคนต้องการการชดใช้อันไม่มีขอบเขตเหมือนกัน”⁵ เราตระหนักว่าพระองค์ทรงเป็นรากฐานของเรา—“ศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, . . . รากฐานอันแน่นนอน . . . ซึ่งหาก [เรา] จะสร้างบนนั้นแล้ว [เรา] จะตกไม่ได้”⁶

หลักคำสอนนี้จะเป็พรแก่เราได้อย่างไรขณะที่เราแสวงหาสันติสุขและความเข้าใจ และพยายามอดทนอย่างเบิกบานในการเดินทางมรรตัยของเรา ดิฉันขอเสนอให้เราร่วมตั้งนิไฟ

กล่าว “ด้วยศรัทธาอันไม่สั่นคลอนใน [พระคริสต์], โดยวางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของพระองค์ผู้ทรงอำนาจที่จะช่วยให้รอด”⁷ ศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ทำให้เราสามารถเผชิญการทำทายเป็น

เรามักจะพบว่าศรัทธาของเราลึกซึ้งขึ้นและความสัมพันธ์ของเรากับพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรแนบแน่นยิ่งขึ้นในความยากลำบาก ดิฉันขอยกตัวอย่างสามข้อ

หนึ่ง พระผู้ช่วยให้รอด พระอาจารย์ผู้ทรงเยียวยา ทรงมีเดชานภาพเปลี่ยนใจเราและให้การบรรเทาจากความเศร้าเสียใจอันเนื่องจากบาปของเราเอง เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ พระองค์ทรงทราบบาปร้ายแรงของเธอ แต่ “พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ”⁸ และทรงทราบว่าเธอมีใจที่สอนได้

เมื่อหญิงคนนั้นมาที่บ่อน้ำ พระเยซู—ตัวแทนของน้ำดำรงชีวิต—ตรัสเพียงว่า “ขอน้ำให้เราดื่มน้ำบ้าง” พระผู้ช่วยให้รอดของเราจะตรัสกับเราทำนองเดียวกันในสุรเสียงที่เราจำได้เมื่อเรามาหาพระองค์—เพราะพระองค์ทรงรู้จักเรา พระองค์ทรงพบเราตรงที่เราอยู่ และเนื่องจากผู้ที่พระองค์ทรงเป็นและสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อเรา พระองค์จึงเข้าพระทัย เพราะพระองค์ทรงประสพความเจ็บปวดของเรา จึงทรงสามารถประทานน้ำดำรงชีวิตเมื่อเราแสวงหา พระองค์ทรงสอนหญิงชาวสะมาเรียเช่นนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ถ้าเธอรู้อักขระที่พระเจ้าประทานและรู้จักผู้ที่พูดกับเธอว่าขอน้ำให้เราดื่มน้ำบ้าง ก็คงจะขอจากท่านผู้นั้น และผู้นั้นก็คงจะให้น้ำดำรงชีวิตแก่เธอ” หญิงดังกล่าวเข้าใจในที่สุด เธอจึงตอบสนองด้วยศรัทธา และทูลถามว่า “ท่านเจ้าคะ ขอน้ำนั้นให้ดิฉันเถิด เพื่อดิฉันจะได้ไม่กระหายอีก”

หลังจากหญิงชาวสะมาเรียมี

ประสพการณ์ครั้งนี้กับพระผู้ช่วยให้รอด เธอ “ทิ้งหมอนน้ำไว้และเข้าไปในเมืองบอกพวกชาวบ้านว่า

“มานี้ มาดูท่านผู้หนึ่งที่เล่าถึงสิ่งสารพัดที่ฉันเคยทำ ท่านผู้นี้จะเป็นพระคริสต์ได้ไหม?”

เธอได้รับพยานแล้ว—เธอเริ่มรับส่วนน้ำดำรงชีวิต—และเธอปรารถนาจะเป็นพยานต่อผู้อื่นถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์⁹

เมื่อเรามาหาพระองค์ด้วยใจที่นอบน้อมและสอนได้—แม้ใจเราจะหนักอึ้งด้วยความผิดพลาด บาป และการล่วงละเมิด—พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนเราได้ “เพราะพระองค์ทรงอำนาจที่จะช่วยให้รอด”¹⁰ และด้วยใจที่เปลี่ยนแล้ว เรา เจนเช่นหญิงชาวสะมาเรีย สามารถเข้าไปในเมืองของเรา—บ้าน โรงเรียน และที่ทำงานของเรา—เพื่อเป็นพยานถึงพระองค์

สอง พระอาจารย์ผู้ทรงเยียวยา ทรงสามารถปลดปล่อยและทำให้เราเข้มแข็งเมื่อเราประสพความเจ็บปวดเพราะการกระทำไม่ชอบธรรมของผู้อื่น ดิฉันเคยสนทนากับหลายครั้งกับสตรีผู้ทุกข์ร้อนภายใต้ภาระหนักเส้นทางพันธสัญญาจากพระวิหารของพวกเขาเธอกลายเป็นเส้นทางที่ยากของการเยียวยา พวกเขาทนทุกข์จากพันธสัญญาที่ถูกละเมิด ใจที่แตกสลาย และความเชื่อมั่นที่สูญไป หลายคนเป็นเหยื่อของการผิดประเวณี การกระทำทารุณกรรมทางอารมณ์ ทางเพศ และทางวาจา บ่อยครั้งเป็นผลมาจากการเสพติดของผู้อื่น

ประสพการณ์เหล่านี้ แม้ไม่ใช่ความผิดของพวกเขา แต่ทั้งความรู้สึกผิดและความอับอายไว้มากมาย หลายคนไม่เข้าใจวิธีจัดการกับอารมณ์รุนแรงที่พวกเขาประสบ จึงพยายามฝังมันไว้กับตัวลึกซึ้งเรื่อยๆ

ความหวังและการเยียวยาไม่พบในหัวใจของความลับแต่พบในความสว่างและความรักของพระผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูคริสต์ของเรา¹¹ เอิลเดอร์ ริชาร์ด จี. สก็อตต์แนะนำดังนี้ “หากท่านเป็นอิสระจากบาปร้ายแรงแล้ว อย่าได้ทุกข์ทรมานโดยไม่จำเป็นจากบาปของผู้อื่น . . . ท่านสัมผัสได้ถึง ความเมตตา . . . แต่ท่านไม่ควรรับเอาความรู้สึกผิดชอบไว้กับท่าน . . . เมื่อท่านได้ทำสิ่งที่ควรทำเพื่อช่วยเหลือคนที่ท่านรัก จงวางภาระไว้แทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอด . . . เมื่อทำดังนั้น ท่านไม่เพียงพบสันติสุข แต่ท่านยังได้แสดงถึงศรัทธาในพลังอำนาจของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงยกภาระบาปออกจากคนที่ท่านรักโดยการกลับใจและการเชื่อฟังของเขา”

เอิลเดอร์สก็อตต์กล่าวต่อไปว่า “การเยียวยาจนหายขาดจะเกิดขึ้นผ่านศรัทธาของท่านในพระเยซูคริสต์ในเดชะนาภาพและพระปรีชาสามารถของพระองค์ผ่านการชดใช้ของพระองค์เพื่อเยียวยารอยแผลเป็นซึ่งไม่ยุติธรรมและไม่ควรเกิดขึ้น”¹²

ถ้าท่านพบตนเองในสถานการณ์นี้ พี่น้องสตรีทุกท่าน การเยียวยาอาจเป็นกระบวนการที่ยาวนาน จะเรียกร้องให้ท่านแสวงหาการนำทางและความช่วยเหลือที่เหมาะสมร่วมกับการสวดอธิษฐาน รวมถึงการปรึกษากับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเหมาะสม เมื่อท่านสื่อสารอย่างเปิดเผย กำหนดขอบเขตที่เหมาะสม และอาจจะต้องขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ การรักษาสุขภาพทางวิญญาณตลอดกระบวนการมีความสำคัญยิ่ง! ขอให้ระลึกถึงอัตลักษณ์อันสูงส่งของท่าน: ท่านคือธิดาอันเป็นที่รักของพระบิดามารดาบนสวรรค์ วางใจในแผนนิรันดร์ของพระบิดาสำหรับท่าน เพิ่มความเข้าใจของท่านถึงหลักคำสอนของพระคริสต์อย่างต่อเนื่องทุกวัน ใช้ศรัทธาเต็มตัวทุกวันจากบ่อน้ำดำรงชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอด พึงพาพลังที่ประสาทำให้เราแต่ละคนผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญา และ

ยอมให้อำนาจการเยียวยาของพระผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์เข้ามาในชีวิตท่าน

สาม พระอาจารย์ผู้ทรงเยียวยาทรงสามารถปลอบโยนและหนุนใจเราขณะที่เราประสบ “ความเป็นจริง (ที่เจ็บปวด) ของความเป็นมรตัย,”¹³ เช่นภัยพิบัติ ความเจ็บป่วยทางจิต โรคร้ายไข้เจ็บ ความเจ็บปวดเรื้อรัง และความตาย เมื่อเร็ว ๆ นี้ดิฉันรู้จักกับหญิงสาวที่น่าทึ่งมากชื่อโจซี เธอป่วยเป็นโรคมะเร็งสองข้อ ต่อไปนี่เป็นส่วนน้อยนิดของเส้นทางของการเยียวยาที่เธอแบ่งปันกับดิฉัน “ช่วงเวลาเลวร้ายที่สุดเกิดขึ้นในวันอาทิตย์กับครอบครัวเรียกว่า ‘วันหมดอาลัย’ วันนั้นเริ่มด้วยความรู้สึกว้าวุ่นหนักเกินกำลัง ฉุนเฉียวง่าย และต่อต้านเสียง สัมผัส หรือแสงสว่างทุกรูปแบบ นั่นเป็นจุดสูงสุดของความปวดร้าวทางใจ มีวันหนึ่งที่ดิฉันไม่เคยลืม

“นั่นเป็นช่วงแรกๆ ที่ดิฉันเริ่มเป็นโรคนี้อัน ประสบการณ์ครั้งนั้นน่ากลัวอย่างยิ่ง ดิฉันจำได้ว่าร้องไห้สะอึกสะอื้น น้ำตาไหลพรากขณะอ้าปากหายใจ แต่แม้จะทุกข์ทรมานแสนสาหัสก็เทียบไม่ได้กับความเจ็บปวดที่ตามมาเมื่อเห็นคุณแม่อกสั่นขวัญแขวนและต้องการช่วยดิฉันอย่างมาก

“ใจของคุณแม่ปวดร้าวเมื่อท่านเห็นจิตใจของดิฉันแตกสลาย แต่เราไม่รู้เลยว่าแม่จะมีดีลงทุกขณะ เราก็อยู่ห่างจากการประสบปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่เพียงชั่วอึดใจ

“ขณะช่วงเวลาอันยาวนานดำเนินไป คุณแม่กระซิบครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ‘เมื่ออยากทำทุกอย่างเพื่อให้ลูกหายป่วย’

“ระหว่างนั้น ความมืดมิดรุนแรงขึ้น และเมื่อดิฉันรู้ตัวว่าไม่ไหวแล้ว ในเวลานั้นเองที่สิ่งอัศจรรย์เกิดขึ้น

“พลังวิเศษเหนือธรรมชาติเกิดขึ้นกับร่างกายของดิฉันทันที ขณะ

นั่นด้วย ‘กำลังเสริมเพิ่มขึ้น’¹⁴ ดิฉันประกาศคำพูดเปลี่ยนชีวิตต่อคุณแม่ด้วยความเชื่อมั่นมากเพื่อตอบสนองความปรารถนาจะแบกรับความเจ็บปวดของดิฉัน ดิฉันพูดว่า ‘คุณแม่ไม่ต้องแบกคะ มีคนแบกไว้แล้ว’

จากเหวมืดของความเจ็บป่วยทางจิต โจซีรวบรวมพลังเพื่อเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์

เธอไม่หายขาดวันนั้น แต่เธอได้รับแสงแห่งความหวังในเวลาแห่งความมืดหนาทึบ และทุกวันนี้ ด้วยแรงสนับสนุนจากความเข้าใจอันมั่นคงถึงหลักคำสอนของพระคริสต์และพลังประจำวันจากน้ำดำรงชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอด โจซียังคงอยู่บนเส้นทางของการเยียวยาและใช้ศรัทธาอันไม่สิ้นคลอนในพระอาจารย์ผู้ทรงเยียวยา เธอช่วยคนอื่นๆ ระหว่างทาง และเธอกล่าวว่า “เมื่อความมืดมีมาไม่ขาดสาย ดิฉันพึงพาการระลึกถึงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์ และใช้เป็นแสงสว่างนำทางขณะหาหนทางผ่านช่วงเวลายากๆ ไปให้ได้”¹⁵

พี่น้องสตรีทุกท่าน ดิฉันเป็นพยานว่า—

ท่านไม่ต้องแบกภาระของความ
เศร้าเสียใจอันเนื่องจากบาป—
ตามลำพัง

ท่านไม่ต้องแบกความเจ็บปวดอัน
เนื่องจากการกระทำไม่ชอบธรรมของ
ผู้อื่น—ตามลำพัง

ท่านไม่ต้องประสบความเป็นจริงที่
เจ็บปวดของความเป็นมรตัย—
ตามลำพัง

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงขอร้องว่า
“บัดนี้เจ้าจะไม่หันกลับมาหาเรา,
และกลับใจจากบาปของเจ้า, และได้
รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสหรือ, เพื่อเรา
จะรักษาเจ้า?

“... หากเจ้ามาหาเรา เจ้าจะมีชีวิต
นิรันดร์. ดูเถิด แขนแห่งความเมตตา
ของเรายื่นมายังเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่
จะมา... เราจะรับ”¹⁶

“[พระองค์] ทรงประสงค์จะทำ
ทุกอย่างเพื่อให้ท่านหายป่วย” ความ
จริงคือ “[พระองค์] ทรงแบกไว้แล้ว”
ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระ
อาจารย์ผู้ทรงเชี่ยวชาญ เอเมน ■

อ้างอิง

1. รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, “คำวิงวอนต่อพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2015, 97.
2. 2 นิโไฟ 31:17, 19–21; เน้นตัวเอน.
3. 1 นิโไฟ 11:36.
4. แอลมา 42:8.
5. เดล จี. เรนสันด์, “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามต่อไป,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ค. 2015, 57–58.
6. อีลามัน 5:12.
7. 2 นิโไฟ 31:19.
8. 1 ซามูเอล 16:7.
9. ดู ยอห์น 4:5–30, 39–42.
10. แอลมา 34:18.
11. ดูความช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับบุคคลคู่ครองและครอบครัว และผู้นำศาสนจักรได้ที่ overcomingpornography.org และ mentalhealth.lds.org.
12. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “การเป็นอิสระจากภาระหนัก,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2002, 110.
13. ดู พอล บี. โฟเฟอร์, “ความเป็นจริงของความเป็นมรตัยที่ทรงเปิดเผย,” *เสี้ยวไฮนา*, ม.ค. 2016, 44.
14. “พระเจ้าข้าตามพระองค์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 106.
15. ดูเส้นทางการเยียวยาของโจเซฟเพิ่มเติมที่มอร์แกน โจนส์, “Bipolar Disorder Can’t Stop LDS Woman from Spreading Light, Joy through the 444 Project,” *Deseret News*, Mar. 21, 2016, deseretnews.com.
16. 3 นิโไฟ 9:13–14.

โดยบอห์น อัล. ออสคาร์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ลุกขึ้นด้วยความเข้มแข็งเถิด พี่น้องสตรีในไซอัน

เพื่อจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นผู้รักษาพันธสัญญา เราต้องศึกษาหลักคำสอนคำคัญของพระกิตติคุณและมีประกายพยานที่มั่นคงในความจริงของหลักคำสอนเหล่านั้น

ฉันรู้สึกปีติยินดีอย่างยิ่งที่ได้
มาร่วมกันในศูนย์การประชุมนี้
กับเด็กหญิง เยาวชนหญิง และ
สตรีของศาสนจักร เราทราบด้วยว่ามี
กลุ่มสตรีหลายพันคนที่รวมตัวกันทั่ว
โลก เพื่อดูการประชุมนี้ ดิฉันขอบคุณ
สำหรับโอกาสและวิธีที่ช่วยให้เรา
รวมกันในการเป็นหนึ่งเดียวและจุด
ประสงค์ในคำคืนนี้

ในเดือนตุลาคม ปี 2006 ประธาน
กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์กล่าวคำปราศรัย
ในหัวข้อ “ลุกขึ้นเกิดบุตรของพระเจ้า
เป็นเจ้า” ที่ตั้งชื่อตามบทเพลงสวดซึ่ง
ประพันธ์ในปี 1911¹ คำปราศรัยตั้ง
กล่าวเป็นการเรียกให้บุตรในศาสนจักร
ลุกขึ้นพัฒนาตนเอง คำปราศรัยนั้น
อยู่ในความคิดของดิฉันเมื่อดิฉันสวด
อ้อนวอนเพื่อให้ทราบว่าจะแบ่งปัน
อะไรกับท่าน

พี่น้องสตรีทั้งหลาย เราอยู่ใน “เวลาที่
ที่น่ากลัว”² สภาพของยุคสมัยเราไม่
ควรเป็นเรื่องน่าประหลาดใจสำหรับ
เรา มีคำเตือนและการตักเตือนที่บอก

ไว้ล่วงหน้านับพันปีเพื่อเราจะเตรียม
พร้อม บทที่ 8 ของหนังสือมอรมอน
มีคำบรรยายอันน่าสะพรึงกลัวและ
แม่นยำเกี่ยวกับสภาพของยุคสมัย
เรา ในบทนี้โมโรไนกล่าวว่าคุณเห็น
ยุคสมัยของเรา นั้นรวมถึงสงคราม
และข่าวลือเรื่องสงคราม ปัญหาของ
มลภาวะ ฆาตกรรม โจรกรรม และ
ผู้คนที่ยกเราว่าไม่มีอะไรถูกหรือผิด
ในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้า
ท่านบรรยายถึงคนที่เต็มไปด้วยความ
ถือดี ยึดติดกับการสวมเสื้อผ้าราคา
แพง และคนที่เยาะเย้ยเรื่องศาสนา
ท่านเห็นคนที่ลุ่มหลงสิ่งของทาง
โลกและยอมให้ “คนขัดสน, และคน
เปลือยเปล่า, และคนป่วยและคนทุพ
ยากผ่านท่านไป”³ โดยไม่เหลียวแล
พวกเขา

โมโรไนตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบ
ตนเองกับเรา—เราที่อยู่ในช่วงเวลา
นี้ ท่านกล่าวว่า “เหตุใดท่านจึงอับอาย
ที่จะรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับ
ท่าน?”⁴ ข้อกล่าวหาที่บรรยายสภาพ

ทางโลกของโลกเราไว้อย่างถูกต้องมาก
ขึ้น

โจเซฟ สมิท—มัทธีว ระบุว่าในยุค
สุดท้ายแม้แต่ “ผู้ที่ทรงเลือกไว้ตาม
พันธสัญญา”⁵ ก็จะถูกหลอกลวง คน
ที่อยู่ในพันธสัญญารวมถึงเด็กผู้หญิง
เยาวชนหญิง และพี่น้องสตรีของ
ศาสนจักรที่ได้รับบัพติศมาและทำ
พันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์
แม้แต่ เรา ก็เสี่ยงต่อการถูกคำสอนเท็จ
หลอกลวง

พี่น้องทั้งหลาย ดิฉันไม่เชื่อว่าสภาพ
การณ์จะดีขึ้นในภายภาคหน้า หาก
ความโม้มเอียงในปัจจุบันเป็นเครื่อง
บ่งชี้ เราต้องพร้อมรับมือกับพายุที่อยู่
เบื้องหน้า อาจเป็นเรื่องง่ายที่จะยกมือ
ยอมแพ้ด้วยความสิ้นหวัง แต่ในฐานะ
ผู้คนแห่งพันธสัญญา เราต้องไม่มีวัน
สิ้นหวัง ดังที่ เอิลเดอร์แกเรีย อี. สตีเวน-
สัน กล่าวไว้ว่า “การชดเชยอันเปี่ยม
ด้วยเมตตาของพระบิดาบนสวรรค์
สำหรับการอาศัยอยู่ในช่วงเวลาที่น่า
กลัวคือเราอาศัยอยู่ในช่วงเวลาความ
สมบูรณ์แห่งเวลาด้วยเช่นกัน”⁶ ดิฉัน
ชอบการปลอบโยนจากข้อความนั้น

ประธานรัสเซล เอ็ม. เนลสันบอก
เราเมื่อหนึ่งปีที่ผ่านมาว่า “การโจมตี
ศาสนจักร หลักคำสอน และวิถีชีวิต
ของเราจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากสิ่งนี้ เรา
ต้องการสตรีที่มีความเข้าใจอันมั่นคง
ถึงหลักคำสอนของพระคริสต์และ ผู้
ที่จะใช้ความเข้าใจนั้นสอนและช่วย
เลี้ยงดูอนุชนที่ด้นบาป เราต้องการ
สตรีที่สามารถตรวจจับการหลอกลวง
ในทุกรูปแบบ เราต้องการสตรีที่รู้วิธีเข้า
ถึงพลังที่พระเจ้าทรงมีไว้ให้แก่
ผู้รักษาพันธสัญญาและผู้ที่แสดงออก
ถึงความเชื่อของพวกเธอด้วยความ
มั่นใจและด้วยจิตกุศล เราต้องการสตรี
ที่มีความกล้าและวิสัยทัศน์ของเอวา
มารดาของเรา”⁷

ข้อความนี้ให้ความมั่นใจกับดิฉัน
ว่าแม้ในสภาพวันเวลาของเราจะเป็น
เช่นนี้ เรามีเหตุผลหลายประการที่จะ

ชื่นชมยินดีและมองโลกในแง่ดี ดิฉัน
เชื่อมั่นใจว่าเราผู้เป็นสตรีมีความเข้ม
แข็งโดยกำเนิดและศรัทธาที่จะช่วย
ให้เราเผชิญกับความท้าทายของการ
ดำเนินชีวิตในยุคสุดท้าย ซิสเตอร์เชอรี
ดิวิเยนไว้ว่า “ดิฉันเชื่อว่าช่วงขณะที่
เราเรียนรู้ที่จะปลดปล่อยอิทธิพลเติม
ที่ของสตรีผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่รักษา
พันธสัญญา อาณาจักรของพระเจ้าเป็น
เจ้าจะเปลี่ยนในชั่วข้ามคืน”⁸

ต้องใช้เวลาเพียงอย่างสุ่ม
รอบคอบในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและ
รักษาพันธสัญญาของเรา ในการทำ
เช่นนั้น เราต้องเป็นเด็กสาวและสตรี
ที่ศึกษาหลักคำสอนสำคัญของพระ
กิตติคุณและมีประจักษ์พยานที่มั่นคง
ในความจริงของหลักคำสอนเหล่านั้น
มีสามด้านที่ดิฉันเชื่อว่าเป็นพื้นฐาน
ของประจักษ์พยานที่เข้มแข็งและ

ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อความเข้าใจ
ของเรา

ประการแรก เราต้องยอมรับว่าพระ
ผู้เป็นเจ้า พระบิดาวันรันดร์และพระ
เยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ทรง
เป็นศูนย์รวมของศรัทธาและความรอด
ของเรา พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า
ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ เราต้องศึกษา
และเข้าใจการชดใช้ของพระองค์และ
วิธีประยุกต์ใช้ในแต่ละวัน การกลับ
ใจเป็นพรประเสริฐสุดอย่างหนึ่งของ
เราแต่ละคนที่จะทำให้เราดำรงอยู่ใน
หนทาง เราต้องเห็นว่าพระเยซูคริสต์
ทรงเป็นแบบอย่างในบทบาทเบื้องต้น
ของเราและเป็นแบบอย่างของคนที่เรา
ต้องเป็น เราต้องสอนครอบครัวและ
ชั้นเรียนของเราต่อไปเกี่ยวกับแผน
แห่งความรอดของพระบิดา ซึ่งรวมถึง
หลักคำสอนของพระคริสต์

สอง เราต้องเข้าใจถึงความจำเป็น
ในการฟื้นฟูหลักคำสอน องค์การ และ
กฎแห่งทั้งหลายของสิทธิอำนาจในยุค
สุดท้ายนี้ เราต้องมีพยานว่าศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิทเป็นผู้ที่พระเจ้า
ทรงเลือกและทรงแต่งตั้งจากสวรรค์
เพื่อทำให้เกิดการฟื้นฟูนี้และรู้ว่าท่าน
จัดตั้งองค์การสตรีของศาสนจักรตาม
องค์การที่มีอยู่จริงในศาสนจักรสมัย
โบราณของพระคริสต์⁹

สาม เราต้องศึกษาและเข้าใจศาสน-
พิธีและพันธสัญญาพระวิหาร พระ
วิหารคือสถานที่ซึ่งเป็นศูนย์รวมความ
เชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของเรา พระเจ้า
ทรงขอให้เราเข้าพระวิหารไตร่ตรอง
ศึกษา ค้นหาคความหมายและการ
ประยุกต์ใช้ส่วนตัวของแต่ละคน เรา
จะเข้าใจว่าโดยผ่านศาสนพิธีพระวิหาร
พลังของความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็น
เจ้าจะแสดงให้ประจักษ์ในชีวิตเรา¹⁰
และเนื่องจากศาสนพิธีพระวิหาร เรา
จะได้รับเดชะนภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
เป็นอาวุธ พระนามของพระองค์จะ
สถิตกับเรา รัศมีภาพของพระองค์อยู่
รอบเรา และบรรดาเทพของพระองค์

ต้องใช้ความละเอียดอ่อน แต่ขอให้เราใช้สามัญสำนึกและความเข้าใจแผนแห่งความรอดเช่นกัน เพื่อให้มีความกล้าหาญและตรงไปตรงมาเมื่อเกี่ยวข้องกับการสอนลูกๆ และเยาวชนของเราถึงหลักธรรมพระกิตติคุณที่สำคัญยิ่งซึ่งพวกเขาต้องเข้าใจเส้นทางในโลกที่พวกเขาอาศัยอยู่ หากเราสอนลูกและเยาวชนของเราถึงหลักคำสอนที่แท้จริง—และสอนอย่างชัดเจน—โลกจะสอนพวกเขาว่าซาตานพูดคำเท็จ

ดิฉันรักพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และดิฉันสำนึกคุณในวันจันทร์สำหรับการนำทาง พลังอำนาจ และความช่วยเหลือที่ดิฉันได้รับทุกวันในฐานะธิดาแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าดิฉันเป็นพยานว่าพระเจ้าประทานพรเรา สตรีที่อยู่ในช่วงเวลาน่ากลัวนี้ ด้วยพลังอำนาจของประทาน และพลังกำลังที่จำเป็นเพื่อเตรียมโลกรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ดิฉันสวดอ้อนวอนว่าขอให้เราทุกคนมองเห็นศักยภาพที่แท้จริงของเราและลุกขึ้นเป็นสตรีแห่งศรัทธาและความกล้าหาญซึ่งพระบิดาในสวรรค์ทรงต้องการให้เราเป็น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “Rise Up, O Men of God,” *Hymns*, no. 324.
2. 2 ทิโมธี 3:1.
3. มอรมอน 8:39; ดู ข้อ 26–38 ด้วย.
4. มอรมอน 8:38.
5. โจเซฟ สมิธ—มัทธีว 1:22.
6. แกรี่ อี. สตีเวนสัน, “ความจริงอันเรียบง่ายและล้ำค่า,” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2015, 92.
7. รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, “คำวิงวอนต่อพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า,” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2015, 97.
8. เซอร์ ดิว, *Women and the Priesthood: What One Mormon Woman Believes* (2013), 163.
9. ดู *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 7.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:22.
12. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2010, 165.

โดย **ประธานเคทีเอ. เอ. อุกต์ดอร์ฟ** ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ชั้นสี่ ประตุสุดท้าย

พระเจ้าเป็นเจ้า “ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์” ดังนั้นเราต้องเกาะตอไป พี่น้องสตรี อย่ายอมแพ้ แสวงหาพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน

พี่น้องสตรีที่รัก เพื่อนที่รัก ช่างเป็นพรอย่างยิ่งที่เราได้มาร่วมชุมนุมกันอีกครั้งในการประชุมใหญ่ทั่วโลกภายใต้การกำกับดูแลและการนำของ โทมัส เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์และท่านประธานผู้เป็นที่รักของเรา ประธานครับ เรายังรักท่านและเราสนับสนุนท่าน! เรายังว่าท่านรักพี่น้องสตรีในศาสนจักร

ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมการประชุมใหญ่ภาคที่ยอดเยี่ยมนี้ที่อุทิศแต่สตรีของศาสนจักร

พี่น้องสตรีทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้าเห็นท่าน ข้าพเจ้าอดไม่ได้ที่จะนึกถึงสตรีที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งในชีวิตข้าพเจ้า: คุณยายและคุณแม่ข้าพเจ้า ผู้ซึ่งยอมรับคำเชื่อเชียวเป็นครั้งแรกที่จะมาดูว่าศาสนจักรเป็นอย่างไร¹ มีแฮเรียต ภรรยาสุดที่รัก ผู้ที่ข้าพเจ้าตกหลุมรักตั้งแต่ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าเห็นเธอ มีคุณแม่ของแฮเรียต ผู้เข้าร่วมศาสนจักรไม่นานหลังจากสูญเสียสามีของเธอด้วยโรคมะเร็ง จากนั้นพี่สาว ลูกสาว หลานสาวและลูกสาวของหลานสาวข้าพเจ้า—คนเหล่านั้นทุกคนที่มีอิทธิพลที่ดีเยี่ยม และนำเสนอแสงตะวันแห่งพลังศรัทธาในชีวิตเรา

จริงเข้ามาในชีวิตข้าพเจ้า พวกเขาสร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเป็นคนดีขึ้นและเป็นผู้ที่มีละเอียดอ่อนมากขึ้นของศาสนจักร ชีวิตข้าพเจ้าจะแตกต่างกันไปเพียงใดหากไม่มีพวกเขา บางทีสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าอ่อนน้อมถ่อมตนมากที่สุดคือการที่ได้รู้ว่าอิทธิพลเดียวกันนั้นเป็นการตอกย้ำความสามารถ พระสวรรค์ สตรีปัญญา และประจักษ์พยานของสตรีแห่งศรัทธาทั่วศาสนจักรเช่นท่านทั้งหลายที่แสดงออกมาหลายล้านครั้ง

ตอนนี้บางท่านอาจรู้สึกไม่คู่ควรแก่คำสรรเสริญเช่นนั้น ท่านอาจคิดว่าท่านด้อยความสำคัญเกินกว่าจะมีอิทธิพลที่มีความหมายต่อผู้อื่น บางทีท่านอาจไม่คิดว่าตัวท่านเองเป็น “สตรีแห่งศรัทธา” เพราะบางครั้งท่านต่อสู้กับความสงสัยหรือความกลัว

วันนี้ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดกับใครก็ตามที่รู้สึกเช่นนั้น—และนั่นอาจรวมถึงเราทุกคนในเวลาใดเวลาหนึ่ง ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดถึงศรัทธา—ว่าศรัทธาคืออะไร ศรัทธาจะทำอะไรได้ และไม่ได้ สิ่งที่เราต้องทำเพื่อกระตุ้นพลังศรัทธาในชีวิตเรา

ศรัทธาคืออะไร

ศรัทธาคือความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าเกี่ยวกับบางสิ่งที่เราเชื่อ—เป็นความเชื่อมั่นที่แรงกล้าจนกระตุ้นให้เราทำสิ่งที่เราอาจไม่ทำ “ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่หวังไว้ เป็นความแน่ใจในสิ่งที่มองไม่เห็น”²

ขณะที่สิ่งนี้เป็นเรื่องที่เราเข้าใจได้ต่อผู้คนที่เชื่อ แต่ผู้ไม่เชื่อก็คงสับสน พวกเขาสิ้นศรัทธาและถามว่า “จะมีใครเล่าสามารถมั่นใจในสิ่งที่พวกเขา มองไม่เห็น” สำหรับพวกเขาแล้ว นี่คือหลักฐานถึงความไร้เหตุผลของศาสนา

สิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจคือ มีวิธีมองเห็นอีกหลายวิธีนอกจากด้วยตาของเรา มีวิธีสัมผัสได้อีกหลายวิธีนอกจากด้วยมือของเรา อีกหลายวิธีที่จะได้ยินนอกจากด้วยหูของเรา

เช่นเดียวกับประสบการณ์ของเด็กหญิงวัยเยาว์ที่กำลังเดินเล่นกับคุณยาย เสียงเจ็ดยักษ์ของนกช่างไฟเราะต่อเด็กหญิงตัวน้อย และเธอบอกคุณยายถึงทุกเสียงที่เธอได้ยิน

“คุณยายได้ยินเสียงนั้นไหมคะ” เด็กหญิงตัวน้อยถามครั้งแล้วครั้งเล่า แต่คุณยายเธอไม่ค่อยได้ยินและบอกไม่ได้ว่าเป็นเสียงอะไร

ในที่สุด คุณยายคุกเข่าบอกกับหลานว่า “หลานรัก ยายขอโทษ ยายไม่ค่อยได้ยิน”

เด็กหญิงตัวน้อยขัดเคืองใจ เธอประคองใบหน้าคุณยาย จ้องมองแน่นที่ดวงตาของคุณยายพลางพูดว่า “คุณยาย ตั้งใจฟังดี ๆ สิคะ”

มีบทเรียนในเรื่องราวนี้ทั้งสำหรับผู้ไม่เชื่อและผู้เชื่อ เพียงเพราะว่าเราไม่ได้ยินไม่ได้หมายความว่าไม่มีสิ่งใดให้ได้ยิน คนสองคนสามารถได้ยินข่าวสารเดียวกันหรืออ่านพระคัมภีร์เดียวกัน โดยที่คนหนึ่งอาจรู้สึกถึงพยานของพระวิญญาณขณะที่อีกคนหนึ่งไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึก

อีกด้านหนึ่ง ในความพยายามของเราที่จะช่วยคนที่เรารักให้ประสบกับ

สุรเสียงของพระวิญญาณ พร้อมทั้งความสวยงามอันลึกซึ้ง ไพศาล และเป็นนิรันดร์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ การบอกให้พวกเขา “ตั้งใจฟังดี ๆ” อาจไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุด

บางทีคำแนะนำที่ดีกว่า—สำหรับทุกคนที่ต้องการมีศรัทธาเพิ่มขึ้น—คือฟังให้ *ต่างไป* อัครสาวกเปาโลกระตุ้นให้เราแสวงหาเสียงที่พูดกับวิญญาณของเราไม่ใช่เพียงหูของเรา ท่านสอนว่า “แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญาณ”³ หรือบางทีเราควรพิจารณาคำของแซงเตกซูเปรีในหนังสือ เจ้าชายน้อย กล่าวไว้ว่า “เราจะเห็นอะไรได้เพียงด้วยหัวใจเท่านั้น สิ่งสำคัญไม่อาจเห็นได้ด้วยตา”⁴

พลังอำนาจและข้อจำกัดของศรัทธา

บางครั้งไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะพัฒนาศรัทธาในเรื่องทางวิญญาณขณะดำเนินชีวิตในโลกทางกายภาพ แต่เป็นสิ่งคู่ควรแก่ความพยายามเพราะพลังอำนาจของศรัทธาในชีวิตเราสามารถเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งได้ พระคัมภีร์สอนเราว่าผ่านทางศรัทธามีการสร้างโลก ผืนน้ำแยกจากกัน คนตายฟื้น และภูเขาเคลื่อนและแม่น้ำเบนไปจากวิถีเดิม⁵

กระนั้นก็มีบางคนถามว่า “ถ้าศรัทธาทรงพลังขนาดนั้น ทำไมฉันจึงไม่ได้รับคำตอบเมื่อฉันสวดอ้อนวอนอย่างสุดใจ ฉันไม่ต้องทำให้ทะเลแยกหรือภูเขาเคลื่อน ฉันแค่ต้องการหายป่วยหรือพอกับแม่ให้ต่อกันหรือคู่ครองนิรันดร์มาปรากฏตัวอยู่ตรงประตูบ้านพร้อมกับช่อดอกไม้ในมือข้างหนึ่งและแหวนหมั้นในมืออีกข้างหนึ่ง ทำไมศรัทธาของฉันไม่ทำให้ *สิ่งนั้น* สำเร็จ

ศรัทธา มีพลังอำนาจและบ่อยครั้งมักจะส่งผลเป็นปาฏิหาริย์ แต่ไม่ว่าเราจะมีศรัทธามากเพียงใด มีอยู่สองอย่างที่ศรัทธาทำไม่ได้ อย่างแรก ศรัทธาไม่สามารถละเมิดสิทธิเสรีของผู้อื่น

สตรีคนหนึ่งสวดอ้อนวอนหลายปีให้ลูกสาวที่ออกนอกทางกลับมาสู่ฝูงของพระคริสต์และรู้สึกท้อแท้ว่าคำสวดอ้อนวอนของเธอดูเหมือนไม่ได้รับคำตอบ เธอเจ็บปวดยิ่งขึ้นเมื่อได้ยินเรื่องราวของบุตรที่หายไปคนอื่น ๆ ซึ่งกลับใจจากทางของเขาแล้ว

ปัญหาไม่ใช่สวดอ้อนวอนไม่พอหรือศรัทธาไม่พอ เธอเพียงแต่ต้องเข้าใจว่า ไม่ว่าสิ่งนี้จะเป็นเรื่องเจ็บปวดเพียงใดต่อพระบิดาในสวรรค์ของเรา พระองค์จะไม่ทรงบังคับให้ใครเลือกหนทางที่ชอบธรรม พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงบังคับให้บุตรธิดาของพระองค์เองทำตามพระองค์ในโลกก่อนเกิด—พระองค์จะทรงบังคับเราน้อยลงเพียงใดในเวลานี้ขณะที่เราเดินทางผ่านชีวิตมรรตัย

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงเชื่อเชื่อย โน้ม
หัวใจ พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงเอื้อมออก
ไปอย่างไม่หยุดยั้งด้วยความรัก การ
ดลใจ และกำลังใจ แต่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
จะไม่ทรงบีบบังคับ—ซึ่งจะบ่อนทำลาย
แผนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อการ
เติบโตวันรันดร์ของเรา

อีกอย่างหนึ่งที่ศรัทธาทำไม่ได้คือ
บังคับพระเจ้าประสงคฺของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
เราไม่สามารถบังคับให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
ทรงยอมทำตามความปรารถนาของเรา—ไม่ว่าเราจะคิดว่าถูกต้องเพียงใด
หรือเราสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพียง
ใด ลองนึกถึงประสบการณ์ของเปาโลผู้
วิงวอนพระเจ้าหลายครั้งให้ปลดปล่อย
เขาจากการทดลองส่วนตัว—หรือสิ่ง
ที่เขาเรียกว่า “หนามในเนื้อ” แต่นั่น
ไม่ใช่พระเจ้าประสงคฺของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
ในที่สุดเปาโลตระหนักว่าการทดลอง
ของเขาเป็นพรและเขาขอบพระทัย
พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่ไม่ทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนในแบบที่เขาคาดหวัง⁶

ความวางใจและศรัทธา

ไม่เลย จุดประสงคฺของศรัทธา
ไม่ใช่ *การเปลี่ยน* พระประสงคฺของ
พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของแต่เป็นการให้อำนาจ
เรา *ทำตาม* พระประสงคฺของพระเจ้า
เป็นผู้เป็นเจ้าของ ศรัทธาคือความวางใจ—วางใจ
ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงเห็นสิ่งที่เรา
มองไม่เห็นและพระองค์ทรงรู้สิ่งที่เรา
‘ไม่รู้’ บางครั้งการวางใจวิสัยทัศน์และ
วิจารณ์ญาณของเราเองนั้นไม่เพียงพอ
ข้าพเจ้าเรียนรู้สิ่งนี้สมัยเป็นนักบิน
ของสายการบิน หลายวันที่ข้าพเจ้าต้อง
บินเข้าสู่หมอกหรือเมฆทึบและมอง
เห็นสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าได้เพียงไม่กี่ฟุต
ข้าพเจ้าต้องพึ่งพาเครื่องมือที่บอก
ว่าข้าพเจ้าอยู่ที่ไหนและมุ่งหน้าไปทาง
ไหน ข้าพเจ้าต้องฟังเสียงของศูนย์
ควบคุมการบิน ข้าพเจ้าต้องทำตาม
แนวทางของใครบางคนที่มีข้อมูลถูกต้อง
มากกว่าที่ข้าพเจ้ามี คนที่ข้าพเจ้า
ไม่สามารถมองเห็นได้แต่เป็นคนที่

ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะวางใจ คนที่สามารถ
เห็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เห็น ข้าพเจ้าต้อง
วางใจและทำตามเพื่อจะไปถึงจุดหมาย
ปลายทางอย่างปลอดภัย

ศรัทธาหมายความว่าเราไม่เพียง
วางใจพระเจ้าประสงคฺของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
เท่านั้น แต่วางใจความรักของ
พระองค์ด้วย นั่นหมายถึงวางใจว่าพระเจ้า
เป็นผู้เป็นเจ้าของทรงรักเราอย่างสมบูรณ์ ทุก
สิ่งที่พระองค์ทรงทำ—พรทุกประการที่
พระองค์ประทานและพรทุกประการที่
พระองค์ทรงระงับไว้ในบางเวลา—เป็น
ไปเพื่อความสุขวันรันดร์ของเรา⁸

ด้วยศรัทธาเช่นนี้ แม้ว่าเราอาจไม่
เข้าใจว่าทำไมเรื่องบางอย่างจึงเกิด
ขึ้นหรือเหตุใดคำสวดอ้อนวอนบาง
อย่างจึงไม่ได้รับคำตอบ เราจะได้
ว่าในที่สุด ทุกอย่างจะเป็นที่เข้าใจ
“เหตุการณ์ทุกอย่างรวมกัน [จะ]
ก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า”⁹

ทุกอย่างจะถูกต้อง ทุกอย่างจะดี
เราแน่ใจได้ว่าคำตอบจะมา และเรา
อาจมั่นใจได้ว่าเราไม่เพียงจะพึงพอใจ
กับคำตอบเท่านั้น แต่เราจะท่วมทับ
ด้วยพระคุณ พระเมตตา พระกรุณา
และความรักของพระบิดาบนสวรรค์
ต่อเรา บุตรธิดาของพระองค์

จงเกาะต่อไป

จนกว่าจะถึงเวลานั้นเราดำเนิน
ชีวิตด้วยศรัทธาที่เรามี¹⁰ เพื่อแสวงหา
ศรัทธาที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา บางครั้งนี่
ไม่ใช่การค้นหาที่ง่าย ผู้ที่ไม่อดทน ไม่
ผูกมัดตน หรือไม่ใส่ใจค้นหาศรัทธา
ซึ่งได้มายาก ผู้ที่ท้อแท้หรือเขวง่ายไป
มักจะไม่นับศรัทธา ศรัทธามาสู่ผู้ที่
อ่อนน้อมถ่อมตน ขยันหมั่นเพียร
และอดทน

ศรัทธาจะเกิดขึ้นกับผู้ที่ย้ายค่า
ความซื่อสัตย์

ความจริงนี้แสดงให้เห็นจาก
ประสบการณ์ของผู้สอนศาสนาหนุ่ม
สองคนที่รับใช้ในยุโรป ในเขตซึ่งมี
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสบังเกิดมาน้อย

ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขาทำใจยอมรับ
ได้ที่จะคิดว่าสิ่งที่พวกเขาทำไม่ได้สร้าง
ประสิทธิผลเท่าไรนัก

แต่ผู้สอนศาสนาสองคนนี้มี *ศรัทธา*
และพวกเขาอุทิศตน พวกเขาไม่เจตคติ
ที่ว่าถ้าไม่มีใครฟังข่าวสารของพวกเขา
นั่นต้องไม่เป็นเพราะพวกเขาทำงาน
แค่พอเอาตัวรอด

วันหนึ่งพวกเขามีความรู้สึกลัวว่าจะ
ต้องเข้าไปยังสถานที่พักอาศัยซึ่งดูดี
เป็นอาคารห้องชุดสี่ชั้น พวกเขาเริ่ม
จากชั้นแรกโดยเคาะประตูแต่ละห้อง
นำเสนอข่าวสารแห่งความรอดของ
พระเยซูคริสต์และการฟื้นฟูศาสนจักร
ของพระองค์

ที่ชั้นแรกไม่มีใครฟังพวกเขา
เป็นการง่ายเพียงไรที่จะพูดว่า “เรา
พยายามแล้ว ที่นี้พอแล้ว ไปลองที่ตึก
อื่นเถอะ”

แต่ผู้สอนศาสนาสองคนนี้มี *ศรัทธา*
และพวกเขาเต็มใจ *ทำงาน* ดังนั้นพวกเขา
จึงเคาะประตูทุกห้องบนชั้นสอง
อีกครั้งที่ไม่มีใครฟัง

ชั้นที่สามก็เช่นเดียวกัน และเช่น
เดียวกับชั้นที่สี่—นั่นคือจนกระทั่ง
พวกเขาเคาะประตูสุดท้ายของชั้นที่สี่
เมื่อประตูเปิด หญิงสาวคนหนึ่งยิ้ม

อพาร์ทเมนต์ในเยอรมนีที่ผู้สอนศาสนาผู้
ซื่อสัตย์สองคนได้เคาะประตูทุกบาน

ให้พวกเขาและขอให้พวกเขา รอขณะที่ เธอพูดกับคุณแม่ของเธอ

คุณแม่ของเธอมีอายุเพียง 36 ปี และเพิ่งสูญเสียสามีไปไม่นาน และไม่อยู่ในอารมณ์ที่จะพูดกับผู้สอนศาสนา ชาวมอรมอน เธอบอกลูกสาวเธอให้เธอ ไล่พวกเขาไป

แต่ลูกสาววิงวอนเธอ ชายหนุ่มเหล่านี้ นิสัยดีมาก เธอบอก และจะใช้เวลา เพียงไม่กี่นาที

มารดาตกลงอย่างไม่เต็มใจ ผู้สอน ศาสนาให้ข่าวสารและยื่น—พระคัมภีร์ มอรมอนให้มารดาอ่าน

หลังจากพวกเขาไปแล้ว มารดา ตัดสินใจว่าอย่างน้อยจะอ่านสักสอง สามหน้า

เธออ่านจบทั้งเล่มภายในไม่กี่วัน ไม่นานหลังจากนั้น ครอบครัวของ มารดาตัวคนเดียวที่ขอดเยี่ยมนี้ได้เข้าสู่ น้ำแห่งบัพติศมา

เมื่อครอบครัวเล็กๆ เข้าร่วมประชุม กับสาขาในท้องถิ่นของพวกเขาที่แฟรงก์- เฟอร์ต เยอรมนี มีคนยากหนุ่มคนหนึ่ง เห็นความงามของลูกสาวคนหนึ่งและ คิดว่า “ผู้สอนศาสนาเหล่านี้ทำงานได้ ขอดเยี่ยม”

ชื่อมีคนยากหนุ่มคนนั้นคือดีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท และหญิงสาวผู้มีเสน่ห์—ผู้ที่วิงวอนคุณแม่ให้ฟังผู้สอน ศาสนา—มีชื่อที่สวยงามว่าแฮเรียต ทุกคนที่พบเธอขณะที่เธอเดินทางกับ ข้าพเจ้าล้วนรักเธอ เธอเป็นพรแก่ชีวิต ของผู้คนจำนวนมากผ่านทางความรัก

ซิสเตอร์แฮเรียต อุกท์คอร์ท (คนกลาง) เมื่อเป็น เด็กสาว กับคุณแม่ของเธอ ที่สาว และผู้สอน ศาสนาเค็มเวลา

ของเธอที่มีต่อพระกิตติคุณและด้วย บุคลิกอันมีชีวิตชีวา เธอเป็นแสงตะวัน ในชีวิตข้าพเจ้าอย่างแท้จริง

บ่อยครั้งที่ใจข้าพเจ้าสำนึกคุณ อย่างสุดซึ้งต่อผู้สอนศาสนาสองคน ผู้ไม่ยอมหยุดที่ขั้นแรก บ่อยครั้งที่ใจ ข้าพเจ้าเฝ้ามองออกไปด้วยความชอบคุณ สำหรับ *ศรัทธา* และ *งาน* ของพวกเขา บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้านึกขอบคุณพวกเขา ที่พยายามต่อไป—แม้จนถึงขั้นสี่ประตู สุดท้าย

แล้วจะเปิดให้แก่พวกท่าน

ในการแสวงหาศรัทธาอันยั่งยืน ใน การค้นหาเพื่อเชื่อมต่อกับพระผู้เป็น เจ้าและจุดประสงค์ของพระองค์ ขอให้ เราระลึกถึงคำสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่พวกท่าน”¹¹

เราจะยอมแพ้หลังจากเคาะหนึ่ง หรือสองประตู หนึ่งหรือสองชั้นใหม่ หรือเราจะพยายามค้นหาจนเราไป ถึงขั้นสี่ประตูสุดท้าย

พระผู้เป็นเจ้า “ประทานบำเหน็จ แก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์”¹² แต่รางวัลนั้นโดยปกติจะไม่อยู่หลัง ประตูแรก ดังนั้นเราต้องเคาะต่อไป พื้นที่สตรี อายายอมแพ้ แสวงหาพระ ผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจของท่าน ใช้ศรัทธา ดำเนินชีวิตด้วยความชอบธรรม

ข้าพเจ้าสัญญาว่าถ้าท่านจะทำการนี้—แม้จนถึงขั้นสี่ประตูสุดท้าย—ท่าน จะได้รับคำตอบที่ท่านแสวงหา ท่านจะ พบศรัทธา และวันหนึ่งท่านจะเปี่ยม

ซิสเตอร์อุกท์คอร์ทเดินทางไปกับประธาน อุกท์คอร์ทและเป็นพรแก่ชีวิตผู้คนขณะแบ่งปันความรักที่เธอมีต่อพระกิตติคุณ

ด้วยแสงที่ส่องสว่าง “มากขึ้น; และ ความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์.”¹³

พี่น้องที่รักในพระคริสต์ พระผู้เป็น เจ้าทรงมีอยู่จริง

พระองค์ทรงพระชนม์
พระองค์ทรงรักท่าน
พระองค์ทรงรู้จักท่าน
พระองค์เข้าพระทัยท่าน
พระองค์ทรงทราบคำวิงวอนอย่าง เจียวยๆ ในใจท่าน

พระองค์ไม่ทรงละทิ้งท่าน
พระองค์จะไม่มัวพันทอดทิ้งท่าน นี่คือประจักษ์พยานและพรแห่ง อัครสาวกของข้าพเจ้าสำหรับทุกท่าน ว่าท่านจะรู้สึกด้วยตนเองในใจและใน ความคิดท่านถึงความจริงอันสูงส่งนี้ พี่น้องสตรีที่รัก เพื่อนที่รัก จงใช้ชีวิต ด้วยศรัทธา และ “พระยาห์เวห์พระเจ้า [ของเราจะ] ทรงทำให้ท่านทวีขึ้นพัน เท่า และทรงอวยพรท่านดังที่ทรง สัญญา”¹⁴

ข้าพเจ้าฝากศรัทธา ความเชื่อมั่น ความแน่วแน่และพยานอันไม่หวั่นไหว ของข้าพเจ้าว่านี่คืองานของพระผู้เป็น เจ้า ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ ช่วยให้ออดผู้ทรงเป็นที่รัก ในพระนาม ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท, “โอกาสในการ เป็นพยาน,” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2004, 91; *Sister Eternal* (2005).
2. สิบรัฐ 11:1, New International Version (1984).
3. 1 โครินธ์ 2:14, New International Version (2011).
4. อังตวน เดอ แซงเตกซูเปร์, *เจ้าชายน้อย*, แปล. อารียา โพพูร์ย์ (2012), 47.
5. ดู สิบรัฐ 11:3, 5, 29, 35; อีเธอร์ 12:30; โมเสส 7:13.
6. ดู 2 โครินธ์ 12:7–10.
7. ดู อีสายห์ 55:8–9.
8. ดู 2 นีไฟ 26:24.
9. ดู โรม 8:28.
10. ดู 2 โครินธ์ 5:7.
11. มัทธีว 7:7.
12. สิบรัฐ 11:6, New International Version (1984).
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
14. เฉลยธรรมบัญญัติ 1:11, New International Version (2011).

ภาคเช้าวันเสาร์ | 1 ตุลาคม 2016

โดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

โอ้แผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด!

เราแควดล้อมไปด้วยความมั่งคั่งอย่างสิ้นเหลือของแสงสว่างและความจริงซึ่งข้าพเจ้าสงสัยว่าเราสำนึกในคุณค่าของสิ่งที่มีหรือไม่มี

บางเป็นพรอย่างยิ่งที่เราพร้อมชุมนุมกันอีกครั้งในการประชุมใหญ่ทั่วโลกภายใต้การกำกับดูแลและการเป็นผู้นำของโรนัลด์ เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์และประธานผู้เป็นที่รักของเรา ประธานคริสตจักร เรารักท่านและสนับสนุนท่านด้วยสุดใจของเรา!

ระหว่างชีวิตการทำงานในฐานะนักบิน ข้าพเจ้าพึ่งพาอย่างยิ่งในความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของระบบคอมพิวเตอร์แต่ไม่ค่อยมีโอกาสทำงานกับคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของตนเองในฐานะผู้บริหารในที่ทำงาน ข้าพเจ้ามีผู้ช่วยและเลขานุการที่ใจดีช่วยข้าพเจ้ากับหน้าที่เหล่านั้น

ทุกสิ่งเปลี่ยนไปในปี 1994 เมื่อข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ การเรียกของข้าพเจ้าประกอบด้วยโอกาสดีมากมายให้ปฏิบัติศาสนกิจ แต่ทั้งหมดนี้รวมถึงงานในสำนักงานจำนวนมากของศาสนจักร—มากกว่าที่ข้าพเจ้าคาดไว้

ข้าพเจ้าประหลาดใจอย่างยิ่ง เพราะ

เครื่องมือหลักของข้าพเจ้าในการทำงานคือคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ข้าพเจ้าต้องเข้าไปขุดค้นข้อมูลในโลกแปลกใหม่น่าพิศวง และยากจะเข้าใจนี้

ในตอนแรกข้าพเจ้ากับคอมพิวเตอร์ไม่ค่อยเป็นมิตรกันเท่าไรนัก

ผู้มีความสามารถด้านเทคโนโลยีพยายามสอนให้ข้าพเจ้ารู้วิธีใช้คอมพิวเตอร์ พวกเขายืนอยู่ข้างหลังเอื้อมมือเข้ามาบ่าข้าพเจ้า นิ้วของพวกเขาล้วงไหวไปบนแป้นพิมพ์อย่างรวดเร็วและซ้ำของ

“เห็นไหม” พวกเขาจะพูดอย่างภูมิใจ “นั่นเป็นวิธีทำ”

ข้าพเจ้าไม่เห็น นั่นเป็นการเปลี่ยนผ่านที่หินมาก

การเรียนรู้ของข้าพเจ้าเป็นเหมือนกำแพงอิฐ

ต้องใช้เวลาอย่างมาก ต้องทำแล้วทำอีก ใช้ความอดทน ความหวังและศรัทธาจำนวนมากไม่น้อย ความเชื่อมั่นมากมายจากภรรยาข้าพเจ้า; และน้ำ

อัลดมโตเอทที่เราไม่ขอเอ่ยชื่อจำนวนหลายสิตร

ปัจจุบัน 22 ปีต่อมา ข้าพเจ้าแควดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ข้าพเจ้ามีที่อยู่อีเมล บัญชีทวิตเตอร์ และเฟซบุ๊ก ข้าพเจ้ามีสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์แลบท็อป และกล้องดิจิทัล ขณะที่ทักษะด้านเทคโนโลยีของข้าพเจ้าอาจไม่เท่ากับเด็กอายุเจ็ดขวบ สำหรับคนในช่วงวัยเจ็ดสิบ ข้าพเจ้าถือว่าทำได้ดี

แต่มีบางอย่างที่น่าสนใจคือ ยิ่งข้าพเจ้ามีทักษะด้านเทคโนโลยีมากขึ้นเท่าไร ข้าพเจ้ายิ่งไม่ใส่ใจเทคโนโลยีมากขึ้นเท่านั้น

เป็นช่วงเวลายาวนานในประวัติศาสตร์มนุษย์ การสื่อสารเกิดขึ้นด้วยแรงม้า การส่งข่าวสารและการรับคำตอบอาจใช้เวลาหลายวันหรือหลายเดือน ปัจจุบันข่าวสารของเราเดินทางหลายพันไมล์เข้าสู่ห้องฟ้าหรือหลายพันเมตรใต้มหาสมุทรเพื่อไปถึงคนที่อยู่อีกฟากหนึ่งของโลก และถ้ามีความล่าช้า แม้เพียงไม่กี่วินาที เราหงุดหงิดและขาดความอดทน

ดูเหมือนจะเป็นธรรมชาติวิสัยของมนุษย์คือ เมื่อเราคุ้นเคยกับบางสิ่งมากขึ้น แม้กระทั่งสิ่งอัศจรรย์และน่าเกรงขาม เราไม่รู้สึกเกรงขามและไม่เห็นความสำคัญของสิ่งนั้นอีกต่อไป

พี่น้องทั้งหลาย เราเป็นสัตถภาวะ
นิรันดร์ ปรากฏจากจุดเริ่มต้นและจุด
สิ้นสุด เราดำรงอยู่เสมอมา¹ เราคือบุตร
ธิดาที่แท้จริงทางวิญญาณของพระบิดา
พระมารดาบนสวรรค์ผู้ส่ง ผู้ทรง
มหิทธิฤทธิ์ และเป็นอมตะ

เรามาจากราชสำนักบนสวรรค์ของ
พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา เราเป็น
เชื้อสายอันสูงศักดิ์ของเอโลฮิม พระผู้
เป็นเจ้าสูงสุด เราเดินกับพระองค์ใน
ชีวิตก่อนเกิด เราได้ยินพระองค์ตรัส
เราเป็นพยานถึงพระบารมีของพระองค์
เราเรียนรู้วิธีของพระองค์

ท่านกับข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในสภา
ใหญ่ซึ่งพระบิดาที่รักของเราทรงนำ
เสนอแผนของพระองค์ที่มีไว้สำหรับเรา
—ว่าเราจะมายังแผ่นดินโลก รับร่างกาย
มรรตัย เรียนรู้ที่จะเลือกระหว่างความ
ดีกับความชั่ว และก้าวหน้าในวิธีที่ไม่
สามารถทำได้ด้วยวิธีอื่น

เมื่อเราผ่านมานและเข้าสู่ชีวิต
มรรตัยนี้ เรารู้ว่าเราจะจำชีวิตก่อนหน้านั้น
ไม่ได้อีกต่อไป จะมีการตรงกันข้าม
ความทุกข์ยาก และการล่อลวง แต่เราจะ
รู้ว่าการได้รับร่างกายเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด
สำหรับเรา โอ เราหวังอย่างยิ่งว่าเราจะ
เรียนรู้การเลือกที่ถูกต้องอย่างรวดเร็ว
ด้านทานการล่อลวงของซาตาน และใน
ที่สุดจะกลับไปหาพระบิดาพระมารดา
ที่รักของเราในสวรรค์

เราคิดว่าเราจะทำบาปและทำผิดพลาด
—บางทีอาจเป็นบาปที่ร้ายแรง แต่เรา
รู้ด้วยว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระ
เยซูคริสต์ ทรงให้คำมั่นว่าจะเสด็จมา
แผ่นดินโลก ดำเนินพระชนม์ชีพที่
ปรากฏจากบาป และยอมสละพระชนม์
ชีพเพื่อการเสียสละนิรันดร์ เราคิดว่าถ้า
เราถวายใจให้พระองค์ วางใจพระองค์
และพยายามอย่างสุดกำลังของจิต
วิญญาณเราที่จะเดินในเส้นทางของ
सानุศิษย์ เราจะได้รับการชำระให้สะอาด
และกลับไปอยู่ในที่ประทับของพระบิดา
ในสวรรค์ที่รักของเราอีกครั้ง

ดังนั้น ด้วยศรัทธาและการพลี

พระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์
ข้าพเจ้ากับท่านจึงยินดียอมรับแผนของ
พระบิดาบนสวรรค์

นี่คือเหตุผลที่เราอยู่ที่นั่นบนแผ่นดิน
โลกที่สวยงามนี้—เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
ทรงเสนอโอกาสให้เรา และเราเลือกรับ
โอกาสนั้น ชีวิตมรรตัยของเราดำรงอยู่
ชั่วคราวและจะสิ้นสุดด้วยความตาย
ของร่างกายเรา แต่แก่นแท้ของท่านกับ
ข้าพเจ้าจะไม่วันถูกทำลาย วิญญาณ
ของเราจะยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปและรอ
การฟื้นคืนชีวิต—ของประทานได้เปล่า
ที่มีไว้สำหรับเราทุกคนจากพระบิดาบน
สวรรค์ผู้ทรงรักเราและพระบุตรของ
พระองค์ พระเยซูคริสต์² ในการฟื้น
คืนชีวิตวิญญาณจะกลับคืนสู่ร่างกาย
ของเราโดยปราศจากความเจ็บปวดและ
ความไม่ดีพร้อมทางร่างกาย

หลังจากการฟื้นคืนชีวิต จะมีวัน
พิพากษา ถึงแม้ว่าสุดท้ายแล้วเราทุก
คนจะได้รับการช่วยให้รอดและรับ
อาณาจักรแห่งรัศมีภาพเป็นมรดก
แต่ผู้ที่วางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพยายาม
ทำตามกฎตลอดจนศาสนพิธีของ
พระองค์จะได้รับชีวิตในนิรันดร์เป็น
มรดกซึ่งเพียงพร้อมด้วยรัศมีภาพและ
สง่าราศีเหนือจินตนาการ

วันพิพากษาจะเป็นวันแห่งความ
เมตตาและความรัก—วันที่ใจชอกช้ำจะ
ได้รับการเยียวยา เมื่อน้ำตาแห่งความ
โศกเศร้าจะแทนที่ด้วยน้ำตาแห่งความ
สำนึกคุณ เมื่อทุกสิ่งจะได้รับการทำให้
ถูกต้อง³

ใช่ จะรู้สึกเศร้าใจอย่างสุดซึ้งเพราะ
บาปใช่ จะมีความเสียใจและปวดร้าว
เพราะความผิดพลาด ความโง่เขลา
และความดื้อรั้นของเราที่ทำให้เราพลาด
โอกาสที่จะมีอนาคตที่ดีว่านี้มาก

แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเราจะไม่เพียงฟัง
พอใจกับการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าเท่านั้น แต่เราจะประหลาดใจและ
ตื่นตันใจด้วย เนื่องจากพระคุณ พระ
เมตตา พระกรุณา และความรักอันหา
ที่สุดมิได้ที่พระองค์ทรงมีต่อเรา บุตร

ธิดาของพระองค์ ถ้าความปรารถนา
และงานของเราดี ถ้าเรามีศรัทธาใน
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เมื่อนั้น
เราสามารถตั้งตารอสิ่งที่โมโรไนเรียกว่า
“บัลลังก์พิพากษาอันน่าพิงใจของพระ
เยซูฮาวาห์ผู้ยิ่งใหญ่, พระผู้พิพากษา
นิรันดร์”⁴

Pro Tanto Quid Retribuamus

พี่น้องที่รัก มิตรสหายที่รักของ
ข้าพเจ้า แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข
ที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเตรียม
ไว้ให้เรานั้นไม่ได้ทำให้ท่านเปี่ยมไปด้วย
ความพิศวงและความเกรงขามในจิตใจ
และความคิดหรือไม่ได้ทำให้เรา
เปี่ยมไปด้วยปีติจนสุดพรรณนาเมื่อรู้ถึง
อนาคตอันรุ่งโรจน์ที่เตรียมไว้สำหรับทุก
คนที่รอคอยพระเจ้าหรือ

ถ้าท่านไม่เคยรู้สึกถึงความพิศวงหรือ
ปีติเช่นนั้น ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่าน
แสวงหา ศึกษา และไตร่ตรองความจริง
อันเรียบง่ายแต่ลึกซึ้งของพระกิตติคุณ
ที่ได้รับการฟื้นฟู “ให้สักขรธรรมแห่ง
นิรันดร์สถิตอยู่ในจิตใจเจ้า”⁵ ขอให้สิ่ง
เหล่านี้แสดงประจักษ์พยานแก่ท่านถึง
แผนอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความรอด

ถ้าท่านเคยรู้สึกถึงสิ่งเหล่านี้มาก่อน
วันนี้ข้าพเจ้าถามท่านว่า “[ท่าน] รู้สึก
เช่นนั้นขณะนี้ได้หรือไม่?”⁶

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้ามีโอกาสดิน
ทางไปเบลฟัสต์ ไรต์แลนด์เหนือ ขณะ

อยู่ที่นั่นข้าพเจ้าสั่งเกิดตราสัญลักษณ์ของเบลฟัสต์ซึ่งมีคำขวัญที่ว่า “Pro tanto quid retribuamus,” หรือ “เราจะให้อะไรตอบแทนสิ่งที่รับมากมาย”⁷

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้เราแต่ละคนพิจารณาคำถามนี้ เราจะให้อะไรตอบแทนแสงสว่างและความจริงมากมายที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราให้เรา

พระบิดาบนสวรรค์ที่รักของเราทรงขอให้เราดำเนินชีวิตตามความจริงที่เราได้รับเท่านั้นและให้เราเดินตามทางที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ ดังนั้นขอให้เรากล้าหาญ และวางใจในการนำทางของพระวิญญาณ โดยการกระทำและคำพูดขอให้เราแบ่งปันข่าวสารของแผนแห่งความสุขอันน่าเกรงขามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ความรักต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและลูกๆ ของพระองค์เป็นแรงจูงใจแก่เรา เพราะพวกเขาเป็นพี่น้องของเรา นี่เป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่เราทำได้เพื่อตอบแทนสิ่งที่รับมากมาย

สักวันหนึ่ง “ทุกเช้าจะย่อลง, และทุกคืนจะสารภาพ” ว่าหนทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนั้นเที่ยงธรรมและแผนของพระองค์ดีพร้อม⁸ สำหรับท่านและข้าพเจ้า ขอให้วันนั้นคือวันนี้ ขอให้เราประกาศกับเจตคอบในสมัยโบราณว่า “โอ้แผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด!”⁹

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ด้วย ความสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งต่อพระบิดาบนสวรรค์ของเรา และฝากพรของข้าพเจ้าไว้กับท่าน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:29.
2. ดู ยอห์น 5:28–29.
3. ดู วิวรณ์ 21:4.
4. โมโรไน 10:34.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 43:34.
6. แอลมา 5:26.
7. ดู สดุดี 116:12.
8. โมไซยาห์ 27:31.
9. 2 นิไฟ 9:13; ดู ข้อ 8–12, 14–20 ด้วย.

โดย เอ็ดเดอร์ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

“จงกลับมาติดตามเรา” โดยปฏิบัติด้วยความรักและ การรับใช้แบบชาวคริสต์

ในฐานะศาสนิกย์ยุคสุดท้ายของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เรามาหาพระองค์โดยรักและรับใช้
บุตรธิดาของพระเจ้า

อลี วีเซล ผู้ได้รับรางวัลโนเบล พัก
ฟื้นอยู่ในโรงพยาบาลหลังจากการ
ผ่าตัดหัวใจเมื่อหลายทศวรรษก่อน
ของเขามาเยี่ยม ขณะที่เด็กชายตัวน้อย
มองไปที่ดวงตาคุณปู่ของเขา เขาเห็น
ความเจ็บปวด “ปู่ครับ” เขาถาม “ถ้าผม
รักปู่มากขึ้นอีก ปู่จะ [เจ็บน้อยลง] ไหม
ครับ”¹ ทุกวันนี้ข้าพเจ้าถามพวกเขาแบบ
เดียวกัน “ถ้าเรารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
มากขึ้น เราจะทุกข์น้อยลงไหม”

เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเรียก
ศาสนิกย์ให้ติดตามพระองค์ พวกเขา
กำลังดำเนินชีวิตตามกฎของโมเสส ซึ่ง
รวมถึงการตอบแทนแบบ “ตาแทนตา
และฟันแทนฟัน”² แต่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
เสด็จมาเพื่อทำให้กฎนั้นมีสัมฤทธิ์ผล
ด้วยการชดใช้ของพระองค์ พระองค์
ทรงสอนหลักคำสอนใหม่ “จงรักศัตรู
ของท่าน [จงอวยพรคนที่สาปแช่งท่าน
จงทำดีต่อคนที่เกลียดท่าน] และจง

อธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวก
ท่าน”³

บรรดาศาสนิกย์ได้รับการสอนให้
เปลี่ยนจากวิถีของมนุษย์ไปสู่วิถี
แห่งความรักและความหวังใยของพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอดโดยตอบแทนความขัดแย้ง
ด้วยการให้อภัย ความเมตตากรุณา และ

ความเห็นอกเห็นใจ พระบัญญัติใหม่ที่ให้ “รักกันและกัน”⁴ ไม่ง่ายเสมอไปที่ จะทำตาม เมื่อศาสนิกษย์กังวลเรื่องการ คบหากับคนบาปและคนจากบางชนชั้น พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนด้วยความ อุดมทว่า “ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใด คนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา นี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย”⁵ หรือตามที่ ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอน อธิบายว่า “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้ เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการ รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าของท่านนั่นเอง”⁶

ในฐานะศาสนิกษย์ยุคสุดท้ายของพระ ผู้ช่วยให้รอด เรามาหาพระองค์โดยรัก และรับใช้บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อเราทำเช่นนั้น เราอาจจะไม่สามารถ หลีกเลี่ยงความยากลำบาก ความทุกข์ และความเจ็บปวดทางกาย แต่เราจะ ทนทุกข์ทวงวิญญานน้อยลง แม้ในการ ทดลองเราจะประสบกับปีติและสันติสุข ได้

ความรักและการรับใช้แบบชาวคริสต์ โดยปกติแล้วเริ่มในบ้าน บิดามารดา ทั้งหลาย ท่านได้รับเรียกเป็นครูและผู้สอนศาสนาที่รักลูกและเยาวชนของท่าน พวกเขาเป็นผู้สนใจของท่าน ท่าน มีหน้าที่รับผิดชอบที่จะช่วยให้พวกเขา เปลี่ยนใจเลื่อมใส ความจริงก็คือ เราทุกคนแสวงหาการเปลี่ยนใจเลื่อมใส—ซึ่ง หมายถึงการเปี่ยมด้วยความรักของพระ ผู้ช่วยให้รอด

ขณะที่เราติดตามพระเยซูคริสต์ ความรักของพระองค์เป็นแรงจูงใจให้ เราสนับสนุนกันบนเส้นทางแห่งความ เป็นมรรตัย เราทำคนเดียวไม่ได้⁷ ท่าน เคยได้ยินข้าพเจ้าแบ่งปันสุขภาพจิตของ ชาวเคอวกเกอร์มาก่อน ท่านหนุนใจ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหนุนใจท่าน แล้วเรา จะขึ้นไปด้วยกันในวันนั้น⁸ ในฐานะ ศาสนิกษย์ เราเริ่มทำสิ่งนี้เมื่อรับบัพติศมา แสดงความเต็มใจที่จะ “แยกการะของ กันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา”⁹

“[การ] สอนหลักคำสอนของ อาณาจักรให้กัน”¹⁰ คือวิธีรักและรับใช้

กัน บิดามารดาปู่ย่าตายาย เรามักจะโอด ครวญกับสภาวะของโลก—ว่าโรงเรียน ไม่ได้สอนคุณลักษณะทางศีลธรรม แต่มีอีกมากที่ เรา ทำได้ เรา สามารถ ใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาของการสอน ในครอบครัวเราได้—นั่นหมายถึงเดี๋ยว นี้ อย่าปล่อยให้หลุดมือไป เมื่อมีโอกาส แบ่งปันความคิดเกี่ยวกับพระกิตติคุณ และบทเรียนของชีวิต จงหยุดทุกอย่าง และนั่งลงคุยกับลูกหลานของท่าน

เราไม่ต้องกังวลว่าเราไม่ใช่ครูสอน พระกิตติคุณมืออาชีพ ไม่มีชั้นเรียน อบรมหรือคู่มือใดที่เป็นประโยชน์ มากเท่าการศึกษาพระคัมภีร์ การสวด อ้อนวอน การไตร่ตรอง และแสวงหา การนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์โดย ส่วนตัว พระวิญญาณจะทรงนำท่าน ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่า การเรียกเป็น บิดามารดาพร้อมกันของประธานในการ สอนด้วยวิธีที่เหมาะสมสำหรับท่าน และลูกของท่าน จงจำไว้ว่า เดชานุภาพ ของพระเจ้าที่ส่งผลกับเราอย่าง ชอชมธรรมคือความรักของพระองค์ “เรา รัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน”¹¹

เยาวชนทั้งหลาย ท่านเป็นครูสอน พระกิตติคุณที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดกลุ่มหนึ่งของเรา ท่านมาเรียนที่ โบสถ์เพื่อจะกลับบ้านไปสอนและรับใช้ ครอบครัว เพื่อนบ้าน และเพื่อนๆ ของ ท่าน อย่างกลัว จงมีศรัทธาในการเป็น พยานถึงสิ่งที่ท่านรู้ว่าจริง นี่ถึงวิธีที่ผู้ สอนศาสนาเต็มเวลาเติบโตเพราะพวกเขาดำเนินชีวิตที่อุทิศถวายอย่างซื่อสัตย์ —โดยใช้เวลา พรสวรรค์ และแสดง ประจักษ์พยานเพื่อรับใช้และเป็นพรให้ ผู้อื่น เมื่อท่านแบ่งปันประจักษ์พยาน ของท่านในพระกิตติคุณ ศรัทธาของ ท่านจะเติบโตและความมั่นใจของท่าน จะเพิ่มพูน!

การรับใช้แบบชาวคริสต์ที่มีอิทธิพล มากที่สุดอย่างหนึ่งคือการศึกษาระ คัมภีร์เป็นครอบครัว สวดอ้อนวอนเป็น ครอบครัว และมีการประชุมสภาครอบครัว มากกว่าร้อยปีที่ผู้นำศาสนจักร

ขอให้เราจัดเวลาที่ไม่มีการรบกวนใน แต่ละสัปดาห์ แต่พวกเราหลายคนยังคงพลาดพรนี้ การสังสรรค์ในครอบครัว ไม่ใช่การฟังคำบรรยายจากพ่อและแม่ แต่เป็นเวลาของครอบครัวที่จะแบ่งปัน แนวคิดและประสบการณ์ทางวิญญาณ อันเรียบง่าย ช่วยให้เราเรียนรู้ที่จะเอาใจใส่และแบ่งปัน สนุกสนานด้วยกัน แสดงประจักษ์พยานด้วยกัน ตลอด จนเติบโตและก้าวหน้าไปด้วยกัน เมื่อ เราจัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ความรักที่เรามีให้กันจะเพิ่มพูนมากขึ้น และเราจะทุกข์น้อยลง

ขอให้เราจำไว้ว่า งานสำคัญที่สุดที่ เราทำในครอบครัวของเราคือทำผ่าน อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อใดก็ตามที่เราเปล่งเสียงด้วยความโกรธ พระวิญญาณจะไม่อยู่เป็นเพื่อนเรากับ ครอบครัว เมื่อเราพูดด้วยความรัก พระ วิญญาณจะอยู่กับเรา ขอให้เราจำไว้ว่าลูก หลานของเราวัดระดับความรักด้วยเวลา ที่เราอุทิศให้พวกเขา เหนือสิ่งอื่นใด อย่า หมัดความอดทนและอย่ายอมแพ้!

พระคัมภีร์บอกเราว่าเมื่อบุตรธิดา ทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ บางคนเลือกไม่ทำตามแผนของ พระองค์ สวรรค์ร้องไห้¹² บิดามารดา บางคนผู้รักและสอนลูกของตนก็ร้องไห้ เมื่อลูกที่โตแล้วเลือกไม่ทำตามแผน ของพระเจ้า บิดามารดาจะทำอะไรได้ บ้าง เราไม่สามารถสวดอ้อนวอนขอ ลิดรอนสิทธิ์เสรีของผู้อื่นได้ จงจำ เรื่องบิดาของบุตรเสเพล ผู้ที่เฝ้ารอบบุตร ให้ “สำนึกตัวได้” ขณะเดียวกันก็เฝ้าดู เขา และ “เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล” บิดา วิ่งไปหาบุตรของตน¹³ เราสามารถสวด อ้อนวอนขอลูกของท่านว่าจะพูดเมื่อใด จะพูดอะไร และในบางครั้ง จะอยู่ ฉะฉาน เมื่อใด จงจำไว้ว่า ลูกและสมาชิก ครอบครัวของเราเลือกทำตามพระผู้ ช่วยให้รอดมาแล้วในโลกก่อนเกิด บาง ครั้งมีเพียงประสบการณ์ชีวิตของพวกเขาเองเท่านั้นที่ความรู้สึกรู้สึกดีที่สิทธิ์ ดังกล่าวจะฟื้นคืนมาอีกครั้ง สุดท้าย

แล้ว การเลือกที่จะรักและทำตามพระเจ้าต้องให้พวกเขาเป็นคนเลือกเอง มีวิธีพิเศษอีกหนึ่งวิธีที่सानุศิษย์ แสดงความรักต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด วันนี้ข้าพเจ้าขอยกย่องทุกคนผู้ที่รับใช้พระเจ้าเป็นคนดูแลผู้ช่วย พระเจ้าทรงรักท่าน! ในการรับใช้เจียมๆ ไม่เป็นที่สังเกตของท่าน ท่านกำลังทำตามพระองค์ผู้ทรงสัญญาว่า “พระบิดาของเจ้าผู้ทรงเห็นลับๆ, พระองค์นั่นเองจะประทานรางวัลแก่เจ้าอย่างเปิดเผย”¹⁴

ข้าพเจ้าคิดถึงเพื่อนบ้านคนหนึ่ง ภรรยาของเขาเป็นโรคอัลไซเมอร์ ทุกวันอาทิตย์เขาจะช่วยเธอแต่งตัวมาการประชุมที่โบสถ์ หวีผม แต่งหน้า ถึงขนาดสวมตุ้มหูให้เธอ ในการรับใช้เช่นนี้ เขาเป็นแบบอย่างต่อชายหญิงทุกคนในเวอร์ตของเรา—ที่จริงแล้ว ต่อโลก วันหนึ่งภรรยาบอกเขาว่า “ฉันแค่อยากเห็นสามีของฉันอีกครั้งและอยู่กับเขา” เขาตอบว่า “ผมเป็นสามีของคุณครับ”

และเธอตอบอย่างอ่อนหวาน “ดีจังเลยคะ!”

ข้าพเจ้าไม่อาจพูดเรื่องการดูแลโดยไม่พูดถึงผู้ดูแลพิเศษในชีวิตข้าพเจ้า—सानุศิษย์พิเศษที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานมา—คุณนรินทร์ของข้าพเจ้า แมรี่ เธอให้ทั้งหมดที่เธอมีในการบำรุงเลี้ยงด้วยความเห็นอกเห็นใจและรักใคร่ มือของเธอสะท้อนถึงสัมผัสอันอ่อน

โยนและยั่งยืนของพระองค์ ข้าพเจ้าคงไม่อยู่ที่นี้หากปราศจากเธอ และโดยมีเธออยู่ด้วย ข้าพเจ้าจะสามารถอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่และอยู่กับเธอในชีวิตนรินทร์

ถ้าท่านทนทุกข์สาหัสกับคนอื่นหรือโดยลำพัง ข้าพเจ้ากระตุ้นให้ท่านทูลขอพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นผู้ดูแลท่าน ฟังว่าความรักอันล้นเหลือของพระองค์¹⁵ ยอมรับคำมั่นของพระองค์ “เราจะไม่ละทิ้งพวกท่านไว้ให้เป็นลูกกำพร้า เราจะมาหาท่าน” พระองค์ทรงสัญญา¹⁶

พี่น้องทั้งหลาย หากเรายังไม่ได้ทำ ขอให้เราหันมาสู่การให้อภัย ความเมตตากรุณา และความรักมากยิ่งขึ้น ขอให้เราเลิกทำสงครามที่มักจะคุกรุ่นในใจมนุษย์ป่ปูลุขและประกาศความห่วงใย ความรัก และสันติสุขของพระคริสต์¹⁷

หาก “ท่านเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับรัศมีภาพ [และพระคุณความดี] ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”¹⁸ และ “การชดใช้ซึ่งเตรียมไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลก”¹⁹ “ท่านจะไม่มีจิตใจมุ่งร้ายกัน, แต่จะอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข, . . . และท่านจะไม่ปล่อยให้ลูกๆ ของท่าน . . . ล่วงละเมิดกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และต่อสู้และทะเลาะกัน, . . . แต่ท่านจะสอนพวกเขา . . . ให้พวกเขารักกัน, และรับใช้กัน”²⁰

ไม่นานก่อนการตรึงกางเขนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงสอนอัครสาวก

ของพระองค์ว่า “เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน คือให้รักซึ่งกันและกัน”²¹ และ “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพลุติตามบัญญัติของเรา”²²

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าความรู้สึกแท้จริงที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเราคือแขนที่เอื้อมออกมาที่แสดงให้เห็นในรูปปั้น *Christus* ของธอร์วัลด์เซน พระองค์ยังทรงเอื้อมพระหัตถ์ออกมาอยู่เสมอ²³ ตรัสเรียกเรา “จงกลับมาติดตามเรา” เราทำตามพระองค์โดยรักและรับใช้กัน และรักษาพระบัญญัติของพระองค์

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานพิเศษว่า พระองค์ทรงพระชนม์ ทรงรักเราด้วยความรักอันหาที่เปรียบมิได้ นี้คือศาสนจักรของพระองค์ โธมัส เอส. มอนสันคือศาสดาพยากรณ์บนแผ่นดินโลกวันนี้ ขอให้เรารักพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์มากขึ้น และทุกชั้นน้อยลง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนดังนี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ใน Elie Wiesel, *Open Heart*, แปลโดย Marion Wiesel (2012), 70.
2. มัทธิว 5:38.
3. มัทธิว 5:44; ดู 3 นิไฟ 12:44 ด้วย.
4. ยอห์น 15:12.
5. มัทธิว 25:40.
6. โมไซยาห์ 2:17.
7. ดู 1 โครินธ์ 12:12.
8. ดัดแปลงจาก “A Story of the ‘Barefoot Boy’: Written for J. G. Whittier’s Seventieth Birthday,” *The Poetical Works of John Townsend Trowbridge* (1869), 227.
9. โมไซยาห์ 18:8.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:77.
11. 1 ยอห์น 4:19.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:26; โมเสส 7:37.
13. ลูกา 15:17, 20.
14. 3 นิไฟ 13:4; ดู แมทธิว 6:4 ด้วย.
15. ดู “Lean on My Ample Arm,” *Hymns*, no. 120.
16. ยอห์น 14:18.
17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:16.
18. โมไซยาห์ 4:11.
19. โมไซยาห์ 4:7.
20. โมไซยาห์ 4:13–15.
21. ยอห์น 13:34.
22. ยอห์น 14:15; ดู ยอห์น 15:10 ด้วย.
23. ดู เจคอบ 6:4.

โดย แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ความปรารถนาที่จริงใจของ จิตวิญญาณ

ทุกขณะของการสวดอ้อนวอนอันล้ำค่าสามารถเป็นเวลาที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้กับพระบิดา
ในพระนามของพระบุตร โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในการฟื้นฟูความเป็นมรรตัย เราไม่เคยถูกปล่อยให้ทำงานของเรา หรือคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบจนทุกอย่างเสร็จสิ้นตามลำพัง พระเยซูคริสต์ทรงสอนด้วยอุปมา “ว่าเราทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอและไม่อ่อนระออาใจ” พระองค์ตรัสถึงผู้พิพากษาที่ไม่ให้เกียรติพระเจ้าเป็นเจ้าและไม่เห็นแก่มนุษย์ หญิงมายมาหาเขาช้าแล้วช้าเล่า ขอให้เขาแก้แค้นปฏิปักษ์ของเธอ ผู้พิพากษาไม่ยอมช่วยบรรเทาทุกข์ให้เธออยู่พักหนึ่ง แต่เนื่องด้วยคำขอร้องไม่หยุดหย่อนและเปี่ยมด้วยศรัทธาของเธอ ผู้พิพากษาจึงคิดว่า “เพราะแม่มายคนนั้นมาทำให้ข้าลำบาก ข้าจะให้ความยุติธรรมแก่นางเพื่อไม่ให้นางมารบกวนให้รำคาญใจบ่อยๆ”

ต่อจากนั้นพระเยซูทรงอธิบายว่า “พระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ทรงเลือกไว้คือพวกที่ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ . . . ?”

“เราบอกพวกท่านว่า พระองค์จะประทานความยุติธรรมแก่พวกเขาโดยเร็ว”

จากนั้นพระเจ้าตรัสถามดังนี้ “แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านยังจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ?”¹

การสวดอ้อนวอนเป็นส่วนสำคัญต่อการสร้างศรัทธา เมื่อพระเจ้าเสด็จมาอีกครั้ง พระองค์จะพบคนที่รู้วิธีสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาและพร้อมรับความรอดใหม่ “ผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด”² เราเป็นลูกของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก และเราอาจได้รับการสื่อสารส่วนตัวกับพระองค์เมื่อเราสวดอ้อนวอน “ด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์”³ แล้วทำตามคำตอบที่เราได้รับโดยการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสวดอ้อนวอน เราฟัง และเราเชื่อฟังด้วยศรัทธาเพื่อเราจะเรียนรู้ที่จะเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาและพระบุตร⁴

คำสวดอ้อนวอนแห่งศรัทธาเปิดทาง

เพื่อให้ได้รับพรอันเรื่องโรจน์จากสวรรค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า

“จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่พวกท่าน

“เพราะว่าทุกคนที่ขอก็กี่ได้ และทุกคนที่แสวงหาก็กี่พบ ทุกคนที่เคาะก็จักเปิดให้เขา”⁵

ถ้าเราคาดว่าจะได้รับ เราต้องขอ หา และเคาะ ในการค้นหาความจริงของโจเซฟ สมิธ ท่านอ่านในพระคัมภีร์ว่า “แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญาให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ”⁶ ในการตอบคำสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาของโจเซฟ ฟา สวรรค์เปิด พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์เสด็จลงมาในรัศมีภาพและตรัสกับโจเซฟ สมิธเพื่อนำเข้าสู่สมัยการประทานความสมบูรณ์นี้แห่งเวลา สำหรับเรา การรักษาอันน่าอัศจรรย์ ความคุ้มครองมากมาย ความรู้จากเบื้องบน การให้ภัยด้วยพระทัยกว้าง และสันติสุขอันล้ำค่าเป็นคำตอบบางส่วนที่มาถึงเมื่อเราถวาย “การสวดอ้อนวอนดวงจิตต้องการ”⁷ ด้วยศรัทธา เราสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาในพระนามของพระเยซูคริสต์ โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าทั้งสามพระองค์เกี่ยวพันกับการสวดอ้อนวอนของเรา

เราสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบนสวรรค์ และพระองค์เท่านั้นเพราะพระองค์ทรงเป็น “พระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์, ผู้ทรงเป็นอนันต์และเป็นนิรันดร์, จากความเป็นนิจถึงความเป็นนิจ . . . ผู้รังสรรค์ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่อยู่ในนั้น” ในฐานะพระผู้สร้างเรา พระองค์ประทานพระบัญญัติให้เรา “รักและรับใช้พระองค์, พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียว องค์จริง และทรงพระชนม์, และว่าพระองค์จะทรงเป็นพระองค์เดียวที่ [พวกเรา] จะนมัสการ”⁸

เมื่อท่านสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบนสวรรค์ด้วยศรัทธา “พระองค์จะทรงปลอบประโลมท่านในความทุกข์ของท่าน, . . . [และท่านจะ] ต็มด้วยความรักของพระองค์”⁹ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์แบ่งปันว่าคำสวดอ้อนวอนของบิดาท่านในช่วงต่อสู้กับมะเร็งแล้วพ่ายแพ้สอนท่านเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวอันลึกซึ้งระหว่างพระเจ้ากับลูกๆ ของพระองค์

“เมื่อความเจ็บปวดทวีความรุนแรง เราเห็นท่านคุกเข่าข้างเตียงตอนเช้า ท่านอ่อนแอเกินกว่าจะกลับขึ้นเตียง ท่านบอกเราว่าท่านสวดอ้อนวอนทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าทำไมท่านต้องทุกข์ทรมานขนาดนี้ทั้งที่ท่านพยายามเป็นคนดีมาตลอด ท่านบอกว่าคำตอบอย่างอ่อนโยนมาถึงท่านว่า ‘พระเจ้าเป็นเจ้าทรงต้องการบุตรชายที่กล้าหาญ’

“และด้วยเหตุนี้ท่านจึงยืนหยัดต่อไปจนถึงวาระสุดท้ายโดยวางใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักท่าน ทรงฟังท่าน และจะทรงให้กำลังใจท่าน ท่านได้รับพรที่รู้แต่เยาว์วัยและไม่ลืมว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงอยู่ใกล้เท่ากับการสวดอ้อนวอน”¹⁰

เราสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะความรอดของเราอยู่ในพระคริสต์ และ “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย เพราะว่ามีผู้อื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า”¹¹ เรามาหาพระบิดาในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์¹² เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเราและทรงวิงวอนแก่ต่างให้เรา¹³ พระองค์ทรงทนทุกข์ หลังพระโลหิต และสิ้นพระชนม์เพื่อสรรเสริญพระบิดาของพระองค์ และการวิงวอนอันเปี่ยมด้วยเมตตาเพื่อเราเปิดทางให้เราแต่ละคนได้รับสันติสุขในชีวิตรุ่นและชีวิตอันเป็นนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง พระองค์ไม่ทรงต้องการให้เราทนทุกข์ยาวนานหรือทนต่อการทดลองมากเกินไปจนความจำเป็น พระองค์ทรง

ต้องการให้เราหันไปพึ่งพระองค์และยอมให้พระองค์แบ่งเบาภาระ เยียวยาใจเรา และชำระจิตวิญญาณเราให้สะอาดผ่านเดชานุภาพการทำให้บริสุทธิ์ของพระองค์ เราไม่ต้องการออกพระนามของพระองค์อย่างไม่สมควรด้วยคำพูดท่องจำซ้ำๆ การสวดอ้อนวอนที่จริงจังในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์เป็นการแสดงความรักความภักดี ความสำนึกคุณชั่ววันรันดร์ และความปรารถนาอันแน่วแน่ของเราที่จะสวดอ้อนวอนดังพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนทำดังพระองค์ทรงทำ และเป็นดังพระองค์ทรงเป็น

เราสวดอ้อนวอนด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะ “คนที่ทูลขอโดยพระวิญญาณนั้นขอตามพระประสงค์ของพระเจ้า”¹⁴ เมื่อเราสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถนำทางความคิดของเราเพื่อคำพูดของเราจะสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า “อย่าขอ, เพื่อท่านจะได้บริโภคสำหรับตัณหาของ ท่าน, แต่จงขอด้วยความมั่นคงอันไม่หวั่นไหว, เพื่อท่านจะไม่พ่ายแพ้ต่อการล่อลวง, แต่เพื่อท่านจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์”¹⁵

“ไม่สำคัญเพียงว่าเราจะรู้วิธีสวดอ้อนวอน แต่สำคัญเท่ากันคือเราจะรู้วิธีได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรา แยกแยะให้ออก เตรียมพร้อม สามารถมองเห็นแจ่มชัดและเข้าใจชัดเจนในพระประสงค์และจุดประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับเรา”¹⁶

ประธานอายริงก์แบ่งปันดังนี้ “ข้าพเจ้าได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน คำตอบเหล่านั้นชัดเจนที่สุดเมื่อความเจ็บสงบภายในเข้าครอบครองสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเพื่อให้รู้พระประสงค์ของพระเจ้า เมื่อฉันคำตอบจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักจะพูดกับความคิดโดยสุระเสียงสงบแผ่วเบาและจารึกไว้ในใจได้”¹⁷

เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จเข้าไปใน

สวนเกตเสมณี จิตวิญญาณพระองค์เป็นทุกข์ แม้แทบสิ้นพระชนม์ในความปวดร้าว องค์เดียวที่จะทรงหันไปพึ่งได้คือพระบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงวิงวอนว่า “ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถวายนี้อ่อนผันไปจากข้าพระองค์เถิด” แต่ทรงเพิ่มเติมว่า “แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”¹⁸ แม้จะได้รับแต่ก็พระบิดาทรงขอให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง” รวมถึงความเจ็บป่วยและความทุพพลภาพของผู้คน “[พระองค์] ทรงรับทุกขเวทนาตามเนื้อหนังเพื่อพระองค์จะทรงรับเอาบาปของผู้คนของพระองค์, เพื่อพระองค์จะทรงลบการล่อลวงละเมิดของพวกเขาตามพระพลาญภาพแห่งการปลดปล่อยของพระองค์”¹⁹ พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนสามครั้งว่า “ข้าแต่พระบิดาขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์”²⁰ พระบิดาไม่ทรงนำถวายนี้อ่อนผันไป ในคำสวดอ้อนวอนอย่างซื่อสัตย์และนอบน้อม พระองค์ได้รับพลังให้ออกไปทำพระพันธกิจของพระองค์เพื่อเตรียมสำหรับความรอดของเรา เพื่อเราจะกลับใจ เชื่อ เชื่อฟัง และได้รับพรแห่งนิรันดร์

คำตอบที่เราได้รับในการสวดอ้อนวอนอาจไม่ใช่สิ่งที่เราปรารถนา แต่ในยามทุกข์ใจ คำสวดอ้อนวอนของเราจะเป็นสายชูชีพของความรักและความเมตตาอันละเอียดอ่อน ในการวิงวอนของเรา เราจะได้รับพลังให้ออกไปทำทั้งหมดที่เราได้รับแต่งตั้งให้ทำ พระเจ้าตรัสกับวิสุทธิชนของพระองค์ที่อยู่ในช่วงกลียุคว่า “ให้ใจของเจ้าสบาย . . . เพราะเนื้อหนังทั้งปวงอยู่ในมือเรา จงนิ่งเถิดและรู้ว่าเราคือพระเจ้า”²¹

ไม่ว่าเราสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวกับครอบครัว ที่โบสถ์ หรือในพระวิหารหรือที่ไหนก็ตาม ไม่ว่าเราสวดอ้อนวอนด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำคัญ ผิดเพื่อแสวงหาการให้อภัย ปัญญาจากสวรรค์ หรือเพียงพลังที่จะอดทน เรา

สวดอ้อนวอนด้วยใจอิมเอิบ *เสมอ* มุ่งไปที่พระเจ้าเป็นเจ้าตลอดเวลาเพื่อความผาสุกของเราและความผาสุกของคนรอบข้าง ความปรารถนาที่จริงจังในวิถีสวดอ้อนวอนของความสัมพันธ์ต่อพระมากมายและสำนึกคุณต่อบทเรียนแห่งชีวิตจะซึมซาบศรัทธาอันแน่วแน่ในพระคริสต์ “ความเจิดจ้า . . . แห่งความหวัง” “และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้า และต่อมนุษย์ทั้งปวง”²² เข้าไปในใจเรา

การสวดอ้อนวอนเป็นของประทานจากพระเจ้า เราไม่ต้องรู้สึกหลงทางหรือโดดเดี่ยว ดินนั้นเป็นพยานว่าทุกขณะของการสวดอ้อนวอนอันล้ำค่าสามารถเป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้กับพระบิดาของเราในพระนามของพระบุตร โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู ลูกา 18:6-8; ดู งานแปลของโจเซฟ สมิธ, ลูกา 18:8 (ใน ลูกา 18:8, เซงอรรถ *a*) ด้วย.
2. โรม 10:13.
3. โมโรไน 10:4.
4. ดู ยอห์น 17:21-23. พระผู้ช่วยให้รอดทรงสวดอ้อนวอนเพื่อเราจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาและพระบุตรและได้รับการทำให้ดีพร้อม. เราได้รับความเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาและพระบุตรเมื่อเราเชื่อพระวจนะของพระคริสต์และปฏิบัติด้วยศรัทธา.
5. มัทธิว 7:7-8.
6. ยากอบ 1:5.
7. “การสวดอ้อนวอนดวงจิตต้องการ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 67.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:17, 19.
9. เจคอบ 3:1-2.
10. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ครอบครัวและการสวดอ้อนวอน,” *เสี้ยวไฮนา*, ก.ย. 2015, 4.
11. กิจการ 4:12.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:19-20.
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:3-5.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:30.
15. มอรมอน 9:28.
16. เมลวิน เจ. บัลลาร์ด, “Our Channels of Power and Strength,” *Improvement Era*, Sept. 1923, 992; อ้างอิงใน เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, *Yesterday, Today, and Forever* (2015), 133.
17. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “เขียนไว้บนใจข้าพเจ้า,” *เสี้ยวไฮนา*, ม.ค. 2001, 119.
18. มัทธิว 26:39; ดู ข้อ 38 ด้วย.
19. แอลมา 7:11, 13.
20. ดู มัทธิว 26:39-44.
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:16.
22. 2 นีไฟ 31:20.

โดย **เอลเดอร์เกรก ซี. คริสเต็นเซ็น**
แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

“เราจะยกผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอผู้หนึ่งขึ้น”

*เพราะ โจเซฟเป็นศาสดาพยากรณ์ เราจึงมีมากกว่าหน้าต่างสวรรค์—
ประตูเข้าสู่รัศมีนครเบ็ดเตล็ดให้เรา*

เมื่อโมโรไนมาหาโจเซฟ สมิธครั้งแรก ท่านเตือนว่า “ชื่อ [ของโจเซฟ] จะทั้งดีและชั่วในบรรดาประชาชาติ”¹ เราได้เห็นสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์นั้น ในสงครามระหว่างความดีกับความชั่ว การฟื้นฟูพระกิตติคุณผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธมีทั้งผู้เชื่อที่ได้รับบริการตลใจให้ติดตามท่านและคนต่อต้านที่ถูกขู่ให้ต่อสู้อย่างดุเดือดกับอุดมการณ์แห่งโซอันและโจเซฟ สมิธ การต่อสู้ดังกล่าวไม่ใช่เรื่องใหม่ไม่นานหลังจากเด็กหนุ่มโจเซฟเดินเข้าไปในป่าศักดิ์สิทธิ์และยังคงเกิดขึ้นทุกวันนี้กับสิ่งที่เห็นเพิ่มขึ้นทางอินเทอร์เน็ต

พระเจ้าทรงประกาศต่อโจเซฟ สมิธว่า “สุดแดนแผ่นดินโลกจะสอบถามเกี่ยวกับนามของเจ้า, และคนโง่เขลาจะเห็นเจ้าสมควรแก่การถูกเยาะเย้ย, และนรกจะเดือดดาลต่อท่านเจ้า; “ขณะที่ผู้มีใจบริสุทธิ์, และผู้มีปัญญา, และคนจิตใจสูง, และผู้มีคุณธรรม, จะแสวงหาคำแนะนำ, และสิทธิอำนาจ, และพรอยู่เสมอจากฝ่ามือเจ้า”²

วันนี้ข้าพเจ้าขอมอบประกาศภัยพยานให้ทุกคนที่พยายามเข้าใจมากขึ้นถึงพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของโจเซฟ สมิธ จูเนียร์ ศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู เราต้องไม่เงินอายุในการเป็นพยานถึงพันธกิจของโจเซฟในฐานะศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย เพราะพระเจ้าทรงทำงานผ่านศาสดาพยากรณ์เสมอ³ เพราะความจริงที่ฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิธเราจึงรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ เรารู้ถึงพระคุณลักษณะของพระองค์ ความสัมพันธ์กันของพระองค์และกับเรา และแผนแห่งการไถ่อันสำคัญยิ่งที่ยอมให้เรากลับไปที่ประทับของพระองค์

เกี่ยวกับโจเซฟ ประธานบริคัม ยังก็ประกาศว่า “เป็นประกาศิตในสภาของนักรัตน นานมาแล้วก่อนการวางรากฐานของแผ่นดินโลกที่ท่านควรเป็นผู้นำพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้ามา ให้ผู้คนในสมัยการประทานสุดท้ายของโลกนี้ และรับความสมบูรณ์ของกุญแจ

และพลังอำนาจแห่งฐานะปุโรหิตของพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าทรงดูแลท่าน... [เพราะท่าน] ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าในนิรันดร์ให้เป็นประธานควบคุมสมัยการประทานสุดท้ายนี้”⁴

ในการเตรียมรับงานอันสำคัญยิ่งนี้ โจเซฟ สมิธเกิดมาในครอบครัวที่รักกัน ผู้ประสพภาระและการทดลองของชีวิตมากมายทุกวัน เมื่อโจเซฟเริ่มเป็นผู้ใหญ่ ความรู้สึกของท่านต่อพระเจ้าเป็นเจ้า “ลึกซึ้งและมักจะแรงกล้า”⁵

แต่ท่านสับสนกับแนวคิดขัดแย้งทางศาสนาที่นักเทศน์สมัยของท่านสอน โชคดีที่เด็กหนุ่มโจเซฟไม่ปล่อยให้ความกังขาหยุดยั้งศรัทธาของท่าน ท่านเสาะหาคำตอบในไบเบิลและพบคำแนะนำนี้ “ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ”⁶

โจเซฟจำได้ว่า “ไม่เคยมีข้อความใดในพระคัมภีร์มาสู่จิตใจมนุษย์ด้วยพลังได้มากไปกว่าข้อความนี้ที่ขณะนั้นมาสู่

จิตใจข้าพเจ้า. ดูเหมือนจะเข้าถึงความรู้สึกทุกอย่างของจิตใจข้าพเจ้าด้วยพลังอันแรงกล้า. ข้าพเจ้าครุ่นคิดถึงข้อความนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า”⁷

ด้วยศรัทธาที่เรียบง่าย โจเซฟทำตามความรู้สึกทางวิญญาณเหล่านี้ ท่านพบสถานที่เงียบสงบ คุณเขา “และเริ่มตั้งจิตปรารถนาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”⁸ มีพลังใหญ่หลวงในคำบรรยายของโจเซฟเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น:

“ข้าพเจ้าเห็นลำแสงอยู่เหนือศีรษะข้าพเจ้าพอดี, เหนือความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์, ซึ่งค่อยๆ เลื่อนลงมาจนตกต้องข้าพเจ้า.

“... เมื่อแสงนั้นส่องมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์, ซึ่งความเจิดจ้าและรัศมีภาพของทั้งสองพระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, พระองค์ทรงยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในอากาศ. องค์หนึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า, โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้าและตรัส, พลาซซี่พระหัตถ์ไปที่อกองค์หนึ่ง—นี่คือบุตรที่รักของเรา. จงฟังท่าน!”⁹

โจเซฟ สมิธเห็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดานิรันดร์ และพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของโลก นี่คือนิมิตร แรก ของโจเซฟ ในปีต่อมา โจเซฟแปลพระคัมภีร์มอรมอน โดยของประทานและอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า สัตภาวะทั้งหลายจากสวรรค์มาเยือนท่านเพื่อฟื้นฟูความจริงและสิทธิอำนาจที่หายไปหลายศตวรรษ การสื่อสารเหล่านี้กับโจเซฟ สมิธเปิดหน้าต่างสวรรค์และเผยให้ท่านเห็นรัศมีภาพแห่งนิรันดร์ ชีวิตของโจเซฟเป็นประจักษ์พยานว่าถ้าใครในพวกเราขาดสติปัญญา เราสามารถทูลขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในศรัทธาและจะได้รับคำตอบ—บางครั้งจากสัตภาวะสวรรค์ แต่บ่อยกว่านั้นคือจากอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ตรัสกับเราผ่านความคิดและความรู้สึกที่ได้รับการดลใจ¹⁰ โดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์เราจะ “รู้ความจริงของทุกเรื่อง”¹¹

สำหรับพวกเราจำนวนมาก พยานของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเริ่มต้นเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอนครั้งแรกตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย สมัยเป็นนักเรียนเซมินารีชั้นเรียนเข้าตรี ด้วยจินตนาการชัดเจนแบบเด็ก ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจอ่านประหนึ่งตนเองเป็นโจเซฟ สมิธกำลังค้นพบความจริงในพระคัมภีร์มอรมอนเป็นครั้งแรก นั่นมีผลต่อชีวิตข้าพเจ้าที่ทำให้ข้าพเจ้ายังคงอ่านพระคัมภีร์มอรมอนแบบนั้น ข้าพเจ้าพบบ่อยครั้งว่าการทำเช่นนั้นทำให้ข้าพเจ้าสำนึกคุณมากต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟและความจริงที่ฟื้นฟูในหนังสือมีค่าเล่มนี้

ตัวอย่างเช่น ลองนึกถึงความรู้สึกของโจเซฟขณะที่ท่านแปลข้อความเกี่ยวกับบัญญัติสมาเพื่อการปลดบาป โจเซฟผู้ที่พระเจ้ารับสั่งไม่ให้เข้าร่วมกับนิกายใดมีคำถามอย่างแน่นอนเกี่ยวกับศาสนพิธีแห่งความรอดนี้ คำถามของท่านชักนำท่านอีกครั้งให้สวดอ้อนวอน และการสวดอ้อนวอนครั้งนี้ส่งผลให้ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาผู้ฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและสิทธิอำนาจในการให้บัพติศมา มาเยือนท่าน¹²

หรือลองพิจารณาว่าโจเซฟ สมิธรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านเรียนรู้ครั้งแรกว่าพระเยซูคริสต์เสด็จเยือนผู้คนในซีกโลกตะวันตก—ว่าพระองค์ทรงสอนพวกเขา สวดอ้อนวอนให้พวกเขา รักษาคนป่วยให้พระเด็กๆ ประสาทสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต และปฏิบัติศีลระลึกต่อพวกเขา¹³ โจเซฟอาจไม่ตระหนักในเวลา นั้นแต่สิ่งที่ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนพิธีและการจัดตั้งศาสนจักรสมัยโบราณของพระคริสต์เตรียมท่านให้พร้อมช่วยพระเจ้าในการฟื้นฟูศาสนจักรเดียวกันบนแผ่นดินโลก

ระหว่างแปลพระคัมภีร์มอรมอน โจเซฟกับเอมมาภรรยาเศร้าโศกเพราะบุตรชายวัยทารกเสียชีวิตในสมัยนั้น นักเทศน์สอนกันทั่วไปว่าเด็กที่เสียชีวิต

โดยไม่บังพัตติสมาจะถูกลงโทษตลอดกาล
ลองนึกภาพดูว่าเมื่อคิดถึงเรื่องนี้โจเซฟ
จะรู้สึกอย่างไรขณะแปลถ้อยคำเหล่านี้
จากศาสดาพยากรณ์มอรมอน “เด็ก
เล็กๆ . . . ไม่ต้องมีการกลับใจ, หรือ
บังพัตติมา, . . . [เพราะ] เด็กเล็กๆ
มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์, แม้ตั้งแต่การ
วางรากฐานของโลก”¹⁴

บางทีข้อความในพระคัมภีร์มอรมอน
ที่ทำให้เด็กหนุ่มโจเซฟประหลาดใจ
มากที่สุดอาจอยู่ในบทที่สามของ 2 นีไฟ
บทนี้มีคำพยากรณ์สมัยโบราณเกี่ยวกับ
“ผู้หยั่งรู้ที่เลิศเลอ” ผู้ที่พระเจ้าจะ
ทรงยกขึ้นในยุคสุดท้าย—ผู้หยั่งรู้นาม
โจเซฟ ตั้งชื่อตามบิดาของท่าน ศาสดา
พยากรณ์ในอนาคตท่านนี้จะ “ได้รับ
ความนับถืออย่างสูง” และจะทำงาน
“มีค่ายิ่ง” แก่ผู้คนของท่าน ท่านจะ
“ยิ่งใหญ่เหมือนโมเสส” และจะได้รับ
“พลังความสามารถ . . . เพื่อนำพระ
วจนะ [ของพระเจ้า] ออกมา”¹⁵
ลองคิดว่าโจเซฟ สมิธจะรู้สึกอย่างไร
เมื่อท่านทราบว่านี่เป็นคำพยากรณ์
เกี่ยวกับ ท่าน! ท่านไม่เพียงแปล
ประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่กำลังแปล
นิมิตของวันเวลาสุดท้าย ของการฟื้นฟู
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่าง
นำอัครอัครด้วย—และโจเซฟจะช่วยทำ
ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล!

ปัจจุบัน ราว 200 ปีต่อมา เราเห็นได้
ง่ายว่าคำพยากรณ์นี้เป็นจริงแล้ว เรา
รู้เกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่โจเซฟทำสำเร็จ
ในฐานะศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า
แต่จำไว้ว่าเมื่อโจเซฟแปลคำพยากรณ์
นี้ ท่านทำเพียงไม่กี่อย่างที่เหล่าศาสดา
พยากรณ์ทำนายไว้ ท่านยังเป็นเด็ก
หนุ่มตอนต้นทศวรรษ 20 ศาสนจักร
ยังไม่จัดตั้ง ไม่มีอัครหรือสาขา ไม่มีผู้
สอนศาสนา และพระวิหาร แทบไม่มี
ใครได้ยินชื่อโจเซฟ สมิธ และบางคน
ต่อต้านท่านอย่างโจ่งแจ้ง ตอนนีให้ดู
งานสำคัญยิ่งที่พระเจ้าทรงทำด้วยมือ
โจเซฟผู้รับใช้ของพระองค์ ทั้งที่มีการ
ต่อต้านท่าน นั่นไม่ใช่สัมฤทธิ์ผลของ

คำพยากรณ์นี้ที่เป็นหลักฐานยืนยันการ
เรียกโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์
หรือ

ถึงใครก็ตามที่สงสัยประจักษ์พยาน
ของพวกเขาเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธหรือ
กำลังรับมือกับข้อมูลเพียงผิวเผินที่ไม่
ถูกต้องและชักนำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับ
ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของโจเซฟ
ข้าพเจ้าขอเชิญท่านให้พิจารณาผล
—พระมากมายที่มาถึงเราผ่านพันธกิจ
อันนำอัครอัครของโจเซฟ สมิธ ศาสดา
พยากรณ์แห่งการฟื้นฟู

เพราะโจเซฟเป็นศาสดาพยากรณ์
การเปิดเผยและศาสดาพยากรณ์จึง
ไม่ใช่เรื่องของอดีตอีกต่อไป “วันแห่ง
ปาฏิหาริย์”—นิมิต การรักษา และการ
ปฏิบัติของเหล่าเทพ—ยังไม่หยุด¹⁶

เพราะโจเซฟเป็นศาสดาพยากรณ์
เราแต่ละคนจึงเข้าถึงพลังอำนาจและ
พรของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ รวม

ทั้งบังพัตติมา ของประทานแห่งพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ และศีลระลึก

เพราะโจเซฟเป็นศาสดาพยากรณ์
เราจึงมีพรและศาสนพิธีของพระวิหาร
ผูกมัดเรากับพระเจ้า ทำให้เรา
เป็นผู้คนของพระองค์ และทำให้ “พลัง
อำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้า” ประจักษ์ต่อเรา เพื่อสักวันหนึ่งเรา
จะ “เห็นพระพักตร์ของพระเจ้า
แม้พระบิดา และมีชีวิตอยู่ได้”¹⁷

เพราะโจเซฟเป็นศาสดาพยากรณ์
เราจึงรู้ว่าการแต่งงานและครอบครัว
เป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในแผนของพระ
เจ้าเพื่อความสุขของเรา เราจึงรู้
ว่าโดยผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญา
พระวิหาร สัมพันธภาพครอบครัวที่เรา
หวงแหนจะคงอยู่ชั่ววันนิรันดร์

เพราะโจเซฟเป็นศาสดาพยากรณ์
เราจึงมีมากกว่าหน้าต่างสวรรค์—
ประตูเข้าสู่นิรันดร์เปิดให้เรา เราจึงรู้จัก

“พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”¹⁸ ชีวิตนิรันดร์จึงเป็นของเราได้

เหนือสิ่งอื่นใด เพราะโจเซฟเป็นศาสตราจารย์ เราจึงมีพยานมากมาย ประจักษ์พยานมากมายว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดของโลก เราจึงมีหวังโซ่ที่ไม่ขาดตอนของพยานพิเศษถึงพระเยซูคริสต์ รวมทั้งศาสตราจารย์ปัจจุบันของเรา ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและสมาชิกโคออร์ดิเนตอร์สาวกสิบสอง ข้าพเจ้าเพิ่มประจักษ์พยานที่อ่อนน้อมกว่าชัดเจนของข้าพเจ้ากับพยานของท่านเหล่านั้นว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และทรงนำศาสนจักร โจเซฟ สมิทเป็นศาสตราจารย์แห่งการฟื้นฟู ฐานะปุโรหิตและสิทธิอำนาจของพระเจ้าอยู่บนโลกอีกครั้ง ขอให้เราประกาศพยานและความสำนึกคุณของเราต่อศาสตราจารย์ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยที่ยอดเยี่ยมท่านนี้ของพระเจ้าอย่างไม่มีวันเกรง นี่คือการอวยพรของข้าพเจ้าในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:33.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:1–2.
3. ดู อาโมส 3:7.
4. บริติช ยังก์, “Remarks,” *Deseret News*, Oct. 26, 1859, 266; ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), 585 ตัวย.
5. โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:8.
6. ยากอบ 1:5.
7. โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:12.
8. โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:15.
9. โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:16–17.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2.
11. โมโรไน 10:5.
12. ดู โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:68–72.
13. ดู 3 นีไฟ 11–20.
14. โมโรไน 8:11–12.
15. ดู 2 นีไฟ 3:6–15.
16. ดู โมโรไน 7:35–37; หลักแห่งความเชื่อ 1:7.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:21–22.
18. ยอห์น 17:3.

โดย เอลเดอร์สเวน เอ. อุโดวนิส
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงสอนเราให้สวดอ้อนวอน

เมื่อท่านสวดอ้อนวอน ท่านสวดอ้อนวอนจริงๆ หรือเพียงกล่าวคำสวดอ้อนวอน

ในปี 1977 ข้าพเจ้ารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในเมืองกุสโก เปรู ข้าพเจ้ากับคู่ได้รับอนุญาตให้พาผู้สอนศาสนาทุกคนในไนเซนกุสโกไปดูซากเมืองมาชูปิกูซึ่งตั้งงาม

ช่วงท้ายของการเที่ยวชมซากเมืองนั้น ผู้สอนศาสนาบางคนต้องการไปสะพานอินคาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทางลงเขา ข้าพเจ้ารู้สึกในใจทันทีว่าพระวิญญานทรงห้ามไม่ให้ข้าพเจ้าไปที่นั่น ทางเส้นนั้นอยู่ฝั่งภูเขาที่มีทางตั้งชันสูงถึง 2,000 ฟุต (610 เมตร) ทางเดินหลายจุดกว้างเพียงให้ผ่านได้ที่ละคนเท่านั้น ข้าพเจ้ากับคู่บอกพวกเขาว่าเราไม่ควรไปสะพานอินคา

แต่ผู้สอนศาสนาอื่นกรานให้เราไป พวกเขาอ้อนวอนหนักขึ้นและสิ่งที่พระวิญญานทรงบอกข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังยอมตามเสียงส่วนใหญ่และบอกพวกเขาว่าเราจะไปเที่ยวสะพานแต่เราต้องระวังให้มาก

เราเข้าสู่เส้นทางที่พาไปถึงสะพานอินคาโดยมีข้าพเจ้าอยู่รั้งท้ายกลุ่ม ตอนแรกทุกคนเดินช้าๆ ตามที่ตกลงกัน

ไว้ ต่อจากนั้นผู้สอนศาสนาเริ่มเดินเร็วมากแล้วก็วิ่ง พวกเขาไม่สนใจคำขอร้องของข้าพเจ้าให้ช้าลง ข้าพเจ้ารู้สึกที่ต้องตามพวกเขาให้ทันเพื่อบอกว่าเราต้องวกกลับ ข้าพเจ้าอยู่ห่างพวกเขาและต้องวิ่งเร็วเพื่อตามให้ทัน

เมื่อมาถึงทางโค้งที่แคบเกินกว่าจะเดินได้สองคน ข้าพเจ้าพบผู้สอนศาสนาคนหนึ่งยืนนิ่งเอาหลังชิดโขดหิน ข้าพเจ้าถามว่าทำไมเขายืนอยู่ตรงนั้น เขาบอกว่าเขาได้รับการกระตุ้นเตือนให้อยู่ตรงจุดนั้นสักครู่และให้ข้าพเจ้าเดินไปก่อน

ข้าพเจ้ารู้สึกที่ต้องรีบตามให้ทันคนที่อยู่ข้างหน้าเรา เขาจึงช่วยให้ข้าพเจ้าผ่านเขาไป ข้าพเจ้าลงมาตามทางอีกเล็กน้อยก็สังเกตเห็นว่าพื้นดินเต็มไปด้วยพืชเปียวยลื่น ข้าพเจ้าวางเท้าขวาบนพื้นและขณะตกลงไปถึงได้รู้ว่าใต้พืชเปียวยลื่นนั้นไม่มีพื้นดิน ข้าพเจ้าคิดว่ากิ่งไม้ที่อยู่ใต้ทางเดิน ชั่วอดีตใจนั้นข้าพเจ้ามองลงไปข้างล่างราว 2,000 ฟุตและเห็นแม่น้ำอารูบัมาไหลผ่านหุบเขาศักดิ์สิทธิ์ของอินคา ข้าพเจ้ารู้สึก

ประหนึ่งหมดเรี่ยวแรง และผ่านไปครึ่งเดียวข้าพเจ้าก็จับกิ่งไม้ไม่ไหว ในขณะที่นั้นข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงจัง เป็นคำสวดอ้อนวอนที่สั้นมาก ข้าพเจ้าอ้าปากทูลว่า “พระบิดา ช่วยด้วย!”

กิ่งไม้ไม่แข็งแรงพอจะรับน้ำหนักตัวข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้ารู้ว่าจุดจบมาใกล้แล้ว ในช่วง *ขณะ* ที่กำลังจะตก ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีมือที่แข็งแรงจับแขนและดึงข้าพเจ้าขึ้น ด้วยความช่วยเหลือนั้น ข้าพเจ้าจึงสามารถเอาตัวเองกลับขึ้นมาบนทางเดินได้ ผู้สอนศาสนาที่หยุดเดินและให้ข้าพเจ้าผ่านไปก่อนคือคนที่ช่วยชีวิตข้าพเจ้า

แต่ความจริงแล้วพระบิดาในสวรรค์ทรงช่วยชีวิตข้าพเจ้า พระองค์ทรงฟังเสียงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินสุรเสียงของพระวิญญาณบอกข้าพเจ้าสามครั้งก่อนหน้านั้นว่าไม่ให้ไปสะพานอินคา แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อฟัง ข้าพเจ้าตกใจ ข้าพเจ้าหน้าซีด และไม่รู้จักพูดอะไร แต่แล้วก็นึกขึ้นได้ว่าผู้สอนศาสนาคนอื่นอยู่ข้างหน้าเรา เราจึงไปหาพวกเขาจนกระทั่งพบพวกเขาและเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้พวกเขาฟัง

เรากลับไปมาซูปิกซูอย่างเงี้ยวๆ และระมัดระวังมาก ระหว่างเดินทางกลับข้าพเจ้ายังเงี้ยวเหมือนเดิม และมีความคิดเข้ามาในใจข้าพเจ้าว่าพระองค์ทรงเอาพระทัยใส่เสียงของข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้าไม่เอาใจใส่สุรเสียงของพระองค์ มีความเจ็บปวดลึกๆ ในใจข้าพเจ้า เพราะไม่เชื่อฟังสุรเสียงของพระองค์ และขณะเดียวกันก็รู้สึกตกใจอย่างสุดซึ้งต่อพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงใช้ความยุติธรรมกับข้าพเจ้า แต่ในพระเมตตาอันยิ่งใหญ่พระองค์ทรงช่วยชีวิตข้าพเจ้า (ดู แอลมา 26:20)

เมื่อหมดวัน ก็ถึงเวลาสวดอ้อนวอนส่วนตัว ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนจากใจถึง “พระบิดาผู้ทรงพระเมตตากรุณาพระเจ้าแห่งการหนุนใจทุกอย่าง” (2 โครินธ์ 1:3) ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน

“ด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์” (โมโรไน 10:4)

เช้าตรู่ของวันเดียวกันนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยริมฝีปาก และเมื่อข้าพเจ้าเกือบเสียชีวิต ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนจากใจถึงพระองค์ ข้าพเจ้าไตร่ตรองชีวิตจนถึงจุดนั้น ข้าพเจ้าพบว่าหลายครั้งพระบิดาในสวรรค์ทรงเมตตาข้าพเจ้ามาก พระองค์ทรงสอนบทเรียนมากมายวันนั้นในมาซูปิกซูและในเมืองกุสโก เปรู บทเรียนสำคัญที่สุดบทหนึ่งคือข้าพเจ้าควรสวดอ้อนวอนตลอดเวลาเสมอ “ด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง โดย [ใช้] ศรัทธาในพระคริสต์”

ครั้งหนึ่งพระเจ้าพระเยซูคริสต์ “ทรงอธิษฐานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง” และ “เมื่อเสร็จสิ้น สาวกของพระองค์คนหนึ่งทูลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงสอนพวกข้าพระองค์อธิษฐาน” (ลูกา 11:1) จากนั้นพระองค์ทรงสอนเหล่าสาวกให้สวดอ้อนวอน ปัจจุบันพระองค์ทรงสอนท่านและข้าพเจ้าให้สวดอ้อนวอนขณะที่เรานึกภาพพระองค์สวดอ้อนวอนในเกทเสมนี้ว่า “แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (ลูกา 22:42) เมื่อท่านสวดอ้อนวอน ท่านต้องการจริงหรือไม่ว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

เปาโลบรรยายว่าพระเยซูทรงสวดอ้อนวอนอย่างไร “ในระหว่างที่ [พระองค์] ประทับในโลก” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเกทเสมนี้: “พระองค์ทรงถวายคำอธิษฐาน และคำร้องขอด้วยเสียงดังและน้ำพระเนตรไหลต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าทรงสถับเนื่องจากความยำเกรงของพระคริสต์” (ฮีบรู 5:7) เมื่อท่านสวดอ้อนวอน ท่านสวดอ้อนวอนจริงๆ หรือเพียงกล่าวคำสวดอ้อนวอน ท่านสวดอ้อนวอนเพียงผิวเผินหรือไม่

พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังและตรัสกับพระบิดาของพระองค์ “เมื่อคนทั้งหลายรับบัพติศมา พระเยซูก็ทรงรับบัพติศมาด้วย ขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐานอยู่นั้นท้องฟ้าก็แหวกออก” (ลูกา 3:21) เมื่อท่านสวดอ้อนวอน ท่านรู้สึกเหมือนท้องฟ้าแหวกออกหรือไม่ ครั้งสุดท้ายที่ท่านรู้สึกถึงการเชื่อมต่อกับสวรรค์คือเมื่อใด

พระเยซูทรงเตรียมองค์ให้พร้อมทำการตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ โดยสวดอ้อนวอนพระบิดาของพระองค์ “พระเยซูเสด็จไปที่ภูเขาเพื่อจะอธิษฐาน พระองค์ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้าตลอดทั้งคืน

“พอถึงรุ่งเช้า พระองค์ทรงเรียกภรรยาของมา แล้วทรงเลือกสาวกสิบสองคน ผู้ซึ่งพระองค์ทรงให้ชื่อว่าอัครทูต” (ลูกา 6:12-13)

ท่านเตรียมตนเองให้พร้อมทำการตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ โดยสวดอ้อนวอน

พระบิดาบนสวรรค์หรือไม่ว่า ท่านเตรียมตนเองสำหรับช่วงขณะของการสวดอ้อนวอนหรือไม่

เมื่อพระเยซูเสด็จมาทวีปอเมริกา พระองค์ทรงสอนผู้คนให้สวดอ้อนวอน “และพระเยซูตรัสกับพวกท่านว่า: จงสวดอ้อนวอนต่อไป; และพวกท่านไม่ได้อ่อนน้อมต่อพระองค์” (3 นิโไฟ 19:26)

พระเยซูทรงเชื่อเชิญเราให้ “สวดอ้อนวอนเสมอ” (คพ. 10:5) พระเยซูทรงรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและประทานสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา เหตุใดบางครั้งเราจึงไม่ต้องการได้รับเพราะเหตุใด

ในช่วงขณะนั้นที่เราทูลว่า “พระบิดาในสวรรค์” พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเราและทรงไว้วางใจต่อความรู้สึกของเราและความต้องการของเรา และด้วยเหตุนี้พระเนตรและพระกรรมของพระองค์จึงเชื่อมต่อกับท่านเวลานี้ พระองค์ทรงอ่านความคิด และทรงสัมผัสจิตใจท่าน ท่านไม่สามารถปกปิดเรื่องใดจากพระองค์ได้ สิ่งวิเศษที่สุดคือพระองค์จะทรงมองท่านด้วยพระเนตรแห่งความรักและความเมตตา—ความรักและความเมตตาที่เราไม่สามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ แต่ความรักและความเมตตาอยู่กับพระองค์ขณะที่ท่านทูลว่า “พระบิดาในสวรรค์”

ช่วงเวลาของการสวดอ้อนวอนจึงเป็นเวลาที่ศักดิ์สิทธิ์มาก ๆ พระองค์ไม่ใช่ผู้ที่จะพูดว่า “ไม่ เราจะไม่ฟังเจ้าตอนนี้ เพราะเจ้ามาหาเราตอนเจ้าเดือดร้อนเท่านั้น” มนุษย์เท่านั้นที่ทำเช่นนั้น พระองค์ไม่ใช่ผู้ที่จะพูดว่า “โอ้ เจ้าไม่เห็นหรือว่าตอนนี้เรายุ่งมาก” มนุษย์เท่านั้นที่พูดเช่นนั้น

ขอให้เราทุกคนสวดอ้อนวอนตามที่พระเยซูทรงสอนให้เราสวดอ้อนวอน นี่คือการหวังและคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเดอร์เจ. เดฟน์ คอร์นิช
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ฉันดีพอหรือไม่ ฉันจะทำได้ไหม

ถ้าท่านจะพยายามจริงๆ และจะไม่เข้าข้างตัวเองหรืออกบุญ—กลับใจบ่อยๆ และทูลขอพระคุณ—ท่านจะ “ดีพอ”

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย นับเป็นพรอย่างยิ่งที่เราได้รับมาชุมนุมกันเพื่อรับการสอนจากผู้รับใช้ของพระเจ้า ไม่ดีหรือหากหรือที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงนำทางและเป็นพรแก่เราหลายวิธี พระองค์ทรงต้องการให้เรากลับบ้านจริงๆ

โดยผ่านพระเมตตาอันละเอียดอ่อนสมัยเป็นแพทย์วัยหนุ่มเพิ่งเรียนจบจากคณะแพทยศาสตร์ ข้าพเจ้าเข้ารับการฝึกเป็นแพทย์เฉพาะทางด้านกุมารเวชในโปรแกรมที่มีการแข่งขันสูง เมื่อพบแพทย์ฝึกหัดคนอื่น ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนฉลาดน้อยที่สุดและพร้อมน้อยที่สุดคิดว่าไม่มีทางจะเทียบกับคนอื่นได้

ต้นเดือนที่สาม ข้าพเจ้านั่งอยู่ในห้องพยาบาลภายในโรงพยาบาลตอดิกคืนหนึ่ง กำลังร้องไห้ไปง่วงไปขณะพยายามเขียนคำสั่งรับเด็กผู้ชายที่ป่วยเป็นโรคปอดบวมไว้ในโรงพยาบาล ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกท้อแบบนั้นมาก่อนในชีวิต ไม่ทราบจะรักษาโรคปอดบวมในเด็กวัย 10 ขวบอย่างไร ข้าพเจ้าเริ่ม

สงสัยว่าข้าพเจ้าทำอะไรอยู่ที่นั่น ขณะนั้น แพทย์เฉพาะทางรุ่นพี่คนหนึ่งวางมือบนบ่าข้าพเจ้า ถามว่า ข้าพเจ้าเป็นอะไรไป ข้าพเจ้าจึงระบายความคับข้องใจและความกลัวกับเขา คำตอบของเขาเปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้า เขาบอกว่าเขากับแพทย์เฉพาะทางคนอื่น ๆ ภูมิใจในตัวข้าพเจ้ามากและรู้สึกที่ข้าพเจ้าจะเป็นแพทย์ที่เก่งมาก สรุปคือเขาเชื่อมั่นในตัวข้าพเจ้าขณะที่ข้าพเจ้าไม่เชื่อมั่นในตัวเองเลย

เหมือนประสบการณ์ของข้าพเจ้า สมาชิกของเรามากักถามว่า “ฉันเป็นคนดีพอหรือไม่” หรือ “ฉันจะไปอาณาจักรซีเลสเชียลได้ไหม” แน่แน่นอนว่าไม่มีเรื่องอย่างเช่น “ดีพอ” พวกเราไม่สามารถ “ได้” หรือ “สมควรได้” ความรอดของเรา แต่เป็นเรื่องปกติที่จะสงสัยว่าเราเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้าหรือไม่ ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจคำถามเหล่านี้

บางครั้งเมื่อเรามาโบสถ์ เราท้อใจเพราะคำเชิญที่จริงจังใจให้ปรับปรุงตนเอง เราคิดในใจว่า “ฉันทำทั้งหมด

นี้ไม่ได้หรอก” หรือ “ฉันจะไม่มัววันดีเท่าคนพวกนี้” บางที่เราอาจรู้สึกเหมือนข้าพเจ้าในโรงพยาบาลคืนนั้น

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ได้โปรดเลิกเปรียบเทียบตัวเรากับผู้อื่น เรามัวกับคนอื่นเราอย่างไม่จำเป็นโดยการเปรียบเทียบเราตัดสินค่าของตัวเราผิดๆ จากสิ่งที่เรามีหรือไม่มี และจาก *ความคิดเห็นของผู้อื่น* ถ้าเราต้องเปรียบเทียบขอให้เราเปรียบเทียบว่าเราเป็นอย่างไรในอดีตและเราเป็นอย่างไรในปัจจุบัน—และเราต้องการเป็นอย่างไรในอนาคตความเห็นเดียวของเราที่สำคัญคือพระบิดาบนสวรรค์ทรงคิดอย่างไรกับเรา ขอให้ทูลถามพระองค์อย่างจริงจังว่าพระองค์ทรงคิดอย่างไรกับท่านพระองค์จะทรงรักและจะทรงแก้ไขแต่ไม่มีวันทำให้เราท้อใจ เพราะนั่นคือเสน่ห์เหลี่ยมของซาตาน

ข้าพเจ้าขอพูดชัดเจนตรงไปตรงมา คำตอบของคำถามที่ว่า “ฉันดีพอหรือไม่” และ “ฉันจะทำได้ไหม” คือ “ใช่ ท่านจะดีพอ” และ “ใช่ ท่านจะทำได้ตามที่ท่านกลับใจอยู่เสมอและไม่เข้าข้างตัวเองหรือกบฏ” พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแห่งสวรรค์ไม่ใช่กรรมการใจร้ายที่คอยหาข้ออ้างให้โยนเราออกจากเกมพระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่รักเราอย่างสมบูรณ์ ผู้ทรงปรารถนาเหนือสิ่งใดที่จะให้ลูกทุกคนของพระองค์กลับบ้านมาอยู่กับพระองค์เป็นครอบครัวตลอดไปพระองค์ประทานพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์เพื่อเราจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์! ได้โปรดเชื่อเถิดได้โปรดรับความหวังและการปลอบโยนจากความจริงนิรันดร์นี้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราทำได้! นี่คืองานของพระองค์และรัศมีภาพของพระองค์²

ข้าพเจ้าขอวิธีที่ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ใช้สอนหลักธรรมนี้ ข้าพเจ้าได้ยินท่านพูดหลายครั้งว่า “พี่น้องทั้งหลาย ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากเราคือ พยายาม แต่ท่านต้องพยายาม จริงๆ!”³

“การพยายามจริงๆ” หมายถึงทำสุดความสามารถ โดยตระหนักว่าเราต้องปรับปรุง จากนั้นก็พยายามอีกครั้ง การทำเช่นนั้นซ้ำหลายๆ ครั้งจะทำให้เราใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น รู้สึกถึงพระวิญญูญาณของพระองค์มากขึ้น⁴ และเราได้รับพระคุณของพระองค์มากขึ้นหรือความช่วยเหลือ⁵

บางครั้งข้าพเจ้าคิด เราไม่ตระหนักว่าพระเจ้าทรงต้องการช่วยเรามากเพียงใด ข้าพเจ้าชอบคำพูดของเอลเดอร์ เดวิด เอ. เบตনার์ที่กล่าวว่า

“พวกเราส่วนมากเข้าใจชัดเจนว่าการชดใช้มิไว้สำหรับคนบาป ใดๆ ก็ดี ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเรารู้และเข้าใจว่าการชดใช้มิไว้เพื่อวิสุทธิชนเช่นกัน . . .

“ . . . การชดใช้ให้ความช่วยเหลือเพื่อเราจะเอาชนะและหลีกเลี่ยงความไม่ดี ทำดีและกลายเป็นคนดี . . .

“ . . . โดยผ่านพระคุณของพระเจ้าแต่ละบุคคล . . . ได้รับพลังและความช่วยเหลือในการทำงานดีที่พวกเขาไม่สามารถ [ทำ] ได้หากปล่อยไปตามวิธีของพวกเขา . . . พระคุณดังกล่าวนี้คือพระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถ . . .” [Bible Dictionary, “Grace”; เน้นตัวเอน] . . . หรือความ

ช่วยเหลือจากสวรรค์ที่เราแต่ละคนต้องการอย่างยิ่งเพื่อให้มีคุณสมบัติคู่ควรกับอาณาจักรซีเลสเชียล”⁶

ทั้งหมดที่เราต้องทำเพื่อได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์คือทูลขอ จากนั้นให้ทำตามการกระตุ้นเตือนอันชอบธรรมที่เราได้รับ

ข่าวสำคัญยิ่งคือ ถ้าเรากลับใจอย่างจริงจัง บาปในอดีตของเราจะไม่กั้นเราจากความสูงส่ง โมโรไนบอกเราเกี่ยวกับผู้ล่วงละเมิดในสมัยของเขาว่า “แต่บ่อยเท่าที่พวกเขากลับใจและแสวงหาการไถ่ภัย, ด้วยเจตนาอันแท้จริง, พวกเขาได้รับการไถ่ภัย”⁷

พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับคนบาปดังนี้ “หากเขาสารภาพบาปของเขาต่อหน้าเจ้าและเรา, และกลับใจด้วยน้ำใสใจจริงแห่งใจเขาแล้ว, เจ้าจงให้อภัยเขา, และเราจะให้อภัยเขาด้วย.

“แท้จริงแล้ว, และจะกี่ครั้งก็ตามที่ผู้คนของเรากลับใจ เราจะให้อภัยพวกเขาสำหรับการล่วงละเมิดของพวกเขาที่มีต่อเรา.”⁸

ถ้าเราจะกลับใจอย่างจริงจัง พระผู้เป็นเจ้าของเราจะให้อภัยเรา แม้เมื่อเราทำบาปเดิมซ้ำหลายๆ ครั้ง ดังเอลเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์กล่าว “ไม่ว่า

ท่านจะคิดว่าพลาดโอกาสไปแล้วก็ครั้ง
ไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าการผิดพลาดไปมาก
เพียงใด . . . , ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่าน
ยัง *ไม่ได้* เดินไปไกลเกินเอื้อมพระหัตถ์
แห่งความรักของพระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่
ท่านจะจมดิ่งลงไปลึกกว่าความสว่าง
อันไม่มีขอบเขตจากการชดใช้ของพระ
คริสต์จะส่องถึง”⁹

นี่ไม่ได้หมายความว่าบาปเป็นที่
ยอมรับ บาปมีผลตามมาเสมอ บาปมัก
ทำร้ายและทำลายทั้งคนบาปและคนที่
ได้รับผลจากบาปเสมอ การกลับใจที่แท้
จริงไม่ง่ายเลย¹⁰ นอกจากนี้ ได้โปรด
เข้าใจว่าถึงแม้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงลบ
ความรู้สึกผิดและคราบบาปของเราเมื่อ
เรากลับใจอย่างจริงใจ แต่พระองค์จะไม่
ลบผลของบาปทั้งหมดออกไปทันที บาง
ครั้งผลเหล่านั้นอยู่กับเราชั่วชีวิต และ
บาปเลวร้ายที่สุดคือบาปที่ไตร่ตรองไว้
ล่วงหน้าซึ่งคนนั้นพูดว่า “ฉันทำบาป
ตอนนั้นแล้วกลับใจทีหลังก็ได้” ข้าพเจ้า
เชื่อว่าเป็นการลบหลู่การเสียสละและ
ความทุกข์เวทนาของพระเยซูคริสต์
พระเจ้าทรงประกาศว่า “เพราะเรา
พระเจ้าไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับ
ความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด”¹¹

แอลมาประกาศว่า “ดูเถิด, พอก้าว
แก่ลูก, ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุข
เลย”¹²

เหตุผลประการหนึ่งที่คำกล่าวของ
แอลมาเป็นจริงอย่างยิ่งคือการทำบาป
ซ้ำทำให้เราเห็นห่างจากพระวิญญูณ
ท้อใจ แล้วก็เลิกกลับใจ แต่ข้าพเจ้าขอ
ย้ำ เพราะการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้
รอด เราสามารถกลับใจและได้รับการ
อภัยอย่างสมบูรณ์ทันทีที่การกลับใจของ
เราจริงใจ

สิ่งที่เราไม่สามารถทำได้คือเข้าข้างตัว
เองแทนที่จะกลับใจ มันจะไม่ได้ผลถ้า
เราแก้ตัวในบาปของเราโดยพูดว่า “พระ
ผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่ายากเกินไปสำหรับ
ฉัน พระองค์จึงทรงยอมรับอย่างที่ผม
เป็น” “การพยายามจริงใจ” หมายความว่า
เราไม่เลิกหาขณะที่เราพยายามบรรลุ
มาตรฐานของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ซึ่ง
ระบุไว้ชัดเจนในคำถามที่ถามเราเพื่อได้
ใบรับรองพระวิหาร

อีกสิ่งหนึ่งที่จะกั้นเราไม่ให้ขึ้นสวรรค์
หรือแยกตัวเราจากความช่วยเหลือที่เรา
ต้องการเวลานี้คือการกบฏ จากหนังสือ
ของโมเสส เราเรียนรู้ว่าซาตานถูกขับ
ออกจากสวรรค์เพราะกบฏ¹³ เราก่อ
กบฏทุกครั้งที่เราพูดในใจเราว่า “ฉันไม่
ต้องการพระเจ้าเป็นเจ้า และฉันไม่ต้อง
กลับใจ”

ในฐานะกุมารแพทย์หน่วยอภิบาล
ข้าพเจ้ารู้ว่าหากใครปฏิเสธการรักษา
เพื่อช่วยชีวิตอย่างไม่เหมาะสม
ก็สามารถนำไปสู่ความตายอย่างเปล่า
ประโยชน์ ทำนองเดียวกันเมื่อเราปฏิบัติ
ต่อพระเจ้าเป็นเจ้า เราปฏิเสธความช่วยเหลือ
และความหวังเดียวของเราผู้คือ
พระเยซูคริสต์ ซึ่งนำไปสู่ความตายทาง
วิญญูณ ไม่มีใครทำสิ่งนี้ได้ด้วยพลัง
ความสามารถของเราเอง ไม่มีใครจะ
“ดีพอ” นอกจากโดยผ่านความดีงาม
และพระเมตตาของพระเยซูคริสต์¹⁴
แต่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเคารพสิทธิเสรี
ของเรา เราจึงไม่สามารถรอดได้เช่น
กันหากเราไม่พยายาม นั่นคือวิธีการรักษา

สมดุลระหว่างพระคุณและงาน เราจะ
มีความหวังได้ในพระคริสต์เพราะทรง
ต้องการช่วยและเปลี่ยนเรา ความจริง
คือพระองค์ทรงพร้อมช่วยท่าน เพียง
หยุดสักครู่! ใคร่ครวญ และยอมรับความ
ช่วยเหลือของพระองค์ในชั่วชีวิตท่าน

ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าถ้าท่าน
จะพยายามจริงๆ และจะไม่เข้าข้างตัว
เองหรือกบฏ—กลับใจบ่อยๆ และทูลขอ
พระคุณหรือความช่วยเหลือของพระ
คริสต์—ท่านจะ “ดีพอ” หมายถึงเป็นที่
ยอมรับต่อพระเจ้า ท่านจะเข้าอาณาจักร
ซีเลสเชียลและดีพร้อมในพระคริสต์
และท่านจะได้รับพร รัศมีภาพ
และปีติที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงปรารถนา
สำหรับลูกที่รักของพระองค์ทุกคน—
โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านและข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรง
พระชนม์และทรงต้องการให้เรากลับ
บ้าน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้ทรง
พระชนม์ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- ดู ยอห์น 3:16.
- ดู โมเสส 1:39.
- ข้อความนี้มาจากประธานอิงค์ลีย์ที่ไม่ได้
ถูกจัดพิมพ์ แต่บันทึกไว้ดังนี้ “ขอเพียง
ทำให้ดีที่สุด แต่จงแน่ใจว่าดีที่สุดแล้วจริงๆ”
 (“A Challenging Time—a Wonderful
Time,” *Teaching Seminary: Preservice
Readings* [Church Educational System
manual, 2004], 18). ท่านยังกล่าวอีกว่า “โปรด
อย่าตำหนิตนเองโดยนึกถึงแต่ความล้มเหลว
อย่าตั้งเป้าหมายที่ไกลเกินกว่าความสามารถ
ของท่านที่จะบรรลุ เพียงทำสิ่งที่ท่านทำได้
ในวิธีที่ดีที่สุดที่ท่านรู้ และพระเจ้าจะทรง
ยอมรับความพยายามของท่าน” (“Rise to the
Stature of the Divine within You,” *Ensign*,
Nov. 1989, 96).
- ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
- ดู อีเธอร์ 12:27.
- เดวิด เอ. เบตনার, “การชดใช้และการเดิน
ทางของความเป็นมรรตัย,” *เสี้ยวไฮนา*, เม.ย.
2012, 14–15.
- โมไรใน 6:8.
- โมไซยาห์ 26:29–30.
- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “คนงานในสวน
องุ่น,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ค. 2012, 31.
- ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:15–19.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31.
- แอลมา 41:10.
- ดู โมเสส 4:3.
- ดู 2 นีไฟ 2:6–8.

โดย เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พยานเกี่ยวกับพระเจ้า

ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านหยุดรู้สึกผิดกับความคิดที่ว่าท่านยังแบ่งปันพระกิตติคุณได้
ไม่ได้พอ แต่จงสวดอ้อนวอนเพื่อขอให้ “ยืนยัน [พยาน] เกี่ยวกับพระเจ้า”
นี่เป็นแรงจูงใจได้มากกว่าความรู้สึกลึก

ชาวโลกมองไม่เห็นงานสำคัญ
ส่วนใหญ่ของพระเจ้าเป็นเจ้า
ศตวรรษที่หกก่อนพระคริสต์
มีนักคิดเรื่องนามอย่างขงจื้อในจีนและ
พระพุทธเจ้าในอินเดียตะวันออก แต่
พลังฐานะปุโรหิตของพระเจ้าอยู่
กับดาเนียล ศาสดาพยากรณ์ดาเนียลตก
เป็นเชลยในช่วงรัชสมัยของเนบูคัดเนส-
ซาร์กษัตริย์ชาวบาบิโลน

เนื่องจากทรงเป็นทุกขนักจากพระ
สุบิน กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จึงสั่งให้
พวกโหรและนักวิทยาศาสตร์บอกพระองค์
ว่าพระองค์ฝันอะไรและให้แก้ฝันนั้น
พวกเขาไม่สามารถบอกได้ว่ากษัตริย์
ฝันอะไร และทักท้วงว่า “ไม่มีใครใน
พิภพ [เปิดเผยหรือไม่มีพระราชองค์
ใดได้ถาม] เรื่อง [เช่นนั้น] ได้”¹ กษัตริย์
เนบูคัดเนสซาร์ก็ร่วมมากในความล้ม
เหลวของพวกเขา ด้วยทรงพระพิโรธ
ยิ่งนักจึงประกาศว่าจะประหารที่ปรึกษา
ทุกคนของพระองค์

ดาเนียลนักปราชญ์คนหนึ่งของ
กษัตริย์สวดอ้อนวอนขอ “พระกรุณา
จากพระเจ้า . . . เรื่องความลึกลับนี้”²
ปราชญ์ก็เกิดขึ้น พระเจ้าทรงเปิด

เผยความลึกลับให้ดาเนียลรู้เรื่องที่
กษัตริย์ฝัน
ดาเนียลถูกนำไปเข้าเฝ้ากษัตริย์
“เจ้าสามารถให้เราถึงความฝันที่เราได้
ฝันและคำแก้ฝันนั้นได้หรือไม่?”

ดาเนียลทูลว่า
“ไม่มีนักปราชญ์ หรือหมอดู หรือโหร
[บอกได้ว่าพระองค์ฝันอะไร] . . .

“แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์
ผู้ทรงเปิดเผย [เรื่องเหล่านี้ได้ และ
พระองค์ทรง] ให้พระราชานามเนบูคัด-
เนสซาร์รู้ถึงสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นในยุคน
สุดท้าย . . .

“พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์” ดาเนียล
กล่าว “จะทรงสถาปนาราชอาณาจักร
หนึ่ง [ก่อนหินถูกตัดออกมาไม่ใช่ด้วย
มือมนุษย์จะกลายเป็นภูเขาใหญ่จนเต็ม
พิภพ] ซึ่งไม่มีวันถูกทำลาย . . . [แต่]
ตั้งมั่นอยู่เป็นนิตย์

“ . . . พระสุบินนั้น” ดาเนียลกล่าว
“เป็นจริง และคำแก้พระสุบิน . . .
แน่นอน”³

เมื่อได้ชี้แจงและแก้ฝันแล้ว กษัตริย์
ตรัสอย่างอาจหาญว่า “พระเจ้าของท่าน
ทรงเป็นพระเจ้าเหนือพระเจ้าทั้งหลาย

และทรงเป็นองค์เจ้านายเหนือพระเจ้า
ราชาทั้งปวง”⁴

การแทรกแซงอันน่าอัศจรรย์ของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของดาเนียลทำให้เกิดการ
ฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
บนแผ่นดินโลกตามที่พยากรณ์ไว้ ราช-
อาณาจักรหนึ่งซึ่งจะเต็มพิภพ “ไม่มีวัน
ถูกทำลาย . . . [แต่] ตั้งมั่นอยู่เป็นนิตย์”

จำนวนสมาชิกของศาสนจักรใน
ยุคสุดท้ายค่อนข้างน้อย ดั้งนั้นไฟ
พยากรณ์ไว้ แต่พวกเขาจะอยู่ทั่วพื้น
พิภพ และพลังอำนาจตลอดจนศาสนพิธี
ของฐานะปุโรหิตจะมีให้ทุกคนที่
ปรารถนา ซึ่งจะเต็มพิภพตามที่ดาเนียล
ทำนายไว้⁵

ในปี 1831 ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
สมิธได้รับการเปิดเผยนี้ “กุญแจทั้ง
หลายของอาณาจักรแห่งพระเจ้า
[และการรวบรวมอิสราเอลจากสี่ส่วน
ของแผ่นดินโลก] มอบไว้ให้มนุษย์
บนแผ่นดินโลก, และจากที่นั่นพระ
กิตติคุณจะรุดไปถึงสุดแดนแผ่นดิน
โลก, ดังก้อนหินซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดย
ปราศจากมือจะกลิ้งออกไป, จนเต็มทั้ง
แผ่นดินโลก”⁶

ความรับผิดชอบที่เรามีร่วมกัน

การรวบรวมอิสราเอลเป็นปราชญ์
เหมือนภาพปริศนาขนาดใหญ่ที่ชิ้นส่วน
จะวางอยู่ในที่ของมันก่อนเหตุการณ์อัน
รุ่งโรจน์ของการเสด็จมาครั้งที่สอง เรา
งุนงงกับชิ้นส่วนภาพปริศนาจำนวน
มากชนิด วิสุทธิชนยุคสุดท้ายสมัยแรก
ต้องเคยมองว่างานมอบหมายให้นำพระ
กิตติคุณไปทั่วโลกเป็นภารกิจที่ไม่น่าจะ
ทำได้จนนั้น แต่พวกเขาเริ่ม ที่จะคน
ภาพปริศนาที่ละเอียดขึ้น ต่อชั้นที่อยู่ริมภาพ
ก่อน ที่ละเอียดลงน้อย ก่อนหินที่ถูกสกัด
โดยปราศจากมือจะเริ่มกลิ้งออกไป จาก
รอยเป็นพื้น เป็นหมื่น และวิสุทธิชนยุค
สุดท้ายในพันธสัญญาหลายล้านคนทั่ว
ทุกประเทศเวลานี้กำลังต่อภาพปริศนา
ของงานอัครอัยและการอันนำพิศวงนี้
เราแต่ละคนเป็นชิ้นภาพปริศนา

และเราแต่ละคนช่วยวางชิ้นสำคัญ
ชิ้นอื่นในตัวของมัน ท่านมีความสำคัญ
ในอุดมการณ์อันสำคัญยิ่งนี้ ภาพตรง
หน้าเราเวลานี้ชัดเจน เราจะเห็นได้ว่า
ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นต่อเนื่อง พระหัตถ์ของ
พระเจ้าทรงนำทางเราขณะที่เราเติม
ช่องว่างที่เหลือ จากนั้น “พระเยโฮวาห์
ที่ยิ่งใหญ่จะตรัสว่างานสำเร็จแล้ว”⁷
และพระองค์จะเสด็จกลับมาในพระ
บารมีและรัศมีภาพ

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวไว้
ว่า “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้
สอนศาสนาจะพร้อมใจลงแรงทำงาน
ด้วยกัน . . . เพื่อนำจิตวิญญาณมาหา
พระองค์ . . . พระองค์จะทรงช่วยเรา
ในการลงแรงนั้นถ้าเราจะกระทำด้วย
ศรัทธาเพื่อให้งานของพระองค์เกิด
สัมฤทธิ์ผล”⁸

ความรับผิดชอบที่ทรงกำหนดซึ่ง
ครั้งหนึ่งเคยอยู่บนปาฏิหาริย์สอนศาสนาเต็ม
เวลาบัดนี้อยู่บนปาฏิหาริย์ทุกคน เราทุกคน
ต้องการแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับ
การฟื้นฟู และหลายพันคนรับบัพติศมา
ในแต่ละสัปดาห์ แต่ยิ่งกว่านั้นด้วยพร
วิเศษสุดนี้ ความห่วงใยพี่น้องชายหญิง
ของเราและความปรารถนาจะทำให้พระ
ผู้เป็นเจ้าของพระทัยทำให้เราต้องเร่ง
แบ่งปันและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้
อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าทั่วโลก

ขีดจำกัดความรู้สึกลึก

ถึงแม้จะมีความปรารถนาจะแบ่ง
ปันพระกิตติคุณอย่างมาก แต่ท่าน
อาจไม่มีความสุขนักกับความสำเร็จ
ที่มาจากความพยายามในอดีต ท่าน
อาจรู้สึกเหมือนเพื่อนที่พูดว่า “ผมเคย

พูดกับครอบครัวและเพื่อนๆ เกี่ยวกับ
ศาสนาจักร แต่ไม่ค่อยมีคนสนใจ ทุก
ครั้งที่พวกเขาปฏิเสธ ผมจะล้งเลมมาก
ขึ้น ผมรู้ว่าผมควรทำมากขึ้น แต่ผมจน
หนทาง และผมรู้สึกผิดมาก”

ลองดูว่าข้าพเจ้าจะช่วยได้หรือไม่
ความรู้สึกผิดมีบทบาทสำคัญเมื่อ
กระตุ้นให้เราเปลี่ยนสิ่งที่ต้องเปลี่ยน
แต่มีข้อจำกัดอยู่ว่าความรู้สึกผิดมาก
เท่าใดจึงจะช่วยเรา

ความรู้สึกผิดเหมือนแบตเตอรี่
รถยนต์ที่ใช้น้ำมัน ซึ่งสามารถทำให้ไฟ
รถสว่าง สตาร์ทเครื่อง และทำให้ไฟ
หน้าติด แต่จะไม่ให้เชื้อเพลิงสำหรับ
การเดินทางไกลข้างหน้า แบตเตอรี่
อย่างเดียวไม่พอ ความรู้สึกผิดอย่าง
เดียวไม่พอ

ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านหยุดรู้สึก
ผิดกับความคิดที่ว่าท่านยังแบ่งปันพระ
กิตติคุณได้ไม่เพียงพอ แต่จงสวดอ้อนวอน
ตั้งที่แอลมาสอนเพื่อขอให้ได้อีก
“ยื่นเป็น [พยาน] เกี่ยวกับพระผู้เป็น
เจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง และในทุก
แห่ง . . . เพื่อ [คนอื่น] จะได้รับการไถ่
จากพระผู้เป็นเจ้า และนับอยู่กับบรรดา
คนของการฟื้นฟูชีวิตครั้งแรก, [และ]
มีชีวิตนิรันดร์”⁹ นี่เป็นแรงจูงใจได้
มากกว่าความรู้สึกผิด

การเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็น
เจ้าทุกเวลาและในทุกแห่งสะท้อนว่าเรา
ดำเนินชีวิตอย่างไรและเราพูดอย่างไร

จงเปิดเผยศรัทธาของท่านในพระ
คริสต์ เมื่อมีโอกาสให้พูดถึงพระชนม์
ชีพ คำสอน และของประทานอันหาที่
เปรียบมิได้ของพระองค์ต่อมวลมนุษย
แบ่งปันความจริงอันเปี่ยมด้วยพลังของ
พระองค์จากพระคัมภีร์มอรมอน
พระองค์ประทานสัญญาแก่เราดังนี้
“ทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะ
รับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของ
เรา . . . ในสวรรค์”¹⁰ ข้าพเจ้าสัญญา
กับท่านว่าเมื่อท่านสวดอ้อนวอนบ่อยครั้ง
และจริงใจขอโอกาส “ยื่นเป็นพยาน
เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า” โอกาสเหล่านั้น

การรวบรวมอิสราเอลเป็นเหมือนภาพปริศนาขนาดใหญ่ที่ชิ้นส่วนจะวางอยู่ในที่ของมันก่อนการ
เสด็จมาครั้งที่สอง เราแต่ละคนเป็นชิ้นภาพปริศนา และเราแต่ละคนช่วยวางชิ้นสำคัญชิ้นอื่นในที่
ของมัน

จะมา คนที่แสวงหาความรู้และความสว่างเพิ่มเติมจะอยู่ตรงหน้าท่าน เมื่อท่านตอบรับการกระตั้นเตือน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำคำพูดของท่านเข้าไปในใจของอีกฝ่ายหนึ่ง และสักวันหนึ่งพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะรับท่าน เฉพาะพระเจ้าผู้ทรงพระบิดา

ความพยายามของกลุ่ม

งานทางวิญญาณของการช่วยคนบาง คนเข้ามาในอาณาจักรของพระเจ้าเป็น เจ้าเป็นงานกลุ่ม จงขอความช่วยเหลือจากผู้สอนศาสนาที่ท่านทำได้ และสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากสวรรค์ แต่จำไว้ว่าจังหวะเวลาในการเปลี่ยนใจ เลื่อมใสของอีกฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ขึ้นกับท่านทั้งหมด¹¹

คิมลา เฮอร์แซนต์มาจากหมู่เกาะมอริเชียส เธอกำลังเรียนแพทย์ในเมืองบอร์โดประเทศ ฝรั่งเศสเมื่อเราพบเธอในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1991 เราสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวขอให้สามารถแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนที่แสวงหาความจริง และเราสอนเธอในบ้านของเรา ข้าพเจ้ามีโอกาสนี้ให้บังเกิดมาเธอ แต่เราไม่ใช่อิทธิพลสำคัญที่สุดในการเข้าร่วมศาสนจักรของคิมลา เพื่อนๆ ของเธอ ผู้สอนศาสนา และแม้แต่สมาชิกครอบครัวเคยเป็น “พยานเกี่ยวกับพระเจ้า” ในประเทศบ้านเกิดของเธอมาแล้ว และวันหนึ่งในฝรั่งเศส เมื่อสมควรแก่เวลา คิมลาจึงตัดสินใจรับบัพติศมา 25 ปีต่อมา พรของการตัดสินใจครั้งนั้นอยู่รอบเธอ และบุตรชายของเธอเป็นผู้สอนศาสนาในมาดากัสการ์

ขออย่าได้มองว่าความพยายามของท่านในการแบ่งปันความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกับผู้อื่นเป็นการสอบผ่านหรือสอบตกโดยตัดเกรดจากการพิจารณาว่าเพื่อนของท่านตอบรับความรู้สึกหรือคำเชื่อเชิญของท่านให้พบกับผู้สอนศาสนา มากน้อยเพียงใด¹² เราไม่สามารถตัดสินผลความพยายามของเรา

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของดิเอโก โกเมซ (ด้านบน แถวหน้า คนที่สามจากด้านขวา) และคิมลา เฮอร์แซนต์ (ด้านขวากับครอบครัวของเธอหลังจากบัพติศมาได้ 25 ปี) เกิดขึ้นจากความช่วยเหลือตลอดจนการสนับสนุนของหลายๆ คน ผู้เอื้อมือไปหาพวกเขาในฐานะ “พยานเกี่ยวกับพระเจ้า”

ด้วยดวงตามนุษย์ ที่จะกำหนดตารางเวลาไม่ได้ เมื่อท่านแบ่งปันความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกับผู้อื่น เกรตของท่านมักจะเป็นแอบวกเสมอ

รัฐบาลบางประเทศจำกัดงานของผู้สอนศาสนา ส่งผลให้สมาชิกดีเด่นของเราต้องกลายเป็น “พยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุก... แห่ง” มากขึ้น

นาเดซดาจากมอสโกมักจะมอบพระเจ้าคัมภีร์มอรมอนในสีก่องของขวัญให้ผู้อื่นโดยมีที่ขอมมองไว้รอบๆ เธอกล่าวว่า “ดิฉันบอกพวกเขาว่าของขวัญชิ้นนี้หวานที่สุดเท่าที่ดิฉันจะให้พวกเขาได้”

ไม่นานหลังจากรับบัพติศมาในยูเครน สเวทลานามีความรู้สึกว่าต้องแบ่งปันพระกิตติคุณกับชายคนหนึ่ง เธอพบบ่อยๆ บนรถประจำทาง เมื่อเขาขึ้นรถที่ป้ายของเขา เธอกล่าวว่า “คุณอยากรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้นไหม” เขาตอบว่า “อยากครับ” ผู้สอนศาสนาสอนวิเคเตอร์ และเขาได้รับบัพติศมา ต่อมาเขาก็สเวทลานารับการผนึกในพระวิหารไฟรบูร์ก เยอรมนี

จงระวัง พรของท่านอาจมาอย่างไม่คาดคิด

เมื่อเจ็ดปีก่อน ข้าพเจ้ากับเคธีพบดิเอโก โกเมซและครอบครัวที่น่ารักของเขาในซอลท์เลคซิตี พวกเขาเข้าร่วมโอเพ่นเฮาส์พระวิหารกับเราแต่ไม่ยอมรับคำเชื่อเชิญจากเราให้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนจักรในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์ที่น่าประหลาดใจจากดิเอโก เหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตทำให้เขาสวดอ้อนวอน เขาหาผู้สอนศาสนาด้วยตนเอง เรียนบทสนทนา และพร้อมรับบัพติศมา วันที่ 11 มิถุนายนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าเดินลงไปในวันบัพติศมากับดิเอโก โกเมซเพื่อนसानุศิษย์และสหายของข้าพเจ้า การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขามีตารางเวลาในตัวเองและมากับความช่วยเหลือตลอดจนการสนับสนุนของหลายๆ คนผู้เอื้อมือไปหาเขาในฐานะ “พยานเกี่ยวกับพระเจ้า”

คำเชื้อเชิญต่อเยาวชน

ถึงเยาวชนและคนหนุ่มสาวที่น่าทึ่งของเราทั่วโลก ข้าพเจ้าให้คำเชื้อเชิญพิเศษและท้าทายท่านให้เป็น “พยานเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้า” คนที่อยู่รอบข้างท่านเปิดรับการซักถามทางวิญญาณ จำภาพปริศนาได้ไหม ท่านไม่ได้มาทำงานมือเปล่าแต่มีเทคโนโลยีและสื่อสังคมให้ท่านใช้ เราต้องการท่าน พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านมีส่วนร่วมในอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่มากขึ้น

พระเจ้าช่วยให้ออดดริสว่า “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบังเกิดผลมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”¹³

ท่านไม่ได้อยู่ในแอฟริกา เอเชีย ยุโรป อเมริกาเหนือ กลาง หรือใต้ แปซิฟิก หรือที่อื่นใดในโลกของพระเจ้าเป็นเจ้าโดยบังเอิญ เพราะพระกิตติคุณต้องไปถึง “ทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน.”¹⁴

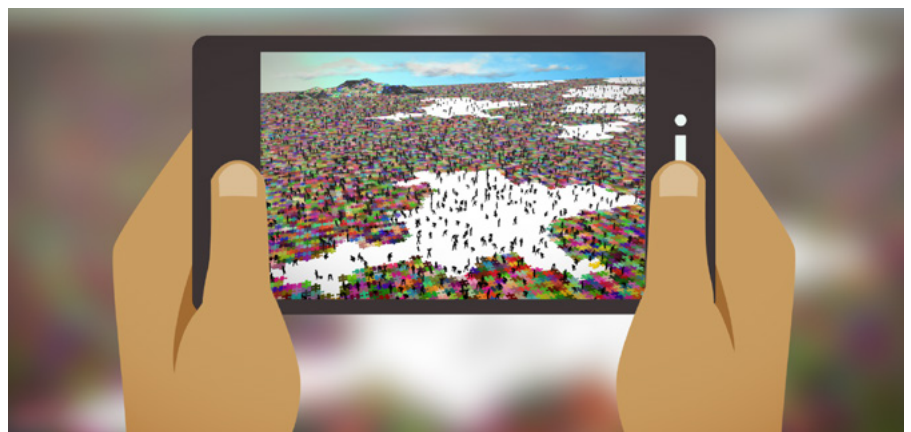
“พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์... ทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง [ก่อนหินถูกตัดออกมาไม่ใช่ด้วยมือมนุษย์ที่กลายเป็นภูเขาใหญ่จนเต็มพิภพ] ซึ่งไม่มีวันถูกทำลาย... [แต่] ตั้งมั่นอยู่เป็นนิตย์ “... พระสุบินนั้นเป็นจริง และคำแก้พระสุบิน... แน่นอน”¹⁵

ข้าพเจ้าทิ้งท้ายด้วยถ้อยคำจากหลักคำสอนและพันธสัญญา “จงเรียกหาพระเจ้า, เพื่ออาณาจักรของพระองค์จะออกไปบนแผ่นดินโลก, เพื่อผู้อยู่อาศัยในนั้นจะได้รับมัน, และพร้อมสำหรับวันเวลาที่จะมาถึง, ซึ่งในเวลานั้นบุตรแห่งพระมหาบุรุษจะเสด็จลงมา [จาก] สวรรค์, ทรงห่อหุ้มด้วยความเจิดจ้าแห่งรัศมีภาพของพระองค์, เพื่อพบอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า... บนแผ่นดินโลก”¹⁶ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดาเนียล 2:10.
2. ดาเนียล 2:18.
3. ดาเนียล 2:26–28, 44–45; ดู ข้อ 34–35 ด้วย.
4. ดาเนียล 2:47.
5. ดู 1 ทิโมธี 14:12–14.

6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 65:2; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:11 ด้วย.
7. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 478; ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “มาตรฐานแห่งความจริงได้รับการสถาปนา,” *เสียวไฮนา*, พ.ย. 2003, 28.
8. โธมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่” *เสียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 4.
9. โมไซยาห์ 18:9.
10. มัทธีว 10:32.
11. หนึ่งเดือนก่อนข้าพเจ้าอยู่ในซานตามาเรียออบราซัล บราเดอร์ไฮโอโอ กราห์ลอบอกข้าพเจ้าว่าสมัยหนุ่มเขาไปโบสถ์เป็นเวลาสองปี อยากรับบัพติศมา แต่คุณพ่อไม่อนุญาต วันหนึ่งเขาบอกพี่สาวน้องสาวของเขาที่มีความปรารถนาเดียวกันว่าพวกเขาต้องคุกเข่าสวดอ้อนวอนขอให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำให้ใจของคุณพ่ออ่อนลง พวกเขาคุกเข่าสวดอ้อนวอนและไปโรงเรียน.
เมื่อกลับบ้านวันนั้น พวกเขาประหลาดใจเมื่อเห็นคุณลุงพี่ชายของคุณพ่อมาจากเมืองไกล ท่านกำลังคุยกับคุณพ่ออยู่ในบ้าน ลูกๆ เริ่มถามคุณพ่อขณะคุณลุงอยู่ในห้องว่าพวกเขาจะรับบัพติศมาได้หรือไม่ คุณลุงก้าวออกมาข้างหน้า มีอวางบนบ้าน้องชาย และพูดว่า “รีนัลโด นี่จริงนะ ให้พวกเขาเข้ารับบัพติศมาเถอะ” ไม่มีใครรู้ว่าคุณลุงรับบัพติศมาเมื่อสองสามเดือนก่อน.
คุณลุงได้รับการกระตุ้นเตือนให้เดินทางมาบ้าน้องชาย และเพราะเขา “ยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้า” วันนั้น หลานชายกับหลานสาวของเขาจึงได้รับอนุญาตให้รับบัพติศมาไม่กี่สัปดาห์ต่อมา รีนัลโดกับภรรยาเข้ารับบัพติศมา พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเด็กๆ เหล่านั้นอย่างน่าอัศจรรย์ผ่านคนที่เต็มใจเป็น “พยานเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้า.”
12. “ท่านประสบความสำเร็จเมื่อท่านเชื่อเชิญไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไร” (เคลย์ตัน เอ็ม. คริสเตียนเซ็น, *The Power of Everyday Missionaries* [2012], 23; see also everydaymissionaries.org).
13. มัทธีว 28:19.
14. โมไซยาห์ 15:28.
15. ดาเนียล 2:44–45; ดู ข้อ 34–35 ด้วย.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 65:5.

เยาวชนและคนหนุ่มสาวทั่วโลก ท่านมาทำงาน โดยมีเทคโนโลยีและสื่อสังคมให้พวกเขาใช้

นำเสนอโดยประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ศาสนจักร

พี่น้องทั้งหลาย ประธานมอนสันขอ
ให้ข้าพเจ้าเสนอรายชื่อเจ้าหน้าที่
ระดับสามัญและสาวกเจ็ดสิบภาค
ของศาสนจักรเพื่อการออกเสียง
สนับสนุนของท่าน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนโรมัส
สเป็นเซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสดา
พยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ ผู้เปิดเผย และ

ประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี เบน-
เนียน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริค
อัครทูตอัครโพรดกมื่อ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนรัสเซลล์
แมเรียน เนลสันเป็นประธานโคควรัม
อัครสาวกสิบสองและรายชื่อต่อไปนี้ใน
ฐานะสมาชิกโคควรัมเดียวกัน:
รัสเซลล์ เอ็ม.เนลสัน, ดัลลิน เอช.
ไอคส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด,
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด, เดวิด เอ. เบตนาร์,
ควอนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟ-
เฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น,
โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกเรีย อี.

สตีเวนสัน, และเดล จี. เรนลันด์
ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาใน
ฝ่ายประธานสูงสุดและโคควรัมอัครสาวก
สิบสองเป็นศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้
และผู้เปิดเผย

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่น
เดียวกัน

ขอเสนอปลดพร้อมแสดงความ
ขอบคุณสำหรับการรับใช้ที่ยอดเยี่ยม
ของเอ็ดเวิร์ดแดเนียล แอล. จอห์นสัน,
ไซโร มัชซาคารดี, เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์,
และฟรานซิสโก เจ. วินญัส ในฐานะ
สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และ
มอบสถานะเกียรติคุณแก่พวกท่าน
เราทราบถึงการรับใช้ของเอ็ดเวิร์ด
แพร์รี่ จี. มาร์ล ผู้เสียชีวิตเมื่อวันที่
26 กรกฎาคม ค.ศ. 2016 เราขอแสดง
ความรักและความเสียใจอย่างจริงใจต่อ
ซิสเตอร์มาร์ลและบุตรหลานของพวก
ท่าน

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความ
ขอบคุณแก่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เหล่านี้
สำหรับการรับใช้ที่ยอดเยี่ยมของพวก
ท่าน โปรดยกมือ

และขอเสนอปลด อลัน อาร์. วอล์กเกอร์
ในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาค ผู้ที่ปรารถนา
จะร่วมแสดงความขอบคุณบราเดอร์
วอล์กเกอร์สำหรับการรับใช้ของท่าน
โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบุคคลดังต่อไปนี้
ในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาค: บานู เค.
ฮิรานานดานิ และ ซานดีโน โรมัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน หากมี

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่
ชั้นผู้ใหญ่ สาวกเจ็ดสิบภาค และฝ่าย
ประธานองค์การช่วยสามัญที่ดำรงอยู่ใน
ปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี โดยการกระทำเช่น
เดียวกัน

ประธานมอนสันครับ ผลการออก
เสียงเป็นที่ประจักษ์ เราขอเชิญให้ท่าน
ที่คัดค้านข้อเสนอใดๆ ให้ติดต่อ
ประธานสแตคของท่าน

พี่น้องทั้งหลาย เราชื่นชมศรัทธาและ
คำสวดอ้อนวอนของท่านเพื่อผู้นำของ
ศาสนจักร ■

โดย เอ็ดเดอร์แควนทิน แอล. คูค
แห่งไควรัมฮักรสาวกสิบสอง

องอาจในประจักษ์พยานถึง พระเยซู

เราจะทำให้ประจักษ์พยานของเราถึงพระบิดาและพระบุตรสืบสนและซับซ้อนโดยสิ่ง
กีดขวางไม่ได้

ชีวิตนิรันดร์เป็นของประทานสำคัญที่สุดของพระเจ้าและเป็นเจ้าและมอบให้คนที่ “รักษาพระบัญญัติ [ของพระเจ้า] และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่”¹ อีกนัยหนึ่ง คนที่ “ไม่องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซู”² จะไม่มีชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์ มีสิ่งกีดขวางความองอาจของเราจำนวนหนึ่งที่ขัดขวางไม่ให้เราบรรลุเป้าหมายแห่งชีวิตนิรันดร์³ สิ่งกีดขวางอาจซับซ้อน ข้าพเจ้าจะอธิบาย

หลายปีก่อนคุณพ่อของข้าพเจ้าสร้างกระท่อมหลังเล็กไว้บนที่ดินที่เราเลี้ยงปศุสัตว์ ทิวทัศน์บริเวณทุ่งหญ้างดงามยิ่งนัก ข้าพเจ้าไปที่นั่นตอนก่อนฝนกระท่อม ข้าพเจ้าประหลาดใจที่หน้าต่างด้านซิมวเห็นเพียงเสาไฟที่อยู่ไม่ไกลบ้าน สำหรับข้าพเจ้าแล้ว เสาไฟต้นนี้ใหญ่ดบังทัศนียภาพที่สวยงาม

ข้าพเจ้าถามว่า “พ่อครับ ทำไมปล่อยให้พวกเขาตั้งเสาไฟบังวิวจากหน้าต่างละครับ”

คุณพ่อของข้าพเจ้าเป็นคนใจเย็น

และเอาการเอางานมาก ท่านอุทานด้วยความรู้สึกบางอย่าง “แควนทิน เสาไฟนั้นสวยที่สุดแล้วสำหรับพ่อบนฟาร์มแห่งนี้!” แล้วท่านก็อธิบายเหตุผล “เมื่อพ่อมองดูเสาไฟต้นนั้น พ่อตระหนักว่าไม่เหมือนสมัยที่พ่อโตที่นี่ ตอนนั้นพ่อไม่ต้องตักน้ำใส่ถังแล้วหิ้วน้ำกลับบ้านมาทำอาหาร ล้างมือ หรืออาบน้ำ พ่อไม่ต้องจุดเทียนหรือตะเกียงน้ำมันไว้อ่าน

หนังสือตอนกลางคืน พ่ออยากเห็นเสาไฟนั้นตรงกลางหน้าต่างซิมวพอดี”

คุณพ่อก็มีทัศนคติต่างจากข้าพเจ้าเรื่องเสาไฟ สำหรับท่านเสาไฟหมายถึงชีวิตที่ดีขึ้น แต่สำหรับข้าพเจ้ามันเป็นสิ่งกีดขวางทิวทัศน์ที่งดงาม คุณพ่อเห็นไฟฟ้า แสงสว่าง และความสะอาดมีค่ากว่าวิวดสวยๆ ข้าพเจ้าตระหนักทันทีว่าถึงแม้เสาไฟเป็นสิ่งกีดขวางสำหรับข้าพเจ้า แต่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นจริงสำหรับคุณพ่อ

สิ่งกีดขวางคือ “สิ่งขัดขวางความเชื่อหรือความเข้าใจ” หรือ “อุปสรรคต่อความก้าวหน้า”⁴ กีดขวางทางวิญญาณคือ “ถลำเข้าไปในบาปหรือความดี้อื่น”⁵ สิ่งกีดขวางเป็นอะไรก็ตามที่ทำให้เราพลาดจากการบรรลุเป้าหมายที่ชอบธรรม

เราจะทำให้ประจักษ์พยานของเราถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสืบสนและซับซ้อนโดยสิ่งกีดขวางไม่ได้ เราจะติดกับดักนั้นไม่ได้ ประจักษ์พยานของเราถึงพระองค์ต้องบริสุทธิ์และเรียบง่าย เหมือนคำแก้ต่างที่เรียบง่ายของคุณพ่อข้าพเจ้าเรื่องเสาไฟในฟาร์มที่ท่านเติบโตมา

สิ่งกีดขวางอะไรทำให้ประจักษ์พยานที่เรียบง่ายและบริสุทธิ์ของเราถึงพระบิดาและพระบุตรสืบสนและซับซ้อน และกันเราไม่ให้องอาจในประจักษ์พยานนั้น

สิ่งที่ควางอย่างหนึ่งคือปรัชญาของมนุษย์

เราชอบรับความรู้ทุกประเภทและเชื่อว่า “รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าคือความรู้แจ้ง”⁶ แต่เรารู้เช่นกันว่าอายุของปฏิบัติคือผู้นำผู้คนออกจากพระเจ้าเป็นเจ้าและทำให้คนเหล่านั้นสะดุดโดยเน้นปรัชญาของมนุษย์เหนือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์

อัครสาวกเปาโลเป็นพยานที่เชื่อถือได้ของพระเยซูคริสต์เพราะประสบการณ์อันน่าอัศจรรย์กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เปลี่ยนชีวิตเขา⁷ ภูมิภาคหลังที่ไม่ธรรมดาของเปาโลเตรียมเขาให้เชื่อมสัมพันธ์กับคนหลายวัฒนธรรม เขารัก “ความเรียบง่ายตรงไปตรงมา” ของชาวเฮสเสโลนิกาและ “ความกรุณาปราณี” ของชาวฟิลิปปี⁸ เดิมที่เขาพบว่า การเชื่อมสัมพันธ์กับชาวกรีกที่รอบรู้และเจนโลกนั้นยากกว่าในเอเธนส์กลางสภาอารีโอปากัส เขาพยายามใช้หลักปรัชญาและถูกปฏิเสธ สำหรับชาวโครินธ์ เขาตั้งใจจะสอน “หลักคำสอนของพระคริสต์ที่ถูกตรึงกางเขน”⁹ อย่างเรียบง่าย อัครสาวกเปาโลกล่าวดังนี้

“คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นการพูดชักชวนด้วยปัญญาแต่เป็นการสำแดงพระวิญาณและฤทธานุภาพ

“เพื่อความเชื่อของพวกท่านจะไม่นำขึ้นกับปัญญาของมนุษย์ แต่ขึ้นกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า”¹⁰

เรื่องราวพระคัมภีร์ที่วิเศษสุดบางเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระพันธกิจของพระองค์บรรยายไว้ใน 1 โครินธ์ บทหนึ่งคือ บทที่ 15 ได้รับ ความสนใจทั่วโลกผ่านการบรรเลงเพลง *Messiah* ของจอร์จ เฟรเดริก ฮันเดล¹¹ เพลงดังกล่าวประกอบด้วยหลักคำสอนที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในตอน 3 ของ *Messiah* ตามมาติดๆ ด้วย “สร้อยเพลงฮาเลลูยา” ซึ่งใช้พระคัมภีร์ส่วนใหญ่จาก 1 โครินธ์ 15 ในไม่ก็

ข้อนี้ เปาโลบรรยายสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำสำเร็จไว้อย่างไรเพราะ

“[เพราะ] บัดนี้พระคริสต์ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว . . . ผลแรกของพวกเขาที่ล่วงลับไป

“. . . ในเมื่อความตายเกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่ง การเป็นขึ้นจากความตายก็เกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน “เพราะว่าเช่นเดียวกับที่ทุกคนต้องตายโดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิตโดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ . . .

“โอ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน? โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน? . . .

“สาธุการแด่พระเจ้า ผู้ประทานชัยชนะแก่เราโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”¹²

เรารู้ว่าการละทิ้งความเชื่อส่วนหนึ่งเกิดขึ้นเพราะพวกเขายกระดับปรัชญาของมนุษย์ให้อยู่เหนือหลักคำสอนพื้นฐานที่จำเป็นของพระคริสต์ แทนที่จะสอนความเรียบง่ายในข่าวสารของพระเจ้า

ช่วยให้รอด พวกเขากลับเปลี่ยนและทำให้ความจริงที่แจ่มชัดและมีค่ามากมายสูญหาย ความจริงแล้วคริสต์ศาสนาน่าประหลาดเชิงปรัชญาบางอย่างของกรีกมาทำให้ความเชื่อของผู้คนกลมกลืนกับวัฒนธรรมที่มีอยู่ วิลล์ เดอร์แรนที่นักประวัติศาสตร์เขียนว่า “คริสต์ศาสนาไม่ทำลายลัทธินอกศาสนา แต่กลับนำมาใช้ จึงทำให้กรีกที่จวนตายมีชีวิตอีกครั้ง”¹³ ในทางประวัติศาสตร์และในสมัยของเรา บางคนปฏิเสธพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เพราะพวกเขาเห็นว่าพระกิตติคุณมีความซับซ้อนทางปัญญาไม่มากพอ

สมัยเริ่มการฟื้นฟู อย่างน้อยหลายคนก็ปฏิบัติตามว่าจะทำตามคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด หลายประเทศถือว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำชาติ แต่กระนั้นก็ยังมีความยากกว่ามาก

ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์เป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองดั้งเดิมของสมัยการประทานนี้และเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งของ

ประธานบริติช ยังก็ ท่านเตือนว่า “เวลาจะมาถึงเมื่อ... ยากจะบอกได้ว่าใครเป็นวิสุทธิชนและใครเป็นศัตรูกับผู้คนของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อนั้น... ต้องค้นหาตะแกรงอันใหญ่ เพราะจะเป็นเวลาฝัดร่อนครั้งใหญ่ และหลายคนจะตก” ท่านสรุปว่า “การทดสอบกำลังมา”¹⁴

ในสมัยของเรา อิทธิพลของคริสต์ศาสนาในหลายประเทศ รวมทั้งสหรัฐอเมริกา ลดลงอย่างมาก หากไม่มีความเชื่อทางศาสนา ย่อมไม่มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้จึงยากจะกำหนดคุณค่าสากลเกี่ยวกับวิถีดำเนินชีวิต ปรัชญาที่ฝังลึกมักขัดแย้งกันเอง นำเสียดายที่เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นเช่นกันกับสมาชิกบางคนของศาสนจักรผู้หลงทิศทางและได้รับอิทธิพลจากอุดมการณ์ขณะนั้น—ซึ่งเห็นชัดว่าหลายอย่างไม่ชอบธรรม

ตามคำพยากรณ์ของฮีบอร์ ซี. คิมบัลล์ เอิลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์กล่าวในปี 1982 ว่า “การฝัดร่อนส่วนมากจะเกิดขึ้นเพราะความพลั้งพลาดในการประพฤติชอบซึ่งคนนั้นไม่กลับใจ บางคนยอมแพ้แทนที่จะยืนหยัดจนถึงที่สุด บางคนจะถูกคนแปรพักตร์หลอก นอกจากนี้ อีกหลายคนจะขุ่นเคือง เพราะจะมีสิ่งกีดขวางตามสมัยการประทานแต่ละสมัย!”¹⁵

สิ่งกีดขวางอีกอย่างหนึ่งคือการไม่เห็นว่าเป็นบาปคือบาป

แง่มุมหนึ่งที่ก่อความยุ่งยากมากเป็นพิเศษในสมัยของเราคือหลายคนทำบาปแต่ไม่คิดว่าเป็นบาป พวกเขาไม่สำนึกผิดหรือไม่ยอมรับว่าความประพฤติของตนผิดศีลธรรม บางคนที่ยืนยันความเชื่อของตนในพระบิดาและพระบุตรถึงกับเชื่อผิดๆ ว่าพระบิดาที่รักในสวรรค์ไม่ควรกำหนดผลของความประพฤติที่ขัดกับพระบัญญัติของพระองค์

เห็นชัดว่านี่คือสิ่งที่โคริแอนทอนบุตรของแอลมาผู้บุตรในพระคัมภีร์

มอรมอนเชื่อ เขาประพฤติผิดศีลธรรมร้ายแรงและถูกแอลมาตักเตือน เขาได้รับพรที่แอลมาศาดพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ผู้ประสพ “เหวลิอันมืดที่สุด [และ] ความสว่างอัศจรรย์”¹⁶ มาแล้ว เขาบันทึกคำแนะนำที่ให้ไว้ใน แอลมาบทที่ 39 เราอ่านว่าเขาตักเตือนบุตรชายคนนั้นผ่านกระบวนกรกลับใจอย่างไร และอธิบายว่าพระคริสต์จะเสด็จมารับบาปไปอย่างไร เขาชี้แจงว่าโคริแอนทอนจำเป็นต้องกลับใจเพราะ “ไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นมรดกได้”¹⁷

แอลมา 42 มีหลักคำสอนที่วิเศษสุดบางอย่างในพระคัมภีร์ทั้งหมดเกี่ยวกับการชดใช้ แอลมาช่วยให้โคริแอนทอนเข้าใจว่าไม่เป็น “การอยู่ดีชั่วที่ส่งผู้ทำบาปไปสู่สภาพแห่งความเศร้าหมอง”¹⁸ แต่เขาบอกว่าตั้งแต่อาดัมพระเจ้าเป็นเจ้าที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาประทาน “ช่วงเวลาเพื่อการกลับใจ” เพราะหากปราศจากการกลับใจ “แผนแห่งความรอดอันยิ่งใหญ่จะถูกทำให้ล้มเหลว”¹⁹ แอลมาแสดงให้เห็นเช่นกันว่าแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็น “แผนแห่งความสุข”²⁰

คำสอนของแอลมาให้ความรู้มากที่สุด “เพราะเหตุเกิด, ความยุติธรรมปฏิบัติข้อเรียกร้องทั้งหมดของมัน, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในทุกสิ่งที่เป็นของมันเองด้วย; และด้วยเหตุนี้,

จึงไม่มีผู้ใดได้รับการช่วยไ้หรือรอด นอกจากคนที่สำนึกผิดอย่างแท้จริง”²¹ ในความเป็นจริง พรอันน่ายินดีของการกลับใจและการทำตามคำสอนของพระเจ้าช่วยให้รอดสำคัญอย่างยิ่ง การชี้แจงเช่นที่แอลมาชี้แจงกับโคริแอนทอนเกี่ยวกับผลของการเลิกทำบาปและการไม่กลับใจถือว่ายุติธรรมดีแล้ว มักกล่าวกันว่า “ไม่ช้าก็เร็วทุกคนต้องรับผลจากการกระทำของตัวเอง”²²

พรซีเลสเซียลอันน่าทึ่งจากการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดคือ โดยผ่านการกลับใจ ความประพฤติที่เป็นบาปถูกลบล้าง หลังจากโคริแอนทอนกลับใจ แอลมาสรุปว่า “ขอให้บาปของลูกเท่านั้นเป็นเรื่องลำบากใจลูก, ด้วยความลำบากใจนั้นซึ่งจะนำลูกลงสู่การกลับใจ”²³

การมองข้ามเป้าหมายคือสิ่งกีดขวาง

ศาสตาดพยากรณ์เจคอบเรียกชาวอิสมาอีลว่า “คนดี้อัน” ผู้ดูหมิ่นความแจ่มชัด “ฆ่าศาสตาดพยากรณ์, และแสวงหาสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้. ดังนั้น, เพราะความมืดบอดของพวกเขา, ซึ่งความมืดบอดนั้นเกิดจากการมองข้ามเป้าหมาย, พวกเขาจึงจำเป็นต้องตก.”²⁴

แม้จะมีตัวอย่างมากมายของการมองข้ามเป้าหมาย²⁵ แต่ตัวอย่างสำคัญในสมัยของเราคือความคิดสุดโต่ง สุดโต่งเรื่องพระกิตติคุณคือเมื่อคนหนึ่งยกระดับหลักธรรมพระกิตติคุณข้อหนึ่งให้อยู่เหนือหลักธรรมข้ออื่นที่สำคัญเท่ากัน และเชื่อหลักธรรมที่อยู่นอกเหนือหรือขัดกับคำสอนของผู้นำศาสนจักรตัวอย่างหนึ่งคือเมื่อคนหนึ่งสนับสนุนให้เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเน้นส่วนหนึ่งของพระคำแห่งปัญหา อีกตัวอย่างหนึ่งคือการเตรียมรับ “อวสานของโลก” อย่างเกินเหตุ ในสองตัวอย่างนี้คนอื่นถูกกระตุ้นให้ยอมรับการตีความส่วนตัว “ถ้าเราเปลี่ยนกฎสุภาพหรือหลักธรรมข้อใดก็ตามให้อยู่ในรูปของความคลั่ง

ศาสนา เรากำลังมองข้ามเป้าหมาย”²⁶

เมื่อพูดถึงหลักคำสอนสำคัญ พระเจ้าทรงประกาศว่า “ผู้ใดก็ตามที่ประกาศมากหรือน้อยกว่านี้, คนคนนั้นไม่เป็นของเรา”²⁷ เมื่อเรายกระดับหลักธรรมใดในลักษณะบั่นทอนคำมั่นสัญญาของเราว่าจะปฏิบัติหลักธรรมข้ออื่นที่สำคัญเท่ากัน หรือเชื่อว่าหลักธรรมนั้นขัดหรือดีกว่าคำสอนของผู้นำ

ศาสนจักร เรากำลังมองข้ามเป้าหมาย

นอกจากนี้ สมาชิกบางคนยังได้ยกระดับอุดมการณ์ ซึ่งหลายอย่างดี ให้อยู่เหนือหลักคำสอนพระกิตติคุณขั้นพื้นฐาน พวกเขาถือว่าความภักดีต่ออุดมการณ์นั้นเป็นคำมั่นสัญญาแรกของพวกเขาและลดขั้นคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์ลงมาเป็นอันดับสอง ถ้าเรายกระดับสิ่งใดเหนือความภักดีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ถ้าความประพฤติของเรายอมรับพระองค์เป็นเพียงครูอีกคนหนึ่ง และไม่ใช่พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อนั้นเรากำลังมองข้ามเป้าหมาย พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเป้าหมาย!

หลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 76 กล่าวไว้ชัดเจนว่าความ “องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซู”²⁸ เป็นบททดสอบที่เรียบง่ายและจำเป็นระหว่างคนที่ได้รับพรของอาณาจักรซีเลสเชียล เป็นมรดกกับคนในอาณาจักรเทอร์เรสเตรียลที่ต่ำกว่า เพื่อองอาจ เราต้องเพ่งความสนใจไปที่เดชะานุภาพของพระเยซูคริสต์และการพลีพระชนม์เพื่อชดใช้เพื่อเอาชนะความตายและชำระเราให้สะอาดจากบาปผ่านการกลับใจของเรา และเราต้องทำตามหลักคำสอนของพระคริสต์²⁹ เราต้องให้ความสว่างและความรู้เกี่ยวกับพระชนม์ชีพและคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนำทางเราบนเส้นทางพันธสัญญา รวมทั้งศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร เราต้องแน่วแน่ในพระคริสต์ ตีฆาะพระวณะของพระองค์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่³⁰

สรุป

ถ้าเราต้องการองอาจในประจักษ์พยานของเราถึงพระเยซู เราพึงหลีกเลี่ยงสิ่งกีดขวางที่หยุดยั้งและขัดขวางความก้าวหน้าของชายหญิงที่น่านับถือจำนวนมาก ขอให้เราตั้งใจว่าจะอยู่ในการรับใช้พระองค์เสมอ ขณะแสวงหาความรู้ เราพึงหลีกเลี่ยงปรัชญาของมนุษย์ที่บั่นทอนคำมั่นสัญญาของเราต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราต้องเห็นว่าการกลับใจคือการกลับใจของเรา และยอมรับการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผ่านการกลับใจ เราพึงหลีกเลี่ยงการมองข้ามเป้าหมายและเพ่งความสนใจไปที่พระเยซูคริสต์ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา และทำตามหลักคำสอนของพระองค์

คุณพ่อของข้าพเจ้าเห็นเสาไฟเป็นหนทางของการได้ไฟฟ้า แสงสว่าง และ

น้ำมากมายนำมาทำอาหารและทำความสะอาด เป็นทางที่ทำให้ชีวิตท่านดีขึ้น

นักเขียนคนหนึ่งบอกว่าเราอาจทำให้สิ่งกีดขวางกลายเป็น “ทางที่นำไปสู่อุปนิสัยอันสูงส่งและสุวรรค์”³¹ ได้

สำหรับเรา ความองอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูคือทางที่นำไปสู่คุณสมบัติที่เหมาะสมในการรับพระคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและอาณาจักรซีเลสเชียล พระเยซูคริสต์ทรงเป็นทางเดียวภายใต้ฟ้าสวรรค์ที่เราจะรอดได้³² ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอันหนักแน่นถึงความเป็นพระเจ้าและบทบาทของพระองค์ในแผนของพระบิดาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7; ดู ยอห์น 17:3 ด้วย.

2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:79.
3. ดู แนวแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ (2004), 139–141.
4. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “stumbling block.”
5. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, “stumble.”
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:36.
7. ดู กิจการ 9:1–9; 26:13–18.
8. ดู Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 319.
9. ดู Farrar, *Life and Work of St. Paul*, 319–20.
10. 1 โครินธ์ 2:4–5.
11. ดู George Frideric Handel, *Messiah*, ed. T. Tertius Noble (1912).
12. 1 โครินธ์ 15:20–22, 55, 57.
13. วิลส์ เดอแรนท, *The Story of Civilization*, vol. 3, *Caesar and Christ* (1944), 595.
14. ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์, ใน ออร์สัน เอฟ. วิทนี, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 446.
15. นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “Be of Good Cheer,” *Ensign*, Nov. 1982, 68.
16. โมไซยาห์ 27:29.
17. แอลมา 40:26.
18. แอลมา 42:1. ในหลักคำสอนวิสุทธิชนยุคสุดท้าย การเตรียมการสำหรับมนุษย์ทุกคน รวมทั้งคนที่ไม่ได้ยืมเรื่องพระคริสต์ในชีวิตนี้ เด็กที่เสียชีวิตก่อนวัยที่รับผิดชอบได้ และคนที่ไม่มีความเข้าใจ (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:46–50; 137:7–10).
19. แอลมา 42:5.
20. แอลมา 42:8.
21. แอลมา 42:24. สังเกต (ในฉบับภาษาอังกฤษ) ว่าสรรพนามของความยุติธรรมคือ เขา (ชาย) และสรรพนามของความเมตตาคือ เธอ (หญิง).
22. โรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสัน, ในคาร์ลา คาร์ลิสเล, “A Banquet of Consequences,” *Country Life*, July 6, 2016, 48. นางคาร์ลิสเลถือเป็นคำอ้างอิงของโรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสัน บางคนก็ถือเป็นคำอ้างอิงของคนอื่น.
23. แอลมา 42:29.
24. เจคอบ 4:14.
25. ในบทความที่เขียนให้นิตยสารของศาสนจักรในปี 2003 ข้าพเจ้าเน้นสี่ด้านที่อาจทำให้เกิดความมีดบาดด้านเทววิทยาและเป็นสิ่งที่ขัดขวางที่เจคอบพูดถึงได้แก่ การแทนที่ความจริงพระกิตติคุณด้วยปรัชญาของมนุษย์ ความสุดโต่งเรื่องพระกิตติคุณ การแสดงออกที่ยังวิรูษแทนการอุทิศถวายประจำวัน และการยกระดับกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้ให้อยู่เหนือหลักคำสอน (ดู “Looking beyond the Mark,” *Liahona*, Mar. 2003, 21–24).
26. เควนทิน แอล. คูก, “Looking beyond the Mark,” *Liahona*, Mar. 2003, 22.
27. หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:68.
28. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:79.
29. ดู 2 นีไฟ 31:17–21.
30. ดู 2 นีไฟ 31:20–21.
31. Henry Ward Beecher, in Tryon Edwards, *A Dictionary of Thoughts* (1891), 586.
32. ดู 2 นีไฟ 31:21; โมไซยาห์ 3:17.

โดย เอลเดอร์แกรีรี่ อี. สตีเวนสัน
แห่งโคออร์ดิเนตสวาทิสสอง

มองพระคัมภีร์ มองพระเจ้า

ท่านเห็นว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นศิลาหลักของท่าน เป็นศูนย์รวมความเข้มแข็งทางวิญญาณของท่านหรือไม่

แมรี่ เอลิซาเบธ โรลลินส์

ข้าพเจ้ามีมโนภาพว่าท่านทั้งหลายผู้เป็นอนุชนรุ่นหลังกำลังรับชมรับฟังการประชุมใหญ่ภาคนี้อยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งในโลก ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องจริงเรื่องหนึ่งให้ท่านฟัง เรื่องที่เป็นได้ทั้งแบบอย่างและบทเรียน เรื่องนี้จะแสดงให้เห็นวิถีเข้าใกล้พระเจ้าและเข้าถึงพลังแรงกล้าในการต่อต้านสิ่งล่อลวง

นี่คือเรื่องราวของเด็กสาวคนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในนิวยอร์ก เธอสูญเสียคุณพ่อไปตั้งแต่อายุน้อยไม่ครบสามขวบเพราะเรือล่มในทะเลสาบใหญ่ เธอ คุณแม่ พี่ชายและน้องสาวย้ายไปเมืองอื่นในอีกรัฐหนึ่งเพื่ออาศัยอยู่กับคุณลุงคุณป้า หลังจากย้ายมาได้ระยะหนึ่ง มีผู้สอนศาสนาและสมาชิกศาสนจักรจัดตั้งใหม่แห่งหนึ่งเข้ามาในเมืองพร้อมข่าวอันน่ายินดี เรื่องการฟื้นฟูพระกิตติคุณ พวกเขาเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับเทพผู้นำบันทึกโบราณมาให้ชายหนุ่มชื่อโจเซฟ สมิธ บันทึกที่เขาแปลด้วยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ออลิเวอร์ คาวเดอรักับจอห์น วิตเมอร์ มาเยี่ยมเขาและได้เห็นแผ่นจารึกโลหะซึ่งเป็นบันทึกโบราณนั้นด้วยตาตนเองทั้งสองคน วิตเมอร์

เป็นพยานว่าเขาถือแผ่นจารึกทองคำนั้นไว้ในมือของตนเองเช่นกัน บันทึกนี้เพิ่งจัดพิมพ์เสร็จและบราเดอร์วิตเมอร์นำมาด้วย แน่ใจว่าชื่อของหนังสือเล่มนี้คือพระคัมภีร์มอรมอน

เมื่ออายุ 12 ขวบ แมรี่ได้ยืมผู้สอนศาสนาพูดถึงพระคัมภีร์เล่มนี้ เธอมีความรู้สึกพิเศษในใจ แม้พระคัมภีร์มอรมอนจะหนาหลายหน้า แต่แมรี่ก็ปรารถนาจะอ่าน เมื่อบราเดอร์วิตเมอร์จากไป เขาให้พระคัมภีร์อันล้ำค่าหนึ่งเล่มไว้กับบราเดอร์ไอแซค มอร์ลีย์ผู้

เป็นเพื่อนกับลุงของแมรี่และเป็นผู้นำของศาสนจักรใหม่ในท้องถิ่น

ต่อมาแมรี่บันทึกว่า “ฉันไปบ้าน [บราเดอร์มอร์ลีย์] . . . และขอดูพระคัมภีร์ [เขา] วางไว้ในมือฉัน [และ] ขณะฉันมองดู ฉันรู้สึกปรารถนาจะอ่านมากจนอดขอหนังสือกลับไปอ่านที่บ้านไม่ได้. . . เขาบอกว่า . . . เขาแทบไม่มีเวลาอ่านด้วยตนเองสักบท และมีพี่น้องชายน้อยคนนักที่เคยเห็นพระคัมภีร์ แต่ฉันรบเร้าจนในที่สุดเขาพูดว่า ‘ถ้าหนูจะนำพระคัมภีร์เล่มนี้กลับมาคืนที่บ้านเราก่อนอาหารเช้าพรุ่งนี้ หนูก็นำไปได้’”

แมรี่รีบวิ่งกลับบ้านและต้องการอ่านพระคัมภีร์เล่มนี้มากจนเธออ่านเกือบทั้งคืน เช้าวันรุ่งขึ้น เมื่อเธอนำพระคัมภีร์ไปคืน บราเดอร์มอร์ลีย์พูดว่า “ลุงคิดว่าหนูคงอ่านได้นิดหน่อยสินะ” และ “ลุงไม่เชื่อว่าหนูจะเล่าให้ลุงฟังได้แม้แต่คำเดียว” แมรี่ยืนตัวตรงและท่องข้อแรกในพระคัมภีร์มอรมอนจากความจำ จากนั้นจึงเล่าเรื่องศาสตพยากรณ์นี้ไฟให้เขาฟัง ต่อมาแมรี่เขียนว่า “เขาจึงฉันอย่างประหลาดใจและพูดว่า ‘หนูเอาพระคัมภีร์ไปอ่านที่บ้านให้จบเลย ลุงรอได้’”

ไม่นานหลังจากนั้น แมรี่อ่านพระคัมภีร์จบและเป็นคนแรกในเมืองนั้นที่อ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่ม เธอรู้ว่าพระคัมภีร์เป็นความจริงและมาจากพระบิดาบนสวรรค์ ขณะเธอมองพระคัมภีร์เธอมองพระเจ้า

หนึ่งเดือนต่อมา มีแขกพิเศษมาพบเธอที่บ้าน นี่คือนี่ที่แมรี่เขียนเกี่ยวกับเรื่องไม่คาดฝันที่เป็นความทรงจำในวันนั้น “เมื่อ [โจเซฟ สมิท] พบฉันฉันมองฉันไม่วางตา . . . หลังจากมองอยู่ชั่วครู่ท่านจึง . . . ให้พรอันประเสริฐแก่ฉัน . . . และให้พระคัมภีร์เล่มนั้นแก่ฉันเป็นของขวัญ ท่านบอกว่าจะให้พระคัมภีร์อีก [เล่ม] แก่บราเดอร์มอร์ลีย์ . . . เราทุกคนรู้สึกที่ท่านเป็นคนของพระเจ้า เป็นเจ้าเพราะท่านพูดด้วยพลังและพูดอย่างผู้มีสิทธิอำนาจ”

หญิงสาวคนนั้น ชื่อแมรี่ เอลิซาเบท โรลลินส์ เธอเห็นปาฏิหาริย์อีกมากมายในชีวิตและรักษาประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนไว้อย่างดี เรื่องนี้มีความหมายเป็นพิเศษต่อข้าพเจ้าเพราะเธอคือพี่น้องของคุณยาทวดคนที่สี่ของข้าพเจ้า จากแบบอย่างของแมรี่ รวมทั้งประสบการณ์อื่นๆในชีวิต ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าไม่มีใครเยาว์วัยเกินกว่าจะแสวงหาและรับประจักษ์พยานส่วนตัวในพระคัมภีร์มอรมอน¹

ศิลาหลักแห่งประจักษ์พยานของท่าน

มีบทเรียนส่วนตัวสำหรับท่านในเรื่องราวของแมรี่ แต่ละท่านที่เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิงและเด็กสามารถมีความรู้สึกเช่นเดียวกับเธอได้ เมื่อท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและสวดอ้อนวอนด้วยความปรารถนาที่จะรู้ว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง ท่านสามารถรับความรู้สึกประทับใจเช่นเดียวกับแมรี่ ท่านอาจค้นพบด้วยว่าขณะยื่นกล่าวคำพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน ท่านจะรู้สึกถึงวิญญาณแห่งการยืนยันเดียวกันนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะตรัสกับใจท่าน ท่านสามารถรู้สึกถึงวิญญาณแห่งการยืนยันเดียวกันนี้ด้วยเมื่อท่านได้ยินผู้อื่นแบ่งปันประจักษ์พยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน พยานทางวิญญาณเหล่านี้

นี้แต่ครั้งสามารถนำไปสู่การที่พระคัมภีร์มอรมอนจะกลายเป็นศิลาหลักแห่งประจักษ์พยานของท่าน

ข้าพเจ้าขออธิบายดังนี้ ศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิทผู้แปลพระคัมภีร์มอรมอนด้วยของประทานและอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าบอกเราว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็น “หนังสือที่ถูกต้องยิ่งกว่าหนังสือใด ๆ บนแผ่นดินโลก และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา”²

นับตั้งแต่การพิมพ์ครั้งแรกในปี 1830 มีพระคัมภีร์มอรมอนตีพิมพ์ออกไปแล้วมากกว่า 174 ล้านเล่มในภาษาต่างๆ 110 ภาษา แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์มอรมอนยังคงเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเราอยู่ แต่เรื่องนี้มี ความหมายต่อท่านทั้งหลายอย่างไร

ในคำศัพท์สถาปัตยกรรม ศิลาหลักคือส่วนสำคัญยิ่งในประตูโค้ง เป็นศิลปะรูปสี่เหลี่ยมอยู่ตรงศูนย์กลางพอดี เป็นจุดสูงสุดของประตูโค้ง เป็นศิลปะสำคัญที่สุดในบรรดาศิลปะทั้งหมดเพราะช่วยรักษาประตูโค้งทั้งสองด้านให้อยู่กับที่โดยไม่ถล่มลงมา เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของโครงสร้างที่ทำให้ประตูหรือช่องทางเบี่ยงล่างเปิดผ่านไปได้

ในคำศัพท์พระกิตติคุณ นี่คือนองประธานและพรจากพระเจ้าโดยที่ศิลาหลักแห่งศาสนาของเราคือสิ่งที่

พระคัมภีร์มอรมันเปรียบเหมือนศิลาหลัก
ในประตูโค้ง และสามารถเป็นศิลาหลักแห่ง
ประจักษ์พยานของเราได้

รูปธรรม จับต้องได้ดังที่เราสามารถถือ
พระคัมภีร์มอรมอนไว้และอ่านได้ ท่าน
เห็นว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นศิลาหลัก
ของท่าน เป็นศูนย์รวมความเข้มแข็ง
ทางวิญญาณของท่านหรือไม่

ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสันนิษฐาน
ความคำสอนของโจเซฟ สมิธในเรื่องนี้
ท่านกล่าวว่า “พระคัมภีร์มอรมอนเป็น
ศิลาหลักแห่งศาสนาของเราด้วยเหตุ
สามประการ เป็นศิลาหลักในพยานของ
เราถึงพระคริสต์ เป็นศิลาหลักแห่งหลัก
คำสอนของเรา เป็นศิลาหลักแห่ง
ประจักษ์พยาน”

ประธานเบนสันสอนต่อไปว่า
“พระคัมภีร์มอรมอนสอนความจริงแก่
เรา [และ] เป็นประจักษ์พยานถึงพระ
คริสต์ . . . แต่ยิ่งกว่านั้น มีอำนาจในพระ
คัมภีร์ที่จะเริ่มหลังไหลเข้าสู่ชีวิตท่าน
เมื่อท่านเริ่มศึกษาพระคัมภีร์เล่มนี้อย่าง
จริงจัง ท่านจะพบอำนาจที่แรงกล้ายิ่งขึ้น
ในการต่อต้านสิ่งล่อลวง . . . ท่านจะพบ
พลังที่จะอยู่บนทางคืบแคบและแคบ”³

พยานส่วนตัวของข้าพเจ้า

ในกรณีของข้าพเจ้าพระคัมภีร์มอรมอน
เป็นศิลาหลักแห่งประจักษ์พยานมา

หลายปีและผ่านประสบการณ์มากมาย
ประสบการณ์ที่มีพลังมากเรื่องหนึ่งซึ่ง
ก่อให้เกิดประจักษ์พยานของข้าพเจ้าเกิด
ขึ้นขณะข้าพเจ้าเป็นผู้สอนศาสนาหนุ่ม
รับใช้ในเขตแรก: คุเมะโมะโตะ ประเทศ
ญี่ปุ่น ข้าพเจ้าและคู่ออกไปสอนศาสนา
จากบ้านหลังหนึ่งสู่บ้านอีกหลังหนึ่ง
ข้าพเจ้าพบคุณยายใจดีคนหนึ่งเชิญเรา
เข้าไปในบริเวณบ้านของเธอในสวนที่
ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่าเงินกัน เธอให้เราดื่ม
เครื่องดื่มเย็นๆ ในวันที่อากาศร้อน
ข้าพเจ้ายังอยู่ในญี่ปุ่นไม่นานนัก เพิ่ง
อ่านพระคัมภีร์มอรมอนจบและสวด
อ้อนวอนแล้วเพื่อให้รู้แน่ว่าพระคัมภีร์
เป็นความจริง

เนื่องจากเพิ่งไปถึงประเทศญี่ปุ่นได้
ไม่นาน ข้าพเจ้าจึงพูดภาษาญี่ปุ่นไม่
คล่องนัก อันที่จริงข้าพเจ้าคิดว่าสตอรี่
ท่านนี่คงไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด
ข้าพเจ้าเริ่มสอนเธอเกี่ยวกับพระคัมภีร์
มอรมอน อธิบายว่าโจเซฟ สมิธได้รับ
แผ่นจารึกโบราณมาจากเทพองค์หนึ่ง
อย่างไรและท่านแปลแผ่นจารึกเหล่านั้น
ด้วยอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างไร

ขณะข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยาน
ให้เธอฟังว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็น
พระคำของพระเจ้าเป็นเจ้าและเป็น
พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซู
คริสต์ ข้าพเจ้าได้รับความประทับใจ
อย่างแรงกล้าที่สุดพร้อมทั้งความรู้สึก
อบอุ่นถึงการปลอบโยนและความสงบ
ในใจดังที่พระคัมภีร์อธิบายว่า “ทรงออก
ของเจ้าเผาไหม้อยู่ภายในเจ้า”⁴ ความ
รู้สึกนี้ยืนยันความเชื่อมั่นต่อข้าพเจ้าใน
วิธีที่ทรงพลังว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็น
พระคำของพระเจ้าเป็นเจ้าจริง ในขณะที่
นั้นความรู้สึกข้าพเจ้าแรงกล้ามากจน
น้ำตาคลอขณะสนทนากับคุณยายชาว
ญี่ปุ่น ข้าพเจ้าไม่มีวันลืมความรู้สึก
พิเศษในวันนั้น

พยานส่วนตัวของท่าน

พวกท่านทุกคนรับพยานส่วนตัว
เกี่ยวกับพระคัมภีร์เล่มนี้ได้เช่นกัน!

ท่านตระหนักหรือไม่ว่าพระคัมภีร์
มอรมอนเขียนไว้เพื่อท่าน—และเพื่อยุค
สมัยของท่าน พระคัมภีร์เล่มนี้เป็นพร
ของการดำเนินชีวิตในสมัยการประทาน
ความสมบูรณ์แห่งเวลา ถึงแม้พระ
คัมภีร์มอรมอนจะเขียนขึ้นโดยผู้เขียน
ยุคโบราณที่ได้รับการดลใจ—หลายท่าน
เป็นศาสตราจารย์—แต่พวกท่าน
และผู้คนในสมัยนั้นไม่ได้รับประโยชน์
จากการมีพระคัมภีร์ทั้งเล่ม บัดนี้ท่านมี
บันทึกศักดิ์สิทธิ์อยู่แค่เอื้อมอย่าง
ง่ายดาย บันทึกที่ศาสตราจารย์
บุโรฮิตและกษัตริย์เก็บไว้เป็นสมบัติ
ล้ำค่า น้อมรับ และปกป้องรักษา! ท่านได้
รับประโยชน์จากการถือพระคัมภีร์มอรมอน
ทั้งเล่มไว้ในมือ นำสนใจที่ โมโรไน
ศาสตราจารย์คนหนึ่งเฝ้าพระคัมภีร์
มอรมอนเห็นวันเวลาของเรา—วันเวลา
ของท่าน โมโรไนเห็นท่านทั้งหลายแม้
ในนิมิตตั้งแต่หลายร้อยปีก่อน! โมโรไน
เขียนไว้ดังนี้

“ดูเถิด, พระเจ้าทรงแสดงเรื่อง
สำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับสิ่งที่จะ
ต้องเกิดในไม่ช้าแก่ข้าพเจ้า, . . . ในวัน
นั้นเมื่อสิ่งเหล่านี้” หมายถึงพระคัมภีร์
มอรมอน “จะออกมาในบรรดาพวก
ท่าน.

“ดูเถิด, ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับ
ท่านอยู่ต่อหน้า, แต่ท่านไม่ได้อยู่. แต่
ดูเถิด, พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้
ข้าพเจ้าเห็นท่าน, และข้าพเจ้ารู้การกระ
ทำของท่าน.”⁵

เพื่อให้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นศิลา
หลักแห่งประจักษ์พยานของท่าน
ข้าพเจ้าขอท้าทายท่านดังนี้ เมื่อไม่นาน
มานี้ ข้าพเจ้ารู้ว่าเยาวชนคนหนุ่มสาว
มากมายใช้เวลามองดูจอทีวี จอ
คอมพิวเตอร์และจอสมาร์ตโฟนเฉลี่ย
วันละเกือบเจ็ดชั่วโมง⁶ โดยคำนึงถึงเรื่อง
นี้ ขอให้ท่านท้าทายตนเองสักเล็กน้อย
ขอให้ท่านแทนที่เวลาส่วนหนึ่งของทุก
วันที่ท่านอยู่กับจอ—โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ที่ใช้ไปกับสื่อสังคม อินเทอร์เน็ต
การเล่นเกมน หรือดูโทรทัศน์—มาอ่าน

พระคัมภีร์มอรมอนไม่ได้หรือไม่ ถ้าการศึกษาที่ข้าพเจ้าอ้างถึงแมนย่าพอ ท่านจะสามารถหาเวลาศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนเพียง 10 นาทีได้ทุกวันอย่างง่ายดาย และท่านสามารถศึกษาด้วยวิธีที่ช่วยให้ท่านเพลิดเพลินกับสิ่งนี้และเข้าใจด้วย—ไม่ว่าจะศึกษาจากเครื่องมือหรือหนังสือของท่าน เมื่อไม่นานมานี้ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันเตือนว่า “เราไม่ควรอ่านพระคัมภีร์มอรมอนดูจเป็นภาระที่ต้องฝืนทำ เหมือนต้องรีบกลืนยาขมอย่างรวดเร็วจากนั้นก็ทำเครื่องหมายไว้ว่าทำเสร็จแล้ว”⁷

สำหรับเด็กที่อายุน้อยลงไปอีก ท่านอาจจะอ่านพระคัมภีร์กับบิดามารดา ปู่ย่าตายาย หรือผู้ที่ท่านรัก ถ้ามีบัพติศมาข้อใดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดยากเกินไปจนทำให้ท่านไม่อยากอ่านต่อ ให้ข้ามไปอ่านบทต่อไป ข้าพเจ้าเห็นภาพท่านกำลังทำตามแบบอย่างของแมรี่ ข้าพเจ้าเห็นภาพท่านกำลังตื่นตื่นที่จะหาเวลาและสถานที่เงียบๆ อ่านพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าเห็นท่านค้นพบคำตอบ รู้สึกถึงการนำทางและได้รับประจักษ์พยานของตนเองเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนและประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์ ขณะท่านมองพระคัมภีร์ ท่านมองพระเจ้า

ท่านจะเอาใจใส่ข้อความในพระคัมภีร์ล้ำค่าเล่มนี้และพบกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเจ้า พระเยซูคริสต์ผู้เป็นที่รัก เกือบทุกหน้า ประเมินได้ว่าท่านจะพบพระนามของพระองค์ในรูปแบบต่างๆ เฉลี่ยหนึ่งครั้งต่อ 1.7 หน้า⁸ แม้แต่พระคริสต์เองยังทรงเป็นพยานถึงความจริงของพระคัมภีร์เล่มนี้ในยุคสุดท้าย โดยตรัสว่า “พระเจ้าของเจ้า และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงพระชนม์อยู่นั้นใด นี่ก็เป็นความจริงนั้นนั่น”⁹

ข้าพเจ้าสำนึกคุณในพระดำรัสเชื้อเชิญและสัญญาที่พระเจ้าประทานผ่านศาสดาพยากรณ์โมโรไนมาถึงท่านทั้งหลาย—และทุกคนที่อ่านพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าจะจบคำพูดโดยอ่าน

พระดำรัสเชื้อเชิญและสัญญา ตามด้วยประจักษ์พยานของข้าพเจ้าดังนี้ “และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, [พระคัมภีร์มอรมอน] ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระบิดา นีรันดร์, ในพระนามของพระ [เยซู] คริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่; และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.”¹⁰

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้ายและพระคัมภีร์มอรมอนเป็นหลักฐานที่จับต้องได้ของการฟื้นฟู ถ้อยคำของพระคัมภีร์เล่มนี้ دلใจให้เด็กหญิงอายุ 12 ขวบ น้อมรับศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เมื่อเกือบสองศตวรรษก่อนฉันใด ความจริงที่ท่านจะพบในนั้นจะหนุนใจและ دلใจท่านในวิถีเดียวกันนั้นนั่น ถ้อยคำดังกล่าวจะเสริมสร้างศรัทธาของท่าน เต็มเต็มจิตวิญญาณด้วยแสงสว่าง และเตรียมท่านให้พร้อมรับอนาคตที่ท่านอยากเข้าใจ

ในพระคัมภีร์แต่ละหน้า ท่านจะพบความรักอันหาที่เปรียบมิได้และ

พระคุณที่อยากจะเข้าใจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ขณะท่านพยายามทำตามคำสอนที่พบในนั้น ปีติของท่านจะขยาย ความเข้าใจจะเพิ่มพูน และคำตอบที่ท่านค้นหาเพื่อรับมือกับความท้าทายในโลกมรรตัยจะเนลยแก่ท่าน ขณะท่านมองพระคัมภีร์ ท่านมองพระเจ้า พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคำที่ได้รับการเปิดเผยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ด้วยสุดใจและสุดจิตวิญญาณ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

- อ้างอิง
1. ดู “แมรี่ เอลิซาเบธ โรลลินส์ โลท์เนอร์,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, July 1926, 193–95.
  2. คำนำพระคัมภีร์มอรมอน
  3. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 5, 7.
  4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:8.
  5. มอรมอน 8:34–35.
  6. ดู American Academy of Pediatrics, “Media and Children,” aap.org.
  7. ดู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Strengthen the Shepherds” (คำปราศรัยที่ให้ไว้ใน general conference leadership meetings, 28 ก.ย., 2016).
  8. ดู Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* (1987), 16–18.
  9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 17:6.
  10. โมโรไน 10:4; ดูข้อ 3, 5. ด้วย.

โดย เอ็ดเดอร์จี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

“ติดสนิทอยู่กับความรักของเรา”

ความรักของพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุดและจะยั่งยืนตลอดกาล แต่จะมีความหมายต่อเราอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับวิธีที่เราตอบสนองความรักของพระองค์

พระคัมภีร์ไบเบิลบอกเราว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก”¹ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่เราเพียงหาความมั่นคงและการเข้าถึงทุกคนของความรักนั้น ดังที่ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวว่า “ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้ามิให้ท่านไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าจะสมควรได้รับหรือไม่ก็ตาม ความรักนั้นมีให้ท่านเสมอ”²

มีหลายวิธีในการอธิบายและพูดถึงความรักของพระเจ้า ความหมายหนึ่งที่เรามากได้ยินในปัจจุบันคือความรักของพระเจ้าเป็นเจ้านั้น “ไม่มีเงื่อนไข” ซึ่งบางแง่มุมก็เป็นความจริง แต่คำอธิบายที่ว่า *ไม่มีเงื่อนไข* ไม่มีปรากฏในพระคัมภีร์ ทว่าในพระคัมภีร์มีคำอธิบายว่าความรักของพระองค์เป็น “ความรักอันประเสริฐและน่าพิศวง”³ “ความรักที่สมบูรณ์”⁴ “ความรักที่ไถ่”⁵ และ “ความรักนิรันดร์”⁶ ความหมายเหล่านี้ดีกว่าเพราะคำว่า *ไม่มีเงื่อนไข* สามารถสื่อแนวคิดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับความรัก

ของพระเจ้า เช่น พระผู้เป็นเจ้าทรงอดทนและให้อภัยทุกสิ่งที่เราทำ เพราะความรักของพระองค์ไม่มีเงื่อนไข; หรือ พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเรียกร้องอะไรจากเรา เพราะความรักของพระองค์ไม่มีเงื่อนไข; หรือ *ทุกคน* รอดในอาณาจักรสวรรค์ของพระเจ้าเพราะความรักของพระองค์ไม่มีเงื่อนไข ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่มีที่สิ้นสุดและจะยั่งยืนตลอดกาล แต่จะมีความหมายต่อเราอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับวิธีที่เราตอบสนองความรักของพระองค์

พระเยซูคริสต์ว่า

“พระบิดาทรงรักเราอย่างไร เราก็รักพวกท่านอย่างนั้น จงติดสนิทอยู่กับความรักของเรา

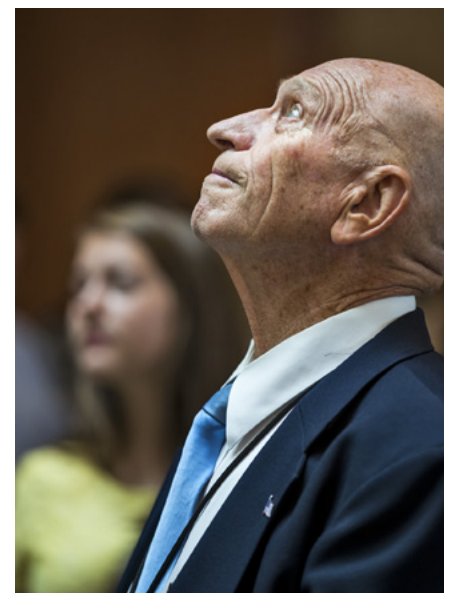
“ถ้าพวกท่านประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะติดสนิทอยู่กับความรักของเรา เหมือนอย่างที่เรประพฤติตามบัญญัติของพระบิดาและติดสนิทอยู่กับความรักของพระองค์”⁷

การ “ติดสนิทอยู่กับ” ความรักของพระเจ้าช่วยให้รอดหมายถึงการรับ

พระคุณของพระองค์และถูกทำให้ดีพร้อมโดยพระองค์⁸ เพื่อจะรับพระคุณของพระองค์ เราต้องมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ รวมไปถึงการกลับใจจากบาปรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และดำเนินต่อไปในเส้นทางแห่งการเชื่อฟัง⁹

พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักเราเสมอ แต่พระองค์ไม่สามารถช่วยเราให้รอดในบาปของเรา¹⁰ จงจำถ้อยคำของอิมมานูเอลที่พูดกับซีเอสโรมว่าพระเจ้าช่วยให้รอดจะไม่ทรงช่วยผู้คนของพระองค์ให้รอดในบาปของพวกเขาแต่ทรงช่วยให้รอดจากบาปของพวกเขา¹¹ เหตุผลก็คือเราไม่สะอาดหากมีบาปและ “ไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะสืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกเลย”¹² หรือพำนักในที่ประทับของพระเจ้า “และ [พระคริสต์] ทรงมีพลังซึ่งได้รับจากพระบิดาเพื่อไถ่ [ผู้คนของพระองค์] จากบาปของพวกเขาเพราะการกลับใจ; ฉะนั้นพระองค์จึงทรงส่งเทพของพระองค์มาประกาศข่าวเกี่ยวกับเงื่อนไขของการกลับใจ, ซึ่งนำไปสู่สถานะภาพของพระเจ้าไถ่, ไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณพวกเขา.”¹³

เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์มอรมอนว่าเจตนาของการทบทวนทุกขเวทนาของ

พระคริสต์—การแสดงให้เห็นถึงความรักของพระองค์ในท้ายที่สุด—คือ “เพื่อจะนำมาซึ่งอุทระแห่งความเมตตา, ซึ่งมีพลังเหนือความยุติธรรม, และนำมาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ.

“และดังนั้นความเมตตาจะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมได้, และล้อมพวกเขาไว้ในพระพาหุแห่งความปลอดภัย, ขณะที่ผู้ใช้ศรัทธาสู่การกลับใจจะเปิดโอกาสให้กฎทั้งหมดของข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม; ฉะนั้นแก่คนที่มิศรัทธาสู่การกลับใจเท่านั้นจึงจะนำมาซึ่งแผนแห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์.”¹⁴

เมื่อนั้น การกลับใจเป็นของประทานที่พระองค์ประทานแก่เรา ทรงซื้อมาด้วยราคาแพงมาก

บางคนอาจโต้แย้งว่าพระผู้เป็นเจ้าของประทานพรทุกคนโดยไม่ทรงแบ่งแยก—ตัวอย่างเช่นการกล่าวอ้างพระดำรัสของพระเยซูในคำเทศนาบนภูเขาที่ว่า “[พระผู้เป็นเจ้าของ] ทรงให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่องสว่างแก่คนดีและคนชั่วเสมอกัน”¹⁵ แท้จริงแล้ว พระผู้เป็นเจ้าของประทานพรทุกประการแก่บุตรธิดาของพระองค์ทุกคนเท่าที่พระองค์จะทรงทำได้—พรทุกประการตราที่ความรักและกฎตลอดจนความยุติธรรมและความเมตตาจะยินยอม และพระองค์ทรงบัญชาให้เราใจเอื้อเพื่อเผื่อแผ่เช่นกัน

“แต่เราบอกพวกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน

“เพื่อว่าพวกท่านจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์”¹⁶

กระนั้นก็ตาม พรอันยิ่งใหญ่กว่าของพระผู้เป็นเจ้าของมีเงื่อนไขอยู่กับการเชื่อฟัง ประธานรัสเซล เอ็ม. เนลสัน อธิบายว่า “ช่อดอกไม้ที่สวยงามจากรักของพระผู้เป็นเจ้าของ—รวมถึงชีวิตนิรันดร์—ประกอบด้วยพรที่เราต้องมีคุณสมบัติคู่ควรแก่การได้รับ

ไม่ใช่คาดหวังจะได้รับโดยไม่มีค่าควร คนบาปไม่สามารถบิดเบือนพระประสงค์ที่มีต่อพวกเขาและเรียกร้องให้พระองค์ประทานพรพวกเขาในบาป [ดู แอลมา 11:37] ถ้าพวกเขาปรารถนาดอกไม้บานสะพรั่งทุกดอกในช่อดอกไม้ที่สวยงามของพระองค์ พวกเขาต้องกลับใจ”¹⁷

นอกเหนือจากการทำให้บุคคลที่สำคัญผิดกลายเป็นผู้ไม่มีความผิดและปราศจากมลทินด้วยคำสั่งสัญญาว่าจะได้รับการ “ยกขึ้นในวันสุดท้าย”¹⁸ ยังมีส่วนสำคัญด้านที่สองของการติดสนิทอยู่ด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ การติดสนิทอยู่ด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าของจะช่วยให้เราตระหนักถึงศักยภาพอันสมบูรณ์ของเราในการเป็นเหมือนพระองค์¹⁹ ดังที่ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟกล่าว “พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าของไม่เพียงนำเรากลับคืนสู่สภาวะไร้เดียงสาเช่นแต่ก่อนเท่านั้น . . . เป้าหมายของพระองค์สูงส่งกว่านั้นมาก นั่นคือ พระองค์ทรงต้องการให้บุตรธิดาของพระองค์เป็นเหมือนพระองค์”²⁰

เพื่อติดสนิทกับความรักของพระผู้เป็นเจ้าของในความหมายนี้คือการยอมตามพระประสงค์ของพระองค์โดยไม่มีข้อแม้ หมายถึงยอมรับการลงโทษจากพระองค์เมื่อจำเป็น “เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงเตือนผู้ที่พระองค์ทรง

รัก”²¹ นั่นหมายถึงรักและรับใช้ผู้อื่นดังที่พระเยซูทรงรักและรับใช้เรา²² นั่นหมายความว่าเราเรียนรู้การ “ปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรซีเลสเชียล” เพื่อว่าเราจะสามารถ “ทนรัศมีภาพซีเลสเชียล”²³ เพื่อพระองค์จะทรงสามารถทำให้เราเป็นสิ่งที่เราเป็นได้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงร้องขอให้เราอม “ต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และ (ทั้ง) ความเป็นมนุษย์ปลูชนและ (กลับ) เป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า, และกลายเป็นเด็ก, ว่างาย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน, เบี่ยงด้วยความรัก, เต็มใจยอมในสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเห็นควรจะอุบัติแก่เขา, แม้ตั้งเด็กยินยอมต่อบิดาตน.”²⁴

เอลเดอร์ดัสติน เอช. โอ๊คส์ให้ความเห็นดังนี้ “การพิพากษาครั้งสุดท้ายไม่ใช่การประเมินจากผลรวมของการทำดีและชั่ว—สิ่งที่เรา ทำ แต่เป็นการยอมรับถึงผลสุดท้ายอันเกิดจากการกระทำและความคิดของเรา—สิ่งที่เรา *เป็น*”²⁵

เรื่องราวของเฮเลน เคลเลอร์เป็นเรื่องราวแนวอุปมาซึ่งชี้แนะวิถีที่ความรักจากสวรรค์สามารถเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณที่เต็มใจ เฮเลนเกิดที่รัฐแอละแบมาในสหรัฐเมื่อปี 1880 เมื่อเธออายุ 19 เดือนเธอทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วยที่ไม่สามารถวินิจฉัยได้

ส่งผลให้เธอหุนหันวอกและตาบอด เธอฉลาดหลักแหลมมากและเริ่มคับข้องใจ ขณะที่เธอพยายามเข้าใจและรับรู้สิ่งที่อยู่รอบข้าง เมื่อเฮเลนรู้ลึกถึงริมฝีปากที่เคลื่อนไหวของสมาชิกในครอบครัวและรู้ว่าพวกเขาใช้ปากพูด “เธอเดือดดาลมาก [เพราะ] เธอไม่สามารถร่วมสนทนาได้”²⁶ เมื่อเฮเลนอายุหกขวบ ความต้องการสื่อสารและความคับข้องใจของเธอเริ่มหนักหนาสาหัสจนเธอ “ระเบิดอารมณ์ฉุนเฉียวทุกวัน บางครั้งทุกชั่วโมง”²⁷

พ่อแม่ของเธอจ้างครูมาสอนลูกสาว เธอเป็นสตรีชื่อแอน ซูลลิแวน เนกเช่นเรามีพระเยซูคริสต์ผู้เข้าพระทัยความทุกข์ผลาญของเราทุกคน²⁸ แอน ซูลลิแวนเคยประสบความยากลำบากมากและเธอเข้าใจความทุกข์ผลาญของเฮเลน เมื่ออายุห้าขวบแอนติดเชื้อและทำให้เป็นรอยแผลบริเวณกระดูกตาส่งผลให้ดวงตาของเธอเกือบบอดสนิท เมื่อแอนอายุแปดขวบ คุณแม่ของเธอสิ้นชีวิต คุณพ่อทั้งเธอและจิมมี น้องชายพวกเขาถูกส่งไป “สถานสงเคราะห์” ที่มีสภาพย่ำแย่จนทำให้จิมมีเสียชีวิตหลังจากอยู่ได้เพียงสามเดือน ด้วยความยากลำบากของแอน เธอเข้าเรียนที่โรงเรียนเพอร์กินส์เพื่อคนตาบอดและมีปัญหาทางสายตา ซึ่งเธอประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี การผ่าตัดช่วยปรับปรุงการมองเห็นของเธอจนเธออ่านหนังสือได้ เมื่อคุณพ่อของเฮเลน เคลเลอร์ติดต่อโรงเรียนเพอร์กินส์ให้หาคนมาเป็นครูให้ลูกสาว แอน ซูลลิแวนจึงได้รับคัดเลือก²⁹

ประสบการณ์ในตอนแรกไม่น่าพอใจนัก เฮเลน “ทุบตี ทั้งหยิก ทั้งเตะและชกครูจนฟันหัก ในที่สุด [แอน] เริ่มควบคุมสถานการณ์ได้โดยย้ายเข้าไปอยู่กับ [เฮเลน] ในกระท่อมหลังเล็กบนที่ดินของครอบครัวเคลเลอร์ ด้วยความอดทนและความเสมอต้นเสมอปลาย ในที่สุดเธอชนะใจเด็กและได้รับความไว้วางใจ”³⁰ ในทำนองเดียวกัน เมื่อเรา

จะต่อต้านพระองค์ พระองค์จะทรงทำงานกับเราได้เพื่อสอนเราและช่วยให้เราก้าวหน้าไปสู่สถานะใหม่³¹

เพื่อช่วยให้เฮเลนเรียนรู้คำต่างๆ แอนจะสะกดชื่อวัตถุที่คุ้นเคยด้วยนิ้วมือของเธอบนฝ่ามือของเฮเลน “[เฮเลน] ชอบ ‘เกมนิ้วมือ’ แต่เธอไม่เข้าใจจนกระทั่งช่วงเวลาที่ [แอน] สะกดคำว่า ‘น้ำ’ ขณะเปิดน้ำให้ไหลไปบนมือ [ของเฮเลน] ต่อมา [เฮเลน] เขียนว่า

“ทันใดนั้นดิฉันรู้สึกอย่างเลื่อนรางถึงบางสิ่งที่ลึ้มไป . . . และด้วยเหตุผลบางประการดิฉันได้รับการเปิดเผยถึงความลึ้มของภาษา ดิฉันรู้ว่า ‘น้ำ’ หมายถึงบางอย่างที่เย็นสบายไหลอยู่บนมือดิฉัน ถ้อยคำที่มีชีวิตปลุกจิตวิญญาณดิฉัน ให้แสงสว่าง ความหวัง ปีติ ปลดปล่อยให้เป็นอิสระ . . . ทุกสิ่งมีชื่อและแต่ละชื่อก่อเกิดความคิดใหม่ ขณะที่เรากลับไปบ้านวัตถุทุกชิ้น . . . ที่ดิฉันสัมผัสสดราวกับมีชีวิตชีวา”³²

เมื่อเฮเลน เคลเลอร์โตเป็นผู้ใหญ่ เธอเป็นที่รู้จักจากความรักที่เธอมีต่อภาษา ทักษะของการเป็นนักเขียน และวาทศิลป์ของเธอในฐานะนักพูดต่อหน้าสาธารณชน

ในภาพยนตร์ที่แสดงเรื่องราวชีวิตของเฮเลน เคลเลอร์ พ่อแม่ของเธอแสดงออกว่าพึงพอใจกับผลงานของแอน ซูลลิแวนเมื่อเธอทำให้ลูกสาวอารมณ์ร้ายเปลี่ยนไปจนเฮเลนจะนั่งอย่างสงบเสงี่ยมที่โต๊ะอาหาร รับประทานอย่างสุภาพ และพับผ้าเช็ดปากเมื่อรับประทานอาหารเสร็จ แต่แอนรู้ว่าเฮเลนมีความสามารถมากกว่านั้น และเธอยังทำคุณประโยชน์ในชีวิตได้อีกมาก³³ เราทุกคนอาจพึงพอใจสิ่งที่เราทำในชีวิตและเราก็คือเรา ขณะที่พระเจ้าช่วยให้รอดของเราเข้าพระทัยศักยภาพอันเรอโรจน์ที่เราเข้าใจเพียง “สลัๆ เหมือนดูในกระจก”³⁴ เราแต่ละคนสามารถประสบปีติอันลึกซึ้งถึงศักยภาพจากสวรรค์ที่พัฒนาอยู่ภายในเรา เช่น

เดียวกับปีติที่เฮเลนรู้สึกเมื่อถ้อยคำกลับมีชีวิตชีวา ให้แสงสว่างแก่จิตวิญญาณ และปลดปล่อยให้เป็นอิสระ เราแต่ละคนสามารถรักและรับใช้พระเจ้าและได้รับพลังเพื่อเป็นพรแก่พี่น้องของเรา “ดังที่มีเขียนไว้ว่า สิ่งที่เราไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึงคือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์”³⁵

ขอให้เรานึกถึงราคาแห่งความรักอันล้ำค่าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระเยซูทรงเปิดเผยว่าเพื่อจะชดใช้บาปของเราและไถ่เราจากความตายทั้งทางโลกและทางวิญญาณ ความทุกข์เวทนาของพระองค์ทำให้พระองค์ “แม้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมขน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะไม่ต้องดื่มถ้วยอันขมขื่น, และชะงักอยู่”³⁶ ความทรมาณของพระองค์ในกาทเสมณีและบนทางเขนมากเกินกว่ามนุษย์คนใดจะทนได้³⁷ กระนั้นก็ตาม พระองค์ทรงอดทนเพราะความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพระบิดาและต่อเรา ส่งผลให้เราได้รับทั้งความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์

นี่คือเครื่องหมายแห่งความปวดร้าวแสนสาหัสว่า “เลือดออกจากทุกขุมขน”³⁸ ขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์ในกาทเสมณี สถานที่แห่งเครื่องคั้นมะกอก การผลิตน้ำมันมะกอกในสมัยของพระเจ้าช่วยให้รอด เริ่มด้วยการบดมะกอกโดยกลิ้งหินก้อนใหญ่มาทับมะกอก “มะกอกที่บดแล้ว” จะวางไว้ในตะกร้าสานต่างๆ ซึ่งมีความอ่อนนุ่มและจะวางซ้อนกัน น้ำหนักที่ซ้อนกันจะกดน้ำมันส่วนแรกที่ตีที่สุดออกมา จากนั้นจะเพิ่มแรงกดมากขึ้นโดยวางท่อนไม้ขนาดใหญ่หรือซุงไว้ด้านบนของกองตะกร้าเพื่อให้ผลิตน้ำมันมากขึ้น ในที่สุด เพื่อจะคั้นหยดสุดท้ายจะนำหินก้อนใหญ่มาวางทับไว้ที่ปลายด้านบนหนึ่งของท่อนไม้เพื่อให้มีแรงกดทับมาก

ที่สุด³⁹ และแน่นอนว่าน้ำมันไหลออกมา เป็นสีเลือดเหมือนที่ไหลออกมาครั้งแรก

ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องราวของพระผู้ช่วย ให้รอดในมัทธิวขณะที่พระองค์เสด็จ เข้าไปในแกทสมนีในคืนแห่งชะตา กรรม—ซึ่งพระองค์ “ทรงเริ่มโตกเครั้า และทรงทุกขใจอย่างยิ่ง . . .

“แล้วทรงดำเนินไปอีกหน้อยหนึ่งก็ ชบพระพักตร์ลงถึงดินอธิษฐานว่า โอ พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอ ให้อภัยนี้เลื่อนพันไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจ ปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไป ตามพระทัยของพระองค์”⁴⁰

จากนั้นตามที่ข้าพเจ้าจินตนาการ ความเจ็บปวดยิ่งเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น พระองค์ทรงวิงวอนขอให้ช่วย บรรเทาความเจ็บปวดเป็นครั้งที่สอง และในที่สุดบางที่อาจจะเป็นความ รุนแรงที่สุดของความทุกข์ทรมาน ทรง วิงวอนเป็นครั้งที่สาม พระองค์ทรง อดทนต่อความเจ็บปวดรวดร้าวจน ความยุติธรรมได้รับการชดเชยถึงหยุด สุดท้าย⁴¹ พระองค์ทรงทำทั้งหมดนี้เพื่อ ไล่ท่านและข้าพเจ้า

ความรักของพระเจ้าช่างเป็นของ ประทานอันล้ำค่า! เติมไปด้วยความรัก นั้น พระเยซูทรงถามว่า “บัดนี้เจ้าจะไม่ หันกลับมาหาเรา, และกลับใจจากบาป ของเจ้า, และได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใส หรือ, เพื่อเราจะรักษาเจ้า?”⁴² พระองค์ ทรงรับรองด้วยความอ่อนโยนว่า “ดูเถิด แขนแห่งความเมตตาของเรายื่นมายัง เจ้า, และผู้ใดก็ตามที่จะมา . . . เราจะ รับ; และคนที่มาหาเราจะเป็นสุข”⁴³

ท่านจะไม่รักพระองค์ผู้ที่ทรงรักท่าน ก่อนหรือ⁴⁴ ถ้าเช่นนั้นจงรักษาพระ บัญญัติของพระองค์⁴⁵ ท่านจะไม่เป็น เพื่อนกับพระองค์ผู้สละพระชนม์ชีพ เพื่อมิตรสหายของพระองค์หรือ⁴⁶ ถ้าเช่นนั้นจงรักษาพระบัญญัติของ พระองค์⁴⁷ ท่านจะไม่ติดสินทอยอยู่กับ ความรักของพระองค์และรับทุกสิ่งที

พระองค์ประทานให้อย่างปราณีหรือ ถ้าเช่นนั้นจงรักษาพระบัญญัติของ พระองค์⁴⁸ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเรา จะสัมผัสถึงและติดสนิทมั่นคงอยู่กับ ความรักของพระองค์ในพระนามของ พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 1 ยอห์น 4:8 ความรักของพระเยซูคริสต์ เรื่องโรจนและมั่นคงแต่นั้นไม่ใช่พระคุณ ลักษณะเพียงอย่างเดียวของพระองค์ “พระ อุบนิสัย ความดีพร้อม และพระคุณลักษณะ” ของพระองค์ (*Lectures on Faith* [1985], 38) ยังรวมถึงความยุติธรรม ความจริง ความ ไม่แปรผัน—พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า องค์เดียวกับเมื่อวาน วันหนึ่ง และตลอดกาล (ดู *Lectures on Faith*, 41) หากปราศจาก คุณสมบัติและคุณลักษณะเหล่านี้และอื่นๆ ที่พระองค์ทรงครอบครองเพื่อความดีพร้อม ที่สุด พระองค์จะไม่ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า
2. โทมัส เอส. มอนสัน, “เราไม่มีวันเดินตาม ล้าพัง,” *ลีย์ไฮนา*, พ.ย. 2013, 124.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:3.
4. 1 ยอห์น 4:18; โมโรไน 8:16.
5. แอลมา 5:26.
6. เยเรมีย์ 31:3.
7. ยอห์น 15:9–10.
8. ดู โมโรไน 10:32–33.
9. ดู 2 นิไฟ 31:11–21; 3 นิไฟ 27:16–20; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:29–34 ด้วย.
10. ดู แอลมา 11:32–37; ดู แอลมา 42:13, 15, 22–27 ด้วย.
11. ดู ฮีลามัน 5:10–11.
12. แอลมา 11:37; ดู โลมัส 6:57 ด้วย.
13. ฮีลามัน 5:11.
14. แอลมา 34:15–16.
15. มัทธิว 5:45; ดู 3 นิไฟ 12:45 ด้วย.
16. มัทธิว 5:44–45; ดู 3 นิไฟ 12:44–45 ด้วย.
17. รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ความรักอัน คักคิสิทธิ์,” *ลีย์ไฮนา*, ก.พ. 2003, 16. และอีก ครั้ง “ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่าองค์พระผู้เป็น เจ้า จะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติ

- ตามพระทัยพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์จึง จะเข้าได้” (มัทธิว 7:21; ดู 3 นิไฟ 14:21 ด้วย).
- เราได้รับการสอนด้วยว่า
- “มีกฎ, ประกาศไว้ไว้ในสวรรค์อย่าง เบลีเยนแปลลงไม่ได้ก่อนการวางรากฐานของโลก นี้, ซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้ทุกประการ—
- “และเมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระผู้ เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฎนั้น ซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้” (หลักคำสอนและ พันธสัญญา 130:20–21).
- บางคนลืมนึกไปว่าพระผู้เป็นเจ้า “ไม่อาจมอง ดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อย ที่สุด” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31) ใน เวลาเดียวกัน พระองค์ทรงยืนยันกับเราว่า “คน ที่กลับใจและทำตามบัญญัติของพระเจ้าจะ ได้ รับการให้อภัย” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:32).
18. 3 นิไฟ 27:22.
  19. ดู 3 นิไฟ 27:27; ดู มัทธิว 5:48; 3 นิไฟ 12:48 ด้วย.
  20. ดีเทอร์ เอฟ. อุกทอร์ฟ, “ของประทานแห่ง พระคุณ,” *ลีย์ไฮนา*, พ.ค. 2015, 108.
  21. ฮีบรู 12:6; ดู ฮีบรู 12:5, 7–11; ยอห์น 15:1–8 ด้วย.
  22. ดู ยอห์น 15:12.
  23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:22.
  24. โมไซยาห์ 3:19.
  25. ดัลลัน เอช. วัตส์, “การทำทนายเพื่อที่จะ เป็น,” *ลีย์ไฮนา*, ม.ค. 2001; เน้นตามต้นฉบับ.
  26. “Helen Keller,” perkins.org/history/people/helen-keller.
  27. “Helen Keller,” perkins.org/history/people/helen-keller.
  28. ดู ฮีบรู 4:15.
  29. ดู “Anne Sullivan,” perkins.org/history/people/anne-sullivan.
  30. “Helen Keller,” perkins.org/history/people/helen-keller.
  31. ดู ตัวอย่างเช่น, หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:28: “คนที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ได้ รับความจริงและแสงสว่าง, จนเขารุ่งโรจน์ใน ความจริงและรู้สิ่งทั้งปวง.”
  32. “Helen Keller,” perkins.org/history/people/helen-keller.
  33. ดู William Gibson, *The Miracle Worker* (ภาพยนตร์, 1962).
  34. 1 โครินธ์ 13:12.
  35. 1 โครินธ์ 2:9.
  36. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18.
  37. ดู โมไซยาห์ 3:7.
  38. โมไซยาห์ 3:7.
  39. ดู Richard Neitzel Holzapfel and others, *Jesus Christ and the World of the New Testament* (2006), 18; Richard Neitzel Holzapfel and others, *Jehovah and the World of the Old Testament* (2009), 281.
  40. มัทธิว 26:37, 39.
  41. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:19.
  42. 3 นิไฟ 9:13.
  43. 3 นิไฟ 9:14.
  44. ดู 1 ยอห์น 4:19.
  45. ดู ยอห์น 14:15.
  46. ดู ยอห์น 15:13.
  47. ดู ยอห์น 15:14.
  48. ดู ยอห์น 15:10.

โดย เอ็ดเดอร์ ดับเบิลยู. มาร์ก แบตเซซต์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เพื่อการพัฒนาและเรียนรู้ ทางวิญญาณของเรา

ความลับของพระเจ้าเป็นเจ้าเปิดเผยต่อเราตามพระประสงค์ของพระองค์และผ่าน
อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

เมื่อข้าพเจ้ายังเด็ก บิดามารดา
ข้าพเจ้าได้รับของขวัญที่ทำให้เดวิด
น้องชายข้าพเจ้าตื่นตาตื่นใจมาก
ของขวัญนั้นคือแผ่นจารึกทองคำแบบ
ย่อส่วนซึ่งศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ
ได้รับจากเทพโมโรไน ข้าพเจ้าจำได้ว่า มี
ประมาณ 10 หน้าบนแผ่นจารึกนั้นที่มี
คำจารึกอยู่ อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้สนใจ
หน้าเหล่านั้นนัก

เราเติบโตมาพร้อมกับการได้ยินเรื่อง
ราวการฟื้นฟูมาตลอด เรารู้และร้อง
เพลงปลุมนววัยเกี่ยวกับแผ่นจารึกทองคำ
ที่ถูกซ่อนไว้ในซอกลิคข้างกุฎาและเทพ
โมโรไนมอบให้แก่โจเซฟ สมิธ¹ เมื่อ
ความสงสัยในวัยเยาว์ของเราเพิ่มขึ้น
สิ่งหนึ่งที่เราต้องการจะเห็นคือ มีอะไร
เขียนไว้ในส่วนเล็กๆ ของแผ่นจารึกที่
ผืนนี้ไว้ด้วยห่วงเหล็กสองห่วง

แผ่นจารึกวางอยู่บนโต๊ะเป็นเวลา
หลายวันก่อนที่ความสงสัยของเราจะถึง
ขีดสุด แม้ว่าเราเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่านี่
ไม่ใช่แผ่นจารึกจริงๆ จากโมโรไน แต่เรา
ยังต้องการดูส่วนที่ผืนนี้ไว้ ดังนั้นหลาย

ครั้งที่น้องชายของข้าพเจ้าและข้าพเจ้า
ใช้มีดปาดเนย ซ้อนเก๋ๆ และอะไร
ก็ตามที่เราจินตนาการได้ในการแกะ
ส่วนที่ผืนนี้ไว้ พอให้เรามองเห็นด้านใน
ว่ามีอะไร—แต่ต้องไม่แรงเกินจนทำให้
ห่วงเล็กๆ สองอันหัก อย่างน้อยเราก็
ฉลาดพอจะไม่ทิ้งร่องรอยสิ่งที่ในการ
คลายความสงสัยของวัยเยาว์อันซุกซน
ของเรา เราผิดหวังและหงุดหงิดที่ความ
พยายามในการ “แกะแผ่นจารึก” ไม่
ประสบความสำเร็จ

ข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้ว่ามันคืออะไร
ภายในส่วนที่ผืนนี้ไว้ แต่ส่วนที่หน้าอายุ
จนถึงทุกวันนี้จากเรื่องนี้คือ ข้าพเจ้าไม่
ทราบด้วยซ้ำว่ามีอะไรเขียนอยู่ในหน้าที่
มีคำจารึกอยู่ ซึ่งเป็นส่วนที่กำหนดไว้ให้
อ่าน ข้าพเจ้าเพียงสันนิษฐานว่าหน้า
เหล่านี้บันทึกเรื่องราวการฟื้นฟูและ
ประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิธ และ
พยานสามคนและแปดคน ผู้ซึ่งเห็น
แผ่นจารึกทองคำที่โมโรไนมอบไว้

นับแต่การสร้างโลกนี้ พระบิดาบน
สวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักประทาน
การนำทาง ผู้นำ และคำแนะนำแก่ลูกๆ
ของพระองค์ผ่านศาสตาดพยากรณ์
ศาสตาดพยากรณ์ถ่ายทอดพระคำของ
พระองค์และบันทึกเป็นพระคัมภีร์เพื่อ
การพัฒนาและการเรียนรู้ของเรา นี่ไฟ
บรรยายไว้ว่า

“เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบาน
ในพระคัมภีร์, และใจข้าพเจ้าไตร่ตรอง
พระคัมภีร์, และเขียนพระคัมภีร์ไว้เพื่อ
การเรียนรู้และประโยชน์ของลูกหลาน
ข้าพเจ้า.

“ดูเถิด, จิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบาน
ในเรื่องของพระเจ้า; และใจข้าพเจ้า
ไตร่ตรองอยู่ตลอดเวลาถึงเรื่องที่ข้าพเจ้า
เห็นและได้ยินมา.”²

นอกจากนี้ ระหว่างสมัยการประทาน
ที่ผ่านมาและในสมัยการประทานที่
สมบูรณ์แห่งเวลานี้ สมาชิกที่มีค่าควร
ของศาสนจักรของพระเจ้าได้รับพรจาก
การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงช่วยใน

การพัฒนาและการเรียนรู้ทางวิญญาณของเราเป็นเพื่อนตลอดเวลา

โดยรู้ว่าน้องชายข้าพเจ้ามีนิสัยพากเพียร ข้าพเจ้าคิดว่าเขาน่าจะอ่านคำจารึกทั้งหมดที่เขียนไว้บนแผ่นจารึกยุคปัจจุบันที่บ้านบิธามารดาของเราในทางกลับกัน ข้าพเจ้าละเลยความจริงที่แท้จริงและใช้ความพยายามในการค้นหาสิ่งที่ไม่ได้มุ่งหมายที่จะเปิดเผย

น่าเศร้าที่บางเวลาการพัฒนาและการเรียนรู้ของเรามากช้าลงหรือหยุดชะงักเนื่องด้วยความปรารถนาที่ไม่ฉลาดเพื่อจะ “แฉงแฉ่นจารึก” การกระทำนี้้นำเราไปแสวงหาสิ่งที่ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าใจในเวลาดังกล่าว ในขณะที่เราเพิกเฉยต่อความจริงอันสวยงามที่มีไว้เพื่อเราและสภาวการณของเรา ซึ่งคือความจริงที่นี้ไฟเขียนอธิบายไว้เพื่อการเรียนรู้และประโยชน์ของเรา

เจคอบ น้องชายของนีไฟสอนว่า “ดูเถิด, งานของพระเจ้าสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์. หวังลึกแห่งความลับของพระองค์สุดจะหยั่งถึง; และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะค้นพบทางของพระองค์ทั้งหมด.”³

คำของเจคอบสอนว่าเราไม่สามารถ “แฉงแฉ่นจารึก” ได้สำเร็จหรือบังคับให้ความลับของพระเจ้าเป็นเจ้ามาเปิดเผยต่อเรา แต่ความลับของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเปิดเผยต่อเราตามพระประสงค์ของพระองค์และผ่านอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น⁴

เจคอบ กล่าวต่อไปว่า “และหาได้มีใครรู้จักทางของพระองค์ไม่นอกจากจะทรงเปิดเผยให้เขา; ดังนั้น, พี่น้องทั้งหลาย, อย่าได้ดูหมิ่นการเปิดเผยของพระเจ้าเป็นเจ้าเลย.

“เพราะดูเถิด, โดยอำนาจพระวจนะของพระองค์มนุษย์จึงมาสู่พื้นพิภพ . . . โอแล้ว, เหตุใดจะไม่ทรงสามารถบัญชาแผ่นดินโลก, หรือหัตถ์ศิลปินจากพระหัตถ์ของพระองค์เหนือพื้นพิภพได้, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์เล่า

“ดังนั้น, พี่น้องทั้งหลาย, จงอย่าพยายามให้คำปรึกษาพระเจ้า, แต่จงรับคำปรึกษาจากพระหัตถ์ของพระองค์.”⁵

เพื่อจะเข้าใจความลับของพระเจ้าเป็นเจ้า หรือสิ่งอื่นๆ ที่เข้าใจได้โดยการเปิดเผยเท่านั้น เราต้องทำตามตัวอย่างของนีไฟ ที่กล่าวว่า “โดยที่อายุน้อยยิ่งนัก, กระนั้นก็ตามโดยที่มีร่างกายสูงใหญ่, และมีความปรารถนามากด้วยที่จะรู้ความลับของพระเจ้าเป็นเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้าร้องทูลพระเจ้า; และดูเถิดพระองค์เสด็จเยือนข้าพเจ้า, และทรงทำให้ใจข้าพเจ้าอ่อนลงจนข้าพเจ้าเชื่อคำทั้งปวงซึ่งพูดโดยบิดาข้าพเจ้า”⁶ พระเจ้าพระองค์เองทรงอธิบายเพิ่มเติมว่านีไฟได้ใช้ศรัทธาแสวงหาอย่างพากเพียรด้วยจิตใจที่ต่ำต้อย และรักษาพระบัญญัติของพระองค์⁷

ตัวอย่างของนีไฟในการแสวงหาความรู้ประกอบด้วย (1) ความปรารถนาที่จริงใจ (2) ความอ่อนน้อมถ่อมตน (3) การสวดอ้อนวอน (4) การวางใจใน

ศรัทธา (5) ศรัทธา (6) ความพากเพียร และ (7) การเชื่อฟังวิธีการแสวงหานี้ช่างแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับการ “แฉงแฉ่นจารึก” ของข้าพเจ้าหรือความพยายามในการบังคับความเข้าใจในสิ่งที่จะต้องเปิดเผยตามตารางเวลาของพระเจ้าและผ่านอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

ในยุคปัจจุบัน เราคาดหวังว่าเราสามารถและควรได้รับความรู้ในทันที และเรามากปฏิเสธหรือไม่วางใจข้อมูลที่เข้าถึงหรือรู้ได้ไม่ยากนัก เพราะเหตุว่ามีข้อมูลอย่างสิ้นเหลือ ด้วยความไม่ตั้งใจบางคนเชื่อถือข้อมูลที่มีพร้อมแต่ไม่รู้ที่มาแทนที่จะวางใจในรูปแบบของการได้รับการเปิดเผยที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้ เจคอบอาจบรรยายถึงช่วงเวลาของเราเมื่อท่านกล่าวว่า “แต่ดูเถิด, [พวกเขา] เป็นคนดี้อริ; และพวกเขาหมิ่นถ้อยคำแห่งความแท้จริง . . . และแสวงหาสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจได้. ดังนั้น, เพราะความมืดบอดของพวกเขา, ซึ่งความมืดบอดนั้นเกิดจากการมองข้ามเป้าหมาย, พวกเขาจึงจำเป็นต้องตก; เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเอาความแท้จริงของพระองค์ไปจากพวกเขา, และทรงให้หลายสิ่งแก่พวกเขาซึ่งพวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้, เพราะพวกเขาปรารถนาเช่นนั้น.”⁸

ในทางกลับกันคือคำแนะนำของประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟที่ให้แก่ผู้สอนศาสนา ซึ่งคำพูดของท่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับผู้แสวงหาความจริงทางวิญญาณทุกคน “เมื่อ . . . ผู้สอนศาสนามีศรัทธาในพระเยซูคริสต์” ท่านกล่าว “พวกเขาจะวางใจในพระเจ้าอย่างเพียงพอที่จะทำตามพระบัญญัติของพระองค์—แม้ว่าพวกเขาไม่เข้าใจเหตุผลทั้งหมด ศรัทธาของพวกเขาจะแสดงผ่านทางความพากเพียรและการทำงาน”⁹

ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนที่ผ่านมา เอิลเดอร์ดัลลีน เอช. โย๊คส์อธิบายว่า “ศาสนจักรพยายาม

อย่างยิ่งที่จะมีความโปร่งใสกับบ้านที่
ต่าง ๆ ที่เรามี แต่หลังจากตีพิมพ์ทุกสิ่ง
ที่เราทำได้ บางครั้งสมาชิกก็ยังมีคำถาม
พื้นฐานที่ไม่สามารถตอบได้ด้วยการ
ศึกษา . . . บางสิ่งเรียนรู้ได้ด้วยศรัทธา
เท่านั้น”¹⁰

ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณสอน
หลักธรรมเดียวกัน ซึ่งแสดงว่าแม้ว่า
เวลาจะผ่านไป ธรรมชาติของมนุษย์ก็
ไม่เปลี่ยนแปลงและว่ารูปแบบของ
พระเจ้าสำหรับการเรียนรู้นั้นไม่มีข้อ
จำกัดทางเวลา ขอให้พิจารณาสุภาษิต
จากพันธสัญญาเดิมว่า “จงวางใจ
พระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่า
พึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง”¹¹

อิสยาห์อธิบายในฐานะผู้พูดแทน
พระเจ้าว่า “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดิน
โลกอย่างไร ทางของเราก็นสูงกว่าทาง
ของพวกเจ้า และความคิดของเราก็นสูง
กว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น”¹²

นีไฟเพิ่มเติมคำพยาานเมื่อท่าน
ประกาศว่า “ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์
วางใจในพระองค์, และข้าพระองค์จะ
วางใจในพระองค์ตลอดกาล.”¹³

ศรัทธาและความวางใจในพระเจ้า
เรียกร้องให้เรายอมรับว่าพระปรีชาญาณ
ของพระองค์อยู่สูงกว่าเรา เราต้อง
ยอมรับอีกว่าแผนของพระองค์นำมาซึ่ง
ศักยภาพที่ยิ่งใหญ่ในการพัฒนาและ
เรียนรู้ทางวิญญาณ

เราต้องไม่คาดหวังถึงการ “มีความรู้
อันสมบูรณ์ของสิ่งต่าง ๆ” ระหว่างการมี
ชีวิตมรรตัย แต่เราได้รับการคาดหวัง
ให้ “หวังในสิ่งที่ไม่เห็น, ซึ่งจริง”¹⁴

แม้ว่านี่ไฟมีศรัทธาที่ยิ่งใหญ่เพียงใด
ท่านยังยอมรับถึงความเข้าใจที่จำกัด
ของท่านเมื่อท่านตอบคำถามของเทพที่
ว่า “เจ้ารู้จักพระจริยวัตรอันอ่อนน้อม
ของพระเจ้าเป็นเจ้าไหม” นีไฟตอบว่า
“ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงรักลูก ๆ ของ
พระองค์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่รู้
ความหมายของเรื่องทั้งหมด.”¹⁵

ในทำนองเดียวกัน แอลมากกล่าวต่อ
อีลามัน บุตรชายของท่านว่า “บัดนี้
ความลึกลับเหล่านี้ยังไม่เผยให้เป็นที่รู้
โดยสมบูรณ์แก่พ่อ; ฉะนั้นพ่อจะหยุด
ก่อน.”¹⁶

ข้าพเจ้าขอเป็นพยานว่าพระบิดา
สวรรค์ของเราทรงรักลูก ๆ ของพระองค์
และเช่นเดียวกับนีไฟและแอลมา
ข้าพเจ้าไม่รู้ความหมายของทุกสิ่ง และ
ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องรู้ทุกสิ่ง ข้าพเจ้า
จะหยุดและรอพระเจ้าอย่างอดทนเช่น
เดียวกัน โดยที่รู้ว่า “ข้าพเจ้ามีทุกสิ่ง
ที่เป็นประจักษ์พยานกว่าสิ่งเหล่านี้จริง;
และท่านก็มีทุกสิ่งเป็นประจักษ์พยาน
แก่ท่านว่าสิ่งเหล่านี้จริง . . .

“ . . . พระคัมภีร์วางอยู่ต่อหน้าท่าน,
แท้จริงแล้ว, และทุกสิ่งซึ่งชี้ให้เห็นว่ามี
พระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, แม้แผ่นดิน

โลก, และสิ่งทั้งปวงที่อยู่บนพื้นผิวของ
มัน, แท้จริงแล้ว, และการเคลื่อนไหว
ของมัน, แท้จริงแล้ว, และดาวพระ
เคราะห์ทั้งหมดด้วยซึ่งเคลื่อนไปตาม
ปรกติวิสัยเป็นพยานว่ามีพระผู้สร้างสูง
สุด.”¹⁷

เมื่อเรายอมรับว่าเราเป็นงานสร้าง
ของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงปรีชาญาณ
และทรงเอาพระทัยใส่ “โอ้ แล้ว” เหตุ
ใดจึงไม่ยอมให้พระองค์ทรงนำทางใน
การพัฒนาและการเรียนรู้ทางวิญญาณ
ของเรา “ตามพระประสงค์และความพอ
พระทัยของพระองค์” แทนที่จะเป็น
ของเราเล่า!¹⁸

พระองค์ทรงพระชนม์ พระเยซู
คริสต์คือพระบุตรองค์เดียวของพระ
บิดาและเป็นพระผู้ไถ่ของมนุษยชาติ
เพราะการชดเชยอันไม่มีขอบเขตของ
พระคริสต์ พระองค์ทรงมีพระปรีชาญาณ
และทรงรู้ล่วงหน้าในการนำทางเราใน
ยุคสุดท้ายนี้ โจเซฟ สมิทเป็นศาสดา
พยากรณ์ของพระองค์ ที่ทรงเลือกให้
พื้นฟูอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้
จนถึงความบริบูรณ์ โทมัส เอส. มอนสัน
เป็นศาสดาพยากรณ์และผู้ประกาศของ
พระองค์ที่มีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าแสดง
ประจักษ์พยานที่จริงใจในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “แผนจาริกทอง”, หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, แผนจาริกทอง, 61.
2. 2 นีไฟ 4:15–16.
3. เจคอบ 4:8.
4. ดู 1 นีไฟ 10:19.
5. เจคอบ 4:8–10.
6. 1 นีไฟ 2:16.
7. ดู 1 นีไฟ 2:19–20.
8. เจคอบ 4:14.
9. ดีเทอร์ เอฟ. ลูคาร์ทอร์ฟ, “งานของพระเจ้า” (คำปราศรัยในการสัมมนาสำหรับประธานคณะเผยแผ่คนใหม่, 25 มี.ย. 2016), 6.
10. ดัลลิน เอช. โอลด์, “การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง”, *เสี้ยวไฮนัว*, พ.ศ. 2016, 117.
11. สุภาษิต 3:5.
12. อิสยาห์ 55:9.
13. 2 นีไฟ 4:34.
14. แอลมา 32:21.
15. 1 นีไฟ 11:16, 17; เน้นตัวเอน.
16. แอลมา 37:11.
17. แอลมา 30:41, 44.
18. เจคอบ 4:9.

โดย เอ็ดเดอร์คาซุฮิโกะ ยามาซึตะ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์

เราฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์เมื่อเรารับใช้อย่างซื่อสัตย์ ขอมรับอย่างนอบน้อม
อดทนอย่างสง่างาม สวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้า และรับส่วนอย่างมีค่าควร

พี่น้องที่รักทั้งหลาย วันนี้ข้าพเจ้า
ประสงค์จะพูดกับคนหนุ่มสาวของ
ศาสนจักรรวมทั้งผู้สอนศาสนาที่
ยอดเยี่ยมของเรา และขอเชื่อเชิญพี่
น้องชายหญิงที่ใจยังสู้ไม่ถอยให้ฟังด้วย
เช่นกัน

วันที่ 21 สิงหาคมที่ผ่านมา ประธาน
รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันอัครมุขปาฐะวิหาร
ซัปโปโระที่สง่างาม—ซึ่งเป็นพระวิหาร
แห่งที่สามในญี่ปุ่น พระวิหารแห่งนี้
สร้างทางภาคเหนือของประเทศญี่ปุ่นใน
ถิ่นฐานที่เรียกว่าฮอกไกโด ฮอกไกโด
เหมือนยูทาห์คือผู้บุกเบิกที่อุตสาหะ
และขยันขันแข็งตั้งรกรากที่นั่น

ในปี 1876 นักการศึกษาเลื่องชื่อนาม
ว่า ดร. วิลเลียม คลาร์ก¹ ได้รับเชิญให้มา
สอนที่ฮอกไกโด เขาอยู่ในญี่ปุ่นเพียง
แปดเดือน แต่วิญญาณชาวคริสต์ของเขา
ฝากรอยประทับถาวรไว้กับนักศึกษา
หนุ่มสาวที่ไม่ใช่ชาวคริสต์ ก่อนจากไป
เขาให้ข่าวสารอำลานักศึกษาซึ่งจารึกไว้
ในรูปปั้นทองสัมฤทธิ์นี้² เขากล่าวว่า
“นักศึกษาทั้งหลาย จงฮิกเหิม!”—

“ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์”³ โอวาทของเขา
ที่ทำให้ “ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์” สามารถ
ช่วยชี้นำการตัดสินใจประจำวันสำหรับ

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในปัจจุบัน
“ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์” หมายความว่า
ว่าอย่างไร ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์
หมายความว่าเรามีแรงจูงใจ จดจ่อ และ
อุทิศตนเพื่องานของพระองค์ ฮิกเหิม
เพื่อพระคริสต์น้อยนักที่จะหมายความว่า
เราโดดเด่นเพราะใครๆ ก็ยกย่อง
ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์หมายความว่าเรา

รูปปั้นทองสัมฤทธิ์ของนักการศึกษาเลื่องชื่อ
ดร. วิลเลียม คลาร์ก ผู้สนับสนุนให้ชายหนุ่ม
“ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์”

รับใช้อย่างซื่อสัตย์ ขยันหมั่นเพียรใน
วอร์ดและสาขาของเราโดยไม่พรั่น
และด้วยใจปีติยินดี

ผู้สอนศาสนาของเราที่รับใช้อยู่ทั่ว
โลกเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของคน
ที่ฮิกเหิมเพื่อพระคริสต์อย่างแท้จริง
หลายปีก่อน ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์ยามาซึตะ
รับใช้ในคณะเผยแผ่ญี่ปุ่น นะโงะยะ ผู้
สอนศาสนาของเราฮิกเหิมเพื่อพระ
คริสต์ ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งเป็นชาย
หนุ่มชื่อเอ็ดเดอร์โคแวน

เอ็ดเดอร์โคแวนไม่มีขาขวาเพราะ
อุบัติเหตุจักรยานเมื่อเป็นวัยรุ่น ไม่ก็
สัปดาห์หลังจากเป็นผู้สอนศาสนา
ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จากคู่ของเขา
เขาเทียมของเอ็ดเดอร์โคแวนหักขณะ
กำลังขี่จักรยาน เราพาเขาไปศูนย์ซ่อมที่
ดี และที่นั่นในห้องส่วนตัว ข้าพเจ้าเห็น
ขาของเขาเป็นครั้งแรก ข้าพเจ้ารู้ว่าเขา
เจ็บปวดทรมานมาก เมื่อซ่อมเขาเทียม
เสร็จเขาก็กลับไปเขตของเขา

อย่างไรก็ดี หลายสัปดาห์ที่ผ่านมา
เขาเทียมยังคงหักครั้งแล้วครั้งเล่า
ที่ปรึกษาทางการแพทย์จึงแนะนำให้
เอ็ดเดอร์โคแวนกลับบ้านไปปรับงานมอบ
หมายใหม่ ข้าพเจ้าคำนวณคำแนะนำนี้เพราะ
เอ็ดเดอร์โคแวนเป็นผู้สอนศาสนาที่ดี
มาก และเขาปรารถนาจะอยู่ในญี่ปุ่นต่อ
เอ็ดเดอร์โคแวนเริ่มมีข้อจำกัดทางกาย
ที่เล็กน้อย แต่กระนั้นเขาก็ไม่บ่นพึมพำ
หรือพรั่น

ข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำอีกครั้งว่าให้
เอ็ดเดอร์โคแวนรับใช้ในที่ที่เขาไม่ต้องขี่
จักรยาน ข้าพเจ้าได้ตรัสรองสถานการณ์นี้
ข้าพเจ้าคิดถึงเอ็ดเดอร์โคแวนและ
อนาคตของเขา และสวดอ้อนวอนเกี่ยว
กับเรื่องนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกที่เอ็ดเดอร์โคแวน
ควรกลับบ้านและรองานมอบหมายใหม่
ข้าพเจ้าโทรหาเขา แสดงความรักความ
ห่วงใย และบอกเขาเรื่องการตัดสินใจ
ของข้าพเจ้า เขาไม่พูดโต้ตอบประการ
ใด ข้าพเจ้าได้ยินเพียงเขากำลังร้องไห้ที่
ปลายสาย ข้าพเจ้าพูดว่า “เอ็ดเดอร์โคแวน
คุณไม่ต้องตอบผมตอนนี้ ผมจะโทรหา

คุณพ่ungsี้ได้โปรดพิจารณาคำแนะนำ
ของผมด้วยการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ”

เมื่อข้าพเจ้าโทรหาเขาเช้าวันรุ่งขึ้น
เขาตอบอย่างนอบน้อมว่าเขาจะทำตาม
คำแนะนำ

ระหว่างสัมภาษณ์เขาครั้งสุดท้าย
ข้าพเจ้าถามเขาว่า “เอลเดอร์โคแวน
คุณขอใ้โบสสมัครผู้สอนศาสนาของคุณ
ใ้ส่งคุณไปคณะเผยแผ่ที่คุณไม่ต้องขี้
จักรยานหรือเปล่า”

เขาตอบว่า “ครับ ประธาน ผมขอ”
ข้าพเจ้าตอบว่า “เอลเดอร์โคแวน
คุณได้รับเรียกมาคณะเผยแผ่ญี่ปุ่น
นะงะยะยะที่คุณต้องขี้จักรยาน คุณบอก
เรื่องนี้กับประธานสเตรคของคุณหรือ
เปล่า”

ข้าพเจ้าประหลาดใจกับคำตอบของ
เขา เขาตอบว่า “ไม่ได้บอกครับ ผม
ตั้งใจว่าถ้า นั้น เป็นที่ที่พระเจ้าทรงเรียก
ผม ผมจะไปโรงยิมและฝึกร่างกายจน
สามารถขี้จักรยานได้ครับ”

ตอนจบการสัมภาษณ์ เขาถาม
คำถามนี้กับข้าพเจ้าด้วยน้ำตาคลอเบ้า
ว่า “ประธานยามาชิตะครับ ทำไมผมมา
ญี่ปุ่นครับ ทำไมผมอยู่ที่นี่”

ข้าพเจ้าตอบเขาโดยไม่ลังเลว่า
“เอลเดอร์โคแวน ผมรู้เหตุผลหนึ่ง
ที่คุณมาที่นี่ คุณมาที่นี่เพื่อประโยชน์ของ

ผม นั้นทำให้ผมเข้าใจว่าผมได้รับใช้กับ
คนหนุ่มที่ขี้อดเยี่ยมมาก ผมได้รับพรที่
ได้รู้จักคุณ”

ข้าพเจ้ามีความสุขที่จะรายงานว่
เอลเดอร์โคแวนกลับบ้านของเขาและ
ได้รับมอบหมายใหม่ใ้รับใช้ในคณะ
เผยแผ่ที่เขาใช้รถยนต์เดินทาง ข้าพเจ้า
ไม่เพียงภูมิใจในตัวเอลเดอร์โคแวน
เท่านั้นแต่ในตัวผู้สอนศาสนาทุกคนทั่ว
โลกที่เต็มใจรับใช้โดยไม่รำบ่นด้วย
ขอบคุณครับเอลเดอร์ซิสเตอร์ทั้งหลาย
สำหรับศรัทธา ความจดจ่อ และความ
ฮึกเหิมเพื่อพระคริสต์

พระคัมภีร์มอรมอนมีเรื่องราว
มากมายของคนที่ยึดเหนี่ยวเพื่อพระคริสต์
แอลมาผู้บุตรข่มเหงศาสนาจักรและ
สมาชิกสมัยเขายังเยาว์วัย ต่อมาเขา
ประสบกับการเปลี่ยนแปลงอันน่าทึ่งใน
ใจและรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาที่มี
ประสิทธิภาพมาก เขาแสวงหาการนำ
ทางของพระเจ้า และเขาเป็นพรแก่คู่
ของเขาขณะรับใช้ด้วยกัน พระเจ้าทรง
ทำให้เขาเข้มแข็ง และเขาเอาชนะการ
ทดลองที่ต้องเผชิญ

แอลมาผู้ี้แนะนำฮีลามันบุตรชาย
ของตนว่า

“ผู้ใดก็ตามที่มอบความไว้วางใจของ
พวกเขาในพระเจ้าจะได้รับรับการ
คำจุนในความเดือดร้อนของพวกเขา,
และความยุ่งยากของพวกเขา, และ
ความทุกข์ของพวกเขา . . .

“ . . . รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า
เป็นเจ้า . . .

“จงปรึกษาพระเจ้าในการกระทำ
ทั้งหมดของลูก, และพระองค์จะทรงชี้
ทางใ้ลูกเพื่อความดี”⁴

บุตรชายคนที่สองของเราใช้ชีวิตวัย
เยาว์ส่วนใหญ่ห่างจากศาสนจักร เมื่อ
เขาอายุครบ 20 ปี เขามีประสบการณ์ที่
ทำให้เขาต้องการเปลี่ยนชีวิต ด้วยความ
รัก การสวดอ้อนวอน และความช่วย
เหลือจากครอบครัวและสมาชิกของ
ศาสนจักร และสุดท้ายโดยผ่านความ
กรุณาและพระคุณของพระเจ้า เขา
กลับมาศาสนาจักร

ต่อมาเขาได้รับเรียกใ้รับใช้ในคณะ
เผยแผ่ต่อซึ่งต้น ซี้แอตเทิล ช่วงแรกเขา
ท้อแท้มาก ทุกคืนช่วงสามเดือนแรก
เขาจะเข้าไปในห้องน้ำและร้องไห้ เหมือน
เอลเดอร์โคแวน เขาพยายามเข้าใจว่า
“ทำไมผมอยู่ที่นี่”

หลังจากรับใช้หนึ่งปี เราได้รับอีเมลที่
เป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรา
เขาเขียนว่า “ตอนนี้ผมรู้สึกจริงๆ
ถึงความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าและพระ
เยซู ผมจะทำงานหนักเพื่อเป็นเหมือน
ศาสนตพยากรณ์สมัยโบราณ ถึงแม้ผม
กำลังประสบความยุ่งยากมากมาย แต่
ผมมีความสุขจริงๆ การรับใช้พระเยซู
เป็นเรื่องที่ดีที่สุด ไม่มีอะไรขี้อดเยี่ยมเท่า
นี้ ผมมีความสุขมากครับ”

เขาารู้สึกเช่นเดียวกับแอลมา “และโอ้,

พอได้เห็นปีติ, และความสว่างอัศจรรย์อะไรเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณพอเปี่ยมด้วยปีติยิ่งเท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ!”⁵

ในชีวิตเรา เราพบกับการทดลอง แต่ถ้าเราฮึดเพื่อพระคริสต์ เราสามารถจดจ่อกับพระองค์และรู้สึกปีติ แม้ท่ามกลางการทดลอง พระผู้ไถ่ของเราทรงเป็นแบบอย่างสูงสุด ทรงเข้าพระทัยพระพันธกิจศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และเชื่อฟังพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา นับเป็นพรประเสริฐที่ได้นำแบบอย่างยอดเยี่ยมของพระองค์มาสู่ความทรงจำของเรา ทุกสัปดาห์ขณะรับส่วนศีลระลึก

พี่น้องที่รักทั้งหลาย เราฮึดเพื่อพระคริสต์เมื่อเรารับใช้อย่างซื่อสัตย์ ยอมรับอย่างนอบน้อม อดทนอย่างสง่างาม สวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้า และรับส่วนอย่างมีค่าควร

ขอให้เราฮึดเพื่อพระคริสต์ ขณะที่เรายอมรับความยุ่งยากและการทดลองของเราด้วยความอดทนและศรัทธา และพบปีติในเส้นทางพันธสัญญาของเรา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงรู้จักท่าน ทรงรู้ความกังวลและความยากลำบากของท่าน ทรงรู้ว่าท่านปรารถนาจะรับใช้พระองค์ด้วยความภักดี และทรงรู้แม้ความฮึดหมิ่นของท่าน ขอพระองค์ทรงนำทางและอวยพรท่านขณะทำเช่นนั้น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. วิลเลียม สมิท คลาร์ก (1826–1886) เป็นศาสตราจารย์สอนวิชาเคมี ภาษาศาสตร์ และสัตววิทยา และเป็นพันธกิจในช่วงสงครามกลางเมืองของอเมริกา เขาเป็นหัวหน้าคณะเศรษฐศาสตร์และอธิการบดีของวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แมสซาชูเซตส์ (ดู “William S. Clark,” wikipedia.com.)
2. รูปปั้นอยู่ที่จุดชมวิวยุโรปะโรเซ ฮิโชนิงะโอะกะ
3. วิลเลียม เอส. คลาร์ก, ใน แอน บี. โอริซ, *Hokkaido: A History of Ethnic Transition and Development on Japan's Northern Island* (2009), 156.
4. ดู แอลมา 36:3; 37:35, 37.
5. แอลมา 36:20.

โดย เอลเดอร์ดัลลิน เอช. โอคส์
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

การแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับ การฟื้นฟู

สิ่งที่เราเรียกว่า “งานสมาชิกผู้สอนศาสนา” ไม่ใช่โปรแกรมแต่เป็นเจตคติของความรักและการยื่นมือช่วยเหลือคนรอบข้าง

I.

เมื่อใกล้สิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก ของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงบัญชาสาวกของพระองค์ว่า “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา” (มัทธิว 28:19) และ “พวกท่านจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน” (มาระโก 16:15) ชาวคริสต์ทุกคนอยู่ภายใต้พระบัญชานี้ให้แบ่งปันพระกิตติคุณกับทุกคน หลายคนเรียกว่า “งานมอบหมายอันสำคัญยิ่ง”

ดั่งที่เอลเดอร์ นีล แอล. แอนเดอร์-เซ็นได้อธิบายไปในภาคเช้าวันนี้ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายอยู่ในบรรดาคนที่ต้องทำความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งนี้มากที่สุด เราควรเป็นเช่นนั้นเพราะเรารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ในวันเวลาสุดท้ายนี้ พระองค์ทรงฟื้นฟูความรู้เพิ่มเติมที่สำคัญมากและพลังอำนาจเพื่อเป็นพรแก่ทุกคน พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนให้เรารักทุกคนนั้นพี่น้อง และเราปฏิบัติตามคำสอนนั้นโดยแบ่งปันพยานและข่าวสารของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู “ทั่วประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง” (คพ. 112:1) นี่เป็นส่วนสำคัญยิ่งของสิ่งที่หมายถึงการเป็น

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย เป็นสิทธิพิเศษอัน
น่ายินดี อะไรจะน่ายินดีมากกว่าการ
แบ่งปันความจริงนิรันดร์กับบุตรธิดา
ของพระเจ้า

ทุกวันนี้เรามีแหล่งช่วยมากมายให้
แบ่งปันพระกิตติคุณซึ่งคนรุ่นก่อนไม่มี
เรามีทีวี อินเทอร์เน็ต และช่องทางสื่อ
สังคม เรามีข่าวสารอันทรงคุณค่า
มากมายไว้แนะนำพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู ศาสนจักรเรามีชื่อเสียงดีใน
หลายประเทศ เรามีจำนวนผู้สอน
ศาสนาเพิ่มขึ้นมาก แต่เรากำลังใช้แหล่ง
ช่วยทั้งหมดนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
หรือไม่ ข้าพเจ้าเชื่อว่าพวกเราส่วนใหญ่
ตอบว่าไม่ เราปรารถนาจะประสบผล
สำเร็จมากขึ้นในการทำมาหาเลี้ยงชีพ
ที่ทรงกำหนดให้เราประกาศพระ
กิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูไปทั่วโลก

มีแนวคิดดีๆ มากมายสำหรับการแบ่ง
ปันพระกิตติคุณซึ่งจะได้ผลในแต่ละ
สัปดาห์หรือแต่ละประเทศ แต่เพราะ
ศาสนจักรของเรามีอยู่ทั่วโลก ข้าพเจ้า
จึงประสงค์จะพูดถึงแนวคิดซึ่งจะได้ผล
ทุกที่ จากหน่วยใหม่ล่าสุดไปจนถึง
หน่วยเก่าที่สุด จากวัฒนธรรมที่รับพระ
กิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไปจนถึง
วัฒนธรรมและประเทศที่ต่อต้าน
ศาสนาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ข้าพเจ้าต้องการ

พูดถึงแนวคิดที่ท่านสามารถแบ่งปันกับ
ผู้เชื่อที่เลื่อมใสพระเยซูคริสต์และกับ
คนที่ไม่เคยได้ยินพระนามของพระองค์
กับคนที่พอใจในชีวิตปัจจุบันของตน
และกับคนที่พยายามอย่างมากเพื่อ
ปรับปรุงตนเอง

ข้าพเจ้าจะพูดอะไรได้บ้างที่จะช่วย
ท่านในการแบ่งปันพระกิตติคุณไม่ว่า
สถานการณ์ของท่านเป็นเช่นไร เรา
ต้องการความช่วยเหลือจากสมาชิกทุก
คน และสมาชิกทุกคนช่วยได้ เนื่องจาก
มีงานมากมายให้ทำขณะที่เราแบ่งปัน
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูกับทุก
ชาติ ตระกูล ภาษา และคนทั้งปวง

เราทุกคนรู้ว่าการมีส่วนร่วมของ
สมาชิกในงานเผยแผ่ศาสนาสำคัญมาก
ต่อการทำให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและการ
รักษาให้คงอยู่ ประธานโรนัลด์ เอส. มอน-
สันกล่าวว่า “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิก
และผู้สอนศาสนาจะพร้อมใจกัน [และ]
ลงแรงทำงาน . . . ในสวนองุ่นของ
พระเจ้าเพื่อนำจิตวิญญาณมาหา
พระองค์ พระองค์ทรงเตรียมหนทางให้
เราแบ่งปันพระกิตติคุณมากมายหลาย
วิธี และพระองค์จะทรงช่วยเราในการ
ลงแรงนั้นถ้าเราจะกระทำด้วยศรัทธา
เพื่อให้งานของพระองค์เกิด
สัมฤทธิ์ผล”¹

การแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับการ
ฟื้นฟูเป็นหน้าที่และสิทธิพิเศษ
ของชาวคริสต์ไปตลอดชีวิต เอิลเดอร์
เคเวนทิน แอล. คุกเตือนเราว่า
“งานเผยแผ่ศาสนาไม่ใช่ศิษย์หนึ่งใน
88 ศิษย์บนเบียโนที่ใช้เล่นบางครั้ง แต่
เป็นคอร์ดหลักในท่วงทำนองกินใจที่
ต้องเล่นต่อเนื่องตลอดชีวิตถ้าเรา
ต้องการทำความรับผิดชอบที่มีต่อการ
เป็นชาวคริสต์และพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์”²

II.

มีสิ่งสำคัญสามข้อที่สมาชิกทุกคน
ทำได้เพื่อช่วยแบ่งปันพระกิตติคุณไม่ว่า
สถานการณ์ที่พวกเขาอยู่และทำงานจะ
เป็นอย่างไร เราทุกคนควรทำทั้งหมดนี้

หนึ่ง เราทุกคนสามารถสวดอ้อนวอน
ขอให้มีความปรารถนาจะช่วยงานแห่ง
ความรอดในส่วนที่สำคัญยิ่งนี้ ความ
พยายามทั้งหมดเริ่มที่ *ความปรารถนา*

สอง เราสามารถรักษาพระบัญญัติ
สมาชิกที่เชื่อฟังและซื่อสัตย์เป็นพยาน
ที่เชื่อเชิญให้เชื่อความจริงและคุณค่า
ของพระกิตติคุณได้มากที่สุด สำคัญกว่า
นั้นคือสมาชิกที่ซื่อสัตย์จะมีพระ
วิญญาณของพระเจ้าช่วยให้อวดอยู่กับ
พวกเขาเสมอเพื่อนำทางพวกเขาขณะ
หมายมั่นมีส่วนร่วมในงานใหญ่ของการ
แบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
ของพระเยซูคริสต์

สาม เราสามารถสวดอ้อนวอนขอการ
ดลใจว่า เรา จะทำอะไรได้บ้างใน
สถานการณ์ของเราแต่ละคนเพื่อแบ่ง
ปันพระกิตติคุณกับผู้อื่น ซึ่งต่างจาก
การสวดอ้อนวอนให้ *ผู้สอนศาสนา*
หรือสวดอ้อนวอนขอสิ่งที่ *ผู้อื่น* ทำได้
เราควรสวดอ้อนวอนขอสิ่งที่ *ตัวเรา* ทำได้
เมื่อเราสวดอ้อนวอนเราควรจำไว้ว่าการ
สวดอ้อนวอนขอการดลใจแบบนี้จะได้
รับคำตอบถ้าทำควบคู่กับคำมั่นสัญญา
—สิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “เจตนา
แท้จริง” หรือ “ความตั้งใจเด็ดเดี่ยว”
สวดอ้อนวอนด้วยคำมั่นว่าจะทำตามการ

ดลใจที่ได้รับ โดยสัญญากับพระเจ้าว่า ถ้าพระองค์จะทรงดลใจให้ท่านพบกับคนบางคนเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ท่านจะทำ

เราต้องการการนำทางจากพระเจ้า เพราะ ณ เวลานั้น บางคนพร้อม—และบางคนไม่พร้อม—รับความจริงเพิ่มเติมของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เราไม่ควรตั้งตนเป็นผู้ตัดสินว่าใครพร้อมและใครไม่พร้อม พระเจ้าทรงรู้ใจบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ ถ้าเราสวดอ้อนวอนขอการดลใจ พระองค์จะทรงช่วยให้เราพบคนที่พระองค์ทรงทราบว่าจะอยู่ “ในการเตรียมพร้อมที่จะฟังพระวจนะ” (แอลมา 32:6)

ในฐานะอัครสาวกของพระเจ้า ข้าพเจ้าขอให้สมาชิกทุกคนและทุกคนรอบครีวในศาสนจักรสวดอ้อนวอนขอพระเจ้าทรงช่วยให้พวกเขาพบคนที่พร้อมจะรับข่าวสารพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ เอ็ดเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดให้คำแนะนำสำคัญนี้ซึ่งข้าพเจ้าเห็นด้วย “จงวางใจพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เลื่องชื่อที่ดี ทรงรู้จักแกะของพระองค์ . . . ถ้าเราไม่มีส่วนร่วม หลายคนก็จะไม่ได้ยินข่าวสารแห่งการฟื้นฟู . . . หลักธรรมเรียบง่ายนั้นคือ—สวดอ้อนวอนทั้งโดยส่วนตัวและเป็นครอบครัวสำหรับโอกาสงานเผยแผ่”³ เมื่อเราแสดงศรัทธา โอกาสเหล่านี้จะมาโดยไม่มีใคร “ฝืนตอบรับหรือเล่นตามบท แต่จะเป็นไปอย่างสิ้นไหลเนื่องจากความรักที่เรามีต่อพี่น้องของเรา”⁴

ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นความจริง ข้าพเจ้าเพิ่มคำสัญญาว่าด้วยศรัทธาในความช่วยเหลือจากพระเจ้า เราจะได้รับ การนำทาง การดลใจ และพบปิติใหญ่หลวงในงานแห่งความรักที่มีความสำคัญชั่วเนรันดร์ เราจะเข้าใจว่าความสำเร็จในการแบ่งปันพระกิตติคุณคือการเชื่อเชิญผู้คนด้วยความรักและเจตนาจะช่วยพวกเขาจริงๆ ไม่ว่าพวกเขาจะตอบสนองอย่างไร

III.

ต่อไปนี้เป็นส่วนอื่นๆ ที่เราจะทำได้เพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างมีประสิทธิภาพ:

1. เราต้องจำไว้ “ว่าผู้คนที่เรียนรู้เมื่อพวกเขาพร้อมจะเรียนรู้ ไม่ใช่เมื่อเราพร้อมจะสอนพวกเขา”⁵ สิ่งที่เราสนใจ อย่างเช่นหลักคำสอนเพิ่มเติมสำคัญๆ ในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู มักไม่ใช่สิ่งที่ ผู้คนที่ สนใจพวกเขาต้องการผลของหลักคำสอน ไม่ใช่หลักคำสอน เมื่อพวกเขาสังเกตเห็นหรือประสบผลของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ในชีวิตเรา พวกเขาจะรู้สึกถึงพระวิญญูญาณและเริ่มสนใจหลักคำสอน พวกเขาอาจจะสนใจเช่นกันเมื่อพวกเขาแสวงหาความสุขมากขึ้น ความใกล้ชิดพระเจ้าเป็นเจ้าของหรือความเข้าใจจุดประสงค์ของชีวิตมากขึ้น⁶ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องตั้งใจแสวงหาการเล็งเห็นร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้วิธีสอบถามความสนใจจะเรียนรู้เพิ่มเติมขอผู้อื่น ซึ่งขึ้นอยู่กับหลายสิ่ง อาทิ สภาวะการณ์ปัจจุบันของอีกฝ่ายหรือความสัมพันธ์ของเรากับเขา นับเป็นเรื่อง

ดีที่ต้องสนทนาในสภา โควรัม และสมาคมสังเคราะห์

2. เมื่อเราพูดกับผู้อื่น เราต้องจำไว้ว่าการเชื่อเชิญให้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณดีกว่า การเชื่อเชิญให้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ ศาสนจักรของเรา⁷ เราต้องการให้ผู้คนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสในพระกิตติคุณ นั้นเป็นบทบาทที่สำคัญยิ่งของพระคัมภีร์มอรมอน ความรู้สึกเกี่ยวกับศาสนจักรตามหลังการเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่มาก่อน หลายคนสงสัยในกายต่างๆ แต่ก็มีความรักต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จงทำตามลำดับความสำคัญ
3. เมื่อเราพยายามแนะนำให้ผู้คนรู้จักพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เราควรทำด้วยความรักและห่วงใยบุคคลนั้นจริงๆ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อเราพยายามช่วยผู้อื่นแก้ปัญหาที่พวกเขาไม่รู้แน่ชัดหรือเมื่อเราทำงานกับพวกเขาในกิจกรรมรับใช้ชุมชน เช่น การบรรเทาทุกข์ การดูแลคนยากไร้ และคนขัดสน หรือการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้อื่น
4. การพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณของเราไม่ควรจำกัดเฉพาะแวดวงมิตรสหายและคนรู้จัก ในช่วง

โอลิมปิกเราเรียนรู้จากคนขับแท็กซี่ แอลดีเอสในรีอูดีจาเนรูผู้ภักดิ์พระคัมภีร์มอรมอนเจ็ดภาษาและมอบให้คนที่อยากได้ เขาเรียกตนเองว่า “ผู้สอนศาสนาที่ขับรถรับจ้าง” เขาพูดว่า “ถนนในรีอูดีจาเนรู... เป็นสนามเผยแผ่ [ของผม]”⁸

เคลย์ตัน เอ็ม. คริสเตนเซิน ผู้มีประสบการณ์นำประทับใจในฐานะสมาชิกผู้สอนศาสนา กล่าวว่า “ตลอดยี่สิบปีที่ผ่านมาเราสังเกตว่าไม่มีความเกี่ยวพันกันระหว่างความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับความเป็นไปได้ที่บุคคลจะสนใจเรียนพระกิตติคุณ”⁹

5. ฝ่ายอธิการออร์ดสามารถวางแผนการประชุมศีลระลึกพิเศษเพื่อกระตุ้นให้สมาชิกพาผู้สนใจมา สมาชิกออร์ดจะสังเยน้อยลงเมื่อนำคนรู้จักมาการประชุมเช่นนั้นเพราะพวกเขาจะมั่นใจมากขึ้นว่าผู้นำจะวางแผนเนื้อหาของการประชุมเป็นอย่างดีเพื่อเรียกความสนใจและทำหน้าที่แทนศาสนจักรได้ดี
6. มีอีกมากมายหลายโอกาสให้แบ่งปันพระกิตติคุณ ตัวอย่างเช่น ฤดูร้อน

ปีนี้ข้าพเจ้าได้รับจดหมายที่บอกเล่าความสุขจากสมาชิกใหม่ผู้เรียนรู้พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเมื่อเพื่อนร่วมชั้นสมัยเป็นนักเรียนนโธร สอบถามความเจ็บป่วยของเธอ เธอเขียนว่า “ดิฉันประทับใจที่เขาเสนอตัวช่วยดิฉัน หลังจากเรียนกับผู้สอนศาสนาไม่กี่เดือนดิฉันก็รับบัพติศมาชีวิตดิฉันดีขึ้นนับแต่นั้น”¹⁰ เราทุกคนรู้จักหลายคนในชีวิตจะดีขึ้นเพราะพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เรากำลังยื่นมือช่วยเหลือคนเหล่านั้นหรือไม่

7. ความหลงใหลและความเชี่ยวชาญด้านสื่อสังคมของสมาชิกอายุน้อยของเราเปิดโอกาสอันหาได้ยากยิ่งให้พวกเขาได้ช่วยให้ผู้อื่นสนใจพระกิตติคุณ มอรมอนเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏต่อชาวไนไฟดังนี้ “พระองค์ทรงสอนและปฏิบัติต่อเด็ก ๆ . . . และพระองค์ทรงปล่อยลิ้นพวกเขาให้เอ่ยออกมาได้” (3 นีไฟ 26:14) ปัจจุบันเราจะพูดว่า “ปล่อย [นิ้วโป้ง] ของพวกเขาให้เอ่ยออกมาได้” ทำเลย คริสต์เยาวยุคทั้งหลาย

การแบ่งปันพระกิตติคุณไม่ใช่ภาระ แต่เป็นปีติ สิ่งที่เราเรียกว่า “งานสมาชิกผู้สอนศาสนา” ไม่ใช่โปรแกรมแต่เป็นเจตคติของความรักและการยื่นมือช่วยเหลือคนรอบข้าง อีกทั้งเป็นโอกาสกล่าวคำพยานว่าเรารู้สึกอย่างไรต่อพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระผู้ช่วยให้รอด ดังที่เอลเดอร์บิลลาร์ดสอนว่า “หลักฐานสำคัญที่สุดที่แสดงถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเราและความรู้สึกที่เรามีต่อพระกิตติคุณในชีวิตเราคือความเต็มใจที่เราจะบอกเล่าเรื่องนั้นกับผู้อื่น”¹¹

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ พระผู้ทรงเป็นแสงสว่างและชีวิตของโลก (ดู 3 นีไฟ 11:11) พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูส่องทางให้เราในความเป็นมรรตัย การชดใช้ของพระองค์ทำให้เราเชื่อมั่นในชีวิตหลังความตาย และมีพลังยืนหยัดจนถึงความเป็นอมตะ การชดใช้เปิดโอกาสให้เราได้รับการอภัยบาป และมีคุณสมบัติภายใต้แผนแห่งความรอดอันรุ่งโรจน์ที่จะรับชีวิตนิรันดร์ “ซึ่งเป็นของประทานสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า” (ค.พ. 14:7) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2013, 4.
2. เคเวนทัน แอล. คูก, “How to Be a Member Missionary,” *New Era*, Feb. 2015, 48.
3. เอ็ม. รัสเซลล์ บิลลาร์ด, “จงวางใจในพระเจ้า,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2013, 44.
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บิลลาร์ด, “Put Your Trust in the Lord,” 44.
5. เคลย์ตัน เอ็ม. คริสเตนเซิน, *The Power of Everyday Missionaries* (2012), 30.
6. ดู คริสเตนเซิน, *Power of Everyday Missionaries*, 26–27.
7. ดู แกร็ย ซี. ลอว์เรนซ์, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image* (2008), 34–35.
8. ดู แอชลีย์ คีวีช, “Cab Driver Hands Out Copies of Book of Mormon to Rio Visitors,” Aug. 8, 2016, ksl.com.
9. คริสเตนเซิน, *Power of Everyday Missionaries*, 21.
10. จดหมายส่วนตัว, 21 ส.ค. 2016.
11. เอ็ม. รัสเซลล์ บิลลาร์ด, “บัดนี้ถึงเวลาแล้ว,” *เสี้ยวไฮนา*, ม.ค. 2001, 105.

โดย เอ็ดเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งไคโรม์อัครสาวกสิบสอง

ตัวแทนของศาสนจักร

เรากำลังขอให้ท่าน ในฐานะผู้สอนประจำบ้านเป็นตัวแทนของ
พระผู้เป็นเจ้าต่อบุตรธิดาของพระองค์ ที่จะรัก ดูแล และสวดอ้อนวอน
ให้ผู้ที่ท่าน ได้รับมอบหมายให้ดูแล

พ่อก่อนหน้านี้มีสตรีโสดคนหนึ่ง ซึ่ง
ข้าพเจ้าจะเรียกว่ามอลลี่ กลับจาก
ที่ทำงานมาถึงบ้านและพบว่ามี
น้ำท่วมพื้นห้องใต้ดินของเธอสองนิ้ว
(5 ซม.) ทันใดนั้นเธอก็ตระหนักได้ว่า
เพื่อนบ้านของเธอ ซึ่งใช้ทางระบายน้ำ
ร่วมกัน ต้องซักผ้าและอาบน้ำมากเกินไป
ไปเพราะน้ำที่ไหลมารวมที่ห้องของเธอ

หลังจากมอลลี่โทรเรียกเพื่อนมาช่วย
ทั้งสองเริ่มวิดน้ำและถูพื้น ทันใดนั้นก็
ประตูกักตุนขึ้น เพื่อนของเธอร้องบอกว่า
“ผู้สอนประจำบ้านของเธอมาหา!”

มอลลี่หัวเราะ “นี่ เป็น วันสุดท้าย
ของเดือน” เธอตอบ “แต่รับรองได้
เลยว่า ไม่ใช่ ผู้สอนประจำบ้านของฉัน
แน่นอน”

ด้วยเท้าเปล่า กางเกงเปียก ผ้าโพก
ศีรษะ และถุงมือยางสุดเก๋คู่หนึ่ง
มอลลี่เดินไปที่ประตู แต่การแต่งกายไม่
ปกติของเธอเทียบไม่ได้กับความไม่ปกติ
ของคนที่ยืนอยู่ต่อหน้าเธอ เป็น
ผู้สอนประจำบ้านจริงๆ ด้วย!

“หวัดฉันด้วยไม้ปัดผมเลยดีกว่า!”
เธอบอกข้าพเจ้าภายหลัง “นี่เป็น
ปาฏิหาริย์แห่งการสอนประจำบ้าน

—แบบเดียวกับที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่
เล่าในการประชุมใหญ่สามัญ!” เธอเล่า
ต่อ “แต่ระหว่างที่ฉันกำลังตัดสินใจว่า
จะหอมแก้มพวกเขาหรือยื่นไม้ถูพื้นให้
พวกเขาดี พวกเขาก็บอกว่า ‘โอ มอลลี่
เราขอโทษด้วย เห็นอยู่ว่าคุณไม่ว่าง เรา
ไม่ยอมรับกวน เราจะมาใหม่วันหลังนะ
ครับ’ แล้วพวกเขาก็จากไป”

“ใครมาหรือ” เพื่อนของเธอตะโกน
ถามจากห้องใต้ดิน

“ฉันอยากจะบอกว่า ‘ไม่ใช่ชานีไฟ
สามคนนั้นแน่นอน’” มอลลี่ยอมรับ
“แต่ฉันยังตนเองไว้และบอกอย่างสงบ
ว่า ‘ผู้สอนประจำบ้านของฉันเอง แต่
พวกเขาารู้สึกว่าไม่ใช่เวลาที่เหมาะกับการ
ฝากข่าวสาร’”¹

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราพิจารณา
ครู่ถึงหน้าที่ฐานะปุโรหิตที่อธิบาย
ว่าเป็น “แหล่งช่วยเหลืออันดับแรก
ของศาสนจักร” สำหรับบุคคลและ
ครอบครัว² ป่าทั้งผืนต้องถูกทำลายเพื่อ
ทำเป็นกระดาดสำหรับใช้จัดการสอน
ประจำบ้านครั้งแล้วครั้งเล่า คำพูดเชิญ
ชวนนับพันครั้งให้ไว้เพื่อสนับสนุนสิ่งนี้
แน่นอนว่าไม่มีกลุ่มจิตบำบาบใดจะทำให้

รู้สึกผิดมากไปกว่าการสอนประจำบ้าน
อีกแล้ว กระนั้นเรายังคงประสบปัญหา
กับการพยายามไปถึงมาตรฐานผลงาน
ที่ยอมรับได้เกี่ยวกับพระบัญญัติของ
พระเจ้าที่ให้ “ดูแลศาสนจักรเสมอ”³
ผ่านการสอนประจำบ้านของฐานะ
ปุโรหิต

ส่วนหนึ่งของความท้าทายที่เรา
เผชิญคือการเปลี่ยนแปลงจำนวน
ประชากรของศาสนจักร เราทราบว่าด้วย
สมาชิกภาพของเราซึ่งเวลานี้กระจาย
อยู่ในออร์ดและสาขามากกว่า 30,000
แห่ง ในประเทศและเขตปกครองพิเศษ
กว่า 188 แห่ง เป็นเรื่องท้าทายมากใน
การไปเยี่ยมบ้านพี่น้องชายหญิงของ
เรา มากกว่าที่เคยเป็นในสมัยแรกเริ่ม
ของศาสนจักรเมื่อเพื่อนบ้านสอนเพื่อน
บ้านในลักษณะที่เรียกว่า “การสอนใน
ละแวกบ้าน”

นอกจากนี้ในหน่วยของศาสนจักร
หลายหน่วย ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่สอน
ประจำบ้านได้มีจำนวนจำกัด จึงทำให้
คนที่รับใช้ได้มีครอบครัว 18 หรือ 20
ครอบครัว—หรือมากกว่า—ที่ต้องดูแล
อาจมีปัญหาเรื่องการเดินทางระยะไกล

ค่าใช้จ่ายสูงและไม่มีตัวเลือกมากนักในการคมนาคม วันทำงานและเวลาทำงานของท้องที่ยาวนานขึ้น เสริมด้วยข้อห้ามทางวัฒนธรรมบางอย่างเกี่ยวกับการเยี่ยมสอนโดยไม่บอกกล่าวให้เจ้าของบ้านรับทราบก่อนและปัญหาเรื่องความปลอดภัยที่มีอยู่ในหมู่บ้านหลายแห่งทั่วโลก—เราเริ่มเห็นความซับซ้อนของปัญหาแล้ว

พี่น้องทั้งหลาย ในสภากาการณ์ที่เอื้ออำนวยที่สุดและสามารถสอนประจำบ้านได้ การไปเยี่ยมบ้านแต่ละหลังทุกเดือนยังคงเป็นอุดมคติที่ศาสนจักรพยายามทำให้เกิดขึ้น แต่โดยตระหนักว่าในหลายพื้นที่ทั่วโลกการทำตามอุดมคตินั้นเป็นเรื่องสุดวิสัยและเราทำให้พี่น้องชายเหล่านั้นรู้สึกสับสนเมื่อเราขอให้พวกเขาทำในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้จริง ฝ่ายประธานสูงสุดเขียนจดหมายถึงผู้นำฐานะปุโรหิตของศาสนจักรในเดือนธันวาคมปี 2001 ให้คำแนะนำที่ได้รับการดลใจและเป็นประโยชน์มาก ฝ่ายประธานสูงสุดเขียนว่า “ในบางพื้นที่ การสอนประจำบ้านทุกเดือน อาจไม่อยู่ในวิสัยที่ทำได้ . . . เพราะจำนวนผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่แท้จริงมีไม่มากพอหรือมีปัญหาอื่นๆ” ซึ่งเราได้กล่าวถึงบางอย่างแล้ว “ในสภากาการณ์เช่นนั้น” ฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวต่อ “ผู้นำทำสุดความสามารถในการใช้แหล่งช่วยเหลือที่มีอยู่เพื่อดูแลและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกทุกคน”⁴

พี่น้องทั้งหลาย หากข้าพเจ้าเผชิญสภากาการณ์ยากลำบากเหล่านั้นในวอร์ดหรือสาขาของข้าพเจ้า คุณฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนกับข้าพเจ้าจะประยุกต์ใช้คำแนะนำของฝ่ายประธานสูงสุด (ซึ่งเวลานี้เป็นนโยบายในคู่มือแล้ว) ด้วยวิธีนี้ อันดับแรก ไม่ว่าจะใช้เวลากี่เดือนในการทำให้สำเร็จ เราจะทำตามข้อบัญญัติจากพระคัมภีร์ให้ “เยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน”⁵ จัดตารางเวลาที่จะไปเยี่ยมบ้านเหล่านั้นตามปฏิทินที่อยู่ใน

วิสัยที่ทำได้และทำได้จริง เพิ่มเติมจากตารางนั้นโดยให้ความสำคัญสูงสุดในเวลาที่มีและควมถี่ในการติดต่อกับผู้ที่ต้องการเรามากที่สุด—ผู้สนใจที่ผู้สอนศาสนากำลังสอน ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที่ได้รับบัพติศมา ผู้เจ็บป่วย เดียวดาย แง้จันน้อย ครอบครัวที่มีบิดามารดาคนเพียงคนเดียวกับลูกๆ ที่ยังอยู่ที่บ้าน และอื่นๆ

ขณะกำลังจัดตารางเยี่ยมสอนประจำบ้านของเราเพื่อเยี่ยมบ้านทุกหลัง ซึ่งอาจใช้เวลาหลายเดือนจึงจะสำเร็จ เราจะติดต่อบุคคลและครอบครัวในรายชื่อของเราแบบอื่นโดยวิธีใดก็ตามที่พระเจ้าประทานให้ แน่ใจว่าเราจะคอยเฝ้าดูครอบครัวของเราที่โบสถ์และตามที่พระคัมภีร์บอก เราจะ “พูดกันเกี่ยวกับความผาสุกของจิตวิญญาณพวกเขา”⁶ นอกจากนี้ เราจะโทรศัพท์ ส่งอีเมลและข้อความ แม้พิมพ์ก็หาย ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์มากมายหลายรูปแบบที่มีให้ใช้ เพื่อช่วยสนองตอบความต้องการพิเศษ เราอาจส่งข้อความอ้างอิงจากพระคัมภีร์หรือข้อความจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญหรือข่าวสารมอรมอนที่ตั้ง

มาจากสื่อสิ่งพิมพ์มากมายใน LDS.org ในภาษาของฝ่ายประธานสูงสุด เราจะทำสุดความสามารถในสภากาการณ์ที่เราเผชิญด้วยแหล่งช่วยเหลือที่มีไว้ให้เรา

พี่น้องทั้งหลาย คำร้องขอของข้าพเจ้า คำคั้นนี้คือเพื่อให้ท่านเพิ่มวิสัยทัศน์ของการสอนประจำบ้านได้โปรด ด้วยวิธีที่ใหม่กว่า ดีกว่า มองตนเองเป็นเสมือนตัวแทนของพระเจ้าต่อบุตรธิดาของพระองค์ นั่นหมายถึงการละทิ้งประเพณีของการสนทนาไปเยี่ยมสิ้นเดือน ราวกับว่าเป็นกฎของโมเสส รีบไปให้ข้อความที่คนอื่นเขียนไว้จากนิตยสารศาสนจักรซึ่งครอบครัวอ่านแล้ว เราหวังว่าท่านจะสถาปนายุคสมัยแห่งความหวังใจที่จริงใจและอยู่ในแบบแผนพระกิตติคุณสำหรับสมาชิก เฝ้าดูแลกัน สนองตอบความต้องการทางวิญญาณ และทางโลกในทุกทางที่ช่วยได้

ส่วนอะไร “นับ” ว่าเป็นการสอนประจำบ้านนั้น สิ่งดีๆ ทุกอย่างที่ท่านทำ “นับ” หหมด ดังนั้นขอให้รายงานทั้งหมด! แท้จริงแล้ว รายงานที่สำคัญที่สุดคือวิธีที่ท่านเป็นพรและดูแลผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแลของท่าน ซึ่งอันที่จริงไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับตารางเวลาเฉพาะอย่างหรือพื้นที่เฉพาะแห่งเลย สิ่งสำคัญคือท่านรักผู้คนของท่านและทำตามพระบัญญัติที่จะ “ดูแลศาสนจักรเสมอ”⁷

ในวันที่ 30 พฤษภาคมของปีที่แล้ว ทรอย รัสเซลล์ เพื่อนข้าพเจ้าออกรถกระบะของเขาออกจากโรงรถซ้ำๆ เพื่อนำสิ่งของไปบริจาคให้ร้านเดเซเรทอินดัสตรีในท้องที่ เขารู้สึกกลัวต่อหลังเหมือนทับอะไรบางอย่าง เขาคิดว่าของบางอย่างคงหล่นลงมาจากรถ เขาเดินไปดูและพบออสเต็น ลูกชายวัยเก้าขวบสุดที่รักของเขา นอนคว่ำหน้าอยู่บนทางเท้า ในกรณีนี้ เสียงหวีดร้อง พระฐานะปุโรหิต หน่วยกู้ชีพ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล—พวกเขาไม่สามารถช่วยอะไรได้เลย ออสเต็นจากไปแล้ว

นอนไม่หลับหรือทำใจให้สงบไม่ได้ ทรอยโศกเศร้าจนไม่อาจปลอบโยนได้

เจ้าหน้าที่และผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โทมัส เอส. มอนสัน
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

โคออร์ดิเนตอร์สากลสิบสอง

รัสเชดดี เอ็ม. เนดสัน

ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน

เอ็ม. รัสเชดดี นิตลาต์

โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เดวิด เอ. เบดนาร์

เควินทีน แอด. อุก

ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน

นีล แอด. แอนเดอร์สัน

โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์

แกรีซี อี. สตีเวนสัน

เดวิด จี. เจนสันด์

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอร์สิบ

แมต. วานซ์คอค

โดนัลด์ เอส. ซอดด์สตรอม

โรเบิร์ต เอ. แมทส์

มาร์ก อี. คิมบัลล์

โจเซฟ เอส. สโรวอลล์

คิม บี. รอมนีย์

เดวิด จี. เจนสันด์

เขาบอกว่าเรื่องนี้หนักเกินกว่าจะรับไหว เขาเพียงแค่ว่าใจไม่ได้ แต่ในช่วงเวลาอันเจ็บปวดนั้นพลังแห่งการไถ่สามอย่างปรากฏขึ้น

อย่างแรกคือความรักและวิญญานที่สร้างความอุ่นใจจากพระบิดาในสวรรค์ พระสิริซึ่งสื่อสารผ่านพระวิญญาน บริสุทธิ์ปลอบโยนทรอย สอนเขา รักเขา และกระซิบบอกว่าพระผู้เป็นเจ้าของเขา ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับการสูญเสียพระบุตรผู้งดงามและดีพร้อม อย่างที่สองคือดีตรา ภรรยาของเขา ผู้กอดทรอยไว้แน่น รักเขาและเตือนเขาว่าเขาก็สูญเสียลูกชายคนนั้นเหมือนกันและตั้งใจว่าจะไม่สูญเสียสามีด้วย อย่างที่สามในเรื่องนี้ คือจอห์น แมนนิ่ง ผู้สอนประจำบ้าน วิสามัญ

ข้าพเจ้าไม่ทราบจริงๆ ว่าจอห์นกับคุณู๋นน้องของเขาคิดตารางมาเยี่ยมบ้านรัสเซียเมื่อใด หรือพวกเขาจะมาแบ่งปันข่าวสารอะไร หรือพวกเขารายงานประสบการณ์อย่างไร สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้คือเมื่อฤดูใบไม้ผลิที่ผ่านมาราเตอร์แมนนิ่งก็เอือมลงไปโอบอุ้มทรอย รัสเซียออกจากเหตุผลใจที่ทางรถนั้นราวกับเขากำลังอุ้มออสเตนตัวน้อยด้วยตนเอง เหนกเช่นผู้สอนประจำบ้านหรือผู้ดูแลหรือพี่น้องในพระกิตติคุณที่เขาควรจะเป็น จอห์นเพียงแต่ใช้ฐานะปุโรหิตในการดูแลทรอย รัสเซีย เขาเริ่มโดยกล่าวว่า “ทรอย ออสเตนต้องการให้คุณดำเนินชีวิตต่อไป—รวมถึงในสนามบาสเก็ตบอล—ดังนั้นผมจะไปที่นั่นทุกเช้าตอนตีห้าสิบห้า นาที เตรียมตัวให้พร้อมเพราะผมไม่อยากต้องเข้ามาปลุกคุณเอง—และผมรู้ว่าดีตราไม่ต้องการให้ผมทำแบบนั้นเช่นกัน”

“ตอนนั้นผมไม่อยากไป” ทรอยบอกข้าพเจ้าภายหลัง “เพราะผมพาออสเตนไปกับผมทุกเช้าและผมรู้ว่าความทรงจำจะเจ็บปวดมากเกินไป แต่จอห์นยื่นกราน ดังนั้นผมจึงไป ตั้งแต่วันแรกที่กลับมา ฉันรักคุณ—หรือที่จริงผมพูดและจอห์นฟัง ผมพูดตลอดทางไป

โบสถ์และตลอดทางกลับบ้าน บางครั้งผมก็คุยขณะเราจอดรถที่ถนนและเฝ้าดูดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือเมืองลาสเวกัส เรกๆ เป็นสิ่งที่อยากมาก แต่เวลาผ่านไปผมตระหนักว่าผมพบความเข้มแข็งของผมในรูปแบบของนักเล่นบอลตัวสูง 6 ฟุต 2 นิ้ว (1.88 ม.) ที่ข้ามมาก หรือกระโดดส่งบอลได้น่าเวทนาที่สุด ผู้ที่รักผมและฟังผมจนในที่สุดชีวิตผมก็มีความสว่างวันอีกครั้ง”⁸

พี่น้องของข้าพเจ้าในฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ เมื่อเราพูดถึงการสอนประจำบ้านหรือการเฝ้าดูแลหรือการปฏิบัติฐานะปุโรหิตส่วนตัว—ไม่ว่าท่านจะเรียกอะไรก็ตาม—นี่คือสิ่งที่เรากำลังพูดถึง เรากำลังขอให้ท่านในฐานะผู้สอนประจำบ้านเป็นตัวแทนของพระผู้เป็นเจ้าของท่านบุตรธิดาของพระองค์ ที่จะรัก ดูแล และสวดอ้อนวอนให้ผู้คน

ที่ท่านได้รับมอบหมายให้ดูแล ดังที่เรา รัก ดูแล และสวดอ้อนวอนให้ท่าน ขอให้ท่านตื่นตัวในการดูแลลูกแกะของพระผู้เป็นเจ้าของท่านในวิธีที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ของท่าน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ ผู้ประเสริฐของเราทุกคน ผู้ซึ่งข้าพเจ้าเป็นพยาน แม้พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. การสนทนาส่วนตัว, มิถุนายน 2016.
2. *Melchizedek Priesthood Leadership Handbook* (1990), 5.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:53.
4. จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 10 ธ.ค. 2001; คำแนะนำที่รวมอยู่ใน *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 7.4.3.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:47, 51.
6. โมโรไน 6:5.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:53.
8. บทสนทนาและการแลกเปลี่ยนอีเมลส่วนตัว, เม.ย. 2016.

เอ็ดเดอร์เลอแกรนด์ อาร์. คอร์ดีส กูเบียร์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

มีพลังในพระคัมภีร์

พลังอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระคัมภีร์มอรมอนคือผลของพระคัมภีร์ในการนำเราให้ใกล้ชิดพระเยซูคริสต์มากขึ้น

วันที่ 14 มิถุนายน 1989 เนื่องจากการให้ข้อมูลผิดพลาดบางอย่างเกี่ยวกับศาสนจักร รัฐบาลกานาจึงสั่งห้ามกิจกรรมทั้งหมดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายของประเทศในแอฟริกา นั่น รัฐบาลยึดทรัพย์สินทั้งหมดของศาสนจักร และกิจกรรมสอนศาสนาทั้งหมดหยุดชะงัก สมาชิกศาสนจักรเรียกช่วงเวลานี้ว่า “ช่วงแห่งแห่ง” พวกเขาดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณสูงสุดความสามารถทั้งที่ไม่มีการประชุมสาขาหรือการสนับสนุนของผู้สอนศาสนา มีเรื่องราวสร้างแรงบันดาลใจหลายเรื่องเกี่ยวกับสมาชิกผู้ทำให้แสงของพระกิตติคุณส่องสว่างโดยการนมัสการในบ้านของพวกเขาและดูแลกันตามบทบาทผู้สอนประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอน

ในที่สุดความเข้าใจผิดได้รับการแก้ไข และวันที่ 30 พฤศจิกายน 1990 ช่วงแห่งแห่งสิ้นสุดลงและศาสนจักรดำเนินกิจกรรมตามปกติ¹ ศาสนจักรและรัฐบาลของกานามีความสัมพันธ์อันดีต่อกันนับแต่นั้นเป็นต้นมา

สมาชิกที่อยู่ในช่วงแห่งแห่งได้เห็นพรที่มาจากช่วงไม่ธรรมดานั้นทันที

ศรัทธาของหลายคนเข้มแข็งขึ้นผ่านความยากลำบากที่พวกเขาประสบ แต่พรประการหนึ่งของช่วงแห่งแห่งเกิดขึ้นในแบบที่ไม่ธรรมดา

นิโคลัส โอโฟชู-เฮเน เป็นตำรวจหนุ่มที่ได้รับมอบหมายให้รักษาการณ์อาคารประชุมแอลดีเอสช่วงนั้น หน้าที่เขาคือดูแลอาคารตอนกลางคืน ตอนที่นิโคลัสมาถึงอาคารประชุมครั้งแรก เขาเห็นข่าวของกระจัดกระจาย กระดาษ หนังสือ และเฟอร์นิเจอร์เคลื่อนไปทั่ว ท่ามกลางความไร้ระเบียบนั้นเขาเห็นพระคัมภีร์มอรมอนเล่มหนึ่ง เขาพยายามไม่สนใจเพราะมีคนบอกว่าหนังสือเล่มนั้นชั่วร้าย แต่นิโคลัสรู้สึกสนใจมากจนเขาไม่สามารถเมินเฉยได้อีก เขาจึงหยิบขึ้นมา เขารู้สึกว่าควรเริ่มอ่าน เขาอ่านตลอดคืน นำตาไหล อาบแค้นขณะอ่าน

ครั้งแรกที่เขาหยิบขึ้นมา เขาอ่าน 1 นิไฟ ทั้งหมด ครั้งที่สองเขาอ่าน 2 นิไฟทั้งหมด เมื่อเขาอ่านถึง 2 นิไฟบทที่ 25 เขาอ่านดังนี้ “และเราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเรา

เขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา”²

ณ จุดนั้นนิโคลัสรู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้ามากจนเริ่มสะอึกสะอื้น เขาตระหนักว่าในขณะที่อ่านเขาได้รับการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณหลายครั้งว่าหนังสือเล่มนี้เป็นพระคัมภีร์ ถูกต้องที่สุดเท่าที่เขาเคยอ่านมา เขาตระหนักว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่ออย่างแรงกล้าในพระเยซูคริสต์ ซึ่งตรงข้ามกับที่เขาเคยได้ยิน หลังจากช่วงแห่งแห่งสิ้นสุดและผู้สอนศาสนากลับไปกานา นิโคลัส ภรรยา และลูกๆ ของเขาเข้าร่วมศาสนจักร เมื่อข้าพเจ้าพบเขาครั้งสุดท้าย เขาเป็นผู้บัญชาการตำรวจและกำลังรับใช้เป็นประจำที่ท้องถิ่นทามาเล กานาของศาสนจักร เขากล่าวว่า “ศาสนจักรเปลี่ยนชีวิตผม . . . ผมขอบพระทัยพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพที่ทรงนำผมเข้ามาในพระกิตติคุณนี้”³

อลิเบิร์ต เดวีส์ ชาวกานาอีกคนหนึ่งมาอาคารประชุมหลังหนึ่งของเรากับเพื่อนที่มาร่วมประชุมฝ่ายประธาน ขณะรอเพื่อน อลิเบิร์ตอ่านหนังสือที่วางอยู่ใกล้ๆ เมื่อจบการประชุม อลิเบิร์ตอยากได้หนังสือเล่มนั้นกลับบ้าน เขาได้รับอนุญาตให้นำกลับบ้านไม่เพียงหนังสือดังกล่าวเท่านั้นแต่พระคัมภีร์มอรมอนด้วย เมื่อถึงบ้านเขาเริ่มอ่านพระคัมภีร์มอรมอน เขาว่างไม่ลง เขาอ่านได้สามเทียจนจนถึงตีสาม เขาทำแบบนี้หลายคืน ตื่นตันกับสิ่งที่อ่านและที่เขา รู้สึก เวลานั้นอลิเบิร์ตเป็นสมาชิกของศาสนจักรแล้ว

แอนเจโล สคาร์พูลาเริ่มศึกษาศาสนาในอิตาลีประเทศบ้านเกิดเมื่อเขาอายุ 10 ขวบ จนเขากลายเป็นนโปริทิตและอยู่ที่ศตวรรษที่สามสิบศาสนจักรของเขา ณ จุดหนึ่งศรัทธาของเขาเริ่มสั่นคลอน เขาแสวงหาและได้โอกาสศึกษาเพิ่มเติม แต่ยิ่งศึกษาเขาก็ยิ่งกังวล สิ่งที่เขาอ่านและรู้สึกทำให้เขาเชื่อมั่นว่ามีการละทิ้งความเชื่อจากหลักคำสอนที่พระ

เยชูและเหล่าอัครสาวกรุ่นแรกสอน
แองเจโลค้นหาศาสนาที่แท้จริงของพระ
ผู้เป็นเจ้าของในหลายศตวรรษนานหลายปีแต่
ก็ไม่พอใจ

วันหนึ่งเขาพบสมาชิกสองคนของ
ศาสนจักรกำลังช่วยผู้สอนศาสนาหาคน
สอนเพิ่ม เขารู้สึกสนใจและฟังข่าวสาร
ของคนเหล่านั้นอย่างเบิกบานใน
แองเจโลยอมรับพระคัมภีร์มอรมอน
ด้วยความเต็มใจ

ค่านั้นเขาเริ่มอ่าน เขารู้สึกปีติเป็น
ล้นพ้น พระผู้เป็นเจ้าของประทานความ
มั่นใจผ่านพระวิญญาณว่าในพระคัมภีร์
มอรมอนเขาจะพบความจริงที่เขา
แสวงหามานานหลายปี เขารู้สึกซาบซึ้ง
ใจ สิ่งที่เขาอ่านและสิ่งที่เขาเรียนรู้จาก
ผู้สอนศาสนายืนยันข้อสรุปของเขาที่ว่า
มีการละทิ้งความเชื่อเกิดขึ้นทั่วไป แต่
เขาเรียนรู้เช่นกันว่าศาสนจักรที่แท้จริง
ของพระผู้เป็นเจ้าของได้รับการฟื้นฟูบน
แผ่นดินโลก ไม่นานหลังจากนั้น
แองเจโลรับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร
เมื่อข้าพเจ้าพบเขาครั้งแรก เขาเป็น
ประธานสาขาที่มีน้ำของศาสนจักรใน
ประเทศอิตาลี

สิ่งที่นิโคลัส อลิเบิร์ต และแองเจโล
ประสบกับพระคัมภีร์มอรมอนเตือนให้
นึกถึงประสบการณ์ของพาร์ลีย์ พี.
แพรทท์

“ข้าพเจ้าเปิด [หนังสือ] ด้วยความ
กระหายใคร่รู้... ข้าพเจ้าอ่านทั้งวัน

การกินเป็นภาระ ข้าพเจ้าไม่อยากอาหาร
พอดกกลางคืน... การนอนเป็นภาระ
เพราะข้าพเจ้าชอบอ่านมากกว่านอน

“ขณะอ่าน พระวิญญาณของพระเจ้า
อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้และเข้าใจว่า
หนังสือเล่มนี้จริง ชัดเจนและประจักษ์
ชัดเท่าที่คนๆ หนึ่งเข้าใจและรู้ว่าเขา
ดำรงอยู่ เวลานี้ปีติของข้าพเจ้าเต็ม
เปี่ยมและข้าพเจ้าปลื้มอย่างมาก
จนชดเชยกับความเศร้าเสียใจ การเสีย
สละ และความเหนื่อยยากทั้งหมดของ
ชีวิตข้าพเจ้าได้”^๕

บางคนมีประสบการณ์อันเปี่ยมด้วย
พลังเช่นนั้นกับพระคัมภีร์มอรมอนครั้ง
แรกที่พวกเขาเปิดอ่าน แต่พยานของ
ความจริงมาถึงหลายคนทีละน้อยขณะ
พวกเขาอ่านและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับ

พระคัมภีร์มอรมอน นั่นคือกรณีของ
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอน
ครั้งแรกสมัยเป็นนักเรียนเซมินารี
นี่คือพระคัมภีร์มอรมอนเล่มที่ข้าพเจ้า
อ่าน ข้าพเจ้าบอกเวลาหรือสถานที่
แน่นอนที่เกิดขึ้นไม่ได้ แต่ระหว่างอ่าน
เล่มนั้น ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกบางอย่าง
มีความอบอุ่นและวิญญาณอย่างหนึ่ง
เกิดขึ้นทุกครั้งที่เปิดอ่าน ความรู้สึกนั้น
แรงกล้าขึ้นขณะอ่านอย่างต่อเนื่องและ
ยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ ทุกครั้งที่เปิด
พระคัมภีร์มอรมอน ก็เหมือนเปิดสวิตช์
—พระวิญญาณหลังไหลเข้ามาในใจและ
จิตวิญญาณข้าพเจ้า

แต่ประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอน
ของอีกหลายคนเกิดขึ้นช้ากว่านั้น เกิด
หลังจากศึกษาและสวดอ้อนวอนมาก
แล้ว ข้าพเจ้ามีเพื่อนคนหนึ่งที่อ่านพระ
คัมภีร์มอรมอนเพื่อให้รู้ว่าเป็นความ
จริงหรือไม่ เขานำคำเชื่อเชื่อยุไมโรโม
มาใช้ทูลถามพระผู้เป็นเจ้าของด้วยใจจริง
ด้วยเจตนาแท้จริง และศรัทธาในพระ
คริสต์ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความ
จริงหรือไม่ แต่เขาไม่ได้รับคำตอบทาง
วิญญาณที่สัญญาไว้ในทันที วันหนึ่ง
ขณะที่เขาครุ่นคิดระหว่างขับรถไปตาม
ถนน พระวิญญาณทรงเป็นพยานต่อ
เขาถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน
เขามีความสุขและตื่นตันใจมากจนเขา
ลดกระจกกรดลงมาและร้องตะโกนไม่ได้

บอกใครคนใดคนหนึ่งแต่บอกชาวโลก ว่า “พระคัมภีร์เป็นความจริง!”

ไม่ว่าประจักษ์พยานของเราในพระคัมภีร์มอรมอนเกิดขึ้นครั้งแรกตอนเราเปิดอ่านหรือผ่านไปช่วงเวลาหนึ่ง แต่จะมีอิทธิพลต่อเราตลอดวันเวลาของเราถ้าเรายังคงอ่านและประยุกต์ใช้คำสอนในนั้น ประธานเอสรา แทพท์ เบ็นสันสอนว่า “มีพลังในหนังสือซึ่งจะเริ่มหลังไหลเข้ามาในชีวิตท่านทันทีที่ท่านเริ่มศึกษาอย่างจริงจัง ท่านจะพบพลังต้านทานการล่อลวงมากขึ้น ท่านจะพบพลังหลีกเลี่ยงการหลอกลวง ท่านจะพบพลังอยู่บนทางคับแคบและแคบ”⁷

ข้าพเจ้ากระตุ้นทุกท่านที่ได้รับข่าวสารนี้ รวมทั้งผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่เข้าร่วมประชุมคืนนี้ให้ค้นหาพลังของพระคัมภีร์มอรมอนดังประธานโทมัส เอส. มอนสันกระตุ้นเรา “จงอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ไตร่ตรองคำสอนในนั้น ทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าจริงหรือไม่”⁸ ระหว่างนั้นท่านจะรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าในชีวิตท่าน พระวิญญาณจะมีส่วนในประจักษ์พยานของท่านว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริง ว่าโจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า และว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักร

ที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกในทุกวันนี้ ประจักษ์พยานนั้นจะช่วยท่านต่อต้านการล่อลวง⁹ จะเตรียมท่านให้พร้อมรับ “การเรียกอย่างร้อนรนให้มนุษย์ขยันหมั่นเพียร . . . เพื่อทำงานในสวนองุ่นของพระเจ้า”¹⁰ จะเป็นสมออันมั่นคงเมื่อมีคนใช้คำกล่าวหาหรือคำปรัมปราทำลายศรัทธาของท่านและจะเป็นฐานมั่นคงหินผาเมื่อท่านถูกทำลายด้วยคำถามที่ท่านตอบไม่ได้ อย่างน้อยก็ตอบไม่ได้ในทันที ท่านจะสามารถสังเกตเห็นความจริงจากความเท็จ และท่านจะรู้สึกถึงการรับรองของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยืนยันประจักษ์พยานของท่านครั้งแล้วครั้งเล่าขณะที่ท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอนต่อไปตลอดชีวิตท่าน

ข้าพเจ้าขอกระตุ้นบิดามารดาทุกท่านที่ฟังหรืออ่านข่าวสารนี้เช่นกัน จงทำให้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นส่วนสำคัญของบ้านท่าน เมื่อลูกๆ ของเรากำลังเติบโต เราอ่านจากพระคัมภีร์มอรมอนขณะรับประทานอาหารเช้า นี่คือการค้นหนังสือที่เราใช้ ด้านหน้าเป็นคำอ้างอิงจากประธานเบ็นสันสัญญาว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงเทพรมายให้เราเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์มอรมอน¹¹ ด้านหลังเป็นคำสัญญาจากประธานมาเรียน จี. รอมเนีย อดีตที่ปรึกษาในฝ่ายประธาน

สูงสุด “ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่าถ้าในบ้านของเรา บิดามารดาจะอ่านจากพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอนเป็นประจำ ทั้งด้วยตนเองและกับบุตรธิดา วิญญาณของหนังสือที่ยอดเยี่ยมนี้จะแทรกซึมทั่วบ้านของเราและทุกคนที่อยู่ therein . . . วิญญาณของความขัดแย้งจะจากไป บิดามารดาจะแนะนำเด็กเตือนบุตรธิดาด้วยความรักและปัญญามากขึ้น บุตรธิดาจะตอบรับและยอมรับคำแนะนำดีเตือนของบิดามารดามากขึ้น ความชอบธรรมจะเพิ่มขึ้น ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล—ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์—จะมีมากมายในบ้านและชีวิตเรา โดยนำสันติ ปลอดภัยและความสุขมาให้พวกเขาเริ่มต้น”¹²

หลายปีหลังจากลูกๆ ของเราออกจากบ้านและเลี้ยงดูครอบครัวของพวกเขา เราเห็นสัมฤทธิ์ผลตามคำสัญญาของประธานรอมเนียได้อย่างชัดเจน ครอบครัวเราทำางไกลความดีพร้อม แต่เราเป็นพยานได้ถึงพลังของพระคัมภีร์มอรมอนและพระที่การอ่านพระคัมภีร์เล่มนี้นำมาและยังคงนำมาสู่ชีวิตของทุกคนในครอบครัวเรา

พลังอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระคัมภีร์มอรมอนน่าจะเป็นผลของพระคัมภีร์ในการนำเราให้ใกล้ชิดพระเยซูคริสต์มากขึ้น พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานแรงกล้าถึงพระองค์และพระพันธกิจการไถ่ของพระองค์¹³ ทำให้เราเข้าใจบารมีและพลังของการชดใช้¹⁴ สอนหลักคำสอนอย่างชัดเจน¹⁵ และเพราะบทที่บรรยายถึงการเสด็จเยือนชาวนี้ไฟของพระคริสต์ที่คืนพระชนม์ เราจึงประสบพบเห็นว่าพระองค์ทรงรัก อวยพร และสอนคนเหล่านั้นและเข้าใจว่าพระองค์จะทรงทำกับเราแบบเดียวกันถ้าเราหากพระองค์โดยดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระองค์¹⁶

พี่น้องชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพลังในพระคัมภีร์มอรมอนไม่ว่าจะอ่านในภาษาอังกฤษ อิตาลี หรือฝรั่งเศส จากหนังสือหรือบน

อุปกรณ้อิเล็กทรอนิกส์ ข้าพเจ้าพบ
 วิญญาณวิเศษสุดเดียวกันนี้หลังไหล
 จากแต่ละบทและข้อพระคัมภีร์เข้า
 มาในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยาน
 ว่าพระคัมภีร์มอรมอนสามารถนำเรา
 ใกล้ชิดพระคริสต์มากขึ้น ข้าพเจ้า
 สวดอ้อนวอนขอให้เราแต่ละคนใช้
 ประโยชน์เต็มที่จากพลังที่อยู่ในพระ
 คัมภีร์สุตวิเศษเล่มนี้ ในพระนามของ
 พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
 ที่ปรึกษาทั้งสองในฝ่ายประธานสูงสุด

อ้างอิง

1. ดู “You Can’t Close My Heart’: Ghanaian Saints and the Freeze,” Jan. 6, 2016, history.lds.org.
2. 2 นีไฟ 25:26.
3. อีเมลจากนิโคลัส โอฟูซุ-เฮเน, 27 ต.ค. 2015.
4. ดู แองเจโล สคาร์ฟูลลา, “My Search for the Restoration,” *Tambuli*, June 1993, 16–20; อีเมลจาก อีชีโอ คารามือา, 16 ก.ย., 2016.
5. *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), 37.
6. ดู โรมโรเน 10:4–5.
7. *คำสอนของประธานศาสนจักร: เอสรา เทพท์ เบ็นสัน* (2014), 140.
8. โรมัส เอส. มอนสัน, “กล่าวยืนคนเดียว,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 62; ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “อำนาจฐานะปุโรหิต,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2011, 66; *A Prophet’s Voice: Messages from Thomas S. Monson* (2012), 490–94.
9. ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนดังนี้ “ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนควรศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน . . . ข้าพเจ้าสัญญากับท่านไม่ว่าท่านจะดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนหรือเมลคีเซเดค ว่าถ้าท่านหมั่นศึกษาพระคัมภีร์ ท่านจะมีอำนาจหลีกเลี่ยงการล่อลวงและรับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้นในทุกสิ่งที่ท่านทำ” (โรมัส เอส. มอนสัน, “เป็นตัวของตัวเองให้ดีที่สุด,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2009, 68).
10. แอลมา 28:14.
11. “ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าฉันนับจากวินาทีนี้เป็นต้นไป ถ้าเราจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวันและปฏิบัติตามหลักการในนั้น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเทพรที่ไม่มีใครรู้จัก กระทั่งบัดนี้ลงมาบนลูกแต่ละคนของไซอันและศาสนจักร” (*คำสอน: เอสรา เทพท์ เบ็นสัน*, 127)
12. มาเรียน จี. โรมนีย์, “The Book of Mormon,” *Ensign*, May 1980, 67.
13. ดูตัวอย่างในหน้าชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอน; 1 นีไฟ 11; 2 นีไฟ 25; โมไซยาห์ 16; 18; แอลมา 5; 12; ฮีลามัน 5; 3 นีไฟ 9; มอรมอน 7.
14. ดูตัวอย่างใน 2 นีไฟ 2; 9; โมไซยาห์ 3; แอลมา 7; 34.
15. ดูตัวอย่างใน 2 นีไฟ 31; 3 นีไฟ 11; 27.
16. ดู 3 นีไฟ 11–28.

เรียนรู้จากแอลมาและอิมิวเล็ก

ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ที่หลงไปจากหนทางของศาสนิกษียะศุคด้วยใจของพวกเขาและเรียนรู้จากแอลมากับอิมิวเล็ก

แอลมาผู้บุตร

ในบรรดาบุคคลจากพระคัมภีร์ คนที่ตรึงใจเรามากที่สุดคนหนึ่งคือแอลมาผู้บุตร ถึงแม้เขาจะเป็นบุตรของศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ เขาหลงทางไปชั่วระยะหนึ่งและกลายเป็น “คนชั่วมากและนับถือรูปเคารพ” เราก็ค้นแต่คาดเดาด้วยเหตุผลต่างๆ นานา เขาต่อต้านบิดาของเขาไม่หยุดหย่อนและพยายามทำลายศาสนจักร เนื่องจากเขามีวาทศิลป์และโน้มน้าวเก่ง เขาจึงประสบความสำเร็จมาก¹

แต่ชีวิตของแอลมาเปลี่ยนไปเมื่อเทพของพระเจ้าปรากฏต่อเขาและพูดด้วยเสียงของฟ้าร้อง เป็นเวลาสามวันสามคืน แอลมา “ถูกทรมานด้วยความทรมานนิรันดร์. . . แม้ด้วยความเจ็บปวดของจิตวิญญาณที่อัมมกคล.” อย่างไรก็ตาม มีความทรงจำอันเลือนรางนำความสว่างมาสู่ความมืดของจิตใจเขา—ความจริงนิรันดร์ที่บิดาของเขาสอนว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จมา “เพื่อทรงชดใช้บาปของโลก.” แอลมาปฏิเสธแนวคิดเช่นนั้นเมื่อนานมาแล้ว แต่

ตอนนี้ “จิตนึกได้ถึงความคิดนี้” เขาจึงวางใจอำนาจแห่งการชดใช้ของพระคริสต์อย่างนอบน้อมและจริงจัง²

เมื่อแอลมาหลุดพ้นจากประสบการณ์นี้ เขาเปลี่ยนไป นับจากนั้นเป็นต้นมา เขาอุทิศชีวิตเพื่อแก้ไขความเสียหายที่เขาเป็นต้นเหตุ เขาเป็นแบบอย่างอันทรงพลังถึงการกลับใจ การให้อภัย และความซื่อสัตย์อันยั่งยืน

ในที่สุดแอลมาได้รับเลือกให้รับช่วงต่อจากบิดาเป็นหัวหน้าศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า

พลเมืองทุกคนของประชาชาตินี้ไฟต้องรู้จักเรื่องราวของแอลมา ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม และเฟสบุ๊กในสมัยนั้นจะเต็มไปด้วยภาพและเรื่องราวของเขา เขาอาจปรากฏอยู่บนภาพปกนิตยสาร *ซาราเฮ็มลาวีคลี* เป็นหัวข้อบทบรรณาธิการ และรายการพิเศษทางโทรทัศน์ สรุปคือ เขาอาจเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในสมัยนั้น

แต่เมื่อแอลมาเห็นว่าผู้คนของเขา กำลังลืมพระผู้เป็นเจ้า ทะนงตนด้วยความจองหองและความขัดแย้ง เขาเลือกลาออกจากตำแหน่งการปกครองและอุทิศตน “เฉพาะฐานะปุโรหิตระดับสูงแห่งระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า”³ โดยสั่งสอนการกลับใจในบรรดาชาวนีไฟ

ในตอนแรก แอลมาประสบความสำเร็จมาก—จนกระทั่งเขาเดินทางไปถึงเมืองแอมันไนฮาห์ ผู้คนในเมืองนั้นรู้ดีว่าแอลมาไม่ได้เป็นผู้นำทางการเมืองของพวกเขาอีกต่อไป และพวกเขาแทบ

ไม่เคารพสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตของแอลมา พวกเขาตำหนิ เยาะเย้ย และขับไล่แอลมาออกจากเมืองของพวกเขา แอลมาใจสลายหันหลังให้เมืองแอมันไนฮาห์⁴

แต่เทพบอกให้เขากลับไป ลองนึกดู เทพบอกให้เขากลับไปหาผู้คนที่เกลียดชังเขาและมีเจตนาร้ายต่อศาสนจักร นี่เป็นงานมอบหมายที่อันตรายและบางทีอาจถึงแก่ชีวิต แต่แอลมาไม่ลังเล เขา “กลับไปโดยเร็ว”⁵

แอลมาอดอาหารหลายวันเมื่อเขาเข้าไปในเมือง ที่นั่นเขาถามชายแปลกหน้าคนหนึ่งที่ไม่เคยรู้จักเลยว่า “ให้อาหารแก่ผู้รับใช้ที่ถ่อมตนของพระผู้เป็นเจ้ากินบ้างได้ไหม”⁶

อมิวเล็ค

ชายผู้นี้ชื่ออมิวเล็ค

อมิวเล็คเป็นคนฐานะดีและเป็นที่ยอมรับในแอมันไนฮาห์ ถึงแม้เขาจะเป็นลูกหลานของผู้ที่เชื่อมาหลายรุ่นแต่ศรัทธาของเขาเย็นชา ต่อมาเขาสารภาพว่า “ข้าพเจ้าได้รับเรียกหลายครั้งแล้ว และข้าพเจ้าไม่ยอมฟัง; ดังนั้นข้าพเจ้ารู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้, แต่ข้าพเจ้ายังไม่ยอม [เชื่อ]; ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกบฏต่อต้านพระผู้เป็นเจ้าต่อไป”⁷

แต่พระผู้เป็นเจ้ากำลังเตรียมอมิวเล็ค เมื่ออมิวเล็คพบกับแอลมา เขาต้อนรับผู้รับใช้ของพระเจ้าให้เข้าไปในบ้านซึ่งแอลมาพักอยู่ที่นั่นหลายวัน⁸ ช่วงเวลานั้น อมิวเล็คเปิดใจรับข่าวสารของแอลมา และการเปลี่ยนแปลงอัน

นำอัศจรรย์เกิดขึ้นกับเขา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา อมิวเล็คไม่เพียงเชื่อเท่านั้น แต่เขากลายเป็นผู้ปกป้องความจริงด้วย

เมื่อแอลมาออกไปอยู่ท่ามกลางผู้คนแห่งแอมันไนฮาห์อีกครั้งเพื่อสอน เขามิพยานคนที่สองอยู่เคียงข้าง—อมิวเล็ค ซึ่งเป็นคนของพวกเขา

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นเป็นเรื่องราวที่มีทั้งความสุขและความทุกข์ระทมที่สุดตามที่บรรยายไว้ตลอดเล่มพระคัมภีร์ ท่านสามารถอ่านเรื่องราวนี้ได้ใน แอลมาบทที่ 8-16

วันนี้ข้าพเจ้าจะขอให้ท่านพิจารณาคำถามสองข้อนี้

ข้อแรก “ฉันสามารถเรียนรู้อะไรจากแอลมา”

ข้อที่สอง “ฉันจะเป็นเหมือนอมิวเล็คได้อย่างไร”

ฉันสามารถเรียนรู้อะไรจากแอลมา

ข้าพเจ้าขอเริ่มโดยการถามผู้นำศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ทุกคนทั้งในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตว่า “ท่านสามารถเรียนรู้อะไรจากแอลมา”

แอลมาเป็นชายที่มีความสามารถและมีของประทานพิเศษไม่เหมือนใคร อาจเป็นการง่ายที่จะคิดว่าเขาไม่ต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่น แต่อย่างไรก็ตามแอลมาทำอะไรเมื่อเขากลับไปที่แอมันไนฮาห์

แอลมาพบกับอมิวเล็คและขอความช่วยเหลือเขา

และแอลมาก็ได้รับความช่วยเหลือ เพราะไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม บางครั้งเราในฐานะผู้นำลืมนึกที่จะค้นหาและขอรับรองอมิวเล็คของเรา บางทีเราคิดว่าเราทำงานได้ดีกว่าด้วยตัวเราเอง หรือเราไม่สนใจที่จะก่อความยุ่งยากให้ผู้อื่น หรือเราก็กลัวกว่าพวกเขาไม่ยอมยกมีส่วนร่วม บ่อยครั้งที่เราลังเลจะเชื่อเชิญให้ผู้คนใช้พรสวรรค์ที่ได้รับจากพระผู้เป็นเจ้าและให้พวกเขามีส่วนร่วมในงานสำคัญของความรอด

ลองนึกถึงพระผู้ช่วยผู้ให้รอด

—พระองค์ทรงเริ่มสถาปนาศาสนาจักร
ของพระองค์เพียงลำพังหรือ
เปล่าเลย

ข่าวสารของพระองค์ไม่ใช่ “จงถอย
ไปเถิด เราจะจัดการเรื่องนี้เอง” แต่
ข่าวสารคือ “จงกลับมาติดตามเรา”
พระองค์ทรงดลใจ ทรงเชื่อเชิญ ทรง
แนะนำ และจากนั้นวางพระทัยผู้
ติดตามพระองค์ “ทำสิ่งที่ท่านเห็นเรา
ทำ”¹⁰ ด้วยวิธีนี้ พระเยซูคริสต์ไม่เพียง
สร้างศาสนาจักรของพระองค์เท่านั้นแต่
ทรงสร้างผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย

ตำแหน่งใดก็ตามที่ท่านรับใช้อยู่ใน
ปัจจุบัน—ไม่ว่าท่านจะเป็นประธาน
โครัมมัคนายก ประธานสวด หรือ
ประธานภาค—เพื่อจะประสบความสำเร็จ
ท่านต้องหามิวเล็กของท่าน

อาจเป็นคนที่ไม่โอ้อวดหรือไม่เป็นที่
สังเกตในที่ประชุมของท่าน อาจเป็นคนที่
ดูเหมือนไม่เต็มใจหรือไม่สามารถรับ
ใช้ มิวเล็กของท่านอาจอยู่ในวัยหนุ่ม
สาวหรือสูงวัย เป็นชายหรือหญิง ไม่มี
ประสบการณ์ เบื่อหน่าย หรือไม่แข็งขัน
ในศาสนาจักร แต่สิ่งที่ท่านอาจไม่เห็น
ในตอนแรกก็คือพวกเขาหวังจะได้ยิน
คำพูดนี้จากท่าน “พระเจ้าทรงต้องการ
คุณ ผมต้องการคุณ”

ลึกลงไปในใจ หลายคนต้องการรับ
ใช้พระเจ้าเป็นเจ้า พวกเขาต้องการเป็น
เครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์
พวกเขาต้องการยื่นเคียวไปเกี่ยวและ
พยายามอย่างสุดกำลังเพื่อเตรียมแผ่น
ดินโลกให้พร้อมรับการเสด็จกลับมา
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้ออด พวกเขาต้องการ
สร้างศาสนาจักรของพระองค์ แต่พวกเขา
กำลังเลที่จะเริ่มทำ บ่อยครั้งพวกเขา
รอให้ขอ

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านนึกถึงผู้ที่
อยู่ในออร์ดและสาขาของท่าน ในคณะ
เผยแผ่และสวดของท่าน ผู้ที่ต้องการ
ได้ยินการเรียกให้กระทำ พระเจ้าทรง
ทำงานกับพวกเขา—เตรียมพวกเขา
ทำให้พวกเขาใจอ่อน จงค้นหาพวกเขา
โดยมองดูด้วยใจของท่าน

เอื้อมออกไปหาพวกเขา สอนพวกเขา
เป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขา
ถามพวกเขา

แบ่งปันคำพูดที่เทพกล่าวแก่
อมิวเล็กกับพวกเขา—ว่าพรของพระเจ้า
จะพำนักอยู่กับพวกเขาและบ้านของ
พวกเขา¹¹ ท่านอาจแปลกใจที่ค้นพบ
ผู้รับใช้ที่กล้าหาญคนหนึ่งของพระเจ้า
ซึ่งอาจจะยังคงซ่อนตัวอยู่

ฉันจะเป็นเหมือนอมิวเล็กได้อย่างไร

ขณะที่เราบางคนควรมองหา
อมิวเล็ก แต่สำหรับบางคนอาจจะเป็น
คำถามนี้ “ฉันจะเป็นเหมือนอมิวเล็กได้
อย่างไร”

บางทีในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ท่าน
อาจมุ่งมั่นในความเปี่ยมสมบูรณ์ของ
ท่านน้อยลง บางทีไฟในประจักษ์พยาน
ของท่านมอดลง บางทีท่านตีตนออก
ห่างจากพระวรกายของพระคริสต์
บางทีท่านอาจขุ่นเคืองหรือถึงกับโกรธ
เช่นเดียวกับบางคนที่อยู่ในศาสนาจักร
เอเฟซัสสมัยโบราณ ท่านละทิ้ง “รักครั้ง
แรก”¹² ของท่าน—ความจริงนิรันดร์
ที่สูงส่งในพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์

บางทีท่านอาจเป็นเหมือนอมิวเล็กที่
รู้อยู่แก่ใจว่าพระเจ้าทรง “เรียก [ท่าน]
หลายครั้งแล้ว” แต่ท่าน “ไม่ยอมฟัง”

กระนั้นก็ตาม พระเจ้าทรงเห็น
ว่าในตัวท่านมีสิ่งที่พระองค์ทรงเห็น
ในอมิวเล็ก—ศักยภาพของผู้รับใช้ที่
กล้าหาญพร้อมกับงานสำคัญที่ต้องทำ
และประจักษ์พยานที่ต้องแบ่งปัน มี
การรับใช้ที่ไม่มีใครทำได้เหมือนท่าน
พระเจ้าวางพระทัยท่านกับฐานะปุโรหิต
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งดำรง
ศักยภาพแห่งสวรรค์ที่จะเป็นพรและยก
ระดับผู้อื่น จงฟังด้วยใจของท่านและทำ
ตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ

การเดินทางของสมาชิกคนหนึ่ง

ข้าพเจ้าประทับใจการเดินทางของพี่
น้องชายคนหนึ่งซึ่งถามตนเองว่า “เมื่อ

พระเจ้าทรงเรียก ฉันจะได้ยินไหม”
ข้าพเจ้าขอเรียกพี่น้องชายที่ดีคนนี้ว่า
เดวิด

เดวิดเปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาจักร
ราว 30 กว่าปีก่อน เขารับใช้งานเผยแผ่
และจากนั้นจึงเข้าเรียนคณะนิติศาสตร์
ขณะที่เขาเรียนและทำงานเลี้ยงดู
ครอบครัวที่เพิ่งเริ่มต้นของเขา เขา
บังเอิญพบข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาจักรที่
ทำให้เขาสับสน ยิ่งเขาอ่านเนื้อหาใน
ด้านลบนั้นมากขึ้น เขาก็ยิ่งกังวลมาก
ขึ้น ในที่สุดเขาขอลบชื่อเขาจากบันทึก
ศาสนาจักร

นับจากนั้นเป็นต้นมา เหมือนกับ
แอลมาในวันเวลาที่กบฏ เดวิดใช้เวลา
มากมายโต้เถียงกับสมาชิกศาสนาจักร
มีส่วนร่วมกับการสนทนาออนไลน์เพื่อ
จุดประสงค์ในการทำหายความเชื่อของ
พวกเขา

เขาทำได้ดีมาก
มีสมาชิกคนหนึ่งที่เขาโต้เถียงด้วย
ข้าพเจ้าจะเรียกว่าเจคอบ เจคอบอ่อน
โยนและเคาเพเดวิดอยู่เสมอ แต่เขาก็
มั่นคงในการปกป้องศาสนาจักรเช่นกัน

เป็นเวลาหลายปี เดวิดกับเจคอบเป็น
เพื่อนกันและต่างฝ่ายต่างเคาเพกัน
สิ่งที่เดวิดไม่รู้ก็คือเจคอบสวดอ้อนวอน
ให้เดวิดและทำอย่างซื่อสัตย์เป็นเวลา
มากกว่าหนึ่งทศวรรษ เขาลงชื่อ
ลงชื่อของเพื่อนเพื่อการสวดอ้อนวอนใน

พระวิหารของพระเจ้าและหวังว่าเดวิดจะใจอ่อนลง

เวลาผ่านไป เดวิดค่อยๆ เปลี่ยน เขาเริ่มจำได้ถึงความรักที่เขาเคยมีต่อประสบการณ์ทางวิญญาณและเขาจำได้ถึงความสุขที่เขาเคยรู้สึกเมื่อเขาเป็นสมาชิกของศาสนจักร

เช่นเดียวกับแอลมา เดวิดไม่ได้ลืมความจริงของพระกิตติคุณที่เขาเคยโน้มรับเสียทั้งหมด และเหมือนกับอิมวเล็ค เดวิดรู้สึกที่พระเจ้าทรงเอื้อมือออกไปหาเขา เวลานั้นเดวิดเป็นหุ่นส่วนในบริษัฏกฎหมาย—งานอันเป็นที่เคารพนับถือ เขาสร้างชื่อเสียงในฐานะผู้วิพากษ์วิจารณ์ศาสนจักร และเขาจองหองเกินกว่าจะขอกลับคืนสู่ศาสนจักร

กระนั้นก็ตาม เขายังรู้สึกถึงแรงดึงดูดของพระเมษบาล

เขาเชื่อพระคัมภีร์สุดหัวใจ “แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญาให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ”¹³ เขาสวดอ้อนวอนว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ประสงค์จะเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอีกครั้งแต่ข้าพระองค์มีคำถามที่ต้องการคำตอบ”

เขาเริ่มฟังเสียงกระซิบของพระวิญญาณและคำตอบที่มาจากการตัดสินใจ

ของเพื่อนๆ อย่างที่เขาไม่เคยทำมาก่อน ครั้งแล้วครั้งเล่า ความสงสัยของเขา เปลี่ยนเป็นศรัทธา จนเขาตระหนักว่าเขารู้สึกได้อีกครั้งถึงประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์และศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์

ณ จุดนั้น เขารู้ว่าเขาจะสามารถเอาชนะความจองหองและทำอะไรก็ตามที่จะให้ได้รับกลับคืนสู่ศาสนจักร

ในที่สุดเดวิดเข้าสู่ตำแหน่งบัพติศมา และจากนั้นเริ่มนับถอยหลังจนถึงวันที่เขาจะได้รับการฟื้นฟู

ข้าพเจ้ายินดีที่จะรายงานว่าคุณดูร้อนที่ผ่านมานี้ ได้มีการฟื้นฟูให้เดวิด เขากลับมามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในศาสนจักรอีกครั้งและรับใช้เป็นครูสอนหลักธรรมพระกิตติคุณในวอร์ดของเขา เขาใช้ทุกโอกาสเพื่อพูดกับคนอื่นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเขา เพื่อเยียวยาความเสียหายที่เขาเป็นต้นเหตุและเพื่อแสดงประจักษ์พยานถึงพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

สรุป

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า เพื่อนที่รักของข้าพเจ้า ขอให้เราแสวงหาค้นหา สร้างแรงบันดาลใจ และฟังพลาอิมวเล็คในวอร์ดและสวดขอของเรา

เมื่อมิวเล็คหลายคนในศาสนจักรทุกวันนี้อย่างที่ท่านอาจรู้จักสักคนหนึ่ง บางทีท่านอาจเป็นหนึ่งในนั้น

บางทีพระเจ้าอาจจะทรงกระซิบกับท่าน กระตุ้นให้ท่านกลับไปหาครั้งแรกรของท่าน เอื้อประโยชน์ให้พรสวรรค์ของท่าน ใช้ฐานะบุโรหิตอย่างมีค่าควร และรับใช้เคียงข้างกับเพื่อนวิสุทธิชนเพื่อเข้าใกล้พระเยซูคริสต์มากขึ้นและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่นั่นบนแผ่นดินโลก

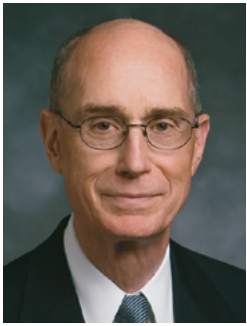
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงกลับมาติดตามเรา”¹⁴ ทรงต้องการจะช่วยท่าน พระองค์จะทรงเอื้อมือออกไปหาท่าน ท่านเพียงเปิดใจไปหาพระองค์ ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ที่หลงไปจากหนทางของสานุศิษย์—แม้เพียงไม่กี่องศา—จะใคร่ครวญถึงคุณความดีและพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ดูด้วยใจของพวกเขา เรียนรู้จากแอลมากับอิมวเล็ค และฟังพระเจ้าเปลี่ยนชีวิตที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงกลับมาติดตามเรา”

ข้าพเจ้าจึงวอนให้ท่านเอาใจใส่เสียงเรียกของพระองค์ เพราะแน่นอนว่าท่านจะรับการเก็บเกี่ยวของสวรรค์ พรของพระเจ้าจะพำนักอยู่กับท่านและบ้านของท่าน¹⁴

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้และฝากพรของข้าพเจ้าไว้กับท่านในฐานะอัครสาวกของพระเจ้า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู โมไซยาห์ 27:8–10.
2. ดู แอลมา 36:6–20.
3. แอลมา 4:20.
4. ดู แอลมา 8:24.
5. แอลมา 8:18.
6. แอลมา 8:19.
7. ดู แอลมา 10:2–6.
8. ดู แอลมา 8:27.
9. ลูกา 18:22.
10. งานแปลของโจเซฟ สมิท, มัทธีว 26:25 (ในภาคผนวกของพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับภาษาอังกฤษของแอลดีเอส)
11. ดู แอลมา 10:7.
12. ดู วิวรณ์ 2:4.
13. ยากอบ 1:5.
14. ดู แอลมา 10:7.

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

เพื่อเราจะกลายเป็นคน เข้มแข็งเช่นกัน

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะทำการเรียกของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการยกผู้อื่นเพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับการรับใช้อันทรงเกียรติ

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพรที่ได้รับเมื่ออยู่ในการประชุมนี้กับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า การอุทิศตน ศรัทธา และการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัวของบรรดาบุรุษและเด็กหนุ่มกลุ่มนี้คือปาฏิหาริย์ในยุคปัจจุบัน คิโนห์ข้าพเจ้าพูดกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งสูงวัยและเยาว์วัย ขอให้ท่านมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในการรับใช้พระเจ้า พระเยซูคริสต์อย่างสุดใจ

พระเจ้าประทานพลังอำนาจของพระองค์แก่ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งฐานะปุโรหิตทุกคนผู้มีค่าควรแก่การรับใช้ในหน้าที่ฐานะปุโรหิตของพวกเขา

วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ในฐานะประธานของศาสนจักร อธิบายประสบการณ์ของท่านในตำแหน่งฐานะปุโรหิตว่า

“ข้าพเจ้าได้ยื่นคำเทศนาซึ่งเป็นคนแรกที่ได้อธิบายในศาสนจักรนี้ วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้ารับบัพติศมา... ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นผู้สอน งานเผยแผ่ของข้าพเจ้าเริ่มต้นในทันที... ข้าพเจ้ารับใช้ตลอดงานเผยแผ่โดยเป็นผู้สอน...

ที่การประชุมใหญ่ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นปุโรหิต... หลังจากข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นปุโรหิตศาสนจักรส่งข้าพเจ้า... ไปทำงานเผยแผ่ทางตอนใต้ของประเทศ นั่นเป็นฤดูใบไม้ร่วงปี 1834 ข้าพเจ้ามีคู่อยู่กับข้าพเจ้า และเราเริ่มต้นโดยไม่มีกระเป๋าเดินทางและบทสนทนา ข้าพเจ้าเดินทางตามลำพังหลายไมล์และสั่งสอนพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าบัพติศมาหลายคนเข้าสู่ศาสนจักรซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถยืนยันให้ได้เพราะข้าพเจ้าเป็นเพียงปุโรหิต... ข้าพเจ้าเดินทางเป็นบางครั้งเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณก่อนข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์...

“[บัดนี้] ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกในโครัมมัธครสาวกสิบสองเป็นเวลาห้าสิบสี่ปี ข้าพเจ้าเดินทางกับโครัมมัธและโครัมมัธอื่นๆ จนถึงบัดนี้เป็นเวลาหกสิบปี ข้าพเจ้าอยากจะทำกับที่ประชุมนี้ว่าข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนจากพลังอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขณะดำรงตำแหน่งผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ

ทำหน้าที่ในสวนองุ่นขณะเป็นปุโรหิตเท่ากับที่ข้าพเจ้าได้รับขณะเป็นอัครสาวก ไม่มีความแตกต่างในเรื่องนี้ตราบเท่าที่เราทำหน้าที่ของเรา”¹

ความเป็นไปได้ทางวิญญาณอันยอดเยี่ยมของความไม่แตกต่างเป็นคำแนะนำที่พระเจ้าทรงอธิบายถึงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนว่าเป็น “ส่วนประกอบ” ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค² คำว่า *ส่วนประกอบ* หมายถึงทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์นี้สำคัญต่อการที่ฐานะปุโรหิตจะเป็นพลังและเป็นพรในโลกนี้และตลอดกาล เพราะ “ปราศจากการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี”³

ความสัมพันธ์นี้เรียบง่าย ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเตรียมเยาวชนชายเพื่อรับความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์มากกว่าเดิม

“พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่า, หรือแห่งเมลคีเซเดค, คือการถือกุญแจทั้งหลายของพรทางวิญญาณทั้งปวงของศาสนจักร—

“การมีเอกสิทธิ์”ได้รับความกล้าของอาณาจักรแห่งสวรรค์, ให้สวรรค์เปิดต่อพวกเขา, ติดต่อกับการชุมนุมใหญ่และศาสนจักรของพระบุตรหัวปี, และปีติยินดีกับการติดต่อและพระสิริแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดา, และพระเยซูสื่อกลางแห่งพันธสัญญาใหม่”⁴

มีชายคนเดียวที่จะใช้กุญแจฐานะปุโรหิตเหล่านี้อย่างเต็มที่ในแต่ละครั้ง

คือประธานและมหาปุโรหิตควบคุมของศาสนาจักรของพระเจ้า จากนั้นโดยการมอบหมายของประธาน ชายทุกคนผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคสามารถได้รับสิทธิอำนาจและสิทธิพิเศษในการพูดและกระทำในพระนามของพระเจ้าทรงฤทธานุภาพ พลังอำนาจนั้นไม่มีขอบเขต เกี่ยวข้องกับชีวิตและความตาย ครอบครัวและศาสนาจักรเกี่ยวกับพระลักษณะอันสำคัญยิ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์เองและงานนิรันดร์ของพระองค์

พระเจ้าทรงเตรียมผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนให้เป็นเอลเดอร์ที่รับใช้ด้วยศรัทธา พลังอำนาจ และความสำคัญคุณในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคอันทรงเกียรตินั้น

สำหรับเอลเดอร์ความสำคัญคุณอย่างสุดซึ้งจะเป็นส่วนสำคัญยิ่งในบทบาทการรับใช้ฐานะปุโรหิตอย่างเต็มที่ ท่านจะนึกถึงสมัยที่ท่านเป็นมัคนายกผู้สอน หรือปุโรหิตเมื่อผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่สูงกว่าเอื้อมกลับมาช่วยยกและให้กำลังใจท่านในการเดินทางฐานะปุโรหิตของท่าน

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคทุกคนมีความทรงจำเช่นนั้น แต่ความรู้สึกสำนึกคุณอาจเลื่อนรางไปตามกาลเวลา ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะจุดประกายความรู้สึกนั้นอีกครั้งพร้อมด้วยความมุ่งมั่นที่จะทำทุกอย่างโดยให้ความช่วยเหลือในแบบที่ท่านเคยได้รับ

ข้าพเจ้าจำได้ถึงอิทธิกรคนหนึ่งผู้ปฏิบัติต่อข้าพเจ้าราวกับข้าพเจ้ามี

ศักยภาพในพลังอำนาจฐานะปุโรหิตอยู่แล้ว วันอาทิตย์วันหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าเป็นปุโรหิตเขาเรียกข้าพเจ้า เขาบอกว่าเขาต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นคู่เยี่ยมสมาชิกบางคนในวอร์ดของเรา เขาพูดราวกับว่าข้าพเจ้าเป็นความหวังเดียวในความสำเร็จนี เขาไม่ได้ต้องการข้าพเจ้า เขามีที่ปรึกษาที่ยอดเยี่ยมในฝ่ายอิทธิกรของเขา

เราเยี่ยมหญิงม่ายผู้ยากไร้และหิวโหย เขาต้องการให้ข้าพเจ้าช่วยเขาเอื้อมไปถึงใจเธอ ทำทนายให้เธอจัดทำและใช้ขงประมาณ พร้อมทั้งสัญญากับเธอว่าเธอสามารถขึ้นไปสู่สถานะที่ไม่เพียงจะดูแลตนเองเท่านั้นแต่ยังจะช่วยเหลือผู้อื่นได้ด้วย

จากนั้นเราไปปลอมโยนเด็กหญิงตัวน้อยๆ สองคนที่มิชีวิตอยู่ในสถานการณียากลำบาก เมื่อเราเดินจากไป อิทธิกรพูดอย่างเงิบๆ ว่า “เด็กเหล่านั้นจะไม่มีวันลืมว่าเรามาหาพวกเขา”

ที่บ้านหลังถัดไป ข้าพเจ้าเห็นวิธีเชื่อเชิญให้ชายที่แข็งขันน้อยกลับมาหาพระเจ้าโดยให้ความมั่นใจแก่เขาว่าสมาชิกในวอร์ดต้องการเขา

อิทธิกรคนนั้นเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคผู้ยกระดับการมองเห็นและส่งเสริมข้าพเจ้าโดยการเป็นแบบอย่าง เขาสอนให้ข้าพเจ้ามีพลังอำนาจและความกล้าหาญที่จะไปทุกแห่งในการรับใช้พระเจ้า เขาจากไปเพื่อรับรางวัลของเขานานแล้วแต่ข้าพเจ้ายังจำเขาได้เพราะเขาเอื้อมมือลงมาช่วยยกข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่ไร้ประสบการณ์ ต่อมาข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเขามองเห็นข้าพเจ้าบนเส้นทางฐานะปุโรหิตในอนาคตที่มีความรับผิดชอบสำคัญกว่า ซึ่งเวลานั้นข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้

บิดาข้าพเจ้าทำสิ่งเดียวกันให้ข้าพเจ้า ท่านเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่เฉลียวฉลาดและมากด้วยประสบการณ์ ครั้งหนึ่งมีอัครสาวกท่านหนึ่งขอให้ท่านเขียนบทความสั้นๆ

เกี่ยวกับหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เรื่องอายุของแผ่นดินโลก ท่านเขียนอย่างรอบคอบ โดยที่รู้ว่าผู้อ่านบางคนอาจมีความรู้สึกแรงกล้าว่าแผ่นดินโลกมีอายุน้อยกว่าหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ระบุไว้

ข้าพเจ้ายังจำได้ว่าบิดายื่นสิ่งที่ท่านเขียนให้ข้าพเจ้าและพูดกับข้าพเจ้าว่า “ฮัล ลูกมีภูมิปัญญาทางวิญญาณที่จะรู้ว่าพ่อควรส่งบทความนี้ให้อัครสาวกและศาสนตพยการณหรือไม” ข้าพเจ้าจำไม่ค่อยได้ว่ากระดาษแผ่นนั้นเขียนอะไร แต่ข้าพเจ้าจะรู้สึกสำนึกคุณตลอดไปว่ามีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่เห็นภูมิปัญญาทางวิญญาณในตัวข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้ามองไม่เห็น

หลายปีต่อมา คืนหนึ่งหลังจากข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกศาสนตพยการณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าและขอให้ข้าพเจ้าอ่านบางสิ่งที่เขียนเกี่ยวกับหลักคำสอนของศาสนาจักรท่านใช้เวลาคืนนั้นอ่านหนังสือหลายบท ท่านพูดปนหัวเราะว่า “ผมอ่านทั้งหมดไม่ไหว คุณไม่ควรพักผ่อนขณะที่ผมกำลังทำงาน” จากนั้นท่านใช้คำพูดเกือบเหมือนกับที่บิดาข้าพเจ้าเคยพูดไว้เมื่อหลายปีก่อนว่า “ฮัล คุณเป็นคนหนึ่งที่ควรอ่านบทความนี้ คุณจะรู้ว่าควรตีพิมพ์หรือไม่”

แบบแผนเดียวกันของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่ยกระดับการมองเห็นและให้ความเชื่อมั่นเกิดขึ้นในคืนหนึ่งของเทศกาลสุนทรพจน์ซึ่งศาสนจักรเป็นผู้อุปถัมภ์งานนี้ ด้วยวัย 17 ปี มีคนขอให้ข้าพเจ้าพูดกับผู้ฟังกลุ่มใหญ่ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะพวกเขาคาดหวังอะไรจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้รับมอบหมายหัวข้อและข้าพเจ้าเตรียมคำพูดเกินกว่าความรู้พระกิตติคุณที่ข้าพเจ้ามี ขณะที่พูด ข้าพเจ้ารู้ตัวว่าทำผิดพลาด ข้าพเจ้ายังคงจำได้ถึงความรู้สึกล้มเหลวหลังข้าพเจ้าพูด

ผู้พูดคนถัดไปและเป็นคนสุดท้ายคือเอลเดอร์แมทธิว คาวลีย์แห่งโคเวรัม

อัครสาวกสิบสอง ท่านเป็นนักพูดชั้นเยี่ยม—เป็นที่รักทั่วศาสนจักร ข้าพเจ้ายังจำได้ว่าแขนงมองท่านจากเก้าอี้ซึ่งอยู่ติดกับแท่นพูด

ท่านเริ่มพูดด้วยเสียงอันทรงพลัง ท่านกล่าวว่าคำพูดของข้าพเจ้าทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณอยู่ในการประชุมที่ยอดเยี่ยม ท่านยิ้มขณะที่ท่านพูด ความรู้สึกล้มเหลวของข้าพเจ้าหายไปและกลับรู้สึกมั่นใจว่าสักวันข้าพเจ้าจะเป็นเหมือนดังที่ท่านคิดว่าข้าพเจ้าเป็นอยู่แล้ว

ความทรงจำของคืนนั้นยังนำให้ข้าพเจ้าตั้งใจฟังเมื่อผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนพูด เพราะสิ่งที่เอลเดอร์ควาลีย์ปฏิบัติต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคาดหวังเสมอว่าจะจะได้ยินพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้า ข้าพเจ้าแทบจะไม่เคยผิดหวังและประหลาดใจอยู่บ่อยครั้ง ข้าพเจ้าอดไม่ได้ที่จะยิ้มเหมือนเอลเดอร์ควาลีย์

หลายสิ่งอาจช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องชายที่อายุน้อยของเราก้าวหน้าในฐานะปุโรหิตแต่ไม่มีสิ่งใดจะทรงพลังไปกว่าการช่วยให้พวกเขาพัฒนาศรัทธาและความเชื่อมั่นที่พวกเขาสามารถตั้งพลังอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าเข้ามาในการรับใช้ฐานะปุโรหิตของพวกเขา

ศรัทธาและความเชื่อมั่นจะไม่อยู่กับพวกเขาจากประสบการณ์ที่ได้รับการยกขึ้นมาเพียงครั้งเดียวจากผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่มีพรสวรรค์มากที่สุด ความสามารถในการตั้งพลังอำนาจเหล่านั้นต้องรับการปลูกฝังจากการแสดงออกหลายครั้งถึงความเชื่อมั่นจากฐานะปุโรหิตที่มีประสบการณ์มากกว่า

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจะต้องการกำลังใจและการแก้ไขทุกวัน และอาจทุกชั่วโงมจากพระเจ้าผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน สิ่งนั้นจะมีให้พวกเขาตราบเท่าที่พวกเขา *เลือกรักษาความมีค่าควร* ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสิ่งทีพวกเขาจะเลือก

นี่คือสาเหตุที่พวกเขาต้องสอนด้วย

การเป็นแบบอย่างและโดยประจักษ์พยายามว่าถ้อยคำของกษัตริย์เป็นจามิน ผู้นำฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่ยิ่งใหญ่เป็นความจริง⁵ ถ้อยคำเหล่านั้นมาจากความรักที่พูดในพระนามของพระเจ้า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของฐานะปุโรหิตนี้ กษัตริย์เป็นจามินสอนว่าสิ่งที่เราร้องจากเราคือการรักษาความบริสุทธิ์ให้มากพอที่จะรับกำลังใจและการแก้ไขจากพระเจ้า

“และสุดท้ายนี้, ข้าพเจ้าบอกท่านไม่ได้ทุกเรื่องที่ท่านจะกระทำบาป; เพราะมีหนทางและวิธีต่าง ๆ, แม้มากจน ข้าพเจ้านับไม่ได้.

“แต่ข้าพเจ้าบอกท่านได้เท่านี้คือ, หากท่านไม่ระวังตน, และความนึกคิดของท่าน, และคำพูดของท่าน, และการกระทำของท่าน, และไม่ยึดถือพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และไม่ได้ยินต่อไปด้วยความเชื่อในสิ่งที่ท่านได้ยินเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้าของเรา, แม้จนถึงที่สุดแห่งชีวิตของท่านแล้ว, ท่านจะต้องพินาศ. และบัดนี้, โอ้มนุษย์, จงจำไว้, และอย่าพินาศเลย.”⁶

เราทุกคนตระหนักดีถึงลูกศรเพลิงของศัตรูแห่งความชอบธรรมส่งมาราวกับลมพายุเพื่อต่อต้านผู้ดำรงฐานะปุโรหิตด้วยหนุมที่เรารักยิ่ง สำหรับเราพวกเขาเป็นเหมือนนักรบหนุมที่เรียกตนเองว่าบุตรของอิสลามัน พวกเขาจะรอดชีวิตเหมือนกับนักรบหนุมเหล่านั้นถ้าพวกเขารักษาตนให้ปลอดภัย ดังที่กษัตริย์เป็นจามินกระตุ้นให้พวกเขาทำ

บุตรของอิสลามันไม่สงสัย พวกเขาต่อสู้อย่างห้าวหาญและได้รับชัยชนะเพราะพวกเขาเชื่อถ้อยคำของมารดาพวกเขา⁷ เราเข้าใจอำนาจของศรัทธาจากมารดาที่รักเรา มารดาให้การสนับสนุนอันสำคัญยิ่งแก่บุตรในปัจจุบัน เราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตสามารถเพิ่มและจะต้องเพิ่มการสนับสนุนนั้นพร้อมกับความมุ่งมั่นที่จะตอบรับหน้าที่รับผิดชอบขณะที่เราเปลี่ยนใจเลื่อมใส

เราต้องเื่อมลงไปช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องชายของเรา⁸

คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคทุกคนจะยอมรับทุกโอกาสที่พระเจ้าประทานให้

“และหากคนใดในบรรดาพวกเจ้ามั่นคงในพระวิญญาณ, ก็ให้เขาพาไปกับเขาด้วย เขาคนนั้นที่อ่อนแอ, เพื่อเขาจะได้รับการจรรโลงใจในความอ่อนโยนทั้งปวง, เพื่อเขาจะกลายเป็นคนที่เข้มแข็งเช่นกัน.

“ฉะนั้น, จงพาไปกับเจ้าคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า, และส่งพวกเขาไปก่อนเจ้าเพื่อนัดหมาย, และเพื่อเตรียมทาง, และเพื่อไปตามนัดหมายที่ตัวเจ้าเองไม่สามารถไปได้.

“ดูเถิด, นี่คือนิเวศที่อัครสาวกของเรา, ในสมัยโบราณ, เสริมสร้างศาสนจักรของเราให้แก่เรา.”⁹

ผู้นำฐานะปุโรหิตของท่านและบิดาของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนสามารถทำงานปาฏิหาริย์ ท่านสามารถช่วยพระเจ้าโดยอยู่ในบรรดาเอลเดอร์ที่ซื่อสัตย์พร้อมกับเยาวชนชายที่ยอมรับการเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณและทำด้วยความมั่นใจ ท่านจะเห็นหลายคนที่ท่านเคยยกและเป็นกำลังใจให้ยังคงซื่อสัตย์ แต่งงานอย่างมีค่าควรในพระวิหาร และในทางกลับกันยกและเตรียมผู้อื่น

สิ่งนี้ไม่ต้องใช้โปรแกรมใหม่สำหรับการทำให้แข็งขัน สื่อการสอนที่ปรับปรุงใหม่ หรือสื่อสังคมออนไลน์ที่ดีกว่า ไม่ต้องมีการเรียกอื่นนอกเหนือจากที่มีอยู่แล้วในเวลานี้ คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตให้พลังอำนาจสิทธิอำนาจ และแนวทางแก่ท่าน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าท่านจะกลับบ้านและตั้งใจศึกษาคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตที่พบในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 84

เราทุกคนหวังว่าจะมีเยาวชนชาย

จำนวนมากขึ้นที่จะมีประสบการณ์
เหมือนกับวิลฟอร์ด วูดเวิร์ฟ ซึ่งขณะ
เป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
ท่านสอนพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์ด้วยพลังอำนาจแห่งการเปลี่ยน
ใจเลื่อมใส

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะ
ทำการเรียกของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผล
ในการยกผู้อื่นเพื่อเตรียมพวกเขาให้
พร้อมสำหรับการรับใช้อันทรงเกียรติ
ข้าพเจ้าขอขอบคุณอย่างสุดใจสำหรับ
บุคคลผู้ประเสริฐที่ช่วยยกข้าพเจ้า
และแสดงให้เห็นวิธีรักและยกผู้อื่น

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าประธาน
โรมัส เอส. มอนสันถือกุญแจทั้งหมด
ของฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลกใน
เวลานี้ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าตลอด
ช่วงเวลาของการรับใช้ ท่านเป็นแบบ
อย่างให้แก่เราทุกคนในการเอื้อมออก
ไปยกผู้อื่นซึ่งเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
แห่งเมลคีเซเดค ข้าพเจ้าขอขอบคุณ
เป็นการส่วนตัวสำหรับวิธีที่ท่านยก
ข้าพเจ้าและแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นวิธีที่
จะยกผู้อื่น

พระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาทรง
พระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์
นี่คือศาสนจักรและอาณาจักรของ
พระองค์ นี่คือฐานะปุโรหิตของ
พระองค์ ข้าพเจ้าทราบสิ่งนี้ด้วย
ตนเองโดยพลังอำนาจของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ ในพระนามของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. วิลฟอร์ด วูดเวิร์ฟ, "The Rights of the Priesthood," *Deseret Weekly*, Mar. 17, 1894, 381.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:30; 107:14.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:17.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:18–19.
5. แอลมา 13:6–9 แนะนำว่าศาสนพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค.
6. โมไซยาห์ 4:29–30.
7. ดู แอลมา 56:47.
8. ดู ลูกา 22:32.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:106–108.

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

หลักธรรมและคำสัญญา

ขอให้เราดูแลร่างกายและจิตใจของเราโดยถือปฏิบัติหลักธรรมดังอธิบายไว้ในพระคำแห่งปัญญาอันเป็นแผนซึ่งพระองค์ประทาน

ฟี นื่องทั้งหลาย คึนนี้ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนขอการนำทางจากพระ
บิดาบนสวรรค์ขณะแบ่งปัน
ข่าวสารกับท่าน

ในปี 1833 พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อ
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท เรื่องแผน
สำหรับการดำเนินชีวิตให้มีสุขภาพดี
แผนดังกล่าวพบใน ภาค 89 ของพระ
คัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา เรียก
ว่าพระคำแห่งปัญญา ซึ่งให้คำแนะนำ
เจาะจงเกี่ยวกับอาหารที่เรากิน และห้าม

ใช้สารที่เป็นอันตรายต่อร่างกายเรา

คนที่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า
และถือปฏิบัติพระคำแห่งปัญญาอย่าง
ซื่อสัตย์ได้รับสัญญาถึงพรพิเศษ
เหล่านั้น ซึ่งรวมถึงสุขภาพที่ดีและ
กำลังวังชาที่เพิ่มขึ้น¹

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าอ่านเรื่องจริงของ
ปรากฏการณ์อันน่าทึ่งเกี่ยวกับคำสัญญา
เหล่านี้ สมาชิกที่ซื่อสัตย์คนหนึ่งของ
ศาสนจักรชื่อจอห์น เอ. ลาร์เซ็น
ประจำการอยู่หน่วยรักษาการณ์ชายฝั่ง

ของสหรัฐอเมริกาในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 บนเรือ USS *Cambria* ระหว่างการรบในฟิลิปปินส์ มีข่าวแจ้งว่าฝูงบินทิ้งระเบิดและเครื่องบินขับไล่กามิกาเซกำลังมา จึงมีคำสั่งให้ถอนกำลังทันทีเนื่องจาก USS *Cambria* แล่นออกไปแล้ว จอห์นกับเพื่อนสามคนจึงรวบรวมอุปกรณ์แล้วรีบไปที่ชายหาดโดยหวังว่าจะทันขึ้นเรือลี้ภัยที่กำลังจะออกเดินทาง โชคดีที่เรือท้องแบนลำหนึ่งรับพวกเขาไปขึ้นเรือลำสุดท้ายที่กำลังจะออกจากอ่าว คนบนเรือลำนั้นทำงานยุ่งอยู่บนดาดฟ้าเรือขณะพยายามถอนกำลังให้เร็วที่สุดและมีเวลาเพียงโยนเชือกให้สี่คนนั้น โดยหวังว่าพวกเขาจะปีนขึ้นมามบนดาดฟ้าได้

จอห์นมีวิหตุติตหลังหนักมาก เขาห้อยแกว่งไปมาอยู่ปลายเชือกยาว 40 ฟุต (12 เมตร) ข้างเรือที่ป้ายหน้า

เข้าสู่ท้องทะเล เขาเริ่มสาวเชือกดึงตัวขึ้น โดยรู้ว่าถ้าเชือกหลุดมือเขาจะต้องตายแน่นอน หลังจากไต่เชือกได้หนึ่งในสาม เขาปวดแขนมาก เขาอ่อนแรงถึงขนาดรู้สึกว่าจะจับเชือกต่อไปไม่ไหว

ด้วยความที่หมดแรงจอห์นจึงนึกถึงชะตากรรมของตนอย่างสยดสยอง เขาร้องทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของใจบอพระองค์ว่าเขารักพระเจ้าผู้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ และดำเนินชีวิตอย่างสะอาด—ตอนนี้เขาต้องการพระที่สัญญาไว้อย่างมาก

จอห์นนึกได้ว่าในเวลาต่อมาว่าเมื่อเขาสวดอ้อนวอนจบ เขารู้สึกมีแรงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เขาเริ่มไต่เชือกขึ้นไปอีกครั้ง เมื่อขึ้นถึงดาดฟ้า เขาหายใจปกติและไม่หอบแม้แต่น้อย พรแห่งสุขภาพและกำลังวังชาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสัญญาไว้ในพระคำแห่งสัญญา เป็นของเขา เขาน้อมขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ใน

ขณะนั้นและตลอดชีวิตที่เหลือสำหรับคำตอบการสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือของเขา²

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราดูแลร่างกายและจิตใจของเราโดยถือปฏิบัติหลักธรรมดังอธิบายไว้ในพระคำแห่งสัญญาอันเป็นแผนซึ่งพระองค์ประทานข้าพเจ้าเป็นพยานสุดใจและสุดจิต วิญญาณถึงพรอันประเสริฐซึ่งคอยเราอยู่เมื่อเราทำดังนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เป็นอย่างนั้น ในพระนามของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 89:18–20.
2. ดู John A. Larsen, in Robert C. Freeman and Dennis A. Wright, comps., *Saints at War: Experiences of Latter-day Saints in World War II* (2001), 350–51; ใช้โดยได้รับอนุญาต.

ภาคเช้าวันอาทิตย์ | 2 ตุลาคม 2016

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนตัน

เส้นทางที่สมบูรณ์ซึ่งนำไปสู่ความสุข

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงของประทานอันสำคัญยิ่ง คือแผนของพระบิดาสำหรับเรา นี่คือเส้นทางที่สมบูรณ์ทางเดียวซึ่งนำไปสู่สันติและความสุข

พี่น้องที่รัก ทั้งที่อยู่ในศูนย์การประชุมใหญ่และตลอดทั่วทั้งโลก ข้าพเจ้าขอบพระทัยอย่างยิ่งสำหรับโอกาสที่จะแบ่งปันข้อคิดกับท่านในวันนี้

เมื่อห้าสิบสองปีที่แล้ว ในเดือนกรกฎาคม ปี 1964 ข้าพเจ้ามีงาน

มอบหมายในกรุงนิวยอร์กช่วงที่มีงานนิทรรศการนานาชาติ เข้าวันหนึ่ง ข้าพเจ้าไปเยี่ยมศาลาอมรอนที่งาน ข้าพเจ้าไปถึงก่อนการฉายภาพยนตร์ของศาสนจักรเรื่อง *Man's Search for Happiness* (การค้นหาความสุขของมนุษย์) การแสดงถึงแผนแห่ง

ความรอดซึ่งตั้งแต่นั้นมากลายเป็นภาพยนตร์คลาสสิกของศาสนจักร ข้าพเจ้านั่งข้างชายหนุ่มคนหนึ่งอายุน่าจะประมาณ 35 ปี เราคุยกันสั้นๆ เขาไม่ใช่สมาชิกศาสนจักร แล้วไฟก็มืดลง ภาพยนตร์เริ่มฉาย

เราได้ยินเสียงผู้บรรยายถามคำถามสำคัญที่ทุกคนอยากรู้ ฉันมาจากไหน ฉันมาที่นี่ทำไม ฉันจะไปไหนเมื่อจากชีวิตนี้ไป ทุกหูตั้งใจฟังคำตอบ ทุกตาจับจ้องที่ภาพบนจอ มีคำอธิบายถึงชีวิตก่อนเกิดของเรา รวมถึงคำอธิบายถึงจุดประสงค์ของเราบนแผ่นดินโลก เราเห็นการแสดงที่น่าประทับใจของคุณปู่วัยชราที่จากชีวิตนี้ไปพบบุคคลที่เขารักซึ่งล่องลับไปสู่โลกวิญญาณก่อนเขา

เมื่อสิ้นสุดการแสดงภาพอันสวยงามของแผนซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีไว้เพื่อเรา ผู้ชมเดินออกจากห้องไปอย่างเงียบๆ เห็นได้ชัดว่าหลายคนประทับใจกับข่าวสารของภาพยนตร์ ชายหนุ่มที่นั่งข้างข้าพเจ้าไม่ลุกไปไหน ข้าพเจ้าถามเขาว่าชอบการนำเสนอไหม เขาตอบอย่างหนักแน่นว่า “นี่เป็นความจริง!”

แผนของพระบิดาเพื่อความสุขและความรอดของเราได้รับการแบ่งปันโดยผู้สอนศาสนาของเราทั่วโลก ไม่ใช่ทุกคนที่ได้ยินข่าวสารจากสวรรค์นี้จะยอมรับและน้อมรับไว้ อย่างไรก็ตาม ชายหญิงทุกหนแห่ง เช่นเดียวกับเพื่อนหนุ่มของข้าพเจ้าในงานนิทรรศการที่นิวยอร์ก รับรู้ความจริงของข่าวสารดังกล่าว พวกเขาเริ่มยืนยันอย่างมั่นคงบนเส้นทางที่จะนำพวกเขากลับบ้านอย่างปลอดภัย ชีวิตพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาล

ส่วนสำคัญต่อแผนคือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ หากไม่มีการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ ทุกคนจะหลงหายไป อย่างไรก็ตาม การเชื่อในพระองค์และพันธกิจของพระองค์เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ เราต้องลงมือทำ เรารู้ ค้นหาและสวดอ้อนวอน กลับใจและปรับปรุงตนเอง เราต้อง

รู้จักกฎของพระเจ้าเป็นเจ้าของและดำเนินชีวิตตามนั้น เราต้องรับศาสนพิธีแห่งความรอดของพระองค์ เราจะได้รับความสุขนิรันดร์ที่แท้จริงก็ต่อเมื่อเราทำสิ่งเหล่านี้

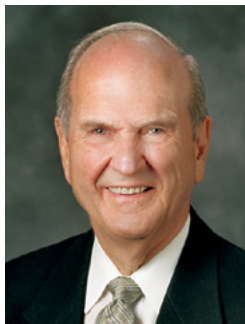
นับเป็นพรที่เรา มีความจริง เราได้รับบัญชาให้ *แบ่งปัน* ความจริง ขอให้เรา *ดำเนินชีวิต* ตามความจริงเพื่อเราจะได้รับทุกสิ่งที่พระบิดาทรงเตรียมไว้ให้เรา พระองค์ไม่ทรงทำอะไรใดเว้นแต่จะเป็นประโยชน์ของเรา พระองค์ตรัสกับเราว่า “นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”¹

จากส่วนลึกของจิตวิญญาณข้าพเจ้าด้วยความนอบน้อมอย่างที่สุด ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงของประทานอันสำคัญยิ่งคือแผนของพระบิดาสำหรับเรา เป็นเส้นทางที่สมบูรณ์ทางเดียวที่นำไปสู่สันติและความสุขทั้งที่นี่และในโลกที่จะมาถึง

พี่น้องทั้งหลาย ในท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอฝากความรักและพรของข้าพเจ้าไว้กับพวกท่าน ในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยยี่หื้อรอดและพระเจ้าผู้ไถ่ แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:39.

โดย ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง

ปีติและการอยู่รอดทาง วิญญาณ

เมื่อศูนย์กลางชีวิตเราอยู่ที่พระเยซูคริสต์กับพระกิตติคุณของพระองค์ เราจะรู้สึกปีติได้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น—หรือ ไม่เกิดขึ้น—ในชีวิตเรา

ปีติที่รักของข้าพเจ้า วันนี้ข้าพเจ้าต้องการสนทนาถึงหลักธรรมหนึ่งซึ่งเป็นกุญแจสู่การอยู่รอดทางวิญญาณของเรา เป็นหลักธรรมซึ่งจะมีความสำคัญมากขึ้นก็ต่อเมื่อเกิดเหตุการณ์น่าสลดใจและมีเรื่องเหลวไหลรอบข้างเรามากขึ้น

วันเวลาเหล่านี้เป็นยุคสุดท้าย เรา

ไม่ควรประหลาดใจเมื่อเราเห็นคำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล ศาสดาพยากรณ์หลายท่าน รวมถึงอิสยาห์ เปาโล นีไฟ และมอรมอนมองเห็นล่วงหน้าว่าเวลาที่น่ากลัวจะมาถึง¹ ในสมัยของเราโลกจะอยู่ในความโกลาหล² มนุษย์จะ “เห็นแก่ตัว . . . ไร้มนุษยธรรม . . . รักความสนุกมากกว่า

รักพระเจ้า”³ และหลายคนจะเป็นผู้รับใช้ของชาตานุศาสน์สนับสนุนงานของปฏิปักษ์⁴ แท้ที่จริง ข้าพเจ้ากับท่าน “ต่อสู้กับ... พวกภูตผีที่ครองพิภพในยุคนี้ [และ] ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรค์สถาน”⁵

เมื่อความขัดแย้งระหว่างประชาชาติเพิ่มมากขึ้น เมื่อผู้ก่อการร้ายที่ขลาดเขลาทำให้ผู้บริสุทธิ์ตกเป็นเหยื่อ และเมื่อความทุจริตทุกอย่างตั้งแต่ธุรกิจไปจนถึงรัฐบาลเป็นเรื่องธรรมดาตามากขึ้นอะไรจะช่วยให้เราได้อะไรจะช่วยให้เราแต่ละคนกับการต่อสู้ดิ้นรนและความท้าทายอย่างหนักหนาสาหัสของการดำเนินชีวิตในยุคสุดท้ายนี้

ศาสดาพยากรณ์ลีสไฮสอนหลักธรรมเพื่อความรอดทางวิญญาณในเมืองต้นขอให้เราพิจารณาสภาวะการณ์ของท่านก่อน ท่านถูกข่มเหงเนื่องจากสั่งสอนความจริงในเยรูซาเล็ม ท่านได้รับบัญชาจากพระเจ้าให้ทิ้งทรัพย์สมบัติของท่านและพาครอบครัวหนีเข้าไปในแดนทุรกันดาร ท่านอาศัยอยู่ในกระท่อมและมีชีวิตรอดด้วยอาหารที่หาได้ตามทางไปสู่จุดหมายที่ไม่อาจล่วงรู้ ท่านเห็นเลมกับเลมิเอลบุตรชายสองคนของท่านกบฏต่อต้านคำสอนของพระเจ้าและทำร้ายนี้ไฟกับแซม พี่น้องของพวกเขา

เห็นได้ชัดว่า ลีสไฮรู้จักการตรึงกันข้ามความวิตกกังวล ความปวดร้าวใจ ความเจ็บปวด ความผิดหวัง และโศกเศร้า กระนั้นท่านยังประกาศหลักธรรมข้อหนึ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยอย่างกล้าหาญและโดยไม่ลังเลว่า “มนุษย์เป็นอยู่ เพื่อพวกเขาจะมีปิติ”⁶ ลองนึกดูว่าจากคำทุกคำที่ท่านสามารถใช้อธิบายธรรมชาติวิสัยและจุดประสงค์ของชีวิตเราที่นี้ในความเป็นมรรตัย ท่านเลือกคำว่า *ปิติ!*

ชีวิตเต็มไปด้วยทางเบี่ยงและทางตัน การทดลองและความท้าทายทุกรูปแบบเราแต่ละคนคงมีหลายครั้งที่ความทุกข์ยาก ความปวดร้าว และความสิ้นหวัง

เกือบครอบงำเรา แต่เราอยู่ที่นี้เพื่อมีปิติอย่างนั้นหรือ

ใช่แล้ว! คำตอบคือใช่อย่างชัดเจนแต่นั้นจะเป็นไปได้อย่างไร และเราต้องทำอะไรเพื่อจะรับปิติที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเก็บไว้ให้เรา

เอลซา อาร์. สโนว์ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สองให้คำตอบที่น่าสนใจ เนื่องจากคำสั่งอื้อฉาวให้ถอนรากถอนโคนในมิสซูรี ซึ่งประกาศในช่วงต้นฤดูหนาวอันตรายในปี 1838⁷ เธอและวิสุทธิชนคนอื่นๆ ถูกบังคับให้หนีออกจากรัฐในฤดูหนาวนั้น เย็นวันหนึ่ง ครอบครัวของเอลซาอยู่ในบ้านไม้ซุงหลังเล็กที่วิสุทธิชนผู้อพยพพิช้อยู่ไม่ที่แต่กระหว่างท่อนซุงส่วนใหญ่ถูกคนที่มาถึงก่อนพวกเขาตั้งออกมาทำเป็นพื้นก่อกองไฟ จึงมีช่องห่างหลายช่องระหว่างซุงท่อนใหญ่ กว้างพอที่แมวจะคลานลอดไปมาได้ อากาศหนาวเยือกอาหารของพวกเขาเย็นจนแข็ง

คืนนั้นมีคนประมาณ 80 คน เบียดเสียดกันในบ้านไม้หลังเล็ก ซึ่งกว้างเพียง 20 ตารางฟุต (6.1 ตารางเมตร) บางคนนั่งหรือยืนตลอดคืนเพื่อพยายามให้ตนเองอบอุ่น ด้านนอก

ผู้ชายกลุ่มหนึ่งอยู่นอกบ้านทั้งคืน รอบกองไฟที่กำลังปะทุ บางคนร้องเพลงสวดและบ้างก็เฝ้ามองฝรั่งเศสที่เป็นน้ำแข็งเอลิซาบั้นที่ก็ไว้ว่า “ไม่มีเสียงพรับ่น—ทุกคนรื่นเริง และดูจากสภาพภายนอกแล้ว คนแปลกหน้าคงเข้าใจว่าเราเป็นนักท่องเที่ยวหาความสุขมากกว่ากลุ่มคนที่ถูกขับออกจากรัฐ”

เอลิซาเล่าว่าคืนที่อ่อนเพลีย หนาวเหน็บไปถึงกระดูกนั้นเป็นคืนที่ทุกคนมองโลกในแง่ดีอย่างไม่น่าเชื่อ เธอประกาศว่า “นั่นเป็นคืนที่สนุกสนานรำเริงมาก คงไม่มีใครอีกแล้วนอกจากวิสุทธิชนที่จะมีความสุขได้ภายใต้สภาวะการณ์ทุกรูปแบบ”⁸

ใช่แล้ว! วิสุทธิชนมีความสุขภายใต้สภาวะการณ์ทุกรูปแบบ เราสู้ศึกปิติได้แม้เมื่อเรามีวันที่หนัก สัปดาหที่หนัก หรือแม้แต่ปีที่หนัก!

พี่น้องที่รัก ปิติที่เราสู้ศึกแทบไม่เกี่ยวกับสภาพการณ์ในชีวิตและทุกอย่างที่เราทำกับศูนย์กลางชีวิตเรา

เมื่อศูนย์กลางชีวิตเราอยู่ที่แผนแห่งความรอดของพระเจ้าเป็นเจ้า ซึ่งประธานโธมัส เอส. มอนสันเพิ่งสอนเราและพระเยซูคริสต์กับพระกิตติคุณของพระองค์ เราจะรู้สึกปิติได้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น—หรือไม่เกิดขึ้น—ในชีวิตเรา ปิติมาจากพระองค์และมาเพราะพระองค์ พระองค์ทรงเป็นที่มาของปิติทั้งปวง เราสู้ศึกถึงความสุขนั้นในช่วงเทศกาลคริสต์มาสเมื่อเราร้องเพลง “พระทรงบังเกิด โลกจงสุข”⁹ เราสู้ศึกอย่างนั้นได้ตลอดทั้งปี สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย พระเยซูคริสต์คือปิติ

นั่นคือสาเหตุที่ผู้สอนศาสนาจากบ้านของพวกเขาไปสั่งสอนพระกิตติคุณของพระองค์ เป้าหมายของพวกเขาไม่ใช่เพื่อเพิ่มจำนวนสมาชิกศาสนจักร แต่ผู้สอนศาสนาของเราสอนและให้บังพิตติมา¹⁰ เพื่อนำปิติไปสู่ผู้คนในโลก¹¹

พระเจ้าช่วยให้รอดประทานสันติสุข “ที่เกินความเข้าใจ”¹² นั่นใด พระองค์

ประทานความเข้มข้น ความลึกซึ้ง และความกว้างของปีติที่ท้าทายตรรกของมนุษย์หรือความเข้าใจของมรรตัยฉันนั้น ตัวอย่างเช่น อาจดูเหมือนเป็นไปได้ที่จะรู้สึกปีติเมื่อลูกของท่านทุกข์ทรมานด้วยโรคที่รักษาไม่หาย หรือเมื่อท่านตกงาน หรือเมื่อคู่ครองของท่านนอกใจ แต่นั่นคือปีติที่พระเจ้าช่วยให้รอดประทานจริงๆ ปีติของพระองค์เสมอต้นเสมอปลายให้ความมั่นใจต่อเราว่า “ความทุกข์ของ (เรา) จะอยู่เพียงชั่วคราว”¹³ และทรงอุทิศให้เป็นพรของเรา¹⁴

แล้วเราจะรับปีตินั้นได้อย่างไร เราเริ่มต้นได้โดย “จับตามองที่พระเยซูผู้เบิกทางความเชื่อ”¹⁵ “ในความนึกคิดทุกอย่าง”¹⁶ เราสามารถน้อมขอบพระทัยพระองค์เสมอในคำสวดอ้อนวอนของเรา โดยการรักษาพันธสัญญาที่เราทำกับพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงประจักษ์ชัดต่อเรามากขึ้นและเมื่อเราหลุดจากปีติจากพระองค์เพื่อประทานแก่เรา ปีติของเราจะเพิ่มขึ้น

ปีติเปี่ยมด้วยพลัง และการจับตามองไปที่ปีตินำพลังอำนาจจากพระเจ้าเป็นเจ้าของเข้ามาสู่ชีวิตเรา ดังเช่นในทุกสิ่ง พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างสูงสุดของเรา “พระองค์ทรงสู้ทนต่อกางเขนเพื่อความยินดีที่อยู่ต่อหน้าพระองค์”¹⁷ จงนึกดู! เพื่อที่พระองค์จะทรงทนต่อประสบการณ์ที่เจ็บปวดที่สุดที่เคยพบบนแผ่นดินโลก พระเจ้าช่วยให้รอดของเราจับตามองไปที่ ปีติ!

ปีติอะไรหรือที่อยู่ต่อหน้าพระองค์ แน่นนอนว่ารวมถึงปีติของการชำระให้บริสุทธิ์ การรักษา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เรา ปีติของการจ่ายค่าบาปของคนทั้งปวงที่จะกลับใจ ปีติของการทำให้เป็นไปได้ที่ท่านและข้าพเจ้าจะกลับบ้าน—สะอาดและมีค่าควร—ในการอยู่กับพระบิดามารดาและครอบครัวบนสวรรค์ของเรา

หากเราจับตามองไปที่ปีติที่จะมาสู่เรา หรือสู่คนที่เรารัก เราจะทนอะไรได้ที่ ขณะนี้ดูเหมือนน่าหนักใจ เจ็บปวด น่ากลัว ไม่ยุติธรรม หรือเพียงแต่เป็นไปได้

บิดาคนหนึ่งซึ่งอยู่ในสถานการณ์อันตรายทางวิญญาณจับตามองไปที่ปีติของการเป็นคนสะอาดและชอบธรรมกับพระเจ้าในที่สุด—ปีติของการเป็นอิสระจากความรู้สึกผิดและละอายใจ—ปีติของการมีสันติสุขในใจ การจับตามองนั้นทำให้เรามีความกล้าหาญที่จะสารภาพต่อภรรยาและอธิการของเขาเกี่ยวกับปัญหาสื่อลามกและการนอกใจที่ตามมา ตอนนั้นเขาทำทุกสิ่งทุกอย่างที่อธิการแนะนำให้เขาทำและพยายามสุดหัวใจเพื่อให้ได้ความไว้วางใจจากภรรยาที่รักของเขากลับคืนมา

เยาวชนหญิงคนหนึ่งจับตามองไปที่ปีติของการดำรงความบริสุทธิ์ทางเพศเพื่อช่วยให้เธอรอดพ้นจากการล้อเลียนจากเพื่อนๆ ขณะนี้เธอเดินหนีสถานการณ์ที่เพื่อนนิยมชมชอบและขี้ขลาด

ชายคนหนึ่งซึ่งเหยียดย่ำภรรยาของเขาและระบายความโกรธไปที่ลูกๆ จับตามองไปที่ปีติของความคู่ควรแก่การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน การจับตามองนั้นเป็นแรงจูงใจให้เขาทิ้งความเป็นมนุษย์ปลุกชน¹⁸ ซึ่งมักจะครอบงำเขา และทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น

เมื่อไม่นานมานี้เพื่อนร่วมงานที่ดีของผมเล่าเกี่ยวกับการทดลองอย่างหนักตลอดยี่สิบปีที่ผ่านมาของเขาว่า “ผมได้เรียนรู้ที่จะทนทุกข์อย่างปีติ ความทุกข์ทรมานของผมถูกกลืนเข้าไปในปีติของพระคริสต์”¹⁹

ท่านกับข้าพเจ้าจะสามารถอดทนต่ออะไรได้บ้าง เมื่อเราจับตามองไปที่ปีติซึ่ง “อยู่ต่อหน้าเรา”²⁰ แล้วการกลับใจอะไรเล่าจะเป็นไปได้ ความอ่อนแออะไรเล่าจะกลับเข้มแข็ง²¹ และการตีสอนอะไรเล่าจะกลับเป็นพร²² ความผิดหวัง แม้เหตุผลใดอะไรเล่าจะเป็นไปเพื่อความดีของเรา²³ และในการรับใช้พระเจ้ามีปัญหอะไรบางที่เราสามารถสละให้²⁴

เมื่อเราพากเพียรจับตามองไปที่พระเจ้าช่วยให้รอดแล้วทำตามแบบอย่าง

ของพระองค์ในการจับตามองปีติ เราต้องหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้นที่สามารถขัดขวางปีติของเรา ท่านจำคอรินธ์ ผู้ต่อต้านพระคริสต์ได้หรือไม่ คอรินธ์เดินทางไปทั่วเพื่อประกาศความเท็จเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด จนกระทั่งถูกนำมาอยู่ต่อหน้ามหาปุโรหิตผู้ถามเขาว่า “ทำไมท่านจึงเที่ยวไปบิดเบือนทางของพระเจ้า? ทำไมท่านจึงสอนคนเหล่านี้ว่าจะไม่มีพระคริสต์, เพื่อขัดขวางการชื่นชมยินดีของพวกเขา?”²⁵

สิ่งใดก็ตามที่ต่อต้านพระคริสต์และหลักคำสอนของพระองค์จะขัดขวางปีติของเรา นั่นรวมถึงปรัชญาของมนุษย์ซึ่งมีมากมายทางออนไลน์และในบล็อกสิ่งเหล่านั้นทำเหมือนกับที่คอรินธ์ทำ²⁶

หากเรามองไปที่โลกและทำตามสูตรความสุขของโลก²⁷ เราจะไม่มีวันรู้จักปีติ คนธรรมดาอาจประสบกับอารมณ์และความรู้สึกได้หลากหลาย แต่พวกเขาจะไม่มีวันประสบกับปีติ!²⁸ ปีติเป็นของประทานสำหรับคนซื่อสัตย์²⁹ เป็นของประทานที่มาจากความตั้งใจพยายามดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม ดังที่พระเยซูคริสต์ทรงสอน³⁰

พระองค์ทรงสอนให้เราใช้ชีวิตปีติ เมื่อเราเลือกพระบิดาบนสวรรค์เป็นพระเจ้าของเรา³¹ และเมื่อเราสามารถรู้สึกถึงการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งทำงานในชีวิตเรา เราจะเปี่ยมด้วยปีติ³² ทุกครั้งที่เราเอาใจใส่คุ้มครองและ

นำทางลูกๆ ของเรา ทุกครั้งที่เราให้อภัยคนบางคนหรือขอการให้อภัย เราจะรู้สึกถึงปีติ

ทุกวันที่ท่านและข้าพเจ้าเลือกดำเนินชีวิตตามกฎหมายสี่เสี้ยว ทุกวันที่เรารักษาพันธสัญญาของเราและช่วยให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน ปีติจะเป็นของเรารุ่งเรืองยิ่งยงของผู้สวด “ข้าพเจ้าตั้งพระยาห์เวห์ไว้ตรงหน้าเสมอ เพราะพระองค์ประทับที่ขวามือ ข้าพเจ้าจึงไม่หวั่นไหว . . . ต่อพระพักตร์พระองค์มีความยินดีเปี่ยมล้น”³³ เมื่อหลักธรรมนี้ฝังใจเรา แต่ละวันและทุกวันจะเป็นวันแห่งปีติและความยินดี³⁴ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู 2 ทิโมธี 3:1-5.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:26; 88:91.
3. 2 ทิโมธี 3:2-4.
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:5.
5. เอฟเฟซัส 6:12.
6. 2 นีไฟ 2:25.
7. ลิลเบิร์ต ดับเบิลยู. บ็อกส์ ผู้ว่าการรัฐมิสซูรี ออกคำสั่งให้กำจัดชาวมอรมอนให้สิ้นซากในวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 1838 (ดู คำสอนของประธานศาสนจักร โจเซฟ สมิท [2007], 377).
8. ดู เอเลซา อาร์. สโนว์, ใน เอ็ดเวิร์ด ดับเบิลยู. ทูลลิตซ์, *The Women of Mormondom* (1877), 145-146.
9. “โลกจงสุข!” เพลงสวด บทเพลงที่ 94.
10. ผู้สอนศาสนาทำดังที่พระเจ้าทรงบัญชา กล่าวคือ พวกเขาสั่งสอน สอน และให้บัพติศมาในพระนามของพระองค์ (ดู มัทธีว 28:19; มาระโก 16:15; มอรมอน 9:22; หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:8; 84:62; 112:28). ในคำสวดอ้อนวอนเพื่อผู้อื่น พระเยซูทรงประกาศความสัมพันธ์ของพระองค์กับปีติของศาสนิกชนของ

พระองค์ พระองค์ตรัสว่า, “แต่บัดนี้ข้าพระองค์กำลังจะไปหาพระองค์ ข้าพระองค์กลัวถึงสิ่งเหล่านั้นในโลก เพื่อให้เขาได้รับความชื่นชมยินดี ของ ข้าพระองค์ อย่างเต็มเปี่ยม” (ยอห์น 17:13; เน้นตัวเอน).

11. ดู แอลมา 13:22.
12. ฟิลิปปี 4:7.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:7.
14. ดู 2 นีไฟ 2:2.
15. ฮีบรู 12:2.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:36.
17. ฮีบรู 12:2.
18. ดู โมไซยาห์ 3:19. หมายเหตุ: “มนุษย์ปุถุชน” ไม่ได้เป็นศัตรูต่อพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้น แต่เขายังเป็นศัตรูต่อภรรยาและลูกๆ ของเขาด้วย
19. ดู แอลมา 31:38.
20. ฮีบรู 12:2.
21. ดู อีเธอร์ 12:27.
22. ดู ฮีบรู 12:6.
23. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:7.
24. ดู มัทธีว 19:26; มาระโก 10:27.
25. แอลมา 30:22. พระคัมภีร์มอรมอนเต็มไปด้วยแบบอย่างของชายและหญิงที่ประสบกับปีติและชื่นชมยินดี เพราะพวกเขาเลือกติดตามพระเยซูคริสต์ การเลือกสิ่งอื่นใดก็ตามตั้งในกรณีของคอรินธ์ นำไปสู่ความพินาศในที่สุด
26. การใส่ร้าย หมายถึงการบิดเบือนความจริง นิยามว่าเป็นข้อความเท็จและประสงค์ร้ายที่สร้างขึ้นเพื่อทำลายชื่อเสียงของบางคนหรือบางสิ่ง การใส่ร้ายเกิดขึ้นในสมัยของคอรินธ์ และกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทพูดถึงความแข็งแกร่งของศาสนจักรแม้ในยามเผชิญการใส่ร้าย ท่านกล่าวว่า “มาตรฐานแห่งความจริงได้รับการสถาปนา เมื่อที่ไม่สะอาดไม่สามารถหยุดยั้งความก้าวหน้าของงานนี้ได้ การข่มเหงอาจทวีความรุนแรง ผู้ชนอาจชุมนุมกันต่อต้าน กองทัพอาจรวมตัวกันคุกคาม การสบประมาทอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติยศชื่อเสียง แต่ความจริงของพระเจ้าเป็นเจ้าจะดำเนินต่อไปอย่างองอาจ มีเกียรติและเป็นอิสระ จนกว่าจะเข้าไปสู่ทุกทวีปทุกประชาชาติ ทุกภาษา และก้องอยู่ในทุกหู จนกว่าพระประสงค์ของพระเจ้าจะเป็นเจ้าสำเร็จ และพระเยซูชาห์ผู้ทรงฤทธานภาพจะตรัสว่างานสำเร็จแล้ว” (คำสอน: โจเซฟ สมิท, 478).
27. โลกสอนว่าการซื้อ สิ่งของ จะนำปีติมาให้เรา และหากนั่นไม่ได้ผล ก็ให้ซื้อมากขึ้นอีก! โลกสอนด้วยว่าท่านจะทำงานไปเรื่อยๆ จนมีปีติ และหากนั่นไม่ได้ผล ให้ทำบาปเพิ่มขึ้นอีก! คำสัญญาที่ดีที่สุดปลายรุ่งแห่งความเกษมสำราญมีปีติมากมายรออยู่นั้น ไม่จริง!
28. ไม่ใช่ในโลกนี้ แต่ในโลกที่จะมาถึง
29. วิสุทธิชนที่ชอบธรรม “พวกเขาที่อดทนต่อกางเขนทั้งหลายของโลกมาแล้ว . . . จะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นมรดก, . . . และปีติของพวกเขาจะเปี่ยมอยู่ตลอดกาล.” (2 นีไฟ 9:18).
30. สำหรับตัวอย่าง, ดู 2 นีไฟ 27:30; แอลมา 27:16-18.
31. ดู 1 นีไฟ 17:40.
32. ดู โมไซยาห์ 4:2-3.
33. สดุดี 16:8, 11.
34. ดู อีสายห์ 35:10; 2 นีไฟ 8:3.

โดยเอ็ดเวิร์ดปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส
แห่งโครัมสวากเจ็ดสิบ

ศีลระลึกช่วยให้เราบริสุทธิ์ ได้

ให้พิจารณาวิธีทำประการที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์และพลังในการมีส่วนร่วมของ
เราในศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของศีลระลึก

ความทรงจำแรกสุดของข้าพเจ้า
เกี่ยวกับการประชุมศีลระลึกคือ
ครั้งที่จัดขึ้นที่บ้านของเราใน
เมืองวอร์นัมบูล ประเทศออสเตรเลีย
สาขาเรามีผู้เข้าร่วมประชุม 10-15 คน
และคุณพ่อข้าพเจ้าเป็นหนึ่งในผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตสามคนที่มีโอกาสสวดให้
พรศีลระลึกอยู่เป็นประจำ ข้าพเจ้าจำ
ความรู้สึกที่มีต่อการอ่านคำสวดศีลระลึก
ที่นอบน้อมและตั้งใจของคุณพ่อได้
บ่อยครั้งที่เสียงท่านจะสั่นขณะรู้สึกถึง
พระวิญญาณ บางครั้งท่านต้องหยุดเพื่อ
ควบคุมอารมณ์ก่อนจะสวดต่อจนจบ

โดยที่เพิ่งอายุห้าขวบ ข้าพเจ้าไม่
สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด
และการกระทำทั้งหมดได้ แต่ข้าพเจ้า
รู้ว่าสิ่งพิเศษกำลังเกิดขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึก
ได้ถึงความสงบและอิทธิพลของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้สบายใจขณะ
คุณพ่อทบทวนความรักของพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดเพื่อเรา

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “สิ่งนี้
เจ้าจงปฏิบัติเสมอแก่คนที่กลับใจและ

รับบัพติศมาในนามของเรา; และเจ้าจง
ทำด้วยความระลึกถึงโลหิตของเรา,
ซึ่งเราหลั่งเพื่อเจ้า, เพื่อเจ้าจะเป็น
พยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเรา
ตลอดเวลา. และหากเจ้าระลึกถึงเรา
ตลอดเวลาเจ้าจะมีพระวิญญาณของเรา
อยู่กับเจ้า” (3 โนไฟ 18:11)

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญทุกท่านให้พิจารณา
วิธีทำประการที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์และพลัง
ในการมีส่วนร่วมของเราในศาสนพิธี
ศักดิ์สิทธิ์ของศีลระลึก ศาสนพิธีที่ช่วย
ให้เราบริสุทธิ์ได้

1. เตรียมตัวล่วงหน้า

เราเริ่มเตรียมตัวสำหรับศีลระลึกได้
อย่างดีก่อนการประชุมศีลระลึกเริ่ม วัน
เสาร์อาจเป็นเวลาดีที่จะใคร่ครวญความ
ก้าวหน้าและความพร้อมทางวิญญาณ
ของเรา

ความเป็นมรรตัยเป็นของประทาน
สำคัญยิ่งในการเดินทางสู่ความเป็น
เหมือนพระบิดาบนสวรรค์ เราจำเป็นต้อง
รับการทดลองและความยากลำบาก

เพื่อการเปลี่ยนแปลงและเติบโต กษัตริย์
เบนจามินสอนว่า “มนุษย์ปุถุชนเป็น
ศัตรูต่อพระเจ้าเป็นเจ้า, . . . และจะเป็น
ไป, ตลอดกาลและตลอดไป, เว้นแต่เขา
จะยอมต่อการชกของพระวิญญาณ
ศักดิ์สิทธิ์, และทั้งความเป็นมนุษย์ปุถุชน
และกลับเป็นวิสุทธิชนผ่านการชดใช้
ของพระคริสต์พระเจ้า” (โมไซยาห์
3:19) การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีศีลระลึก
ทำให้เราวางใจและจิตวิญญาณแต่พระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในการเตรียมตัวใจเราต้องขอขำ
ขณะแสดงความสำนึกคุณต่อการชดใช้
ของพระคริสต์ เรากลับใจจากความ
ผิดพลาดและข้อบกพร่อง และขอให้
พระบิดาทรงช่วยในการเดินทางต่อ
ไปสู่ความเป็นเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น
จากนั้นเราสามารถมองหาโอกาส
ที่ศีลระลึกจะทำให้เราระลึกถึงการพลี
พระชนม์ชีพของพระองค์และต่อคำมั่น
สัญญาในพันธสัญญาที่เราทำทั้งหมด

2. มาโบสถ์ แต่เข้า

ประสบการณ์ศีลระลึกจะดีขึ้นเมื่อ
เรามาโบสถ์ก่อนการประชุมเริ่มและนั่ง
ไต่รถรองขณะมีการบรรเลงเพลงก่อน
การประชุม

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์สอนว่า
“เพลงก่อนการประชุมที่เล่นด้วยความ
คารวะช่วยบำรุงเลี้ยงวิญญาณและทำให้

เกิดการตลึงใจ”¹ “นี่ไม่ใช่เวลา” ประธาน
รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันอธิบาย “สำหรับการ
การสนทนาหรือส่งข่าวสารแต่เป็นช่วง
เวลาแห่งการไตร่ตรองร่วมกับการสวด
อ้อนวอนในฐานะผู้นำและสมาชิกเพื่อ
เตรียมพร้อมด้านวิญญาณสำหรับศิ
ลระลึก”²

3. ร้องเพลงและเรียนรู้จากเนื้อเพลงสวด ศิระลึก

เพลงสวดศิระลึกเป็นส่วนสำคัญยิ่ง
ในประสบการณ์ศิระลึกของเรา
ดนตรีช่วยยกระดับความคิดและความ
รู้สึก เพลงสวดศิระลึกจะยิ่งทวีอิทธิพล
ดียิ่งขึ้นเมื่อเราเอาใจใส่ต่อคำร้องและ
หลักคำสอนอันทรงพลังของเพลง เรา
เรียนรู้มากมายจากเนื้อเพลงตัวอย่าง
เช่น “พบความซอกซำเพื่อเรา”³ “ให้เรา
จดจำและมั่นใจว่า ใจและมือเราพิสุทธิ
ผ่องแผ้ว”⁴ และ “ซึ่งความเที่ยงธรรม
ความรักเมตตา ประสานปรองดอง
เมืองฟ้า!”⁵

ขณะที่เราขับร้องเพลงสวดเพื่อเตรียม
รับส่วนแห่งเครื่องหมาย คำร้องจะ
เป็นส่วนหนึ่งของคำมั่นสัญญาในพันธ-
สัญญาของเราได้ให้พิจารณาตั้งตัวอย่าง
“เรารักพระองค์ใจเร่อ้มเอิบ จะเดิน
ทางพระองค์เลือก”⁶

4. มีส่วนร่วมทางวิญญาณในการสวด ศิระลึก (คูโมโรใน 4-5)

แทนที่จะฟังคำสวดศิระลึกที่คุ้น
เคยไปตามความเคยชิน เราสามารถ
เรียนรู้มากมายและอาจรู้สึกมากขึ้น
ขณะที่เรามีส่วนร่วมทางวิญญาณโดย
พิจารณาถึงคำมั่นสัญญาและพรที่ตาม
มาในคำสวดอันศักดิ์สิทธิ์นี้

มีการประทานพรและทำให้ขนมบ่ง
และน้ำศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของ
เรา สิ่งนี้เตือนให้เราระลึกถึงการพลี
พระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดและ
เพื่อให้พระองค์ทรงช่วยให้เราบริสุทธิ์ได้

คำสวดอธิบายว่าเราได้รับขนมบ่ง
เพื่อระลึกถึงพระวรกายของพระบุตร

ซึ่งพระองค์ประทานให้เป็นค่าไถ่เพื่อ
คนทั้งปวงจะมีคุณสมบัติพร้อมรับการ
ฟื้นฟูคืนชีวิต และเราดื่มน้ำเพื่อระลึกถึง
พระโลหิตของพระบุตรซึ่งหลังเพื่อ
เราจะได้รับการไถ่ภายใต้เงื่อนไขการ
กลับใจ

คำสวดแนะนำพันธสัญญาด้วยวลี
“ว่าพวกเขาเต็มใจ” โมโรไน 4:3วลีนี้
มีพลังต่อเราในอนาคตอย่างมาก เรา
เต็มใจที่จะรับใช้และมีส่วนร่วมหรือไม่
เราเต็มใจที่จะเปลี่ยนหรือไม่ เราเต็มใจ
ที่จะแก้ไขความอ่อนแอของเราหรือไม่
เราเต็มใจที่จะเอื้อมออกไปเป็นพรแก่ผู้
อื่นหรือไม่ เราเต็มใจที่จะวางใจในพระผู้
ช่วยให้รอดหรือไม่

ขณะที่กล่าวคำสัญญาและขณะที่เรา
รับ ส่วน เรายืนยันในใจเราว่าเราเต็มใจที่จะ:

- รับพระนามของพระเยซูคริสต์
- พยายามอย่างยิ่งที่จะรักษาพระ
บัญญัติทุกข้อ
- ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา

คำสวดจบลงด้วยคำเชิญและสัญญาอันล้ำเลิศ: “เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา” (โมโรไน 4:3)

เปาโลเขียนว่า “ผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความดี ความซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน [และ] การรู้จักบังคับตน” (กาลาเทีย 5:22–23) เมื่อเรารักษาพันธสัญญา เราจะได้รับพรและของประทานอันประเสริฐ

5. ใคร่ครวญและระลึกถึงพระองค์ขณะส่งผ่านเครื่องหมายศีลระลึก

ช่วงเวลาแห่งความคารวะขณะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตส่งผ่านศีลระลึกมีความศักดิ์สิทธิ์ต่อเราได้

ขณะส่งผ่านขนมปัง เราอาจใคร่ครวญถึงความรักอันสิ้นเหลือที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา พระผู้ช่วยให้รอด “ทรงรับเอาความตาย เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สายรัดแห่งความตายที่ผูกมัดผู้คนของพระองค์หลุดออก” (แอลมา 7:12)

เราอาจระลึกถึงพรอันรุ่งโรจน์แห่งการฟื้นคืนชีวิตซึ่ง “จะเกิดแก่คนทั้งปวง, . . . ทั้งทาสและไท, ทั้งชายและหญิง, ทั้งคนชั่วร้ายและคนชอบธรรม; และแม้ผมบนศีรษะของพวกเขาสักเส้นเดียวก็จะไม่หายไป; แต่พระองค์จะทรงนำทุกสิ่งกลับคืนสู่โครงร่างอันสมบูรณ์” (แอลมา 11:44)

ขณะส่งผ่านน้ำ เราอาจระลึกถึงคำวิงวอนของพระผู้ช่วยให้รอด:

“เพราะเหตุนี้, เรา, พระผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่งกับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์ หากพวกเขาจะกลับใจ; . . .

“ซึ่งความทุกข์เวทนามันทำให้ตัวเรา, แม้พระผู้เป็นเจ้าของ, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเล็ดออกจากทุกขุมขน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะไม่ต้องตีมันด้วยอัน

ขุมขื่น, และชะงักอยู่” (คพ. 19:16, 18) เราระลึกถึงที่พระองค์ทรงรับเอา “ความทุกข์พลภาพของพวกเขา, เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา, ตามเนื้อหนัง, เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขาได้อย่างไร” (แอลมา 7:12)

ขณะที่พิจารณาประสบการณ์ศีลระลึกของเรา เราอาจถามตนเองดังนี้

- ฉันจะทำอะไรในสัปดาห์นี้เพื่อเตรียมตัวสำหรับศีลระลึกให้ดีขึ้น
- ฉันจะอุทิศตนให้มีความคารวะและการเปิดเผยอยู่ด้วยในช่วงเวลาเริ่มการประชุมศีลระลึกได้หรือไม่

- หลักคำสอนใดสอนไว้ในเพลงสวดศีลระลึก
- ฉันได้ยินและรู้สึกอย่างไรขณะฟังคำสวดศีลระลึก
- ฉันคิดถึงเรื่องอะไรขณะมีการส่งผ่านศีลระลึก

เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ สอนว่า “ศาสนพิธีศีลระลึกคือการเชื่อเชียวอันศักดิ์สิทธิ์และซ้ำๆ หลายครั้ง เพื่อให้เรากลับใจอย่างจริงจังและเริ่มต้นใหม่ทางวิญญาณ โดยนัยเช่นนี้ การรับส่วนศีลระลึกไม่ทำให้เกิดการปลดบาป แต่เมื่อเราเตรียมอย่างตั้งใจและมีส่วนร่วมในศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยใจซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด เมื่อนั้น สัญญาที่ว่าเราจะมีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่กับเราตลอดเวลาจะเป็นจริง และโดยพลังของการชำระให้บริสุทธิ์จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะเพื่อนที่ยั่งยืน เราสามารถทำให้การปลดบาปของเรา *มีอยู่เสมอ*”⁷

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพรมากมายมีไว้ให้เราเมื่อเราเตรียมตัวและมีส่วนร่วมทางวิญญาณมากขึ้นในศาสนพิธีศีลระลึก ข้าพเจ้าเป็นพยานอีกว่าพรเหล่านี้มีไว้ให้เราเนื่องด้วยความรักของพระบิดาในสวรรค์และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อันไม่มีที่สิ้นสุดของพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Personal Revelation: The Gift, the Test, and the Promise,” *Ensign*, Nov. 1994, 61.
2. ดู รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, “การนมัสการในการประชุมศีลระลึก,” *เลียวไฮน*, สิงหาคม 2004, หน้า 13.
3. “เยซูแห่งนาซาเร็ธ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 82.
4. “ยามเรารับส่วนแห่งเครื่องหมายนี้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 80.
5. “ปัญญาและความรักยิ่งใหญ่” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 88.
6. “As Now We Take the Sacrament,” *Hymns*, no. 169.
7. เดวิด เอ. เบตนาร์, “การปลดบาปของท่านจะมีอยู่เสมอ,” *เลียวไฮน*, พฤษภาคม 2016, หน้า 61–62.

โดยลินดา เอ. รีฟส์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

แผนอันสำคัญยิ่งแห่งการไถ่

ดิฉันรู้ว่าเมื่อเรากลับใจจากบาปอย่างจริงใจ บาปจะหายไปจริง—โดยไม่มีร่องรอย!

สองสามเดือนก่อนที่ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์จะจากเราไป ผู้นำฐานะบรูโรहितและผู้นำองค์การช่วยสามัญมีโอกาสอันล้ำค่าในการฟังท่านพูด ดิฉันอดคิดถึงสิ่งที่ท่านพูดไม่ได้ ท่านเล่าว่าท่านได้ย้อนดูตลอดช่วงชีวิตของท่าน เพื่อค้นหาหลักฐานของบาปที่ท่านเคยละเมิดและกลับใจอย่างจริงใจ ท่านพบว่า*ไม่มีร่องรอยใดๆ*เหลืออยู่ เนื่องจากการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่รักของเรา พระเยซูคริสต์ และโดยการกลับใจอย่างจริงใจ บาปของท่านไม่มีอยู่อีกเลย ราวกับว่าสิ่งเหล่านั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน วันนั้น ประธานแพคเกอร์แนะนำเราผู้อยู่ในฐานะผู้นำให้เขียนพยานว่าเป็นความจริงสำหรับเราทุกคนที่กลับใจอย่างจริงใจ

ดิฉันนึกถึงชายผู้หนึ่งที่เข้าไปพัวพันกับการละเมิดทางศีลธรรมเมื่อหลายปีก่อน เป็นระยะเวลาหนึ่งที่ชายคนนั้นรู้สึกละอายใจและกังวลเกินกว่าจะเปิดเผยเรื่องนี้กับภรรยาและผู้นำฐานะบรูโรहित เขาต้องการกลับใจโดยสมบูรณ์แต่กลับแสดงออกว่าเขาเต็มใจละทิ้งความรอดนิรันดรของตนเองเพื่อไม่ให้คู่สมรสและลูกๆ ต้องเสียใจ อับอาย หรือได้

รับผลอื่นๆ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการสารภาพบาปของเขา

เมื่อเราทำบาป ซาดานมักพยายามทำให้เราเชื่อว่าการกระทำที่ไม่เห็นแก่ตัวคือการปกป้องผู้อื่นไม่ได้รับความเสียหายเนื่องจากรู้เรื่องบาปของเรา รวมทั้งหลีกเลี่ยงการสารภาพต่ออธิการผู้สามารถเป็นพรแก่ชีวิตเราโดยใช้กุญแจฐานะบรูโรहितของเขาในฐานะผู้พิพากษาใหญ่ในอิสราเอลด้วย แต่ความจริงคือการกระทำที่ไม่เห็นแก่ตัวและ

เหมือนพระคริสต์คือต้องสารภาพและกลับใจ นี่คือแผนอันสำคัญยิ่งแห่งการไถ่ของพระบิดาบนสวรรค์

ในที่สุดชายที่น่รักคนนั้นสารภาพกับภรรยาผู้ซื่อสัตย์และผู้นำศาสนาจักรโดยแสดงออกซึ่งความสำนึกผิดอย่างสุดซึ้ง แม้จะเป็นการกระทำที่ยากที่สุดเท่าที่เคยทำมา แต่ความรู้สึกโล่งใจ สันติสุข ความสำนึกคุณ ความรักต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และความรู้ที่ว่าพระเจ้าทรงแบกรับภาระของเขาและโอบอุ้มเขานั้นนำมาซึ่งปีติสุดจะพรรณนา โดยไม่คำนึงว่าผลและอนาคตจะเป็นอย่างไร

เขาแน่ใจว่าภรรยาและลูกๆ ต้องรู้สึกเสียใจมาก—และเป็นเช่นนั้น ยังมีการปฏิบัติทางวินัยและการปลดจากการเรียกอีก—สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้น เขาแน่ใจว่าภรรยาต้องใจสลาย เจ็บปวดและโกรธ—เธอเป็นเช่นนั้น—เขาเชื่อว่าเธอจะจากไปพร้อมลูกๆ—แต่เธอไม่ได้ทำเช่นนั้น

บางครั้งการล่วงละเมิดร้ายแรงนำไปสู่การหย่าร้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภากาชาดที่อาจจำเป็น แต่ชายคนนั้นต้องประหลาดใจ เมื่อภรรยาถอดเขาและเสนอว่าจะช่วยเขาทุกวิถีทางที่เธอทำได้ เมื่อเวลาผ่านไป เธอสามารถให้อภัยเขาทุกอย่าง เธอสัมผัสถึงอำนาจแห่งการ

เยียวยาของการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดที่มีสำหรับเธอ หลายปีต่อมาสามีภรรยาคู่นี้กับลูกๆ เข้มแข็งและซื่อสัตย์ สามีภรรยาใช้ชีวิตในพระวิหาร ทั้งสองมีชีวิตแต่งงานที่ดีเลิศและรักใคร่ต่อกัน ความลึกซึ้งของประจักษ์พยาน ความรักและความสำนึกคุณของชายผู้หนึ่งที่มีต่อพระเจ้าช่วยให้รอดเป็นหลักฐานอันเด่นชัดในชีวิตเขา

อมิวเล็คยืนยันว่า “ข้าพเจ้าอยากให้ท่านออกมาและไม่ทำใจท่านแข็งกระด้างอีกต่อไป; . . . หากท่านจะกลับใจ . . . พระองค์จะทรงนำแผนอันสำคัญยิ่งแห่งการไถ่มาสู่ท่านโดยทันที.”¹

เมื่อดิฉันรับใช้กับสามีขณะเขาเป็นประธานคณะเผยแผ่แห่งหนึ่ง เช้าวันหนึ่งเราไปรับผู้สอนศาสนากลุ่มใหญ่ที่สนามบิน เรารู้สึกสะอึกสะอื้นตื้นคนคนหนึ่ง เขาดูเศร้า หม่นหมอง เหม่อลอยเกือบตลอดเวลา บ่ายวันนั้นเราเฝ้าดูเขาอย่างระมัดระวัง ตกค่ำ ชายหนุ่มคนนั้นมาสารภาพบาปที่สายเกินการณ์ และผู้นำของเขาตัดสินใจว่าเขาต้องกลับบ้าน แม้เราจะรู้สึกเศร้าที่เขาไม่ซื่อสัตย์และไม่กลับใจก่อนมายังคณะเผยแผ่ แต่ระหว่างทางไปสนามบินเรายกย่องเขาอย่างจริงใจและด้วยความรักที่เขากล้าพอจะเปิดเผยออกมา และเราสัญญาว่าจะติดต่อกับเขาต่อไป

ชายหนุ่มที่ยิ่งใหญ่คนนี้ได้รับพรที่มีบิดามารดาผู้ประเสริฐ ผู้นำฐานะปุโรหิตที่ดีเยี่ยม วอร์ดที่ค้ำชูและเปี่ยมด้วยรัก หนึ่งปีผ่านไปกับการทำงานหนักเพื่อกลับใจอย่างสมบูรณ์และรับส่วนการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด เขาสามารถกลับสู่คณะเผยแผ่ของเรา อยากที่จะบรรยายความรู้สึกปีติของเราเมื่อไปรับชายหนุ่มคนหนึ่งที่สนามบิน เขาเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณ มีความสุข มั่นใจต่อพระเจ้า และตื่นตื่นที่จะรับใช้งานเผยแผ่อย่างซื่อสัตย์จนเกิดสัมฤทธิ์ผล เขาเป็นผู้สอนศาสนาที่โดดเด่นและต่อมามีดิฉันกับสามีได้รับสิทธิพิเศษให้อยู่ในการผนึกของเขาที่พระวิหาร

ในทางตรงกันข้าม ดิฉันกังวลกับผู้สอนศาสนาอีกคนหนึ่ง ซึ่งเธอรู้ว่าเธอต้องถูกส่งกลับก่อนเวลาแน่นอนเพราะบาปที่ยังไม่สารภาพซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่จะเข้าสู่คณะเผยแผ่ เธอวางแผนเองที่จะทำงานหนักเป็นพิเศษขณะอยู่ในคณะเผยแผ่และสารภาพกับประธานคณะเผยแผ่เพียงไม่กี่วันก่อนจบ เธอไม่มีความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าและพยายามหลีกเลี่ยงแผนที่พระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงรักเราทรงเสนอให้เราแต่ละคน

ระหว่างที่เรารับใช้งานเผยแผ่ ครั้งหนึ่งดิฉันเดินทางพร้อมกับสามีซึ่งไปสัมภาษณ์ชายคนหนึ่งเพื่อรับบัพติศมา ขณะสามีดำเนินการสัมภาษณ์ ดิฉันรออยู่ด้านนอกกับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาสองคนซึ่งสอนชายคนนั้น เมื่อสัมภาษณ์เสร็จ สามีดิฉันบอกผู้สอนศาสนาว่าชายคนนั้นรับบัพติศมาได้ ชายที่น่ารักคนนั้นร้องไห้แล้วร้องให้อีกขณะอธิบายว่าเขาแน่ใจว่าบาปร้ายแรงที่เขาทำในชีวิตที่ผ่านมาจะต้องทำให้เขาได้รับบัพติศมาไม่ได้ ดิฉันไม่ค่อยได้เห็นกับตาถึงปีติและความสุขของคนที่ยังออกจากความมืดมาสู่แสงสว่างเทียบเท่ากับที่ได้เห็นในวันนั้น

เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน เป็นพยานว่า

“ด้วยศรัทธาในพระเจ้าผู้ทรงพระเมตตาและเดชานุภาพของพระองค์ ความหมัดหวังจึงกลับกลายเป็นความหวังใจและความปรารถนาของบุคคลหนึ่งเปลี่ยนไป บาปซึ่งเคยดึงดูดใจกลับน่ารังเกียจขึ้นเรื่อยๆ . . .

“. . . ไม่ว่าการกลับใจต้องเจ็บปวดเพียงใด แต่ความเจ็บปวดนั้นจะกลืนไปในปีติของการให้อภัย”²

ประสบการณ์เหล่านี้เตือนให้ดิฉันนึกถึงอินีสี่ในพระคัมภีร์มอรมอนผู้ “ร้องทูล [พระเจ้า] ในคำสวดอ่อนน้อมอย่างสุดกำลัง,” และจากนั้นจึงได้ยินพระสุรเสียงตรัสว่า “อินีส, บาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว . . .

“และข้าพเจ้า, อินีส, รู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าตรีสเทจไม่ได้; ดังนั้น, ความผิดของข้าพเจ้าจึงถูกลบล้างไป

“และข้าพเจ้าทูล: ข้าแต่พระเจ้า, นี่เป็นไปได้อย่างไรหรือ?

“และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า: เพราะศรัทธาของเจ้าในพระคริสต์, . . . จึงไปเกิด, ศรัทธาของเจ้าทำให้เจ้าสมบูรณ์แล้ว”³

ในการเตรียมคำพูดนี้ ดิฉันต้องการความรู้สึกว่าหลานของเราเข้าใจการกลับใจอย่างไรและพวกเขาารู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับพระเจ้าช่วยให้รอด ดิฉันจึงขอให้ลูกๆ ถามหลานด้วยคำถามต่อไปนี้ ดิฉันประทับใจคำตอบของหลานๆ

การกลับใจคืออะไร “เมื่อเราดีใครสักคน เราสามารถกล่าว ‘ขอโทษ’ และช่วยเขาลุกขึ้นมา”

ลูกรู้สึกอย่างไรเมื่อลูกกลับใจ “ลูกรู้สึกได้ถึงพระองค์ ลูกรู้สึกถึงความอบอุ่นของพระองค์ และความรู้สึกเลวร้ายหายไป”

ลูกรู้สึกอย่างไรกับพระเยซูและพระบิดาบนสวรรค์เมื่อลูกกลับใจ “ลูกรู้สึกว่าจะพระเยซูทรงรู้สึกคุณค่าที่ทรงชดใช้ และทรงมีความสุขที่เราจะได้อยู่กับพระองค์อีก”

ทำไมพระเยซูและพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรากลับใจ หลานวัยรุ่นของดิฉันตอบด้วยคำพูดของเธอเองว่า “เพราะพระองค์ทรงรักลูก! เพื่อจะก้าวหน้าและเป็นเหมือนพระองค์ หนูต้องกลับใจ หนูยังต้องการให้พระวิญญูญาณอยู่กับหนูอีกด้วย ดังนั้น หนูต้องกลับใจทุกวันเพื่อจะมีพระองค์เป็นเพื่อนที่พิเศษ หนูจะไม่มีวันขอบพระทัยพระองค์ได้มากพอ”

เมื่อบรียันลิวี่สี่ขวบได้ยินคำถามเหล่านี้เธอพูดว่า “หนูไม่ทราบค่ะคุณพ่อ คุณพ่อสอนหนูสิคะ”

จากการประชุมใหญ่สามัญในอดีต เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ประกาศว่า “ไม่ว่าท่านจะคิดว่าสาวยเพียงใด ไม่ว่าท่านจะคิดว่าพลาดโอกาส

ไปแล้วก็ครั้งไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าการทำผิดพลาดไปมากเพียงใด . . . หรือไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าการเดินทางออกมาไกลจากบ้านจากครอบครัวและพระผู้เป็นเจ้ามากเพียงใด ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านยัง*ไม่ได้*เดินทางไปไกลเกินเอื้อม พระหัตถ์แห่งความรักของพระเจ้าเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะจมดิ่งลงไปถึงกว่าความสว่างอันไม่มีขอบเขตจากการชดใช้ของพระคริสต์จะส่องถึง”⁴

โอ ดินันต้องการอย่างอื่นที่จะทำให้ลูกหลานแต่ละคน พวกท่านแต่ละคน พี่น้องทั้งหลายของดินัน ที่จะรู้สึกถึงปีติและความใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้อรอดขณะเรากลับใจจากบาปและความอ่อนแอทุกวัน บุตรธิดาที่มีภาระรับผิดชอบทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ต้องกลับใจให้พิจารณาว่าบาปใดที่เราต้องกลับใจ อะไรจึงเราให้ถดถอย เราต้องพัฒนาด้วยวิธีใด

ดินันทราบ ดั่งที่ประธานแพคเกอร์ประสบและเป็นพยานว่าเมื่อกลับใจจากบาปอย่างจริงจัง บาปจะหายไปจริง—โดยไม่มีร่องรอย! โดยส่วนตัว ดินันรู้สึกรัก ปีติ โสรัจ และมั่นคงต่อพระพักตร์พระเจ้าขณะกลับใจอย่างจริงจัง

สำหรับดินัน ปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่ในชีวิตไม่ใช่การแยกทะเลแดง การเคลื่อนภูเขาหรือแม้แต่การเยียวยาร่างกาย ปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเกิดขึ้นเมื่อเราเข้าไปใกล้พระบิดาในสวรรค์อย่างนอบน้อมในการสวดอ้อนวอน ตั้งใจทูลวิงวอนขอให้ทรงอภัย และจากนั้นได้รับการชำระบาปโดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้อรอดในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แมธธมา 34:31.
2. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “ของประทานอันสูงส่งแห่งการกลับใจ,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 50.
3. อีนัส 1:4–8.
4. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “คนงานในสวนองุ่น,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2012, 33.

โดย **เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด**
แห่ง **โครัมอัครสาวกสิบสอง**

พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้

ในท้ายที่สุด เราแต่ละคนต้องตอบพระคำวิเสถียรของพระผู้ช่วยให้อรอดที่ว่า “พวกท่านก็จะจากเราไปด้วยหรือ”

หลายปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้ากับครอบครัวไปเยือนแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ หนึ่งในความทรงจำที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเดินทางของเราคือการไปเยือนห้องชั้นบนในกรุงเยรูซาเล็ม สถานที่ดั้งเดิมของพระกระยาหารมื้อสุดท้าย

เมื่อเรายืนในสถานที่นั้น ข้าพเจ้าอ่านจาก ยอห์น 17 ซึ่งพระเยซูทรงทูลวิงวอนพระบิดาเพื่อสานุศิษย์ของพระองค์

“ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อพวกเขา . . . เพื่อเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวเหมือนอย่างข้าพระองค์กับพระองค์ . . .

“ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้พวกเขาเดียว แต่เพื่อทุกคนที่วางใจในข้าพระองค์เพราะถ้อยคำของพวกเขา

“เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์ผู้เป็นพระบิดาสถิตในข้าพระองค์และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในพระองค์และในข้าพระองค์ด้วย”¹

ข้าพเจ้าซึ่งใจเมื่อนอ่านถ้อยคำเหล่านี้และอดไม่ได้ที่จะสวดอ้อนวอนเงี่ยบงในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้นว่าข้าพเจ้าจะเป็นหนึ่งเดียวกันกับครอบครัวของข้าพเจ้า กับพระบิดาบนสวรรค์และกับพระบุตรของพระองค์

ความสัมพันธ์อันล้ำค่าของเรากับครอบครัว มิตรสหาย พระเจ้า และศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิต เนื่องจากความสัมพันธ์เหล่านี้สำคัญมาก จึงควรทะนุถนอม ปกป้อง และใส่ใจดูแล

เรื่องราวสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์เกิดขึ้นเมื่อ “สาวกของ [พระเจ้า] หลายคน” รู้ว่าเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับคำสอนและหลักคำสอนของพระองค์ พวกเขาจึง “ถดถอยไม่ติดตามพระองค์อีกต่อไป”²

เมื่อสานุศิษย์เหล่านี้จากไป พระเยซูทรงหันไปหาอัครสาวกสิบสองและถามว่า “พวกท่านก็จะจากเราไปด้วยหรือ?”³ เปโตรตอบว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้า พวกข้าพระองค์

จะจากไปหาใครได้? พระองค์ทรงมี
ถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์

“และพวกข้าพระองค์ก็เชื่อและ
ทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นองค์
บริสุทธิ์ของพระเจ้า”⁴

ในช่วงเวลานั้น เมื่อคนอื่นจดจ่ออยู่
กับสิ่งที่พวกเขาจับไม่ได้ แต่อัครสาวก
เลือกจดจ่ออยู่กับสิ่งที่พวกเขาเชื่อและ
รู้จริงๆ จึงส่งผลให้พวกเขายังคงอยู่กับ
พระคริสต์

หลังจากนั้น ในวันเพ็นเทคอสต์
อัครสาวกสิบสองได้รับของประทานแห่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขากล้าเป็น
พยานถึงพระคริสต์และเริ่มเข้าใจคำ
สอนของพระคริสต์อย่างถ่องแท้มากขึ้น

วันนี้ก็ไม่ต่างกัน สำหรับบางคน
พระดำรัสที่พระเยซูคริสต์ทรงเชื่อ
เชิญให้เชื่อและยังคงดำเนินต่อไปนั้น
ยากลำบาก—หรือยากเกินจะยอมรับ
ศาสนาซึ่งบางคนมีปัญหาในการเข้าใจ
นโยบายหรือคำสอนที่เจาะจงของ
ศาสนจักร บางคนพบข้อกังขาในประวัติ
ของเราหรือในความไม่ดีพร้อมของ
สมาชิกและผู้นำบางคน ทั้งในอดีตและ
ปัจจุบัน ในขณะที่บางคนพบว่าเป็นเรื่อง
ยากที่จะดำเนินชีวิตตามศาสนาที่เรียก
ร้องมากเกินไป ท้ายที่สุด บางคน “เมื่อ
หน่ายในการทำดี”⁵ เนื่องจากสาเหตุนี้
และอื่นๆ สมาชิกศาสนจักรบางคนไม่
แน่ใจศรัทธาของพวกเขา โดยสงสัยว่า
บางทีพวกเขาควรทำตามคนที่ “ถดถอย
ไม่ติดตาม” พระเยซูอีกต่อไปหรือไม่

หากคนใดในพวกท่านมีศรัทธา
คลอนแคลน ข้าพเจ้าขอถามท่านด้วย
คำถามเดียวกันกับที่เปโตรถาม “พวก
[ท่าน] จะจากไปหาใครได้?” หากท่าน
เลือกที่จะไม่แข็งขันหรือทั้งศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้ายที่ได้รับการฟื้นฟู ท่านจะไปไหน
ท่านจะทำอะไร การตัดสินใจว่าจะ “ไม่
ติดตาม” สมาชิกศาสนจักรและผู้นำที่
พระเจ้าทรงเลือกอีกต่อไปจะมีผลกระทบ
ระยะยาวที่เวลานี้ยังมองไม่ออกเสมอ
อาจมีหลักคำสอนบางอย่าง นโยบายบาง

อย่าง ประวัติศาสตร์เล็กน้อยบางอย่างที่
ทำให้ท่านแปลกแยกกับศรัทธาของท่าน
เอง ท่านอาจจะรู้สึกว้าวุ่นใจในเวลานี้คือการ “ไม่
ติดตาม” วิสุทธิชนอีกต่อไป หากท่านมี
ชีวิตอยู่นานเท่าข้าพเจ้า ท่านจะรู้ว่าสิ่ง
ต่างๆ มีทางแก้ไขด้วยตัวมันเอง ข้อคิด
หรือการเปิดเผยที่มาจากการตัดสินใจอาจ
เพิ่มความสว่างเรื่องรองให้ปัญหานั้น
พึงระลึกว่า การฟื้นฟูไม่ใช่เหตุการณ์
หนึ่ง แต่เป็นการเปิดเผยอย่างต่อเนื่อง

อย่าละทิ้งความจริงที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเปิด
เผยผ่านศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิท
อย่าหยุดอ่าน ไตรตรง และประยุกต์
ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์ที่มีอยู่ใน
พระคัมภีร์มอรมอน

อย่าลืมนึกถึงเวลาเท่าเทียมกันแต่
พระเจ้าผ่านความพยายามอย่างซื่อสัตย์
เพื่อเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผย
ดังที่เอลเดอร์นีล เอ. แมกซ์เวลล์ เพื่อน
ที่รักและอดีตเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า
เคยกล่าวไว้ว่า “เราไม่ควรคิดไปเอง . . .
ว่าเพียงเพราะมีบางสิ่งที่เราอธิบายไม่ได้
แล้วมันจะอธิบายไม่ได้”⁶

ดังนั้นก่อนที่จะท่านจะทำการเลือกที่
เป็นอันตรายทางวิญญาณในการจาก
ไป ข้าพเจ้าขอกระตุ้นให้ท่านนึกคิดให้
ดีก่อนจะยอมทิ้งอะไรก็ตามที่นำท่านมา
สู่ประจักษ์พยานของท่านถึงศาสนจักร
ที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ใน
ตอนแรก นึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านเคย
รู้สึกที่นั่นและสาเหตุที่ท่านรู้สึกถึงสิ่งนั้น
คิดถึงช่วงเวลาที่คุณพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงเป็นพยานกับท่านเกี่ยวกับความ
จริงนิรันดร์

ท่านจะจากไปหาใครได้ ผู้ที่
เชื่อเหมือนท่านเกี่ยวกับพระบิดา
พระมารดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักท่าน
ผู้ทรงสอนให้เรารู้วิถีกลับไปประทับ
นิรันดร์ของพระองค์

ท่านจะจากไปหาใครได้ เพื่อรับการ
สอนเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรง
เป็นเพื่อนสนิทของท่าน ผู้ทรงทนทุกข์
ไม่เพียงเพื่อบาปของท่านเท่านั้น

แต่ทรงทน “ความเจ็บปวดและความ
ทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง” เพื่อ
“อุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระ
เมตตา, ตามเนื้อหนัง, เพื่อพระองค์จะ
ทรงรู้ตามเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คน
ของพระองค์ตามความทุกข์พลาพของ
พวกเขาได้อย่างไร”⁷ ข้าพเจ้าเชื่อว่า นั้น
รวมถึงความทุกข์พลาพจากการสูญเสีย
ศรัทธาด้วย

ท่านจะจากไปหาใครได้เพื่อเรียน
รู้มากขึ้นเกี่ยวกับแผนของพระบิดาบน
สวรรค์สำหรับความสุขและสันติสุข
นิรันดร์ของเรา แผนซึ่งเติมไปด้วยความ
เป็นไปไม่ได้ คำสอน และการนำทางอันน่า
อัศจรรย์สำหรับชีวิตมรตัยและชีวิต
นิรันดร์ พึงระลึกว่า แผนแห่งความรอด
ทำให้ชีวิตมรตัยมีความหมาย
จุดประสงค์ และทิศทาง

ท่านจะจากไปหาใครได้เพื่อให้พบ
โครงสร้างองค์กรศาสนจักรที่มีราย
ละเอียดและได้รับการดูแล ซึ่งท่าน
ได้รับการสอนและสนับสนุนจากชาย
หญิงที่ผู้มัตตนเองอย่างลึกซึ้งเพื่อรับ
ใช้พระเจ้าโดยรับใช้ท่านและครอบครัว
ของท่าน

ท่านจะจากไปหาใครได้ เพื่อให้พบ
ศาสนาดพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต
ผู้ได้รับการเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อ
ให้ท่านได้รับแหล่งที่มาของคำแนะนำ
ความเข้าใจ การปลอบโยน และการ
ดูแลสำหรับความท้าทายในสมัยของเรา

ท่านจะจากไปหาใครได้ เพื่อพบ
ผู้คนที่ดำเนินชีวิตตามชุดคุณค่าและ

มาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งท่านแบ่งปัน และต้องการส่งต่อให้ลูกหลานของท่าน และท่านจะจากไปหาใครได้ เพื่อ

ประกอบพิธีที่มาจากศาสนพิธีและพันธสัญญาแห่งความรอดของพระวิหาร

พี่น้องทั้งหลาย การยอมรับและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระ

คริสต์สามารถเป็นเรื่องท้าทาย ซึ่งเป็นเช่นนั้นเสมอ และจะเป็นตลอดไป ชีวิตสามารถเป็นเหมือนนักปีนเขาที่ขึ้นไปตามทางชันและยาก เป็นเรื่องปกติ

ธรรมดาที่จะหยุดพักหายใจบ้างเป็นครั้งคราวระหว่างทาง เพื่อคำนวณความอดทนและไต่ร่องความเร็วของเรา

อีกครั้ง ไม่ใช่ทุกคนที่จำเป็นต้องหยุดพักระหว่างทาง แต่ไม่มีอะไรผิดกับการทำเช่นนั้นเมื่อสภาวะการบังคับคับขันที่จริง นั่นอาจเป็นสิ่งที่ในทางบวกสำหรับ

คนที่หาประโยชน์จากโอกาสที่จะทำให้ตนเองสดชื่นด้วยน้ำค้างชีวิตแห่งพระกิตติคุณของพระคริสต์

อันตรายจะเกิดขึ้นเมื่อบางคนเลือกเดินออกจากเส้นทางที่นำไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต^๑ บางครั้งเราสามารถเรียนรู้

ศึกษาและรู้ บางครั้งเราต้องเชื่อ วางใจ และหวัง ในท้ายที่สุด เราแต่ละคนต้องตอบพระ

ความหวังอันจริงใจของข้าพเจ้าคือ เราจะเชื่อเชียวบุตรธิดาพระผู้เป็นเจ้า

จำนวนมากขึ้นให้ค้นพบและดำเนินต่อไปบนเส้นทางนี้เพื่อพวกเขาจะ “รับส่วนผลนั้น, ซึ่ง[เป็น] ที่พึง

ปรารถนาเหนือผลอื่นใดทั้งหมด”¹⁰ คำวิงวอนจากส่วนลึกของใจข้าพเจ้าคือเราจะให้กำลังใจ ยอมรับ เข้าใจ และ

รักคนที่มิมีปัญหากับศรัทธาของพวกเขา เราต้องไม่มีวันละเลยพี่น้องของเราไม่ว่าใครก็ตาม เราทุกคนอยู่ในจุดที่ต่าง

กันบนเส้นทางนี้ และเราต้องปฏิบัติต่อกันตามนี้ เราควรอ้าแขนรับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ด้วยวิญญาณของการต้อนรับฉันใด

เราควรโอบกอดและสนับสนุนผู้ที่มีคำถามและศรัทธากำลังคลอนแคลนฉันนั้น

เพื่อใช้อุปสรรคที่คุ้นเคยอีกอย่างหนึ่งให้เป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ทุกคนที่กำลังคิดจะทิ้ง

“เรือไซอันล่าเก่า” ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์ทรงกุมหางเสือ จงนึกคิดอย่างรอบคอบก่อนจะทำ

ขอให้ทราบว่ามีพายุใหญ่คลื่นลมแรงโหมกระแทกเรือเก่าลำนั้น พระผู้ช่วยให้รอดประทับอยู่บนเรือและทรงสามารถห้ามพายุด้วยพระบัญชาของพระองค์ว่า “จงสงบเงียบ” กว่าจะถึงเวลานั้น เราไม่ต้องกลัว เราต้องมีศรัทธาที่ไม่หวั่นไหวและรู้ว่า “ขนาดลมกับทะเลยังเชื่อฟังท่าน”¹¹

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าสัญญา กับท่านในพระนามของพระเจ้าว่า พระองค์จะไม่วันทอดทิ้งศาสนจักรของพระองค์และจะไม่วันทอดทิ้งเรา

แม้แต่คนเดียว ขอให้จดจำถ้อยคำที่เปโตรตอบพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้? พระองค์ทรงมีถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์

“และพวกข้าพระองค์ก็เชื่อและทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นองค์

บริสุทธิของพระเจ้า”¹² ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าไม่มี “นามอื่นใดให้ไว้หรือทางอื่นใดหรือวิธีที่โดยการนั้น

ความรอดจะมาถึงลูกหลานมนุษย์ได้, นอกจากในและโดยผ่านพระนามของพระคริสต์”¹³ ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยว่าพระเยซู

คริสต์ทรงเรียกอัครสาวกและศาสนพยากรณ์ในสมัยของเราและทรงฟื้นฟูศาสนจักรของพระองค์ด้วยคำสอน

และพระบัญญัติเพื่อ “การคุ้มภัย, และเพื่อเป็นที่พักพิงจากพายุ, และจากพระพิโรธ” ซึ่งจะมาถึงแน่นอนยกเว้น

คนของโลกจะกลับใจและกลับไปหาพระองค์¹⁴ ข้าพเจ้าเป็นพยานอีกว่าพระเจ้า

ทรง “เชื่อเชียวพวกเขาทั้งหมดให้มาหาพระองค์และรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์; และพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย, ไม่ว่าดำและขาว, ทาสและไท, ชายและหญิง; . . . และทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า”¹⁵

พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด และพระผู้ไถ่ของเรา พระกิตติคุณที่ได้รับ การฟื้นฟูจะนำเรากลับไปประทับของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์อย่างปลอดภัย หากเรายังคงอยู่บนหนทางแห่งพระกิตติคุณและตามรอยพระบาทของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย อธิการบดี เอ็ม. เดวิส
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายอธิการควมคุม

พรของการนมัสการ

การนมัสการจำเป็นและสำคัญต่อชีวิตทางวิญญาณของเรา นี่เป็นสิ่งที่เราควร โหยหา แสวงหา และพยายามมีประสบการณ์นี้ให้ได้

การเสด็จเยือนของพระองค์

ประสบการณ์ที่อ่อนโยนและน่า
ทึ่งที่สุดเหตุการณ์หนึ่งในพระคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์คือเรื่องราวการเสด็จเยือน
ผู้คนในอเมริกาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
หลังจากสิ้นพระชนม์และฟื้นคืน
พระชนม์ ผู้คนทนทุกข์กับการทำลาย
ล้างครั้งใหญ่ที่ทำให้ “ทั้งพื้นพิภพเสีย
รูปไป”¹ บันทึกของเหตุการณ์เหล่านั้น
เล่าว่าหลังจากมหันตภัยครั้งนั้นทุกคน
ร้องไห้ไม่หยุด² และท่ามกลางความ
เศร้าโศกแสนสาหัส พวกเขาโหยหาการ
เยียวยา สันติสุข และการปลดปล่อย
เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จลงมา
จากสวรรค์ ผู้คนทรุดลงแทบพระบาท
พระองค์ถึงสองครั้ง ครั้งแรกเกิดขึ้น

หลังจากพระองค์ทรงประกาศด้วยสิทธิ
อำนาจว่า

“ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์,
ผู้ที่ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานว่าจะมา
ในโลก.

“และดูเถิด, เราเป็นแสงสว่างและเป็นชีวิตของโลก”³

จากนั้นพระองค์ทรงเชื้อเชิญคนที่
อยู่ตรงนั้นให้ “ลุกขึ้นและออกมาหาเรา,
เพื่อเจ้าจะได้แยงมือเข้าไปในสีข้างของ
เรา, และเพื่อเจ้าจะได้สัมผัสสร้อยตะปูที่
มือเราและเท้าเราด้วย, เพื่อเจ้าจะรู้ว่า
เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล, และ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก, และ
ถูกประหารเพื่อบาปของโลก . . .

“และเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ออกไป

และเห็นด้วยตนเอง, พวกเขาวิ่งออกมา
มาเป็นเสียงเดียวกัน, มีความว่า:

“โฮชันนา! ขอพระนามของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริ
เถิด!”⁴

ต่อจากนั้น “พวกเขาทรุดลงแทบ
พระบาทของพระเจ้า” เป็นครั้งที่สอง
แต่คราวนี้เราเรียนรู้ว่าพวกเขาทรุดลง
เพื่อ “นมัสการพระองค์”⁵

ยุคปัจจุบัน

ต้นปีนี้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมสเตคแห่ง
หนึ่งทางภาคตะวันตกของสหรัฐตาม
งานมอบหมาย วันนั้นเป็นวันอาทิตย์
ปกติ การประชุมปกติ กับสมาชิก
ธรรมดาของศาสนจักร ข้าพเจ้าเฝ้าดู
ขณะผู้คนเข้ามาในห้องนมัสการและ
เข้าไปนั่งที่ด้วยความคารวะ มีเสียง
กระซิบสนทนากันในวินาทีสุดท้ายทั่ว
ห้อง พ่อแม่พยายาม—ทำให้ลูกที่ซุกซน
อยู่นิ่งๆ—แต่บางครั้งก็ไร้ผล นั่นเป็น
เรื่องปกติ

แต่ก่อนการประชุมเริ่ม คำพูดที่ได้
รับการตลึงจากพระวิญญาณเข้ามาใน
จิตใจข้าพเจ้า

สมาชิกเหล่านี้ไม่ได้มาตามหน้าที่
หรือมาฟังผู้พูดเท่านั้น

พวกเขาจะมาเพราะมีเหตุผลลึกซึ้งและ
สำคัญกว่านั้นมาก

พวกเขาจะมาเพื่อนมัสการ
ขณะการประชุมดำเนินอยู่ ข้าพเจ้า
สังเกตสมาชิกหลายคนในที่ประชุม
พวกเขามีสีหน้าสดใส ทำทางสงบและ
คารวะ บางอย่างเกี่ยวกับพวกเขาทำให้
ใจข้าพเจ้าอบอุ่น ประสบการณ์ที่พวก
เขามีวันอาทิตย์นั้นเป็นสิ่งพิเศษมาก

พวกเขากำลังนมัสการ

พวกเขากำลังรับประสบการณ์แห่ง
สวรรค์

ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้นในสีหน้าของ
พวกเขา

ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีและนมัสการ
กับพวกเขา และขณะทำเช่นนั้นพระ
วิญญาณตรัสในใจข้าพเจ้า และวันนั้น

ข้าพเจ้าเรียนรู้บางอย่างเกี่ยวกับตนเองเกี่ยวกับพระเจ้า และเกี่ยวกับบทบาทของการนมัสการที่แท้จริงในชีวิตเรา

การนมัสการในชีวิตประจำวันของเรา

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายดีเด่นเรื่องการรับใช้ในการเรียกของศาสนจักร แต่บางครั้งเราอาจทำงานของเราตามหน้าที่ ประหนึ่งเรากำลังทำงานอาชีพ บางครั้งการเข้าร่วมประชุมและการรับใช้ของเราในอาณาจักรอาจขาดรากฐานอันศักดิ์สิทธิ์ของการนมัสการ หากขาดรากฐานนั้น เท่ากับเรากำลังพลาดประสบการณ์ทางวิญญาณอันหาที่เปรียบมิได้กับพระองค์—ผู้ที่เรามีสิทธิ์นมัสการในฐานะลูกของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก

การนมัสการไม่ใช่เหตุบังเอิญที่ทำให้เกิดความสุข หากแต่จำเป็นและสำคัญต่อชีวิตทางวิญญาณของเรา เป็นสิ่งที่เราควรโหยหา แสวงหา และพยายามมีประสบการณ์นี้ให้ได้

การนมัสการคืออะไร

เมื่อเรานมัสการพระเจ้าเป็นเจ้า เราเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยความรัก ความถ่อมตน และความเคารพเทิดทูน เรายอมรับ

พระองค์เป็นกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจ พระผู้สร้างจักรวาล และพระบิดาที่ทรงเปี่ยมด้วยความรักอย่างหาที่สุดมิได้

เราเคารพและคารวะพระองค์ เรายอมมอบตัวเราต่อพระองค์ เรารื่นเริงใจในการสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง ยึดมั่นพระวาทะของพระองค์ ชื่นชมยินดีในพระคุณของพระองค์ และยอมติดตามพระองค์ด้วยความจงรักภักดี

การนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นรากฐานที่จำเป็นในชีวิตศาสนิกชนของพระเยซูคริสต์ที่หากเราไม่รับพระองค์ในใจเรา เราย่อมแสวงหาพระองค์โดยไร้ประโยชน์ในสภา ศาสนจักร และพระวิหารของเรา

ศาสนิกชนที่แท้จริงได้รับการดลใจให้ “นมัสการพระองค์ที่ทรงรังสรรค์ฟ้าสวรรค์, และแผ่นดินโลก, และทะเล, และต้นน้ำลำธาร—โดยเรียกหาพระนามของพระเจ้าทั้งวันคืน。”⁶

เราเรียนรู้ได้มากเกี่ยวกับการนมัสการที่แท้จริงโดยสำรวจว่าคนอื่น ๆ—คนที่น่าจะไม่ต่างจากเรา—ประสบประพฤติ และนมัสการเบื้องพระพักตร์พระองค์อย่างไร

ความพิศวง ความสำนึกคุณ และความหวัง

ในช่วงแรกของศตวรรษที่ 19 โลกคริสต์ศาสนาแทบจะทิ้งแนวคิดที่ว่าพระเจ้าเป็นเจ้ายิ่งตรีสักับมนุษย์ แต่ในฤดูใบไม้ผลิปี 1820 แนวคิดนั้นเปลี่ยนไป ตลอดกาลเมื่อเด็กชาวไร่ต่ำต้อยเข้าไปในป่าและคุกเข่าสวดอ้อนวอนนับจากวันนั้น นิมิต การเปิดเผย และการปรากฏจากสวรรค์ท่วมทับแผ่นดินโลก ทำให้ผู้อาศัยในนั้นได้รับความรู้อันล้ำค่าเกี่ยวกับพระลักษณะและจุดประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าและความสัมพันธ์ของพระองค์กับมนุษย์

ออลิเวอร์ คาวเดอริบบรรยายว่าวันเหล่านั้น “ไม่มีวันถูกลืมเลือน . . . ช่างน่าปีติยินดี นำพิศวง และน่าประหลาดใจอย่างยิ่ง!”⁷

ถ้อยคำของออลิเวอร์ถ่ายทอดรากฐานแรกๆ ที่มากับการนมัสการที่แท้จริง—ความรู้สึกเกรงขามและการขอบพระทัยอย่างสุดซึ้ง

ทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันสะบาโต เรามีโอกาสพิเศษให้ประสบการณ์พิศวงและความน่าเกรงขามของสวรรค์และสรรเสริญพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับพระคุณความดีและพระเมตตาอันล้นเหลือของพระองค์

นี่จะนำเราให้มีความหวัง สิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานแรกของการนมัสการ

ความสว่าง ความรู้ และศรัทธา

ในวันเพ็นเทคอสต์ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เข้ามาในใจและความคิดของเหล่าศาสนิกชนของพระคริสต์ ทำให้พวกเขาเปี่ยมด้วยความสว่างและความรู้

ก่อนจะถึงวันนั้นบางครั้งพวกเขาไม่แน่ใจว่าควรทำอะไร เยรูซาเล็มกลายเป็นสถานที่อันตรายสำหรับผู้ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และพวกเขาต้องสงสัยแน่นอนว่าอะไรจะเกิดกับพวกเขา

แต่เมื่อใจพวกเขาเปี่ยมด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ความสงสัยและความลังเลหมดไป ประสบการณ์อันล้ำเลิศของการนมัสการที่แท้จริงทำให้วิสุทธิชนของพระเจ้าได้รับความสว่างจากสวรรค์ ความรู้ และประจักษ์พยานที่เข้มแข็ง และนั่นนำไปสู่ศรัทธา

นับจากนั้น เหล่าอัครสาวกและวิสุทธิชนต่างทำหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ พวกเขาสั่งสอนเรื่องพระเยซูคริสต์ต่อชาวโลกด้วยความมองอาจ

เมื่อเรานมัสการในวิญญาณ เราเชื่อเชิญความสว่างและความจริงเข้ามาในจิตวิญญาณ ซึ่งเสริมสร้างศรัทธาของเรา สิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานที่จำเป็นของการนมัสการที่แท้จริงด้วย

การเป็นศาสนิกชนและจิตกุศล

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราเรียนรู้ว่านับจากวินาทีที่แอลมาผู้บุตรพันทุกข์จากผลกราบฏของพวกเขาเอง เขาไม่

เหมือนเดิมอีก เขา “เดินทางไปตลอดแผ่นดิน (อย่างกล้าหาญ) . . . และในบรรดาผู้คนที่ปวง . . . ขวนขวายอย่างจริงจังที่จะแก้ความเสียหายทั้งหมดที่ [เขา] ได้ทำไว้กับศาสนจักร”⁸

การนมัสการพระเจ้าเป็นผู้ทรงฤทธานุภาพอย่างต่อเนื่องของเขา ใช้รูปแบบของการเป็นสานุศิษย์ที่กระตือรือร้น

การนมัสการที่แท้จริงเปลี่ยนเราเป็นสานุศิษย์ที่จริงจังและจริงจังของพระเจ้า อาจารย์ผู้เป็นที่รักของเราและพระเจ้าช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ เราเปลี่ยนและเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

เราเป็นคนที่ไม่เข้าใจและหวังใยมากขึ้น ให้ภัยมากขึ้น รักมากขึ้น

เราเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพูดว่าเรารักพระเจ้าขณะเดียวกันก็เกลียด เมินเฉย หรือไม่สนใจคนรอบข้าง⁹

การนมัสการที่แท้จริงนำไปสู่ความตั้งใจแน่วแน่ที่จะเดินตามเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์ และนั่นนำไปสู่จิตกุศลอย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานที่จำเป็นของการนมัสการด้วย

เข้าประตูของพระองค์ด้วยการ

ขอบพระทัย

เมื่อข้าพเจ้าหวนนึกถึงสิ่งที่เริ่มต้นตอนเช้าวันอาทิตย์ปกติธรรมดาในอาคารประชุมปกติธรรมดาในสแตดปกติธรรมดานั้น ข้าพเจ้าตื่นตันใจจนถึงวันนี้กับประสบการณ์พิเศษทางวิญญาณที่จะเป็นพรแก่ชีวิตข้าพเจ้าตลอดไป

ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าแม่เราจะบริหารจัดการเวลา การเรียก และงานมอบหมายของเราได้อย่างดีเยี่ยม—แม้เราจะกาครอบทุกช่องในรายการของบุคคลครอบครัว หรือผู้นำที่ “ดีพร้อม” ของเรา—ถ้าเราไม่นมัสการพระเจ้าปลดปล่อยที่เปี่ยมด้วยเมตตา กษัตริย์แห่งสวรรค์ และพระเจ้าผู้ทรงรัศมีภาพ เรากำลังพลาดปีติและสันติสุข

อย่างมากของพระกิตติคุณ

เมื่อเรานมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าเรายอมรับและรับพระองค์ด้วยความคารวะเหมือนคนเหล่านั้นในอเมริกาสมัยโบราณ เราเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยความรู้สึกที่ไม่อาจเข้าใจได้ของความพิศวงและความเกรงขาม เราอัศจรรย์ใจกับพระคุณความดีของพระเจ้าเป็นเจ้า และด้วยเหตุนี้เราจึงมีความหวัง

เราไตร่ตรองพระวาระของพระเจ้าเป็นเจ้า และนั่นเติมจิตวิญญาณเราด้วยความสว่างและความจริง เราเข้าใจทัศนวิสัยทางวิญญาณที่เห็นได้ผ่านความสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น¹⁰ และด้วยเหตุนี้เราจึงมีศรัทธา

เมื่อเรานมัสการ จิตวิญญาณเราได้รับการขัดเกลาและเราตั้งใจจะเดินตามรอยพระบาทพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ผู้เป็นที่รักของเรา และจากความตั้งใจนี้ เราจึงมีจิตกุศล

เมื่อเรานมัสการใจเราสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงเจริญด้วยพระสิริของเรา ทั้งตอนเช้า กลางวัน และกลางคืน

เราสักการะและถวายเกียรติพระองค์ตลอดเวลา—ในอาคารประชุม บ้าน พระวิหาร และในการทำงานทั้งหมดของเรา

เมื่อเรานมัสการ เราเปิดใจรับพลัง

เยียวยาของการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ชีวิตเราเป็นเครื่องแสดงให้เห็นการนมัสการของเรา

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย

ประสบการณ์ทางวิญญาณแทบไม่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา แต่เกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในใจเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการนมัสการที่แท้จริงจะเปลี่ยนการประชุมธรรมดาๆ ของศาสนจักรเป็นงานเลี้ยงพิเศษทางวิญญาณ จะยกระดับชีวิตเรา ขยายความเข้าใจของเรา และเสริมสร้างประจักษ์พยานของเรา เพราะเมื่อเราน้อมใจหาพระเจ้าเป็นเจ้าเหมือนผู้เปี่ยมสุขดีสมัยโบราณ เรา “จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการขอบพระคุณ และเข้าบิรมณฑลพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ [เรา] จงขอบพระคุณพระองค์ และ . . . ถวายสักการะแด่พระนามของพระองค์”

“เพราะพระยาห์เวห์ประเสริฐ ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ และความซื่อสัตย์ของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์”¹¹

โดยผ่านการนมัสการที่จริงจังและใจจริง เราพัฒนาและเติบโตในความหวัง ศรัทธา และจิตกุศล และโดยผ่านกระบวนการนั้น เรารวบรวมแสงสวรรค์เข้ามาในจิตวิญญาณเราที่ทำให้ชีวิตเราเต็มไปด้วยความหมาย สันติสุขยืนยาว และปีติอันเป็นนิรันดร์

นั่นคือพรของการนมัสการในชีวิตเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างนอบน้อมในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- 3 นิโไฟ 8:17.
- ดู 3 นิโไฟ 8:23.
- 3 นิโไฟ 11:10–11.
- 3 นิโไฟ 11:14, 16–17.
- 3 นิโไฟ 11:17.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:39–40.
- โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:71, เซ็งอรรถ.
- โมไซยาห์ 27:35.
- ดู 1 ยอห์น 4:20.
- ดู 1 โครินธ์ 2:14.
- สดุดี 100:4, 5.

โดย เอ็ดเดอร์ ลินน์ จี. 롭บินส์
แห่งฝ่ายประธาน โครัมมสวากเจ็คสิบ

ผู้พิพากษาที่ชอบธรรม

มีวิธีเดียวในการตัดสินด้วยการตัดสินที่ชอบธรรม ดังที่พระเยซูคริสต์ทรงทำ นั่นคือการเป็นอย่างที่พระองค์ทรงเป็น

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงดำเนิน พระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เปี่ยมด้วยความรัก พระปรีชาญาณล้ำเลิศและอดทน ในพระคัมภีร์ทุกคนรู้ว่าพระองค์ทรงเป็น “ผู้พิพากษาที่ชอบธรรม” (2 ทิโมธี 4:8; โมเสส 6:57) พระองค์ทรงแนะนำให้เรา “ตัดสินด้วยการตัดสินที่ชอบธรรม” เช่นกัน (ดู งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 7:1-2) ให้เรา “วางใจในพระวิญญูญาณองค์นั้นซึ่งนำไปทำดี . . . [และ] ให้พิพากษาอย่างชอบธรรม” (คพ. 11:12)

คำแนะนำนี้ที่พระองค์ทรงให้แก่ชาวนีไฟสิบสองคนจะช่วยให้พิพากษาอย่างที่พระองค์ทรงทำ “เจ้าจะเป็นผู้พิพากษาแห่งคนเหล่านี้, ตามคำพิพากษาซึ่งเราจะให้แก่เจ้า, ซึ่งจะเที่ยงธรรม. ฉะนั้น, เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า? ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น” (3 นีไฟ 27:27; เน้นตัวเอน) บางครั้งเราลืมไปว่าเมื่อพระองค์ทรงแนะนำให้เราเป็นดังที่พระองค์ทรงเป็น บริบทของเรื่องนี้คือวิธีพิพากษาอย่างชอบธรรม

การพิพากษาที่ไม่ชอบธรรม

แบบอย่างอันน่าอดสูของการพิพากษาที่ไม่ชอบธรรมมาจากอุปมาเรื่องแกะหาย เมื่อพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ตัดสินพระผู้ช่วยให้รอดและคนที่พระองค์เสวยพระกระยาหารมือค่ำด้วยอย่างผิดๆ โดยบอกว่า “คนนี้ต้อนรับคนบาปและกินด้วยกันกับเขา” (ลูคา 15:2)—พวกเขาไม่ตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาเองก็เป็นคนบาป มี

ใจที่ชอบประณาม พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีไม่เคยรู้จักปีติของการช่วยชีวิตแกะหาย

นอกจากนี้ “พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี” ที่เป็นคนพา “ผู้หญิงที่ถูกจับฐานล่วงประเวณี” (ยอห์น 8:3) มาหาพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อดูว่าพระองค์จะทรงพิพากษาเธอตามกฎหมายของโมเสสหรือไม่ (ดู ข้อ 5) ท่านรู้เรื่องราวที่เหลือว่าพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเจ็บมตน เพราะการพิพากษาที่ไม่ชอบธรรมของตนเอง พวกเขารู้สึกผิด และออกไป “ทีละคน” (ข้อ 9 เน้นตัวเอน) จากนั้น พระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า “เราก็ไม่เอาโทษเหมือนกัน จงไปเถิดและจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก [และนางสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหัวใจของเธอ]” (งานแปลของโจเซฟ สมิธ, ยอห์น 8:11)

ความเป็นมนุษย์ปลุกชนชายหญิงในตัวเราแต่ละคนมีแนวโน้มจะประณามผู้อื่นและตัดสินอย่างไม่ชอบธรรม หรือคิดว่าตนเองดีกว่าคนอื่น สิ่งนี้เกิดขึ้นแม้กับยากอบและยอห์น อัครสาวกสองคนของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาโกรธมากเมื่อผู้คนจากหมู่บ้านชาวสะมาเรียปฏิบัติต่อพระผู้ช่วยให้รอดอย่างหยาบคาย (ดู ลูคา 9:51-54):

“เมื่อ [พวกเขา] เห็นอย่างนั้นก็พูด พระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ทรงต้องการให้พวกข้าพระองค์ออกไปจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญพวกเขาไหม อย่างเอเลียสได้ทำนั้น?”

“แต่พระองค์ทรงหันมาตรัสห้ามพวกเขา พระองค์ตรัสว่า ท่านไม่รู้วาท่านมีจิตใจท่านองใด

“เพราะว่าบุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด” (ข้อ 54-56)

“ผู้พิพากษาใหญ่ (ทั้งหลาย)” (คพ. 107:74) ในทุกวันนี้ อธิการและประธานสาขาของเรา ควรหลีกเลี่ยงแรงกระตุ้นคล้ายกันที่จะประณาม เหมือนที่ยากอบกับยอห์นทำในครั้งนั้น ผู้พิพากษาที่

ชอบธรรมจะตอบรับการสารภาพด้วยความเห็นอกเห็นใจและเข้าใจ ตัวอย่างเช่น เยาวชนที่ทำผิดพลาดควรออกจากห้องอธิการโดยรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผ่านอธิการ เปี่ยมด้วยปิติและอำนาจการเยียวยาอันเนื่องจากการชดใช้—ไม่รู้สึกรับอายหรือถูกเหยียดหยาม หนีไปแล้ว อธิการอาจไล่แกะหายเตลิดไปในถิ่นทุรกันดารโดยไม่ตั้งใจ (ดู ลูกา 15:4)

วินัย

อย่างไรก็ตาม ความเห็นอกเห็นใจไม่ได้ยกเลิกความจำเป็นสำหรับวินัย คำว่า *วินัย* (discipline) มาจากคำภาษาละติน *discere* แปลว่า “เรียนรู้” หรือ *discipulus* “ผู้เรียน” ทำให้สานุศิษย์ (disciple) เป็นทั้งนักเรียนและผู้ติดตาม¹ การมีวินัยโดยวิธีของพระเจ้าคือการสอนด้วยความรัก ความอดทน บ่อยครั้งในพระคัมภีร์พระเจ้าทรงใช้คำว่า *ตีสอน* เมื่อรับสั่งถึงวินัย (ดูตัวอย่างเช่น โมไซยาห์ 23:21; คพ. 95:1) คำว่า *ตีสอน* (chasten) มาจากคำภาษาละติน *castus* หมายถึง “ปราศจากมลทินหรือบริสุทธิ์” และ *ตีสอน* หมายถึง “ทำให้บริสุทธิ์”²

ในโลก คือผู้พิพากษาทางโลกที่ประณามคนคนหนึ่งและ *ซัง* เขาไว้ในเรือนจำในทางตรงกันข้าม พระคัมภีร์มอรมอนสอนเราว่าเมื่อเราจงใจทำบาป เราจะกลายเป็น “ผู้พิพากษาของตนเอง” (แอลมา 41:7) และส่งตัวเราเองไปเรือนจำวิญญาณ แต่กระนั้นผู้พิพากษาใหญ่ในกรณีนี้ก็ถือกุญแจที่ *เปิด* ประตูเรือนจำ “เพราะด้วยการตีสอน เราเตรียมทางเพื่อ *การปลดปล่อย* ของพวกเขาในสิ่งทั้งปวงออกจากการล่อลวง” (คพ. 95:1; เน้นตัวเอน) การดำเนินงานของผู้พิพากษาที่ชอบธรรมคือ เมตตา รัก และไถ่โทษ ไม่ใช่การประณาม

เด็กหนุ่มโจเซฟ สมิทถูกควบคุมวินัยด้วยการภาคทัณฑ์เป็นเวลาสี่ปีก่อนจะ

ได้รับแผ่นจารึกทองคำ “เพราะเจ้าไม่ได้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า”³ ต่อมา เมื่อโจเซฟทำตนจนบับหายไป 116 หน้า ท่านถูกควบคุมวินัยอีกครั้ง แม้ว่าโจเซฟจะสำนึกผิดจริงๆ แต่พระเจ้ายังทรงเพิกถอนสิทธิพิเศษของท่านเป็นช่วงเวลาสั้นๆ เพราะ “ผู้ที่เรารักเราตีสอนด้วยเพื่อบาปของพวกเขาจะได้รับ การให้อภัย” (คพ. 95:1)

โจเซฟกล่าวว่า “เทพยดีเมื่อท่านคืนอุริมกับทุมมิมให้ข้าพเจ้าและกล่าวว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระทัยความซื่อสัตย์และความอ่อนน้อมถ่อมตนของข้าพเจ้า ทรงรักข้าพเจ้าเพราะ *ความอดทน* และความพากเพียรของข้าพเจ้าในการสวดอ้อนวอน”⁴ เพราะพระเจ้าทรงต้องการสอนบทเรียนของการกลับใจแก่โจเซฟ พระองค์จึงทรงเรียกร้องการพลีบูชาอันเจ็บปวดจากท่าน—การพลีบูชาเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของวินัย

การพลีบูชา

“ในสมัยโบราณ, *พลีบูชา* หมายถึงทำให้บางสิ่งหรือบางคนบริสุทธิ์”⁵ ซึ่งเชื่อมโยงคำนี้ในวิธีองค์เดียวกับคำว่า *ตีสอน*—“ทำให้บริสุทธิ์” เช่นเดียวกัน ในอิสราเอลสมัยโบราณ การให้อภัยเกิดขึ้นโดยการถวายบาปหรือถวายการลวงละเมิด หรือการพลีบูชา⁶ การพลีบูชาไม่เพียง “ชี้ถึงการพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง” เท่านั้น (แอลมา 34:14) แต่ช่วยเพิ่มความรู้สึกสำนึกคุณอย่างลึกซึ้งต่อการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยการไม่เต็มใจพลีบูชาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสำนึกผิดถือเป็นการเหยียดหยันหรือลดคุณค่าการพลีบูชาอันสูงส่งกว่าของพระคริสต์เพื่อบาปเดียวกันและลดความสำคัญในการทนทุกข์ของพระองค์—สัญลักษณ์ด้านชาของความเนรคุณ

ในทางกลับกัน โดยผ่านการพลีบูชาอันน่าชื่นชม เรา *ได้รับ* บางสิ่งที่มีคุณค่า นිරันดรจริงๆ—พระเมตตาและการอภัยโทษจากพระองค์ และในที่สุด “ทุกสิ่งที่พระบิดา . . . มี” (คพ. 84:38)

ในฐานะส่วนหนึ่งของกระบวนการกลับใจ การพลีบูชาเป็นเสมือนยาระงับความเจ็บปวดเพื่อแทนที่ “ความสำนึกผิดจากมโนธรรม” (แอลมา 42:18) ด้วย “ความสงบในมโนธรรม” (โมไซยาห์ 4:3) หากไม่มี การพลีบูชา บุคคลจะพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะให้ภัยตนเอง เพราะความรู้สึกยังวนเวียนอยู่กับบางสิ่งที่ตนยึดเหนี่ยวไว้⁷

บิดามารดาในฐานะผู้พิพากษาที่ชอบธรรม

ถึงแม้พวกเราไม่กี่คนจะได้รับเรียกเป็นผู้พิพากษาใหญ่ แต่หลักธรรมของการพิพากษาที่ชอบธรรมใช้ได้กับเราทุกคน โดยเฉพาะบิดามารดาผู้มีโอกาสใช้หลักธรรมเหล่านี้กับลูกของตนทุกวัน การสอนเด็กอย่างมีประสิทธิภาพคือหัวใจของการเป็นบิดามารดาที่ดี และการฝึกวินัยด้วยความรักคือหัวใจของการเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิทสอนว่า “ถ้าลูกต่อต้านและยากจะควบคุมได้ จงอดทนจนกว่าท่านจะเอาชนะด้วยความรัก . . . และท่านจะหล่อหลอมบุคลิกลักษณะของเขาอย่างที่ท่านพึงพอใจได้”⁸

ไม่ใช่ เมื่อเรามาหา พระวิญญาณบริสุทธิ์ และความโกรธอยู่ร่วมกันไม่ได้ เพราะ “คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขาย้ายใจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ” (3 นิโไฟ 11:29) จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธสอนว่า “ปกติจะไม่มีใครพูดเรื่องไม่ดีภายใต้การตลึงของพระเจ้า พระวิญญาณของพระเจ้าคือวิญญาณของความเมตตา คือวิญญาณของความอดทน คือวิญญาณของจิตกุศล ความรัก การขมใจ และความอดกลั้น . . .

“... แต่ถ้าเรามีวิญญาณของการจับผิด . . . ในทางเสียหาย นั้น มิได้เกิดจากความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณแห่งพระบิดาบนสวรรค์และมักเป็นภัย เสมอ

“... ความเมตตาคือพลังที่พระเจ้าเป็นเจ้าของประทานแก่เราเพื่อไขดวงใจที่แข็งกระด้าง”

อัตลักษณ์ที่แท้จริงของบุตรธิดาของเรา

เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จเยือนชาวนิโไฟ พระองค์ทรงทำบางสิ่งที่พิเศษมากกับเด็กๆ

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระองค์ทรงสอนและปฏิบัติต่อเด็ก ๆ ของฝูงชน . . . และพระองค์ทรงปล่อยลูกพวกเขา, และพวกเขาพูดถึงเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์แก่พวกบิดาของตน . . .

“... และพวกเขาทั้งเห็นและได้ยินเด็กเหล่านั้น; แท้จริงแล้ว, แม้ทารกก็อ้าปากและเอ่ยเรื่องอัศจรรย์ออกมา”

(3 นิโไฟ 26:14, 16)

บางที่มากกว่า การเปิดปาก ทารกพระเจ้าทรงกำลัง เปิดตาและหู ของบิดามารดาผู้ประหลาดใจ บิดามารดาเหล่านั้นได้รับของประทานพิเศษยิ่งของการได้เห็นนิรันดรชั่วขณะหนึ่ง มองเห็นอัตลักษณ์ที่แท้จริงและความเจริญเติบโตในโลกก่อนเกิดของบุตรธิดา สิ่งนั้นจะไม่เปลี่ยนวิธีที่บิดามารดา

มองเห็น และปฏิบัติกับบุตรธิดาของตนหรือ ข้าพเจ้าชื่นชอบความทะเยอทะยานของเกอเธ่ “วิธีที่คุณมอง [ลูก] คือวิธีที่คุณปฏิบัติต่อพวกเขา และวิธีที่คุณปฏิบัติต่อพวกเขาคือ [คน] ที่พวกเขาจะเป็น”¹⁰ การจดจำอัตลักษณ์ที่แท้จริงของเด็กคนหนึ่งคือของประทานแห่งการมองเห็นล่วงหน้าซึ่งดลบันดาลวิสัยทัศน์ของผู้พิพากษาที่ชอบธรรม

สรุป

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเราว่า “อย่าปล่อยให้ปัญหาที่ต้องแก้ไขสำคัญกว่าคนที่ท่านต้องรัก”¹¹ หลักธรรมนั้นสำคัญมากต่อการเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกๆ ของเราเอง

มีวิธีเดียวในการตัดสินด้วยการตัดสินที่ชอบธรรม ดังที่พระเยซูคริสต์ทรงทำ นั่นคือการเป็นอย่างไรที่พระองค์ทรงเป็น ฉะนั้น “เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า? ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น” (3 นิโไฟ 27:27) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “disciple,” etymonline.com.
2. ดู Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “chasten.”
3. Karen Lynn Davidson and others, eds., *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, vol. 1 of the Histories series of *The Joseph Smith Papers* (2012), 83.
4. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 76; เน้นตัวเอน.
5. คู่มือพระคัมภีร์, “เครื่องพลีบูชา, พลีพระชนม์ชีพ, สละ (ชีวิต), เสียสละ,” scriptures.lds.org.
6. ดู Bible Dictionary, “Sacrifices.”
7. เครื่องพลีบูชาที่เราถวายบนแท่นศีลระลึกทุกสัปดาห์คือใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด (ดู 2 นิโไฟ 2:7; 3 นิโไฟ 9:20; หุ้ลิกคำสอนและพันธสัญญา 59:8). ใจที่ซอกซำคือใจที่เสียใจ; วิญญาณที่สำนึกผิดคือวิญญาณที่เชื่อฟัง (ดู ตี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว,” *เสียโยนา*, พ.ศ. 2004, 12).
8. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998), 329–330.
9. คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (2010), 235–236, 238; เน้นตัวเอน.
10. Attributed to Johann Wolfgang von Goethe, brainyquote.com.
11. โรมัส เอส. มอนสัน, “พบปิติในการเดินทาง,” *เสียโยนา*, พ.ย. 2008, 106.

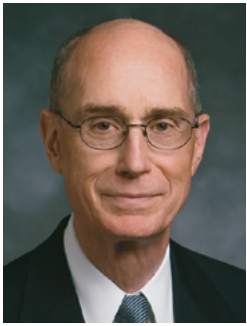
เป็นเรื่องน่าคิดว่าในการสอนให้มีวินัย ศาสดาพยากรณ์ดูจะอ้างอิงคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์เสมอ

หลักคำสอนและพันธสัญญาให้คำแนะนำเรื่องวินัยซึ่งเป็นที่รู้จักดี ดังนี้ “ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถหรือจะอ้างไว้ได้โดยอาศัยฐานะปุโรหิต, นอกจากโดยการชักชวน, โดยความอดกลั้น, โดยความสุภาพอ่อนน้อม และความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง;

“โดยความกรุณา, และความรักรับรู้บริสุทธิ์, ซึ่งจะขยายจิตวิญญาณออกไปอย่างกว้างขวางโดยปราศจากความหนาซ่อใจคด, และปราศจากมารยา—

“จงว่ากล่าวโดยไม่ชักช้าด้วยความเยียบขาด, เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตลึงใจ; และจากนั้นในเวลาต่อมาจงแสดงความรักเพิ่มขึ้น” (คพ. 121:41–43)

พระคัมภีร์ข้อนี้สอนให้เรากล่าวว่า “เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตลึงใจ”

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ความสำนึกคุณ ในวันสะบาโต

สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย วันสะบาโตเป็นวันแห่งความสำนึกคุณและความรัก

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้าซึ่งกระจายอยู่ทั่วโลกในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่ท่านประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันขอให้ข้าพเจ้าพูดในการประชุมใหญ่วันสะบาโตนี้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำถ้อยคำของข้าพเจ้าไปสู่ใจท่าน

วันนี้ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดถึงความรู้สึกของหัวใจ ข้าพเจ้าจะมุ่งเน้นที่ความสำนึกคุณ—โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันสะบาโต

เรารู้สึกสำนึกคุณสำหรับสิ่งต่างๆ มากมาย อาทิ ความเมตตาจากคนแปลกหน้า อาหารในยามหิวโหย หลังคาคุ้มฝนเมื่อพายุกระหน่ำ กระจกหักที่รักษาหาย และเสียงร้องที่บ่งบอกความแข็งแรงของทารกแรกเกิด พวกเราหลายคนจะจำความรู้สึกสำนึกคุณในช่วงเวลาเช่นนั้น

สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย วันสะบาโตเป็นช่วงเวลาเช่นนั้น ที่จริงเป็นวันแห่งความสำนึกคุณและความรัก พระเจ้าทรงสอนวิสุทธิชนใน

เทศมณฑลแจ๊คสัน รัฐมิสซูรี เมื่อปี 1831 ว่าคำสวดอ้อนวอนและคำขอบคุณของพวกเราควรมุ่งเน้นไปที่เบื้องบน วิสุทธิชนสมัยแรกได้รับการเปิดเผยถึงวิธีรักษาวันสะบาโต วิธีอดอาหารและสวดอ้อนวอน¹

พระเจ้าตรัสกับพวกเรารวมทั้งพวกเราว่าควรจะมีสการและน้อมขอบพระทัยในวันสะบาโตอย่างไร ท่านทราบดีว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือความรักที่

เรามีต่อพระผู้มอบของประทาน นี่คือพระคำของพระเจ้าเกี่ยวกับการน้อมขอบพระทัยและแสดงความรักในวันสะบาโต

“เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่พวกเขา, โดยกล่าวดังนี้ว่า: เจ้าจงรักพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า, ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของเจ้า; และในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าจงรับใช้พระองค์ . . .

“เจ้าจงขอบพระทัยพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในทุกสิ่ง

“เจ้าจงถวายเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าในความชอบธรรม, แม้เครื่องถวายบูชาอันเป็นใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด”²

จากนั้นพระเจ้าจึงรับสั่งเตือนถึงอันตรายหากเราล้มเหลวที่จะขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้มอบของประทาน “และไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงขุ่นเคือง, หรือความกริ้วของพระองค์จะไม่ดาลเดือดกับผู้ใดเลย, นอกจากคนเหล่านั้นที่มีได้สารภาพถึงพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง, และมีได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์”³

หลายท่านที่ฟังอยู่นี้พบปีติกับวันสะบาโตแล้วซึ่งเป็นวันแห่งการระลึกถึงและน้อมขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าสำหรับพรนานัปการ ท่านจำเพลงที่คุ้นเคยนี้ได้ไหม

เมื่อความทุกข์ลำบากเกิดขึ้นแก่ท่าน
เมื่อใด

เมื่อท่านท้อแท้ใจคิดว่าทุกอย่างมลาย
มานับพระพรของท่าน นับดูทีละอัน
ท่านจะแปลกใจในสิ่งที่พระเจ้ากระทำ

นับพระพรของท่าน

ดูทีละอัน

นับพระพร

ดูสิ่งพระเจ้ากระทำ . . .

ท่านเคยเห็นเห็นน้อยกับภรรยามากมาย
หรือไม่?
กางเขนนั้นดูหนักเกินกว่าท่านแบกได้
ไหม?
นับพระพรของท่านดูแล้วจะหมดสงสัย
และท่านจะร้องเพลงไปจนตลอดสิ้น
กาล⁴

ข้าพเจ้าได้รับจดหมายและการ
พบปะสนทนาจากวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ที่ซื่อสัตย์ผู้รู้สึกเห็นเห็นน้อยกับภรรยา
มากมาย บางคนเกือบจะรู้สึกทุกอย่าง
มลายแล้วสำหรับพวกเขา ข้าพเจ้าหวัง
และสวดอ้อนวอนว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด
เกี่ยวกับการสำนึกคุณในวันสะบาโตจะ
ช่วยให้หมดสงสัยและให้ใจท่านเริ่มร้อง
เพลง

พรประการหนึ่งที่เรานึกคุณได้คือ
เราได้อยู่ในการประชุมศีลระลึก ชุมชน
ร่วมกับสานุศิษย์ของพระองค์มากกว่า
หนึ่งหรือสองคนในพระนามของ
พระองค์ มีบางคนอยู่บ้านไม่สามารถ
ลุกขึ้นจากเตียงได้ มีบางคนที่ยากจะ
อยู่ในที่ซึ่งเราอยู่แต่ต้องทำงานในโรง
พยาบาล บ้างก็กำลังดูแลความปลอดภัย
ให้สาธารณชน หรือบางคนกำลังเสี่ยง
ชีวิตปกป้องเราที่ไหนสักแห่งในทะเล
ทรายหรือในป่าทึบ ความจริงที่ว่าเรา
สามารถมาชุมนุมร่วมกันกับวิสุทธิชน
คนอื่นและรับศีลระลึกได้จะช่วย
ให้เราเริ่มรู้สึกสำนึกคุณและรักพระ
กรุณาธิคุณของพระเจ้าเป็นเจ้า

เพราะศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท
และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
พรอีกประการหนึ่งที่เรานับได้คือเรา
มีโอกาสรับศีลระลึกทุกสัปดาห์—จัด
เตรียม ให้พร และส่งผ่านโดยผู้รับใช้ที่
ได้รับสิทธิอำนาจจากพระเจ้าเป็นเจ้า เรา
สำนึกคุณได้เมื่อพระวิญาณศักดิ์สิทธิ์
ทรงยืนยันกับเราว่าคำสวดอ้อนวอนศีล
ระลึก ซึ่งกล่าวโดยผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่
ได้รับสิทธิอำนาจ ได้รับยกย่องจากพระ
บิดาบนสวรรค์ของเรา

จากพรทั้งหมดที่เรานับได้ พรที่ยิ่ง
ใหญ่ที่สุดคือความรู้สึกถึงการให้อภัย
ที่มาจาก การรับศีลระลึก เราจะ
รู้สึกรักและซาบซึ้งใจมากขึ้นสำหรับ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ที่การพลีพระชนม์
ชีพอันเป็นนิรันดร์ของพระองค์ทำให้
เราสามารถสะอาดจากบาปได้ เมื่อเรา
รับส่วนขนมปังและน้ำ เราจะรู้สึกว่า
พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อเรา และเมื่อ
เรานึกคุณต่อสิ่งที่พระองค์ทรงทำ
เพื่อเรา เราจะสัมผัสถึงความรักของ
พระองค์และความรักที่เรามีให้พระองค์

พรแห่งความรักที่เราได้รับจะช่วย
ให้เรารักษาพระบัญญัติที่จะ “ระลึกถึง
พระองค์ตลอดเวลา”⁵ ได้ง่ายขึ้น ท่าน
อาจรู้สึกรักและสำนึกคุณเหมือนที่
ข้าพเจ้ารู้สึก แม้กระทั่งพระวิญาณ
บริสุทธิ ผู้ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
สัญญาว่าจะอยู่กับเราตลอดเวลาเมื่อเรา
ยังคงซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่เราทำ
ไว้ เรานับพรทั้งหมดเหล่านั้นได้ทุกวัน
อาทิตย์และรู้สึกสำนึกคุณได้

วันสะบาโตยังเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดอีก
ด้วยในการระลึกถึงพันธสัญญาซึ่งเราทำ
ไว้ที่น้ำแห่งบัพติศมาว่าท่านจะรักและ
รับใช้บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์
การทำให้สัญญานั้นเกิดสัมฤทธิ์ผลในวัน
สะบาโตจะรวมถึงการมีส่วนร่วมในชั้น
เรียนหรือโครัมด้วยจุดประสงค์จากใจ
ที่จะสร้างศรัทธาและความรักท่ามกลาง
พี่น้องของเรา ผู้อยู่ที่นั่นกับเรา คำ
สัญญานั้นจะรวมไปถึงการทำหน้าที่การ
เรียกของเราด้วยใจจริง

ข้าพเจ้าสำนึกคุณสำหรับวันอาทิตย์
ที่ข้าพเจ้าสอนโครัมมัคนายกในเมือง
บาวน์ติฟูล ยูทาห์ และชั้นเรียนโรงเรียน
วันอาทิตย์ในโอตาโฮ และข้าพเจ้ายัง
จำได้แม้แต่ครั้งที่ได้รับใช้เป็นผู้ช่วย
ภรรยาข้าพเจ้าในชั้นเรียนบริบาล
งานหลักของข้าพเจ้าคือแจกและเก็บ
ของเล่น

เป็นเวลาหลายปีก่อนข้าพเจ้าจะ
ตระหนักโดยพระวิญาณว่าการรับใช้
อันเรียบง่ายของข้าพเจ้าสำหรับพระเจ้า
มีความสำคัญในชีวิตบุตรธิดาของพระ
บิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้าประหลาดใจที่
บางคนยังจำได้และขอบคุณข้าพเจ้า
ถึงความพยายามอันดีโดยประสพการณ์
ของข้าพเจ้าที่จะรับใช้พวกเขาเพื่อพระ
อาจารย์ในวันสะบาโตเหล่านั้น

แจกเช่นบางครั้งเรามองไม่เห็นผล
ของการรับใช้ที่เราให้ไว้ในวันสะบาโต
เราอาจมองไม่เห็นยอดสะสมของผู้รับใช้
คนอื่นๆ ของพระเจ้า แต่พระเจ้ากำลัง
สร้างอาณาจักรของพระองค์อย่างเงียบๆ
ผ่านผู้รับใช้ผู้ซื่อสัตย์และถ่อมตนของ
พระองค์โดยไม่พวประภาคมากนัก ไป
ยังอนาคตแห่งมิลเลเนียมอันเรืองโรจน์
ซึ่งต้องใช้พระวิญาณศักดิ์สิทธิ์ในการ
มองเห็นความยิ่งใหญ่ที่กำลังเติบโต

ข้าพเจ้าเติบโตมาโดยเข้าการ
ประชุมศีลระลึกที่สาขานิวเจอร์ซีย์แห่ง
เล็กๆ กับสมาชิกเพียงสองสามคนและ
ครอบครัวเดียว ครอบครัวข้าพเจ้าเอง
เจ็ดสิบห้าปีที่แล้ว ข้าพเจ้าได้รับ
บัพติศมาที่ฟิลาเดลเฟียในอาคารโบสถ์
ที่ศาสนจักรสร้างเพียงแห่งเดียวที่เราไป
ได้ในรัฐเพนซิลเวเนียหรือนิวเจอร์ซีย์
แต่พื้นที่ซึ่งสมัยนั้นมีสาขาเล็กๆ หนึ่ง
แห่งในพรินซ์ตัน นิวเจอร์ซีย์ ปัจจุบันมี
วอร์ดใหญ่สองวอร์ด และเมื่อไม่กี่วันมา
นี้ คนหนุ่มสาวหลายพันคนร่วมแสดง
ในงานเฉลิมฉลองก่อนการอุทิศพระวิหาร
ฟิลาเดลเฟีย เพนซิลเวเนีย

สมัยยังหนุ่ม ข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็น
ผู้สอนศาสนาท้องถิ่นที่เรานับสัการ
วันอาทิตย์ในอาคารโบสถ์หลังเดียว

ในเมืองแอลบูเคอร์คี นิวเม็กซิโก ปัจจุบันมีพระวิหารหนึ่งแห่งและสเตดส์แห่ง

ข้าพเจ้าออกจากแอลบูเคอร์คีไปเรียนที่เคมบริดจ์ แมสซาชูเซตส์ ที่นั่นมีอาคารโบสถ์หนึ่งหลังและมีห้องถิ่นที่ครอบครัวเกือบทั้งรัฐแมสซาชูเซตส์และไรต์โอแลนด์ ข้าพเจ้าขับรถขึ้นเนินเขาของชนบทที่สวยงามนั้นเพื่อไปร่วมการประชุมศิระลึกลีในสาขาเล็กๆ ซึ่งส่วนใหญ่เข้าสถานที่ขนาดเล็กหรือเป็นบ้านหลังเล็กที่ต่อเติมใหม่ ปัจจุบันมีพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในเบลมอนท์ แมสซาชูเซตส์ และสเตดส์ที่กระจายอยู่ทั่วชนบท

สิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นไม่ชัดในเวลานั้นคือพระเจ้ากำลังเทพระวิญาณของพระองค์มาที่ผู้คนในการประชุมศิระลึกลีเล็กๆ เหล่านั้น ข้าพเจ้าสัมผัสได้แต่ข้าพเจ้าไม่เห็นขอบเขตและจังหวะเวลาในพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะสร้างและเซ็ดชูอาณาจักรของพระองค์ โดยการเปิดเผย ศาสดาพยากรณ์เห็นและบันทึกสิ่งที่เราสามารถเห็นได้ด้วยตนเองในเวลานี้ นี้ไฟกล่าวว่ายอดรวมของเราจะไม่ใช้ตัวเลขจำนวนมากแต่ความสว่างที่ส่องสมเป็นยอดรวมนั้นจะเป็นที่ประทับใจเมื่อได้เห็น

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้าเห็นศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระเจ้า และจำนวนคนของศาสนจักรนั้นน้อย . . .

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นเดชานูภาพของพระเมษโปดกของพระเจ้า, ว่าลงมาบนวิสุทริชของศาสนจักรของพระเมษโปดก, และบนผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า, ซึ่งกระจัดกระจายอยู่บนทั่วพื้นพิภพ; และพวกเขามีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานูภาพของพระเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่”⁶

ในสมัยการประทานนี้ มีคำอธิบายของศาสดาพยากรณ์ซึ่งคล้ายคลึงกันถึงสภาพการณ์ของเราและโอกาสที่อยู่

เบื้องหน้าบันทึกไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา ดังนี้

“เจ้ายังไม่เข้าใจว่าพระบิดาทรงมีพรสำคัญยิ่งเพียงใดในพระหัตถ์ของพระองค์เองและทรงเตรียมไว้ให้เจ้า;

“และเจ้าไม่อาจทนทุกสิ่งได้ขณะนี้; กระนั้นก็ตาม, จงรีบเร่งเถิด, เพราะเราจะนำทางเจ้าไป. อาณาจักรเป็นของเจ้า และพรที่นั่นเป็นของเจ้า, และความมั่งคั่งแห่งนิรันดรเป็นของเจ้า

“และคนที่รับสิ่งทั้งปวงด้วย *ความชอบคุณ* จะได้รับยกย่อง; และสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกนี้จะเพิ่มเติมให้เขา, แม้อริยเท่า, แท้จริงแล้ว, มากกว่า”⁷

ข้าพเจ้าสัมผัสการเปลี่ยนแปลงของความสำคัญคุณที่เพิ่มขึ้นสำหรับพรและความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าตลอดทั่วศาสนจักร ดูเหมือนความสำคัญคุณนั้นจะเติบโตเร็วมากท่ามกลางสมาชิกศาสนจักรในเวลาและสถานที่ซึ่งมีการทดลองศรัทธาของพวกเขา ที่พวกเขาต้องวิงวอนพระเจ้าเป็นเจ้าทูลขอความช่วยเหลือให้ดำเนินต่อไป

ช่วงเวลาที่เราจะดำเนินชีวิตต่อไปจะมีการทดลองที่ยากลำบาก เช่นเดียวกับสมัยที่ผู้คนของแอลมาอยู่ใต้อำนาจอมวิลอนผู้โหดร้าย ผู้ที่วางภาระไว้บนหลังพวกเขาหนักเกินกว่าจะแบกไหว

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงคนเหล่านั้นในความทุกข์ของพวกเขา, มีความว่า: จงเงยหน้าและจงสบายใจเถิด, เพราะเรารู้ถึงพันธสัญญาที่เจ้าทำไว้กับเรา;

และเราจะให้พันธสัญญาแก่ผู้คนของเราและปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเป็นทาส

“และเราจะให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนบ่าเจ้าเบาลงด้วย, แม้อันเจ้าหาไม่รู้สึกละไม่ว่ามันอยู่บนหลังเจ้า, แม้อันที่เจ้าอยู่ในความเป็นทาส; และการนี้เราจะทำเพื่อเจ้าจะยืนเป็นพยานให้เรารัตออกมาจากนี้ไป, เพื่อเจ้าจะรู้อย่างแน่นอนว่าเรา, พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้า, มาเยือนผู้คนของเราในความทุกข์ของพวกเขา

“และบัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนแอลมาและพี่น้องของท่านเบาลง; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงเพิ่มพลังกำลังให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย, และพวกเขายอมรับอย่างชื่นบานและด้วยความอดทนต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า”⁸

ท่านทั้งหลายกับข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อใดก็ตามที่เราศึกษาพันธสัญญาของเรากับพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นสิ่งที่ยาก พระองค์ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนขอพระทัยสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อเราและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราด้วยพลังกำลังที่จะอดทนอย่างซื่อสัตย์ และมากกว่าหนึ่งครั้งที่พระองค์ทรงทำให้เราร่าเริงและแข็งแรง

ท่านอาจสงสัยว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างในการดำเนินชีวิตและนมัสการในวันสะบาโตนี้เพื่อแสดงถึงความสำคัญของคุณของท่าน เพื่อเสริมกำลังตัวท่าน

และผู้อื่นสำหรับการทดลองที่รออยู่
เบื้องหน้า

ท่านอาจเริ่มต้นวันนี้ด้วยการสวด
อ้อนวอนส่วนตัวและเป็นครอบครัว
เพื่อขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ทุกสิ่งที่ทรงทำเพื่อท่าน ท่านทูลถาม
พระเจ้าว่าทรงต้องการให้ท่านทำสิ่ง
ใดเพื่อรับใช้พระองค์และผู้อื่น โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง ท่านอาจขอให้พระ
วิญญาณบริสุทธิ์บอกท่านถึงคนที่ได้ย
ตายหรือต้องการความช่วยเหลือที่
พระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านไปช่วย

ข้าพเจ้าสัญญาว่าคำสวดอ้อนวอน
ของท่านจะได้รับคำตอบ และเมื่อท่าน
ทำตามคำตอบที่ได้รับ ท่านจะพบ
ปีติในวันสะบาโต และใจของท่านจะ
ท่วมท้นไปด้วยความสำนึกคุณ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
พระบิดาทรงรู้จักและรักท่าน พระผู้
ช่วยให้รอด พระเจ้าพระเยซูคริสต์
ทรงชดใช้บาปของท่านเพราะทรงรัก
ท่าน พระบิดาและพระบุตรทรงรู้จัก
ชื่อท่านดังที่พระองค์ทรงรู้จักชื่อของ
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเมื่อทรง
ปรากฏต่อหน้าเขา ข้าพเจ้าเป็นพยาน
ว่านี่คือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
และพระองค์จะทรงให้เกียรติ
พันธสัญญาที่ท่านทำและต่อไว้กับพระ
ผู้เป็นเจ้าของ อุปนิสัยของท่านจะเปลี่ยน
ไปเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมาก
ยิ่งขึ้น ท่านจะได้รับกำลังต้านทานการ
ล่อลวงและความรู้สึกสงสัยในความ
จริง ท่านจะพบปีติในวันสะบาโต
ข้าพเจ้าสัญญากับท่านในพระนามของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:5, 7-8.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:21.
4. “นับพระพรท่าน,” *เพลงสวด*,
บทเพลงที่ 118.
5. โมโรไน 4:3; 5:2; หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 20:77, 79.
6. 1 นิไฟ 14:12, 14.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 78:17-19;
เน้นตัวเอ็น.
8. โมไซยาห์ 24:13-15.

ภาคบ่ายวันอาทิตย์ | 2 ตุลาคม 2016

โดย **เอลเดอร์ เดวิด เอ. เบดนาร์**
แห่ง **โคออร์ดิเนตอร์สภาคสิบสอง**

“ถ้าพวกท่านรู้จักเราแล้ว”

*เรารู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดท่านนั้นหรือ หรือเรากำลังทำความรู้จักพระองค์มากขึ้น
เราจะทำความรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร*

เมื่อถึงช่วงท้ายคำเทศนาบนภูเขา
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเน้นถึงความ
จริงนิรันดร์ว่า “โดยการทำตาม
พระทัยพระบิดาเท่านั้นที่จะสามารถได้
รับพระคุณแห่งความรอดของพระบุตร
ได้”¹

พระองค์ตรัสว่า

“ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของ’ จะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์
แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของ
เรา ผู้สถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้

“เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนจำนวนมาก
ร้องแก่เราว่า ‘องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ข้า

พระองค์ได้เผยพระวจนะในพระนาม
ของพระองค์ และได้ขับมือออกใน
พระนามของพระองค์ และได้ทำการ
แห่งฤทธานุภาพมากมายในพระนาม
ของพระองค์ไม่ใช่หรือ?’

“เมื่อนั้นเราจะกล่าวแก่พวกเขา
ว่า ‘เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย เจ้าผู้
ทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา’²

เราเข้าใจคำสอนนี้มากขึ้นเมื่อเรา
ไตร่ตรองการแก้ไขข้อความซึ่งได้รับการ
ดลใจ เป็นสิ่งสำคัญที่พระดำรัส
ของพระเจ้าในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับ
คิงเจมส์ “เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย”

เปลี่ยนเป็น “พวกเจ้าไม่เคยรู้จักเราเลย”³ ในงานแปลของโจเซฟ สมิท ลองพิจารณาอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน จำได้ไหมว่าหญิงพรหมจารีโง่เหล่านี้หาคนไม่ได้เตรียมพร้อม พวกเธอออกไปหาน้ำมันตะเกียง หลังจากได้ยินเสียงร้องให้ไปรับเจ้าบ่าว “ระหว่างที่เขากำลังออกไปซื้อ เจ้าบ่าวก็มาถึง พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด “ภายหลังหญิงพรหมจารี [โง่เงา] อีกห้าคนก็มาร้องว่า ‘ท่านเจ้าคะ ขอเปิดให้เราด้วย’

“แต่ท่านตอบว่า ‘เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน’⁴ อุปมาเรื่องนี้มีนัยมากขึ้นสำหรับเรา แต่ละคนจากการแก้ไขข้อความอีกอย่างหนึ่งซึ่งมาจากการดลใจ เป็นสิ่งสำคัญที่ประโยค “เราไม่รู้จักท่าน” ดังที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงเจมส์มีความชัดเจนขึ้นในงานแปลของโจเซฟ สมิทซึ่งเปลี่ยนเป็น “เจ้าไม่รู้จักเรา”⁵

ประโยคที่ว่า “พวกเจ้าไม่เคยรู้จักเราเลย” และ “เจ้าไม่รู้จักเรา” ควรเป็นเหตุให้เราแต่ละคนพิจารณาตนเองทางวิญญาณ เราเกี่ยวข้องกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้นหรือ หรือเรากำลังทำความรู้จักพระองค์มากขึ้น เราจะทำความรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร คำถามแห่งจิตวิญญาณเหล่านี้เป็นข่าวสารที่ข้าพเจ้ามุ่งเน้น ข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างจริงจังเมื่อเราพิจารณาหัวข้อสำคัญนี้ด้วยกัน

ทำความรู้จักพระองค์

พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา “ถ้าพวกท่านรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย”⁶ เราทำความรู้จักพระบิดาเมื่อเราทำความรู้จักพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์

วัตถุประสงค์อันยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งของความเป็นมรรตัยคือไม่เพียงเรียนรู้เกี่ยวกับพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระบิดาเท่านั้นแต่พยายามรู้จักพระองค์ด้วย ขั้นตอนสำคัญสี่ข้อที่จะช่วยให้เราทำความรู้จักพระเจ้าคือการใช้ศรัทธาในพระองค์ ทำตาม รัับใช้ และเชื่อฟังพระองค์

ใช้ศรัทธาในพระองค์

การใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์คือการฟังพาความดีงาม พระเมตตา และพระคุณของพระองค์⁷ เราเริ่มทำความรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อเราปลูกความสามารถทางวิญญาณของเราและทดลองคำสอนของพระองค์ แม้จนเรามีที่ในจิตวิญญาณสำหรับส่วนหนึ่งของพระเจ้า⁸ เมื่อเรามีศรัทธาในพระเจ้าเพิ่มขึ้น เราวางใจพระองค์และเชื่อมั่นในเดชะคุณภาพของพระองค์ที่จะได้ เยียวยา และเสริมกำลังเรา

ศรัทธาที่แท้จริงมุ่งเน้นที่พระเจ้าและนำไปสู่การกระทำอันชอบธรรมเสมอ “ศรัทธาในพระคริสต์ [เป็น] หลักธรรมข้อแรกในศาสนาที่ได้รับการเปิดเผย . . . จากฐานของความชอบธรรม

ทั้งหมด . . . หลักธรรมแห่งการปฏิบัติของผู้มีปัญญาทั้งหลาย”⁹ เนื่องจากการปฏิบัติตามหลักธรรมที่ถูกต้องซึ่งพระเจ้าได้ทรงประกาศไว้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการได้รับและใช้ศรัทธาที่แท้จริง “ความเชื่อที่ไม่มีผลการประทุพผินนั้นไร้ผล”¹⁰ เราต้องเป็น “ผู้ประทุพผินตามพระวจนะ ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังเท่านั้น”¹¹

การฟังพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าและรับของประทานทางวิญญาณแห่งศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เนื่องจาก “ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยินและการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์”¹² เราคุ้นเคยกับพระองค์และพระสุรเสียงของพระองค์เมื่อเราศึกษาและดื่มด่ำพระคำของพระองค์ในพระคัมภีร์¹³ สวดอ้อนวอนถึงพระบิดาในพระนามของพระองค์ด้วยเจตนาแท้จริง¹⁴ และแสวงหาพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน¹⁵ การเรียนรู้และประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์ในชีวิตเราเป็นสิ่งที่เราต้องทำก่อนจะได้รับของประทานแห่งศรัทธาในพระองค์¹⁶

การใช้ศรัทธาในพระเจ้าเป็นการเตรียมที่จำเป็นต่อการทำตามพระองค์

“ขณะที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ตามชายทะเลกาลิลี ก็ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องชาวประมงสองคน คือซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์น้องชายของเขา กำลังทอดแหอยู่ในทะเลสาบ “พระองค์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า จงตามเรามา และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา “เขาจึงละทิ้งแหตามพระองค์ไปทันที”¹⁷

เปโตรกับอันดรูว์เป็นแบบอย่างที่ดีเด่นของการฟังและทำตามพระอาจารย์ เช่นเดียวกันพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำท่านกับข้าพเจ้าว่า “ถ้าใครต้องการจะติดตามเรา ให้คนนั้นปฏิเสธ

ตนเอง รับกางเขนของตนแบกและตามเรา”¹⁸ การรับและแบกกางเขนของตนคือการปฏิเสธตนเองจากความอาชรม์ทั้งปวงและต้นหาคะทุกอย่างของโลก และรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า¹⁹

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงตกเตือนให้เราเป็นดังที่พระองค์ทรงเป็น²⁰ ฉะนั้นการทำตามพระเจ้าจึงรวมถึงการเลียนแบบพระองค์ด้วย เรามาทำความรู้จักพระเจ้าต่อไปเมื่อเราพยายามเป็นเหมือนพระองค์ผ่านอำนาจการชดใช้ของพระองค์

ในการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก พระเยซูทรงแสดงหนทาง นำทาง และเป็นแบบอย่างอันดีพร้อม “แนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระอุปนิสัย ความดีพร้อม และพระคุณลักษณะของพระองค์”²¹ ให้จุดประสงค์ที่ยั่งยืนและทิศทางที่ชัดเจนเมื่อเราติดตามพระองค์บนถนนสู่การเป็นสานุศิษย์ผู้ภักดี

การทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดช่วยให้เราสามารถรับ “ความรู้ที่แท้จริงว่าวิถีชีวิตที่เราดำเนินตามนั้นสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า”²² ความรู้เช่นนั้นไม่ใช่สิ่งลึกลับที่เฝ้าอยู่ใต้และไม่ได้มุ่งเน้นที่ความพยายามทางโลกหรือข้อกังวลทั่วไปในชีวิตมรรตัย แต่คือความก้าวหน้าที่ตามเส้นทางแห่งพันธสัญญาที่แน่นอนและต่อเนื่องซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่พระองค์ทรงโปรดปราน

ความฝันของลิไฮในพระคัมภีร์มอรมอนระบุเส้นทางที่เราควรตามความท้าทายที่เราจะเผชิญ และแหล่งช่วยทางวิญญาณที่มีไว้ช่วยเราติดตามและมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การรุดหน้าต่อไปบนทางคับแคบและแคบคือสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราทำ การล้มรสผลไม้จากต้นไม้และ “เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า”²³ อย่างลึกซึ้งเป็นพรที่พระองค์ทรงปรารถนาให้เราได้รับ ดังนั้น พระองค์จึงทรงเชื้อเชิญเราว่า “จงกลับมาติดตามเรา”²⁴

การใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และทำตามพระองค์เป็นการเตรียมที่จำเป็นต่อการรับใช้พระองค์

รับใช้พระองค์

“เพราะคนจะรู้จักผู้เป็นนายซึ่งเขาไม่เคยรับใช้, และเป็นคนแปลกหน้าสำหรับเขา, และอยู่ไกลจากความนึกคิดและเจตนาของใจเขาได้อย่างไร?”²⁵

เราทำความรู้จักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเมื่อเรารับใช้พระองค์และทำงานในอาณาจักรของพระองค์ เมื่อเราทำเช่นนั้น พระองค์จะประทานพรเราอย่างแผ้วถ้วนด้วยความช่วยเหลือจากสวรรค์ ของประทานทางวิญญาณ และความสามารถที่เพิ่มขึ้น เราจะไม่มีวันถูกทิ้งอย่างเดียวดายเมื่อเราทำงานในสวนองุ่นของพระองค์

พระองค์ทรงประกาศว่า “เพราะเราจะไปเบื้องหน้าเจ้า, เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้”²⁶

เราทำความรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อเราทำสุดความสามารถในการไปยังที่ซึ่งพระองค์ทรงประสงค์ให้เราไป พุดในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราพูด และเป็นคนที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราเป็น²⁷ เมื่อเราตระหนักอย่างนอนบ้อมว่าเราต้องพึ่งพาพระองค์ พระองค์จะทรงเพิ่มศักยภาพของเราให้สามารถรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ความปรารถนาของเราจะค่อยๆ ตรงกับความปรารถนาของพระองค์ และพระประสงค์ของพระองค์กลายเป็นจุดประสงค์ของเรา แม้จนเราจะ “ไม่ขอสิ่งซึ่งตรงกันข้ามกับความประสงค์ [ของพระองค์]”²⁸

การรับใช้พระองค์เรียกร้องสุดใจพลัง ความนึกคิด และพลังกำลังของเรา²⁹ ด้วยเหตุนี้ การรับใช้ผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่ตัวจึงแก่นึยเอาแต่ใจตนเอง และเห็นแก่ตัวของมนุษย์ปุถุชน เรา จะเริ่มรักคนที่เรารับใช้ และเนื่องจาก

การรับใช้ผู้อื่นคือการรับใช้พระเจ้า เราจะเริ่มรักพระองค์และพี่น้องของเรามากยิ่งขึ้น ความรักเช่นนั้นคือปรากฏการณ์จากของประทานทางวิญญาณแห่งจิตกุศล แม้ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์³⁰

“จงสวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์; เพื่อท่านจะกลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้า; เพื่อว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏ เราจะเหมือนพระองค์, เพราะเราจะเห็นพระองค์ดังที่พระองค์ทรงดำรงอยู่; เพื่อเราจะมีชีวิต; เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เราบริสุทธิ์แม้ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์”³¹

เราทำความรู้จักพระเจ้าเมื่อเราเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์

เพื่อพระองค์

เป็นไปได้ไหมที่จะใช้ศรัทธาในพระองค์ ทำตามพระองค์ รับใช้พระองค์ แต่ไม่เชื่อพระองค์

ข้าพเจ้าคุ้นเคยกับสมาชิกศาสนจักรผู้ยอมรับหลักคำสอนและหลักธรรมที่แท้จริงซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์และประกาศสิ่งนี้จากแท่นพูด แต่เป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะเชื่อว่าความจริงพระกิตติคุณเหล่านั้นประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตและสภาวะการณ์ของพวกเขาโดยเฉพาะ ดูเหมือนว่าพวกเขามีศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่พวกเขาไม่เชื่อว่าจะได้พรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้หรือจะเกิดขึ้นในชีวิตพวกเขา ข้าพเจ้ายังพบกับผู้ทำการเรียกของตนตามหน้าที่ แต่พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูยังไม่ใช่ความเป็นจริงในชีวิตพวกเขา เราทำความรู้จักพระเจ้าไม่ใช่เพราะเราเชื่อในพระองค์เท่านั้นแต่เราเชื่อพระองค์และคำมั่นสัญญาของพระองค์เช่นกัน

ในพันธสัญญาใหม่ บิดาคนหนึ่งขอให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรักษาบุตรของเขา พระเยซูตรัสตอบว่า

“ถ้าช่วยได้” นะหรือ? ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง

“บิดาของเด็กจึงร้องทูลท่านที่ว่า ข้าพเจ้าเชื่อ และขอโปรดช่วยในส่วนที่ขาดอยู่ด้วยเถิด”³²

ข้าพเจ้าได้ร่ำเรียนหลายครั้งถึงคำร้องขอของบิดาผู้นี้ “โปรดช่วยในส่วนที่ขาดอยู่ด้วยเถิด” ข้าพเจ้าสงสัยว่าเจตนาของคำวิงวอนจากชายคนนี้ไม่ใช่เพื่อช่วยให้เขาเชื่อในพระเยซูว่าเป็นพระผู้ไถ่และเชื่อในอำนาจการเยียวยาของพระองค์ เขาอาจตระหนักแล้วว่าก็ได้ว่าพระคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้า แต่บางที่เขาต้องการความช่วยเหลือเพื่อที่จะเชื่อว่าอำนาจการเยียวยาของพระอาจารย์สามารถเกิดขึ้นเป็นการส่วนตัวเพื่อจะให้พระบุตรที่รักของเขาได้ เขาอาจเชื่อในพระคริสต์โดยทั่วไปแต่ไม่ได้เชื่อพระคริสต์อย่างเฉพาะเจาะจงและเป็นส่วนตัว

บ่อยครั้งเราเป็นพยานถึงสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นความจริง แต่บางทีคำถามที่ตรงประเด็นกว่าสำหรับเราทุกคนคือเราเชื่อในสิ่งที่เรารู้หรือไม่

ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ซึ่งประกอบโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเชื่อพระผู้ช่วยให้รอด ทำความรู้จักพระองค์ และในที่สุดเชื่อสิ่งที่เรารู้

“และฐานะปุโรหิต [แห่งเมลคีเซเดค] ดูแลพระกิตติคุณและถือกุญแจแห่งความลับของอาณาจักร, แม้ *กุญแจแห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า*.”

“ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์”³³

เราเชื่อและทำความรู้จักพระเจ้าเมื่อกุญแจแห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าที่ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคดูแลเปิดประตูให้เราแต่ละคนมีโอกาสรับพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาในชีวิต เราเชื่อและทำความรู้จักพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อเรา

ทำตามพระองค์โดยการรับและรักษาศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์และรับรูปลักษณะของพระองค์ไว้ในสีหน้าเรามากขึ้น³⁴ เราเชื่อและทำความรู้จักพระคริสต์เมื่อเรามีประสบการณ์ส่วนตัวกับอำนาจการเปลี่ยนแปลง การเยียวยา การเสริมกำลัง และการทำให้บริสุทธิ์อันเกิดจากการชดใช้ เราเชื่อและทำความรู้จักพระอาจารย์เมื่อ “พลังแห่งพระวจนะของพระองค์ [หยั่งราก] ในเรา”³⁵ จารึกไว้ในความคิดและใจเรา³⁶ และเรา “ทิ้งบาปทั้งหมด [ของเรา] เพื่อรู้จักพระองค์”³⁷

การเชื่อพระองค์คือการวางใจว่ามีพรอันล้ำเหลือของพระองค์ซึ่งนำมาใช้ในชีวิตเราและครอบครัวเป็นการส่วนตัวได้ การเชื่อพระองค์ด้วยจิตวิญญาณทั้งหมดของเรา³⁸ เกิดขึ้นเมื่อเรารุดหน้าต่อไปบนเส้นทางแห่งพันธสัญญา ยอมให้ความประสงค์ของเราเป็นของพระองค์ ยอมให้พระองค์ทรงจัดลำดับความสำคัญและจังหวะเวลาไว้ให้เรา การเชื่อพระองค์คือ—ยอมรับว่าเดชะนาภาพและสัญญาของพระองค์เป็นจริง—นำทัศนคติ สันติสุข และปิติเข้ามาสู่ชีวิตเรา

คำสัญญาและประจักษ์พยาน

วันหนึ่งในอนาคต “ทุกเข่าจะย่อลง, และทุกลิ้นจะสารภาพ”³⁹ ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ในวันอันเรืองโรจน์นั้น เราจะรู้ว่าพระองค์ทรงรู้จักชื่อเราแต่ละคน ข้าพเจ้าเป็นพยานและสัญญาว่าเราไม่สามารถรู้เกี่ยวกับพระเจ้าท่านนั้น แต่เราต้องทำความรู้จักพระองค์ด้วยเมื่อเราใช้ศรัทธา ทำตาม รับผิดชอบ และเชื่อพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 245–46.
2. มัทธิว 7:21–23.
3. งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 7:33.
4. มัทธิว 25:10–12.
5. งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 25:11.
6. ยอห์น 14:6–7.
7. ดู 2 โฉม 2:8; 31:19; โฉม 6:4.

8. ดู แอลมา 32:27.
9. *Lectures on Faith* (1985), 1.
10. ยากอบ 2:20.
11. ยากอบ 1:22.
12. โรม 10:17.
13. ดู 2 โฉม 32:3; หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:34–36.
14. ดู โฉม 10:4.
15. ดู ยอห์น 14:26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:46.
16. ดู ยอห์น 7:17. เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบที่จะแสวงหาและทำทุกสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อให้คู่ควรแก่ของประทานแห่งศรัทธา. อย่างไรก็ตาม, สุดท้ายแล้ว, พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรักและห่วงใยเราทรงมอบของประทานให้เรา.
17. มัทธิว 4:18–20.
18. มัทธิว 16:24.
19. ดู งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 16:26 (ใน คู่มือพระคัมภีร์).
20. ดู 3 โฉม 27:27.
21. *Lectures on Faith*, 38.
22. *Lectures on Faith*, 38.
23. แอลมา 23:6.
24. ลูกา 18:22.
25. โมไซยาห์ 5:13.
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88.
27. ดู “ข้าจะไปที่พระองค์บัญชา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 136.
28. ฮีลามัน 10:5.
29. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:2.
30. ดู โฉม 7:47.
31. โฉม 7:48.
32. มาร์ชโก 9:23–24.
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–20; เน้นตัวเอน.
34. ดู แอลมา 5:14, 19.
35. แอลมา 26:13.
36. ดู ฮีบรู 8:10.
37. แอลมา 22:18.
38. ดู ออมนัน 1:26.
39. โมไซยาห์ 27:31.

โดย ไบรอัน เค. แอซตัน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน โรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

หลักคำสอนของพระคริสต์

หลักคำสอนของพระคริสต์ทำให้เราเข้าถึงพลังทางวิญญาณที่จะยกเราจากสภาพทางวิญญาณในปัจจุบันของเราขึ้นสู่สภาพที่เราจะได้รับการทำให้ดีพร้อม

การเสด็จเยือนชาวนีไฟของพระเยซูหลังจากฟื้นคืนพระชนม์ จัดลำดับไว้อย่างดีเพื่อสอนเรื่องสำคัญที่สุดกับเรา เริ่มต้นด้วยพระบิดาทรงเป็นพยานต่อผู้คนว่าพระเยซูทรงเป็น “บุตรที่รัก [ของพระองค์], ผู้ที่ [พระองค์] พอใจมาก”¹ จากนั้นพระเยซูเสด็จลงมาและเป็นพยานถึงการพลีพระชนม์เพื่อการชดใช้² ทรงเชื้อเชิญผู้คนให้ “รู้แน่แกใจ” ว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์โดยออกมาสัมผัส รอยแผลที่พระประจักษ์ และรอยตะปูที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์³ ประจักษ์พยานเหล่านี้แสดงไว้โดยไม่

ต้องสงสัยว่าการชดใช้ของพระเยซูเสร็จสมบูรณ์และพระบิดาทรงทำตามพันธสัญญาของพระองค์ว่าจะประทานพระผู้ช่วยให้รอด ต่อจากนั้นพระเยซูทรงสอนชาวนีไฟให้รู้วิธีได้รับพรจากแผนแห่งความสุขของพระบิดา ซึ่งมีให้เราเพราะการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด โดยทรงสอนหลักคำสอนของพระคริสต์กับพวกเขา⁴

ข่าวสารของข้าพเจ้าวันนี้เน้นเรื่องหลักคำสอนของพระคริสต์ พระคัมภีร์นิยามหลักคำสอนของพระคริสต์ว่าเป็นการใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ การกลับใจ รับ

บัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่⁵

หลักคำสอนของพระคริสต์ทำให้เราได้รับพรจากการชดใช้ของพระคริสต์

การชดใช้ของพระคริสต์สร้างเงื่อนไขให้เราพึ่งพา “ความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์”⁶ “ได้รับการทำให้ดีพร้อมใน [พระคริสต์]”⁷ ได้รับสิ่งดีทุกอย่าง⁸ และรับชีวิตนิรันดร์⁹

หลักคำสอนของพระคริสต์อีกนัยหนึ่งคือวิธี—วิธีเดียว—ซึ่งเราได้รับพรทั้งหมดที่มีให้เราผ่านการชดใช้ของพระเยซู หลักคำสอนของพระคริสต์ทำให้เราเข้าถึงพลังทางวิญญาณที่จะยกเราจากสภาพทางวิญญาณในปัจจุบันของเราขึ้นสู่สภาพที่เราจะได้รับการทำให้ดีพร้อมเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด¹⁰ เกี่ยวกับกระบวนการเกิดใหม่นี้ เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันสอนว่า “การเกิดอีกครั้ง ซึ่งไม่เหมือนการเกิดทางร่างกาย เป็นกระบวนการมากกว่าเป็นเหตุการณ์ และการได้เข้าไปอยู่ในกระบวนการนั้นคือจุดประสงค์สำคัญของความเป็นมรรตัย”¹¹

เราลองสำรวจองค์ประกอบของหลักคำสอนของพระคริสต์ด้วยกัน

หนึ่ง ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ และการชดใช้ของพระองค์ ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายสอนว่าศรัทธาเริ่มจากการไต่ยืนยันพระวาทะของพระคริสต์¹² พระวาทะของพระคริสต์เป็นพยานถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้และบอกเราว่าเราจะได้รับการให้อภัย พร และความสูงส่งอย่างไร¹³

เมื่อไต่ยืนยันพระวาทะของพระคริสต์ เราใช้ศรัทธาโดยเลือกทำตามคำสอนและแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด¹⁴ เพื่อทำเช่นนั้น นีไฟสอนว่าเราต้องวางใจ “อย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของ [พระคริสต์] ผู้ทรงอำนาจที่จะช่วยให้รอด”¹⁵ เพราะพระเยซูทรงเป็นพระ

ผู้เป็นเจ้าของในการดำรงอยู่ก่อนเกิด¹⁶ ดำเนินพระชนม์ชีพไว้บาป¹⁷ และ ระหว่างการชดใช้ทรงสนองข้อเรียกร้องทั้งหมดของความยุติธรรมเพื่อท่านและข้าพเจ้า¹⁸ พระองค์จึงทรงมีเดชานุภาพ และกุญแจที่จะทำให้ทุกคนฟื้นคืนชีวิต¹⁹ และทรงทำให้พระเมตตาที่มีอำนาจเหนือความยุติธรรมตามเงื่อนไขของการกลับใจ²⁰ เมื่อเราเข้าใจว่าเราสามารถรับพระเมตตาผ่านคุณงามความดีของพระคริสต์ เราย่อมสามารถ “มีศรัทธาสู่การกลับใจ”²¹ การวางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของพระคริสต์คือการวางใจว่าพระองค์ทรงทำสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยให้เรารอดแล้วปฏิบัติตามความเชื่อของเรา²²

ศรัทธาทำให้เราเลิกกังวลมากเกินไป เหตุกับสิ่งที่คนอื่นคิดกับเราและเริ่มสนใจมากขึ้นว่าพระเจ้าทรงคิดอย่างไรกับเรา

สอง การกลับใจ แซมิวเอลชาวเลมันสอนว่า “หากท่านเชื่อในพระนามของ [พระคริสต์] ท่านจะกลับใจจากบาปทั้งหมดของท่าน”²³ การกลับใจเป็นของประทานล้ำค่าจากพระบิดาบนสวรรค์ที่เกิดขึ้นได้ผ่านการเสียสละของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์ อีกทั้งเป็นกระบวนการที่พระบิดาประทานแก่เราเพื่อให้เราเปลี่ยนความคิด การกระทำ และตัวตนของเรา ทั้งนี้เพื่อเราจะเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นเรื่อยๆ²⁴ การกลับใจไม่ใช่สำหรับบาปเท่านั้นแต่เป็นกระบวนการประจำวันของการประเมินและปรับปรุงตนเอง²⁵ ที่ช่วยเราเอาชนะบาป ความไม่ดีพร้อม ความอ่อนแอ และความไม่สมบูรณ์ของเรา²⁶ การกลับใจทำให้เราเป็น “ผู้ติดตามแท้จริง” ของพระคริสต์ ซึ่งทำให้เราเปี่ยมด้วยความรัก²⁷ และขับความกลัวออกไป²⁸ การกลับใจไม่ใช่แผนสำรองในกรณีที่แผนการดำเนินชีวิตให้ดีพร้อมของเราล้มเหลว²⁹ การกลับใจอย่างต่อเนื่องเป็นเส้นทางเดียวที่จะทำให้เราเกิดปีติอันยั่งยืนและเปิด

ทางให้เรากลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ของเราได้

โดยผ่านการกลับใจเราจะว่าง่ายและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แต่ไม่ใช่กลับใจอย่างเดียว การยอมรับพระคุณความดีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและความไม่สลักสำคัญของเรา³⁰ ผนวกกับการพยายามสุดความสามารถเพื่อให้ความประพฤติของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า³¹ จะนำพระคุณเข้ามาในชีวิตเรา³² พระคุณคือ “วิธีช่วยเหลือหรือพลัง ประทานให้ผ่านพระเมตตาและความรักอันล้นเหลือของพระเยซูคริสต์ . . . เพื่อทำงานดีที่ [เรา] ไม่สามารถทำได้หากใช้วิธี [ของเรา] เอง”³³ เพราะการกลับใจเกี่ยวข้งกับการเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด ซึ่งไม่อยู่ในวิสัยที่เราทำได้ เราจึงต้องการพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างยิ่งเพื่อทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นในชีวิตเรา

เมื่อเรากลับใจ เราแทนที่ความประพฤติเดิมๆ ที่ไม่ชอบธรรม ความ

อ่อนแอ ความไม่ดีพร้อม และความกลัว ด้วยความประพฤติและความเชื่อใหม่ที่ดึงเราเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น และช่วยให้เราเป็นเหมือนพระองค์

สาม บัพติศมาและศีลระลึก
ศาสดาพยากรณ์โมอรมอนสอนว่า “ผลแรกของการกลับใจคือบัพติศมา”³⁴ เพื่อให้สมบูรณ์เราต้องรวมการกลับใจกับศาสนพิธีบัพติศมาที่ปฏิบัติโดยผู้ดำรงสิทธิ์อำนาจฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ สำหรับสมาชิกของศาสนจักรเราต่อพันธสัญญาที่ทำไว้เมื่อรับบัพติศมา และในโอกาสอื่นเมื่อเรารับศีลระลึก³⁵

ในศาสนพิธีบัพติศมาและศีลระลึก เราทำพันธสัญญาว่าจะรักษาพระบัญญัติของพระบิดาและพระบุตรระลึกถึงพระคริสต์ตลอดเวลา และเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์ (หรืองานและพระคุณลักษณะของพระองค์³⁶) ไว้กับเรา³⁷ พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำพันธสัญญาเป็นการตอบแทนว่าจะให้อภัยหรือปลดบาปของเรา³⁸ และเทพระวิญญูณของพระองค์

ลงมาให้ [เรา] มากขึ้น³⁹ พระคริสต์ทรงสัญญาจะเตรียมเราให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร์เช่นกันโดยช่วยให้เราเป็นเหมือนพระองค์⁴⁰

ดักลาส ดี. โฮลเมส ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญเขียนไว้ว่า “ศาสนพิธีบัพติศมาและศีลระลึกเป็นสัญลักษณ์ทั้งผลลัพธ์สุดท้ายและกระบวนการเกิดใหม่ในบัพติศมา เราฝังคนเก่าและออกมารับชีวิตใหม่⁴¹ ในศีลระลึก เราเรียนรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นกระบวนการที่ละเอียด [ที่ซึ่ง] เปลี่ยนเราที่ละน้อย ทีละสัปดาห์เมื่อเรากลับใจ ทำพันธสัญญา และ[เป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด] ผ่านการประสาทพระวิญญาณเพิ่มขึ้น”⁴²

ศาสนพิธีและพันธสัญญาจำเป็นที่สุดในหลักคำสอนของพระคริสต์โดยการรับศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตอย่างมีค่าควรและรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องของพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแสดงให้ประจักษ์ในชีวิตเรา⁴³ เอ็ดเวิร์ด ดี. ทอดด์ คริสทอพอเฟอร์สันอธิบายว่า “พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ มาในบุคคลนั้นและโดยอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁴⁴

สี่ ของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลังจากบัพติศมาเราได้รับของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านศาสนพิธีการยืนยัน⁴⁵ ของประธานดังกล่าว ถ้าเราได้รับ จะยอมให้เรามีความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ⁴⁶ และเข้าถึงพระคุณที่มากกว่าอิทธิพลของพระองค์ได้อย่างต่อเนื่อง

ในฐานะเพื่อนที่ยั่งยืน พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานพลังหรือความเข้มแข็งเพิ่มเติมให้เรารักษาพันธสัญญาของเรา⁴⁷ พระองค์ทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วย⁴⁸ ซึ่งหมายความว่าทรงทำให้เรา “เป็นอิสระจากบาป บริสุทธิ์ สะอาด และศักดิ์สิทธิ์ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”⁴⁹ กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ไม่เพียงชำระเราให้

สะอาดเท่านั้น แต่ประสาทเราด้วยของประธานฝ่ายวิญญาณที่จำเป็นหรือคุณลักษณะอันสูงส่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วย⁵⁰ และเปลี่ยนธรรมชาตินิสัยของเรา⁵¹ จน “เราไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก”⁵² ทุกครั้งที่เรารับพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในชีวิตเราผ่านศรัทธา การกลับใจ ศาสนพิธี การรับใช้เหมือนพระคริสต์ และการพยายามทำความชอบธรรมอื่นๆ เราถูกเปลี่ยนจนเราเป็นเหมือนพระคริสต์⁵³ ทีละเล็ก ทีละน้อย ค่อยเป็นค่อยไป

ห้า อุดหนุนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ศาสดาพยากรณ์นี้ไฟสอนว่าหลังจากได้รับของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วเราต้อง “อุดหนุนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ในการทำตามตัวอย่างของพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระชนม์”⁵⁴ เอ็ดเวิร์ด เดล จี. เรนลันด์อธิบายขั้นตอนของการอุดหนุนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ดังนี้ “เราอาจจะดีพร้อมได้โดย... ใช้ศรัทธาใน [พระคริสต์] กลับใจ รับส่วนศีลระลึกเพื่อต่อพันธสัญญาและพรของบัพติศมา และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืนมากขึ้น เมื่อเราทำดังนั้น เราจะเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นและสามารถอุดหนุนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ รวมจนถึงทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง”⁵⁵

อีกนัยหนึ่ง การรับพระวิญญาณบริสุทธิ์และการเปลี่ยนแปลงที่การรับนั้นก่อให้เกิดในเราทำให้เรามีศรัทธามากขึ้นไปอีก ศรัทธาที่เพิ่มขึ้นนำไปสู่การกลับใจเพิ่มขึ้น จากนั้นเมื่อเราวางใจเราและบาปของเราไว้บนแท่นศีลระลึก เราจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น การได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้นนำไปสู่การเกิดใหม่ไกลขึ้น เมื่อเราดำเนินต่อไปในกระบวนการนี้และรับศาสนพิธีแห่งความรอดทั้งหมดและพันธสัญญาของพระกิตติคุณ เราจะได้รับ “พระคุณแทนพระคุณ” จนเราได้รับความบริสุทธิ์⁵⁶

เราต้องประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์ในชีวิตเรา

พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเราประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์ในชีวิตเรา เราได้รับพรทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ แม้ในการทดลอง สุดท้ายแล้วเราจะสามารถ “ยึดมั่นในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง”⁵⁷ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่ากระบวนการนี้เกิดขึ้นแล้วและยังคงเกิดขึ้นในชีวิตข้าพเจ้าเอง ทีละเล็ก ทีละน้อย ค่อยเป็นค่อยไป

แต่สำคัญกว่านั้นคือเราต้องประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์ในชีวิตเรา เพราะหลักคำสอนให้เส้นทางเดียวในการกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ นั้นเป็นทางเดียวที่จะรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและกลับเป็นบุตรธิดาของพระองค์⁵⁸ โดยแท้แล้ว ทางเดียวที่จะรับการไถ่จากบาปและเจริญก้าวหน้าทางวิญญาณคือประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์ในชีวิตเรา⁵⁹ หรือจะเลือกอีกทาง อัครสาวกยอห์นสอนว่า “ผู้... ไม่อยู่ในคำสั่งสอนของพระคริสต์ก็ไม่มีความเชื่อ”⁶⁰ พระเยซูรับสั่งกับอัครสาวกสิบสองสาวกนี้ไฟว่าถ้าเราไม่ใช้ศรัทธาในพระคริสต์ กลับใจ รับบัพติศมา และอุดหนุนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราจะ “ถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, ซึ่งจากที่นั่น [พวกเรา] จะกลับมาอีกไม่ได้”⁶¹

แล้วเราจะประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์อย่างเต็มที่มากขึ้นในชีวิตเราได้อย่างไร ทางเดียวคือพยายามตั้งใจเตรียมรับศีลระลึกทุกสัปดาห์โดยใช้เวลาส่วนหนึ่งพิจารณาร่วมกับการสวดอธิษฐานว่าเราต้องปรับปรุงอะไรมากที่สุด จากนั้นให้น้อยสิ่งหนึ่งที่กีดกันเราไม่ให้เหมือนพระเยซูคริสต์มาถวายบนแท่นศีลระลึก โดยทูลขอความช่วยเหลือด้วยศรัทธา ทูลขอของประธานฝ่ายวิญญาณที่จำเป็น และทำพันธสัญญาว่าจะปรับปรุงในระหว่างสัปดาห์ที่จะมาถึง⁶² เมื่อเราทำดังนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเข้ามาในชีวิตเรามากขึ้น และเราจะมีความเข้มแข็งเพิ่ม

ขึ้นเพื่อเอาชนะความไม่ดีพร้อมของเรา
ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์
ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก
และเราจะรอดได้ด้วยพระนามของ
พระองค์เท่านั้น⁶³ ทุกสิ่งที่ดีล้วนผ่าน
มาทางพระองค์⁶⁴ แต่เพื่อจะ “ยึดมั่น
ในสิ่งที่ดีไว้ทุกอย่าง”⁶⁵ รวมถึงชีวิต
นิรันดร์ เราต้องประยุกต์ใช้หลักคำสอน
ของพระคริสต์อย่างต่อเนื่องในชีวิตเรา
ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซู
คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 3 นีไฟ 11:7.
2. ดู 3 นีไฟ 11:10–11.
3. ดู 3 นีไฟ 11:14–15.
4. ดู 3 นีไฟ 11:21–39.
5. ดู 2 นีไฟ 31; 3 นีไฟ 27:16–20 หลักคำสอน
ของพระคริสต์พบทั่วพระคัมภีร์แต่พบได้บ่อย
ที่สุดในพระคัมภีร์มอรมอน.
6. 2 นีไฟ 2:8.
7. โมโรไน 10:32.
8. ดู โมโรไน 7:22–24.
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:23.
10. การชดใช้ของพระคริสต์และหลักคำสอน
ของพระคริสต์ประกอบกันเป็นพระกิตติคุณ
ของพระคริสต์ (ดู 3 นีไฟ 27:13–21).
11. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “การเกิดใหม่,”
เสียดิฮานา พ.ศ. 2008, 95.
12. ดู โรม 10:17; 2 นีไฟ 31:19; แอลมา
32:27–29; โมโรไน 7:25.
13. ดู 2 นีไฟ 32:3.
14. ดู 2 นีไฟ 31:10, 13.
15. 2 นีไฟ 31:19.
16. ดู ยอห์น 1:1–3; โมเสส 7:47; อับราฮัม
3:24–27.
17. ดู ฮีบรู 4:15; หลักคำสอนและพันธสัญญา
45:4.
18. ดู แอลมา 34:16.
19. ดู 2 นีไฟ 9:21–22; ดัลลัน เอช. โอคส์,
“กฎแฉและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต,”
เสียดิฮานา, พ.ศ. 2014, 49–52.
20. ดู แอลมา 34:15–16.
21. แอลมา 34:15.
22. การวางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของ
พระคริสต์รวมถึงการยอมรับว่าพระเยซูคริสต์
ทรงเป็นแหล่งเดียวของการไถ่ (ดู โมไซยาห์
4:7–8) อีกทั้งเรียกร้องให้เราเชื่อว่าพระคริสต์
ทรงสามารถช่วยเราแต่ละคนให้รอดได้ นั่นคือ
เหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมในหลักคำสอนและพันธ-
สัญญา 27:2 เราจึงได้รับบัญชาว่าเมื่อเราได้รับส่วน
ศีลระลึก เราพึงจดจำไม่เพียงว่าพระคริสต์ทรง
นามทุกข์เท่านั้นแต่พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อ
เราแต่ละคนด้วย.
23. ฮีลามัน 14:13.
24. ดู รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การกลับใจและ
การเปลี่ยนใจเลื่อมใส,” *เสียดิฮานา*, พ.ศ. 2007,
127–130.
25. ดู นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “จงกลับใจ ... เพื่อ
เราจะรักษาเจ้า,” *เสียดิฮานา*, พ.ศ. 2009, 49–52.

26. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “แตกสลายแต่
ซ่อมได้,” *เสียดิฮานา*, พ.ศ. 2006, 83–87; แอนโทนี่
ดี. เพอร์กินส์, “ความรักที่ยิ่งใหญ่และเลิศล้ำ,”
เสียดิฮานา, พ.ศ. 2006, 96–98.
27. โมโรไน 7:48.
28. ดู โมโรไน 8:16 ความจริงแล้วการกลับใจของ
เราเป็นพยานหลักฐานอย่างหนึ่งที่ยืนยันว่าเรา
เป็นสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอด เราอ้างได้
จริงหรือว่าติดตามพระคริสต์ถ้าเราไม่กลับใจ
อย่างต่อเนื่องหรือพยายามตั้งใจและการกระทำ
ของเราไปหาพระองค์.
29. ดู *Adjusting to Missionary Life* (booklet,
2013), 46.
30. ดู โมไซยาห์ 4:5–7.
31. ดู 2 นีไฟ 10:24; 25:23.
32. ดู ฮีลามัน 5:11; อีเธอร์ 12:27; โมโรไน
10:32–33.
33. คู่มือพระคัมภีร์ “พระคุณ.”
34. โมโรไน 8:25.
35. เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร เราต่อ
พันธสัญญาทั้งหมดของเราก็กับพระผู้เป็นเจ้า
(ดู เดลเบิร์ต แอล. สแตตพลีย์, *โน Conference
Report*, Oct. 1965, 14; แอล. ทอม เพอร์
ริย์, “เมื่อเราได้รับศีลระลึก,” *เสียดิฮานา*, พ.ศ.
2006, 50).
36. ดู ดัลลัน เอช. โอคส์, “ประจักษ์พยาน”
(คำปราศรัยที่การสัมมนาประธานคณะเผยแผ่
คนใหม่ 25 มิถุนายน 2014), 1–2.
37. ดู โมโรไน 4:3; ดู โมไซยาห์ 18:8–10; หลักคำ
สอนและพันธสัญญา 20:37 ด้วยสำหรับ
พันธสัญญาเพิ่มเติมที่เราทำเมื่อรับบัพติศมา.
38. ดู โมโรไน 8:25.
39. โมไซยาห์ 18:10.
40. ดู 2 โครินธ์ 3:18; อีเธอร์ 12:27; หลักคำสอน
และพันธสัญญา 35:2; โมเสส 1:39.
41. ดู โรม 6:4.
42. ดักลาส ดี. โฮลเมส, “มหาพหุพระคริสต์—หลัก
คำสอนของพระคริสต์,” *ต้นฉบับไม่ได้จัดพิมพ์*
43. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–21.
43. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังแห่ง
พันธสัญญา,” *เสียดิฮานา*, พ.ศ. 2009, 26.
45. การยืนยันทำโดยการวางมือ (ดูตัวอย่าง
กิจการ 8:17).
46. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:28; คู่มือ

- พระคัมภีร์, “พระวิญญูณเบริสุทธี,”
scriptures.lds.org.
45. ดู 2 โครินธ์ 3:18; 1 นีไฟ 14:14; หลักคำสอน
และพันธสัญญา 93:20.
  48. ดู 3 นีไฟ 27:20.
  49. คู่มือพระคัมภีร์, “ทำ (ชำระ) ให้บริสุทธิ์,”
scriptures.lds.org.
  50. ดู โมโรไน 7:48; 8:26; 10:8–18.
  49. ดู โมไซยาห์ 4:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา
84:33; บรูซ อาร์. แม็คคองกี, “The Ten
Blessings of the Priesthood,” *Ensign*,
Nov. 1977, 33–35.
  52. โมไซยาห์ 5:2.
  53. พระวิญญูณเบริสุทธีทรงนำทางเรากลับไป
หาพระบิดาในสวรรค์เช่นกัน (ดู 2 นีไฟ 32:5;
หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:57) โดยช่วยให้
เรารู้ว่าต้องทำอะไรจึงจะเป็นเหมือนพระคริสต์
(ดู 2 โครินธ์ 3:18; อีเธอร์ 12:27; หลักคำสอน
และพันธสัญญา 84:46–48).
  54. 2 นีไฟ 31:16 การอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่
เป็นการใช้คำที่เหมาะสมเพราะเรียกร้องทั้ง
เวลาและความอดทน (ดู ยากอบ 1:2–4) ข้อ
เท็จจริงคือเราจะพัฒนาคุณลักษณะเหมือน
พระคริสต์บางประการไม่ได้โดยไม่เผชิญกับ
การต่อต้านและความยากลำบาก ตัวอย่างเช่น
เราจะเป็นคนอดกลั้นได้อย่างไรถ้าไม่เรียกร้อง
ให้เราทนทุกข์นานๆ.
  55. เดล จี. เรนลันด์, “วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
พยายามต่อไป,” *เสียดิฮานา*, พ.ศ. 2015, 56.
  56. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:12, 19.
  57. โมโรไน 7:25; ดู โมไซยาห์ 2:41 ด้วย.
  58. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:4–6.
  59. ดู 2 นีไฟ 9:24.
  60. 2 ยอห์น 1:9.
  61. 3 นีไฟ 27:17.
  62. คนคนหนึ่งนำเครื่องถ้วยเดิมมาบ่อยๆ
ที่ล้นอย่างนานหลายสัปดาห์จนกระทั่ง ด้วย
ความช่วยเหลือของพระผู้ช่วยให้รอด และตั้ง
เอ็ดเดอร์เนล เอ. แมกซ์เวลล์สอน “มัน [ถูก]
เผาจนหมด” (“Deny Yourselves of All
Ungodliness,” *Ensign*, May 1995, 68).
  63. ดู 2 นีไฟ 25:20.
  64. ดู โมโรไน 7:24.
  65. โมโรไน 7:25.

โดยเอดเวิร์ดคาร์ล บี. คุก
แห่งสวากเจ็ดสิบ

รับใช้

สมาชิกทุกคนเป็นที่ต้องการ และสมาชิกทุกคนต้องการ โอกาสรับใช้

สมัยเป็นเด็กข้าพเจ้าชอบทำงานกับลูกไล่แมนและป้าโตโรธที่ฟาร์มของพวกท่าน โดยปกติลูกไล่แมนจะเป็นผู้นำโครงการสวนป้าโตโรธมักจะคอยช่วยเหลือและเป็นผู้ขับรถกระบะเก่าๆ ยี่ห้อตอตจ ข้าพเจ้าจำความรู้สึกตื่นเต้นพลุ่งพล่านเมื่อเราติดหลุมโคลนหรือไต่เขาชัน ลูกไล่แมนจะตะโกนว่า “เปลี่ยนเป็นเกียร์คอมพาว์นสี่โตโรธ” นั่นเป็นเวลาที่ย่าพเจ้าเริ่มสวดอ้อนวอน จะด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าหรือหลังจากการสลับเกียร์ไปมา ป้าโตโรธก็เข้าเกียร์คอมพาว์นได้ เมื่อล้อทั้งสี่เกาะถนนและหมุน รถกระบะจึงเคลื่อนไปข้างหน้าและงานของเราก็ดำเนินต่อไป

“เปลี่ยนเป็นเกียร์คอมพาว์น” หมายถึงการเปลี่ยนเกียร์สู่เกียร์พิเศษที่การเรียงลำดับของเกียร์ทำให้เกิดแรงบิดมากขึ้น เกียร์คอมพาว์น ร่วมกับการขับเคลื่อนสี่ล้อ ทำให้ท่านลดเกียร์ลง เพิ่มกำลังขับเคลื่อน และเคลื่อนที่

ข้าพเจ้ามักจะคิดว่าเราแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของเกียร์คอมพาว์นขณะที่เราใช้ชีวิตร่วมกันในศาสนจักร—ในออร์ดีและสาขาในโคเวิร์มและองค์การช่วยเหลือเช่นการทำงานของเกียร์ที่ให้พลัง

ขับเคลื่อนมากกว่าในการทำงานร่วมกัน เรามีพลังมากกว่าเมื่อเราพร้อมแรงร่วมมือกัน เมื่อเราเป็นหนึ่งเดียวกันในการรับใช้กัน เราบรรลุผลสำเร็จร่วมกันมากกว่าที่เราทำได้ด้วยตัวเราเอง นำตื่นเต้นที่จะมีส่วนร่วมและเป็นหนึ่งเดียวกันเมื่อเรารับใช้และช่วยดำเนินงานของพระเจ้า

การรับใช้คือพร

โอกาสในการรับใช้เป็นที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งของการเป็นสมาชิกในศาสนจักร² พระเจ้าตรัสว่า “หากเจ้ารักเราเจ้าจงรับใช้เรา”³ และเรารับใช้พระองค์โดยการรับใช้ผู้อื่น⁴

เมื่อเรารับใช้ เราเข้าไปใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น⁵ เราจะทำความรู้จักพระองค์ในวิธีที่เราอาจทำไม่ได้ด้วยวิธีอื่น เราจะมีศรัทธาในพระองค์มากขึ้น เราจะปรับทัศนคติที่มีต่อปัญหาของเรา ชีวิตจะน่าพึงพอใจมากขึ้น เราจะรักผู้อื่นมากขึ้น เช่นเดียวกับความปรารถนาจะรับใช้โดยกระบวนกรอันเป็นพรนี้ เราจะเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น และเราจะพร้อมมากขึ้นที่จะกลับไปหาพระองค์⁶

ดังที่ประธานแมเรียน จี. โรมนีเยสอนว่า “การรับใช้ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องอดทนบนโลกนี้เพื่อจะได้สิทธิ์อยู่ใน

อาณาจักรซีเลสเชียล การรับใช้เป็นส่วนประกอบของการสร้างชีวิตอันสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียล”⁷

การรับใช้เป็นเรื่องท้าทาย

อย่างไรก็ตาม การรับใช้ในศาสนจักรอาจเป็นเรื่องท้าทายหากมีผู้ขอให้เราทำสิ่งที่เรากลัว หากเราเหนื่อยล้าจากการรับใช้ หรือหากเราได้รับเรียกให้ทำบางสิ่งที่เรารู้สึกว่าไม่น่าสนใจตั้งแต่แรก

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้รับงานมอบหมายใหม่ ข้าพเจ้าได้รับใช้ในภาคแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้ นำตื่นเต้นที่จะรับใช้ในพื้นที่ซึ่งศาสนจักรยังไม่โตมากและเพิ่งจะได้รับการสถาปนา เรารักวิสุทธิชนที่นั่น เมื่อข้าพเจ้าได้รับเรียกให้กลับมาที่สำนักงานใหญ่ของศาสนจักร และด้วยความสัจย์จริง ข้าพเจ้ารู้สึกกระตือรือร้นน้อยลงกว่าเดิม การเปลี่ยนงานมอบหมายทำให้ข้าพเจ้าอยู่ในสภาวะการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

คืนหนึ่งหลังจากคิดใคร่ครวญการเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงนี้ ข้าพเจ้าฝันถึงคุณปู่ทวดโจเซฟ สคีน ข้าพเจ้ารู้จากบันทึกส่วนตัวของท่านว่าเมื่อท่านกับมาเรียภรรยาของท่านย้ายมาที่นั่น ท่านต้องการรับใช้ ท่านจึงไปหาศาสตา-

พยากรณ์โจเซฟ สมิธและถามว่าจะช่วยท่านได้อย่างไร ศาสดาพยากรณ์ให้ท่านไปทำงานที่ทุ่งหญ้าแพรรีและขอให้ท่านทำสุดความสามารถ ซึ่งท่านก็ทำเช่นนั้น ท่านได้ทำงานที่ฟาร์มสมิธ^๘

ข้าพเจ้าไตร่ตรองถึงสิทธิพิเศษที่โจเซฟ สคินได้รับงานมอบหมายด้วยวิธีนั้น ทันใดนั้นข้าพเจ้าตระหนักว่าข้าพเจ้าได้รับสิทธิพิเศษอย่างเดียวกันเหมือนกับเราทุกคน การเรียกทุกอย่างของศาสนจักรมาจากพระผู้เป็นเจ้า—โดยผ่านผู้รับใช้ที่ได้รับแต่งตั้งจากพระองค์^๙

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการยืนยันทางวิญญาณอย่างชัดเจนว่างานมอบหมายใหม่ของข้าพเจ้ามาจากการตัดสินใจ เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะเข้าใจ—ว่าการเรียกของเรามาจากพระผู้เป็นเจ้าจริงๆ โดยผ่านผู้นำฐานะปุโรหิตของเรา หลังจากประสบการณ์นี้ เจตคติของข้าพเจ้าเปลี่ยนไป ข้าพเจ้าเปี่ยมไปด้วยความปรารถนาอย่างลึกซึ้งที่จะรับใช้ ข้าพเจ้าสำนึกคุณสำหรับพรแห่งการกลับใจและใจที่เปลี่ยนไปของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารักงานมอบหมายใหม่

ถึงแม้เราจะคิดว่าการเรียกในศาสนจักรเป็นความคิดของผู้นำฐานะปุโรหิตเท่านั้น หรือการเรียกมาถึงเราเพราะไม่มีใครยอมทำ เราก็ยังจะได้รับพรเมื่อเรารับใช้ แต่เมื่อเราตระหนักในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าในการเรียกและรับใช้ด้วยสุดใจ พลังพิเศษจะเข้ามาสู่การรับใช้ของเรา และเราจะกลายเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์

การรับใช้เรียกร้องศรัทธา

การเรียกที่มีสัมฤทธิ์ผลเรียกร้องศรัทธาไม่นานหลังจากโจเซฟเริ่มทำงานที่ฟาร์ม โจเซฟและมาเรียป่วยหนัก ทั้งสองไม่มีเงินและอยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้า เป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากสำหรับพวกเขา ในบันทึกสวดตัว โจเซฟเขียนว่า “เราทำงานไปด้วย [และ] ยังคงซื้อสัตย์ต่อศาสนจักรด้วย

ศรัทธาอันน้อยนิดที่เรามี ถึงแม้มารพยายามทำลายเราและให้เราหันหลังกลับ”¹⁰

ข้าพเจ้ารวมทั้งลูกหลานหลายร้อยคนของท่าน จะสำนึกคุณชั่ววันนิรันดร์ที่โจเซฟและมาเรียไม่หันหลังกลับ พรเกิดขึ้นจากความมานะบากบั่นในการเรียกและความรับผิดชอบของเรา และอดทนด้วยศรัทธาทั้งหมดที่เรามี

ข้าพเจ้ารู้จักครูหลักคำสอนพระกิตติคุณคนหนึ่งที่เก่งมาก เธอสร้างแรงบันดาลใจให้สมาชิกชั้นเรียนเมื่อเธอสอน แต่ก็ไม่ใช่เช่นนั้นเสมอไป หลังจากเข้าร่วมศาสนจักร เธอรับการเรียกเป็นครูปฐมวัย เธอรู้สึกว่าเขาไม่มีทักษะการสอน แต่เพราะเธอรู้ความสำคัญของการรับใช้ เธอจึงรับการเรียกเธอหนักใจมากเพราะความกลัว และเธอเลิกไปโบสถ์เพื่อเธอจะไม่ต้องสอน ต้องขอบคุณผู้สอนประจำบ้านของเธอที่สังเกตว่าเธอหายไป พวกเขาไปเยี่ยมเธอ เชิญเธอกลับมาโบสถ์ อธิการและสมาชิกวอร์ดช่วยเหลือเธอ ในที่สุด ด้วยศรัทธาที่มากขึ้น เธอเริ่มสอนเด็กๆ ขณะที่เธอประยุกต์ใช้หลักธรรมที่ปัจจุบันสอนในชั้นเรียน *การสอนในวิถีของพระผู้ช่วยให้รอด* พระเจ้าประทานพรให้ความพยายามของเธอและเธอกลายเป็นครูที่มีพรสวรรค์¹¹

มนุษย์ปุถุชนชายหญิงทุกคนมีแนวโน้มจะยอมให้เราก่อนตัวจากการรับใช้ด้วยเหตุผลเช่น “ฉันไม่พร้อมจะรับใช้ ฉันต้องเรียนรู้อีกมาก” “ฉันเหนื่อยและต้องการพัก” “ฉันแก่เกินไป—ให้คนอื่นทำบ้าง” หรือ “ฉันไม่ว่างเลย”

พี่น้องทั้งหลาย การยอมรับและทำการเรียกให้มีสัมฤทธิ์ผลเป็นการกระทำแห่งศรัทธา เราสามารถวางใจสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์ของเรา ประธานโธมัส เอส. มอนสัน สอนเราบ่อยๆ ว่า “คนที่พระเจ้าทรงเรียก พระเจ้าทรงทำให้คู่ควร” และ “เมื่อเรากำลังทำกิจธุระของพระเจ้า เรามีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า”¹² ไม่ว่าเราจะ

หนักใจหรือถอดใจ ไม่ว่าเราจะกลัวสุดชีวิตหรือเบื่อหน่ายสุดชีวิต พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราลดเกียร์ลง เพิ่มพลังขับเคลื่อน และรับใช้

ข้าพเจ้าไม่เห็นสัญญาณว่าประธานมอนสันและผู้ร่วมงานของท่านในฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสองจะยุ่งเกินไปหรือเหนื่อยเกินไป พวกท่านเป็นแบบอย่างในวิถีที่สร้างแรงบันดาลใจถึงพลังที่เข้ามาสู่ชีวิตเรา เมื่อเราใช้ศรัทธา ยอมรับงานมอบหมายและทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลด้วยความมุ่งมั่นและการอุทิศตน หลายปีก่อนคนเหล่านั้น “ให้ [ไหล่พวกเขา] หนุนล้อเดิน”¹³ และพวกเขายังคงผลักดันไปข้างหน้า มุ่งหน้าต่อไป และมุ่งขึ้นไป

ใช่แล้ว พวกเขารับใช้การเรียกที่สำคัญ แต่การเรียกหรืองานมอบหมายทุกอย่าง มีความสำคัญ ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ ศาสดาพยากรณ์ก่อนหน้านี้ของศาสนจักร กล่าวว่า “เราล้วนอยู่ในความพยายามที่ยิ่งใหญ่นี้ด้วยกัน . . . ภาระหน้าที่ในขอบเขตความรับผิดชอบของท่านจริงจังกเท่ากับภาระหน้าที่ของ

ข้าพเจ้าในขอบเขตของข้าพเจ้า ไม่มีการเรียกใดในศาสนจักรนี้เล็กน้อยหรือเกิดผลเพียงน้อยนิด”¹⁴ การเรียกทุกอย่างมีความสำคัญ¹⁵

ขอให้เรารับใช้

ขอให้เราลุกขึ้นด้วยศรัทธา “ให้ [ไหล่ของเรา] หนุนล้อเดิน” และช่วยดัน “งานดีนี้ให้ก้าวหน้าไป”¹⁶ ขอให้เรา “เปลี่ยนเป็นคอมพาวน์” ไปพร้อมๆ กับคุณป้าโดโรธีผู้เปี่ยมด้วยศรัทธาในฐานะพี่น้องขอให้เรารับใช้ด้วยกัน

หากท่านต้องการทำให้อธิการหรือประธานสาขาของท่านมีความสุข ไปถามเขาว่า “มีอะไรให้ช่วยไหม” “พระเจ้าทรงประสงค์ให้ฉันรับใช้อะไร” เมื่อเขาพูดอ่อนน้อมและพิจารณาบุคลิกภาพครอบครัว หน้าทีรับผิตชอบในงานอาชีพของท่าน เขาจะได้รับการดลใจ เพื่อให้การเรียกที่เหมาะสม เมื่อท่านรับการวางมือมอบหน้าที่ ท่านจะรับพรฐานะบุโรหิตเพื่อช่วยให้ท่านประสบความสำเร็จ ท่าน จะได้รับพร! สมาชิกทุกคนเป็นสิ่งที่ต้องการ และสมาชิกทุกคนต้องการโอกาสรับใช้¹⁷

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของเรา

พระเยซูคริสต์ แบบอย่างที่ดีที่สุดของเรา พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพให้ งานของพระบิดาในการประชุมสภาใหญ่ก่อนวางระเบียบโลกนี้ พระเยซูคริสต์ผู้ได้รับเลือกและได้รับการเจิมนับจากกาลเริ่มต้น ทรงอาสาว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่

นี้, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด”¹⁸ เพื่อจะทำเช่นนั้น พระองค์กลายเป็นผู้รับใช้ของเราทุกคนจริงๆ โดยผ่านพระเยซูคริสต์และพลังที่เราได้รับผ่านการชดใช้ของพระองค์ เราจะรับใช้ได้เช่นกัน พระองค์จะทรงช่วยเหลือเรา¹⁹

ข้าพเจ้าขอแสดงความรักจากใจถึงท่านทั้งหลายที่ปัจจุบันไม่สามารถรับใช้ในศาสนจักรด้วยวิธีปกติได้เพราะสภาวะการณ์ส่วนตัวบางอย่างแต่ยังดำเนินชีวิตด้วยวิญญานของการรับใช้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ท่านได้รับพรจากความพยายามของท่าน ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณเช่นกันสำหรับท่านทั้งหลายที่ขยายการเรียกของท่าน สืบดาห์แล้วสืบดาห์เล่า เช่นเดียวกับผู้ที่จะรับการเรียกให้รับใช้เร็วๆ นี้ การอำนวยความสะดวกและการเสียสละทุกอย่างล้วนมีคุณค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยพระองค์ผู้ที่เรารับใช้ ทุกคนที่รับใช้จะได้รับพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า²⁰

ไม่ว่าวัยหรือสภาวะการณ์ของเราจะเป็นเช่นไร ขอให้การรับใช้เป็น “คติพจน์”²¹ ของเรา รับใช้ในการเรียกของท่าน รับใช้งานเผยแผ่ รับใช้มารดาของท่าน รับใช้คนแปลกหน้า รับใช้เพื่อนบ้าน จงรับใช้เท่านั้น

ขอพระเจ้าประทานพรให้ ความพยายามของเราแต่ละคนในการรับใช้ และเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์²² ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์และทรงกำกับดูแลงานนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “Compound Gears,” technologystudent.com/gears1/gears3.htm; “Compound Gear Reduction” curriculum.vexrobotics.com.
2. ดู *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้ งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 87.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:29; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:5 ด้วย.
4. ดู มัทธีว 25:40; โมไซยาห์ 2:17.
5. ดู ยอห์น 12:26.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:4-6.
7. แมเรียน จี. โรมนีย์, “The Celestial Nature of Self-Reliance,” *Ensign*, พ.ย. 1982, 93.
8. ดู โจเซฟ สคีน, *Reminiscences and diary*, 7, หอสมุดประวัติศาสตร์นเจอร์, ซอลท์เลคซิตี; ดู *Journal and History of Joseph Skeen*, ed. Greg S. Montgomery and Mark R. Montgomery (1996), 23 ด้วย.
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:38; หลักแห่งความเชื่อ 1:5.
10. สคีน, *Reminiscences and diary*, 8, ปรับตัว สุกตและเครื่องหมายวรรคตอนตามมาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน; ดู *Journal and History of Joseph Skeen*, 23 ด้วย; ลูกา 22:31; 2 โฉม 28:19-24; แอลมา 30:60; หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:22-27.
11. ดู *การสอนในวิถีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด* (2016), 37-38; *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงาน ศาสนจักร* (2010), 5.3, 5.5.4.
12. โธมัส เอส. มอนสัน, “การเรียกให้ทำหน้าที่,” *เสียดิน*, กรกฎาคม 1996, 53.
13. “มาช่วยให้ไหล่หนุนล้อเดิน” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 130.
14. ออร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “นี่คืองานของพระอาจารย์,” *เสียดิน*, สิงหาคม 1995, 63.

ประธานอิงค์ลีย์กล่าวเช่นกันว่า “ท่านมีโอกาสอันยิ่งใหญ่สำหรับการทำหน้าที่ของท่าน ให้เสร็จสมบูรณ์เท่าเทียมกับที่ข้าพเจ้ามี ความก้าวหน้าของงานนี้ขึ้นอยู่กับความพยายามร่วมกันของเรา ไม่ว่าการเรียกของท่านคืออะไร การเรียกนั้นก็เต็มไปโดยโอกาสที่จะทำให้สำเร็จได้เท่าๆ กับการเรียกของข้าพเจ้า สิ่งสำคัญจริงๆ คืองานนี้เป็นงานของพระอาจารย์ หน้าที่ของเราคือทำหน้าที่ให้ดีที่สุดเหมือนดังที่พระองค์ทรงทำ” (“นี่คืองานของพระอาจารย์,” 62).

ประธานโธมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “เราจะทำการเรียกของเราให้สมบูรณ์ได้อย่างไร ก็โดยการรับใช้ตามหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเรียกนั้น” (“การเรียกให้ทำหน้าที่,” 53).

15. ดู แอลมา 37:6.
16. “มาช่วยให้ไหล่หนุนล้อเดิน” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 130.
17. ดู *คู่มือเล่ม 2*, 3.3.1, 3.3.3, 19.1.1, 19.4; หลักธรรมพระกิตติคุณ (2009), 163: “งานของพระเจ้าเป็นเจ้า สำเร็จลุล่วงได้โดยการรับใช้ของชายและหญิง . . . เด็กชาย และ เด็กหญิง.” (*หลักธรรมพระกิตติคุณ* [2009], 163).
18. อับราฮัม 3:27.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:5.
20. ดู โมไซยาห์ 18:26.
21. “They, the Builders of the Nation,” *Hymns*, no. 36.
22. ดู โมโรไน 7:48.

โดย เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสมันด์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

เกรงว่าท่านจะลืม

ข้าพเจ้ากระตุ้นท่าน โดยเฉพาะในยามวิฤตติ ให้นึกถึงเวลาที่ท่านรู้สึกถึงพระวิญญูญาณ และประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็ง จงจดจำรากฐานทางวิญญูญาณที่ท่านสร้างไว้

สวัสดีพี่น้องที่รักทั้งหลาย เราได้รับพรเพียงใดระหว่างการประชุมใหญ่ครั้งนี้ ปีแรกของข้าพเจ้าในฐานะสมาชิกโครัมอัครสาวกทำให้ข้าพเจ้าอ่อนน้อมถ่อมตนที่สุด เป็นปีที่ต้องพยายามมาก ต้องพัฒนาตนเองและทูลวิงวอนพระบิดาในสวรรค์ของข้าพเจ้าอย่างจริงใจตลอดเวลา ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการสวดอ้อนวอนสนับสนุนของครอบครัว เพื่อนๆ และสมาชิกศาสนจักรทุกคนทั่วโลก ขอบขอบคุณที่ท่านคิดถึงและสวดอ้อนวอนให้ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ามีโอกาสนพบกับเพื่อนรักด้วย บางคนจากอดีตและหลายคนที่ข้าพเจ้าเพิ่งพบเมื่อเร็วๆ นี้ หลังจากพบกับเพื่อนรักคนหนึ่งที่อยู่จักและรักกันมาหลายปีข้าพเจ้ารู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้เตรียมคำพูดวันนี้

เมื่อเราพบกัน เพื่อนรักของข้าพเจ้าเผยว่าเขากำลังมีปัญหา เขาารู้สึกว่ากำลังประสบกับคำที่เขาเรียกว่า “วิฤตติศรัทธา” และขอคำแนะนำจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่เขาอยากแบ่งปันความรู้สึกและความกังวลกับข้าพเจ้า

เขาบอกว่าเขาโหยหาสิ่งที่เคยรู้สึกทางวิญญูญาณและสิ่งที่เวลานี้เขาคิดว่ากำลังสูญเสีย ขณะที่เขาพูดข้าพเจ้าตั้งใจฟังและสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจขอให้รู้ว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าพูดอะไร

เพื่อนของข้าพเจ้าอาจจะเหมือนบางท่าน เขาถามคำถามที่กล่าวไว้ชัดเจนในเพลงปลฐมวีย์ว่า “พระบิดาสวรรค์ ทรงอยู่ที่นั่นไหม”! สำหรับท่านที่อาจถามคำถามเดียวกันนี้ ข้าพเจ้าประสงค์จะแบ่งปันคำแนะนำที่ข้าพเจ้าจะให้กับเพื่อน และหวังว่าแต่ละท่านจะพบศรัทธาของท่านเข้มแข็งขึ้นและตั้งใจใหม่อีกครั้งว่าจะเป็นสานุศิษย์ที่มุ่งมั่นของพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าเริ่มโดยเตือนท่านว่าท่านเป็นบุตรหรือธิดาของพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและความรักของพระองค์มีอยู่เสมอ ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านจำความรู้สึกเชื่อมั่นในความรักรักรักรนั้นได้ยากเมื่อท่านกำลังประสบปัญหาหรือการทดลอง ความผิดหวังหรือฝันสลาย

พระเยซูคริสต์ทรงรู้ปัญหาและการทดลองร้ายแรงของเรา พระองค์ประทานพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อ

เรา ช่วงเวลาสุดท้ายของพระองค์โหดร้ายเกินกว่าเราจะเข้าใจ แต่การเสียสละของพระองค์เพื่อเราแต่ละคนเป็นการแสดงความรักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ขั้นสูงสุด

ไม่มีความผิดพลาด บาบ หรือการเลือกใจจะเปลี่ยนความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อเรา นี้ไม่ได้หมายความว่าจะไม่เอาผิดเมื่อทำบาป ทั้งไม่ได้หมายความว่าเราไม่มีพันธะต้องกลับใจเมื่อทำบาป แต่อย่าลืมว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักท่านแต่ละคน และทรงพร้อมช่วยเหลือเสมอ

ขณะที่ไตร่ตรองสถานการณ์ของเพื่อน ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใคร่ครวญคำสั่งสอนที่ดียิ่งนี้ในพระคัมภีร์มอรมอน “และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขามา, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกเห็บของเขาและพายุลมมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลังเหนือลูกเพื่อลาก

เอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมอง และวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้”²

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า “ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่” เป็นที่ที่ไม่มีใครอยากอยู่ เพื่อนของข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาอยู่บนขอบห้วงนั้น

เมื่อข้าพเจ้าแนะนำแต่ละคน อย่างเช่นเพื่อนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสำรวจการตัดสินใจที่พวกเขาทำตลอดหลายปีซึ่งชักนำพวกเขาให้ล้มประสพการณ์ศักดิ์สิทธิ์ บันทอน และสงสัย ข้าพเจ้ากระตุ้นพวกเขาเช่นเดียวกับกระตุ้นท่านตอนนี้อยู่เฉพาะในยามวิกฤติให้นึกถึงเวลาที่ท่านรู้สึกถึงพระวิญญาณและประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็ง จงจดจำรากฐานทางวิญญาณที่ท่านสร้างไว้ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าท่านจะทำเช่นนี้โดยหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่เสริมสร้างและไม่ทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งหรือดูถูกความเชื่อของท่าน เวลามีค่าเหล่านั้นเมื่อประจักษ์พยานของท่านรุ่งเรืองจะเปลี่ยนเป็นความทรงจำอีกครั้งผ่านการสวด อ้อนวอนและการอดอาหาร ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าท่านจะรู้สึกถึงความปลอดภัยและความอบอุ่นของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อีกครั้ง

เราแต่ละคนต้องทำให้ตนเองเข้มแข็งทางวิญญาณก่อนแล้วจึงทำให้คนรอบข้างเข้มแข็ง ไตร่ตรองพระคัมภีร์เป็นประจำ และจดจำความคิดและความรู้สึกที่ท่านประสบขณะอ่าน แสวงหาแหล่งอื่นของความจริงด้วย แต่เอาใจใส่คำเตือนนี้จากพระคัมภีร์ “แต่การเป็นผู้คงแก่เรียนย่อมดี หากพวกเขาสดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า”³ จงเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชุมศีลระลึก และรับส่วนศีลระลึก และต่อพันธสัญญา รวมถึงคำสัญญาว่า

จะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา เพื่อพระวิญญาณจะอยู่กับท่านตลอดไป ไม่ว่าเราจะทำผิดพลาดอะไรหรือ รู้สึกถึงความไม่ดีพร้อมเพียงใด เราสามารถเป็นพรและหนุนใจผู้อื่นได้เสมอ การยื่นมือช่วยเหลือพวกเขาในการรับใช้เจกเช่นพระคริสต์จะช่วยให้เรา รู้สึกถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้า ลึกซึ้งในใจเรา

เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจดจำคำแนะนำอันทรงพลังในเฉลยธรรมบัญญัติ “รักษาจิตวิญญาณของตนให้ดี *เกรงว่าท่านจะลืม* สิ่งที่ยืนยันตาได้เห็นนั้น และเกรงว่าสิ่งเหล่านั้นจะสูญไปจากใจของท่านตลอดชีวิตของท่าน จงทำให้ลูกและหลานของท่านทราบเรื่องเหล่านี้”⁴

คนหลายรุ่นได้รับผลจากการเลือกที่เราทำ จงแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านกับครอบครัว กระตุ้นพวกเขาให้จดจำว่าพวกเขา รู้สึกอย่างไรเมื่อได้รับพระวิญญาณในชีวิตพวกเขาและเขียนความรู้สึกเหล่านั้นในบันทึกส่วนตัวและประวัติส่วนตัวเพื่อว่าเมื่อจำเป็นคำของพวกเขาจะทำให้พวกเขาจำได้ว่าพระเจ้าทรงติดต่อพวกเขาเพียงใด

ท่านคงจำได้ว่านี่ไฟกับฟี่ๆ กลับไปเยรูซาเล็มเพื่อนำแผ่นจารึกทองเหลืองที่มีบันทึกประวัติของผู้คนกลับมาด้วย ส่วนหนึ่งก็เพื่อพวกเขาจะไม่ลืมอดีตของตน

ในพระคัมภีร์มอรมอน ฮีลามันตั้งชื่อบุตรชายตาม “บิดาแรก” ของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะไม่ลืมพระคุณความดีของพระเจ้า:

“ดูเถิด, ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาให้ลูกจดจำที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า . . . ดูเถิด, พ่อตั้งชื่อลูกตามบิดามารดาแรกของเราผู้ออกมาจากแผ่นดินแห่งเยรูซาเล็ม; และการนี้พ่อทำไปเพื่อว่าเมื่อลูกนึกถึงชื่อของลูก ลูกก็จะนึกถึงพวกท่าน; และเมื่อลูกนึกถึงพวกท่าน ลูกจะนึกถึงงานของพวกท่าน; และเมื่อลูกนึกถึงงานของพวกท่าน ลูกจะรู้ว่าเรื่องนี้มีค่าไว้, และ

เขียนไว้ด้วย, ว่างานของพวกท่านประเสริฐ.

“ฉะนั้น, ลูกพ่อ, พ่ออยากให้ลูกทำสิ่งที่ดี, เพื่อลูกจะเป็นที่กล่าวขวัญ, และเขียนไว้ด้วย, แม้ตั้งที่พวกท่านเป็นที่กล่าวขวัญและเขียนไว้”⁵

ผู้คนมากมายทุกวันนี้มีประเพณีการตั้งชื่อบุตรธิดาตามวีรบุรุษในพระคัมภีร์หรือบรรพชนที่ซื่อสัตย์อันเป็นวีรกรรมกระตุ้นพวกเขาไม่ให้ล้มมรดกตกทอดของตน

เมื่อข้าพเจ้าเกิด ข้าพเจ้ามีชื่อว่า โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ ชื่อสุดท้ายของข้าพเจ้าเป็นเกียรติแก่บรรพชนฝ่ายบิดา ชื่อย่อตัว เอ. ให้ไว้เพื่อเป็นเกียรติแก่เดนิช แอนเดอร์สันบรรพชนฝ่ายมารดาข้าพเจ้า

เจนส์ แอนเดอร์สันคุณพ่อของตาทวดข้าพเจ้ามาจากเดนมาร์ก และในปี 1861 พระเจ้าทรงนำผู้สอนศาสนา มอรมอนสองคนไปบ้านของเจนส์กับอเน แครจรีน แอนเดอร์สัน ที่ๆ ผู้สอนศาสนาแนะนำพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูให้กับพวกท่านและบุตรชายวัย 16 ปี ด้วยเหตุนี้จึงเริ่มมรดกแห่งศรัทธาซึ่งข้าพเจ้าและครอบครัวเป็นผู้รับประโยชน์ ครอบครัวแอนเดอร์สันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและรับบัพติศมา หลังจากนั้นไม่นาน ปีต่อมาครอบครัวแอนเดอร์สันเอาใจใส่การเรียกของศาสนาดำเนินการให้ข้ามแอตแลนติกไปสมทบกับวิสุทธิชนในอเมริกาเหนือ

น่าเศร้าที่เจนส์เสียชีวิตระหว่างเดินทางกลางมหาสมุทร แต่ภรรยา กับลูกชายของเขาเดินทางต่อจนมาถึงหุบเขาซอลท์เลควันที่ 3 กันยายน ค.ศ. 1862 แม้จะมีความยากลำบากและความปวดร้าวใจ แต่ศรัทธาของพวกเขาไม่สั่นคลอน และศรัทธาของลูกหลานมากมายของพวกเขาไม่สั่นคลอนเช่นกัน

ในห้องทำงานข้าพเจ้ามีภาพวาดแววนไว้อ์ ที่เก็บภาพอย่างสวยงามซึ่งเป็นตัวแทนเตือนใจของการพบกันครั้งแรก

ของบรรพชนของข้าพเจ้าและผู้สอน
ศาสนาผู้อุทิศตนในยุคแรก ข้าพเจ้า
ตั้งใจว่าจะไม่ล้มมรดกที่สืบทอดมา
จากบรรพชน และด้วยชื่อของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะจดจำมรดกแห่งความ
ซื่อสัตย์และการเสียสละของพวกเขา

อย่าลืม อย่าสงสัย หรือเมินเฉยต่อ
ประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ส่วนตัวทาง
วิญญาณ แผนของปฏิปักษ์คือทำให้เรา
เขวจากพยานทางวิญญาณ ส่วนความ
ปรารถนาของพระเจ้าคือให้ความสว่าง
และให้เรามีส่วนร่วมในงานของพระองค์

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างส่วนตัวเกี่ยวกับ
ความจริงนี้ ข้าพเจ้าจำได้ชัดเจนใน
เวลาเมื่อได้รับการกระตุ้นเตือนในคำ
ตอบของการสวดอ้อนวอนที่ทรงพลัง คำ
ตอบชัดเจนและแรงกล้า แต่ข้าพเจ้าไม่
ทำตามการกระตุ้นเตือนทันที และช่วง
เวลาหนึ่งหลังจากนั้น ข้าพเจ้าเริ่มสงสัย
ว่าสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกนั้นจริงหรือไม่ บาง
ท่านอาจเคยหลงเชื่อคำหลอกลวงเช่น
นั้นของปฏิปักษ์เช่นกัน

หลายวันต่อมา ข้าพเจ้าตื่นนอน
พร้อมกับข้อพระคัมภีร์ที่เปี่ยมด้วยพลัง
เหล่านี้ในความคิดข้าพเจ้า:

“ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรา
กล่าวแก่เจ้า, หากเจ้าปรารถนาพยาน
อีก, จงหวนระลึกถึงคืนที่เจ้าร้องหาเรา
ในใจเจ้า, . . .

“เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้า
หรือเกี่ยวกับเรื่องนี้? เจ้าจะมีพยานใดดี
ไปกว่าจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า?”⁷

เอ็ดเดอร์ราสเบนต์เรียกภาพวาดนี้ว่า “ตัวแทน
เดือนใจ” ของการพบกันครั้งแรกของบรรพชน
ของท่านและผู้สอนศาสนาในยุคแรก

ประหนึ่งพระเจ้ากำลังตรัสว่า
“โรนัลด์ ตอนนี้อะไรบอกสิ่งที่เจ้าต้องทำ
แล้ว ทำสิ!” ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างยิ่ง
ต่อการแก้ไขและการนำทางด้วยความ
รักนั้น! การกระตุ้นเตือนทำให้ข้าพเจ้า
สบายใจทันทีและสามารถเดินหน้าต่อ
ไปได้โดยรู้ในใจว่าพระองค์ทรงตอบคำ
สวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าแล้ว

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าแบ่งปัน
ประสบการณ์นี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าจิตใจ
เราล้มเร็วเพียงใดและประสบการณ์ทรง
วิญญาณนำทางเราอย่างไร ข้าพเจ้าเรียน
รู้ว่าต้องทะนุถนอมช่วงเวลาเช่นนั้น
“เกรงว่าข้าพเจ้าจะลืม”

ถึงเพื่อนของข้าพเจ้า และถึงทุกคน
ที่ปรารถนาจะเสริมสร้างศรัทธาของ
พวกเขา ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าเมื่อ
ท่านดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์อย่างซื่อสัตย์และทำ
ตามคำสอนในนั้น ประจักษ์พยานของ
ท่านจะได้รับการปกป้องและเติบโต จง
รักษาพันธสัญญาที่ท่านทำไว้โดยไม่ค้ำ
กั้นถึงการกระทำของคนรอบข้าง จง
เป็นบิดามารดา พี่น้องชายหญิง ปู่ย่าตา
ยาย ลูกป้าหน้าอาและมิตรสหายผู้เพียร
พยายามทำให้คนที่พวกท่านรักเข้ม
แข็งด้วยประจักษ์พยานส่วนตัวและ
แบ่งปันประสบการณ์ทางวิญญาณ จง
ซื่อสัตย์และแน่วแน่เสมอแม้มรสุม
ของความสงสัยรุกรานชีวิตท่านผ่าน
การกระทำของผู้อื่น จงแสวงหาสิ่งซึ่ง
จะจรรโลงใจและเพิ่มพลังทางวิญญาณ
ให้ท่าน หลีกเลียงเครื่องถ่วงปลอมที่
เรียกกันผิดๆ ว่า “ความจริง” ซึ่งแพร่ไป
ทั่ว และจำไว้ว่าต้องบันทึกความรู้สึกของ
ท่านถึง “ความรัก ความยินดี สันติสุข
ความอดทน ความกรุณา ความดี ความ
ซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน [และ]
การรู้จักบังคับตน”⁸

ท่ามกลางมรสุมครั้งใหญ่ที่สุดของ
ชีวิต *อย่าลืม* มรดกอันสูงค่าของท่านใน
ฐานะบุตรหรือธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
หรือจุดหมายนิรันดร์ของท่านที่จะกลับไป
ไปอยู่กับพระองค์วันหน้า มรดกซึ่งจะ

ล้ำค่ากว่าทุกสิ่งในโลกมอบให้ จงจดจำ
คำพูดที่อ่อนหวานและนุ่มนวลของ
แอลมา “ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน,
พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านประสบกับการ
เปลี่ยนแปลงในใจแล้ว, และหากท่าน
รู้สึกอยากร้องเพลงสดุดีความรักที่ไถ่,
ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะ
นี้ได้หรือไม่?”⁹

ถึงทุกคนที่รู้สึกว่าจะต้องเพิ่มพลัง
ศรัทธาของตน ข้าพเจ้าขออวยพรว่า
อย่าลืม! โปรดอย่าลืม

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าโจเซฟ สมิท
เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ท่านเห็นและพูดกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระ
บิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซู
คริสต์ตั้งบันทึกไว้ด้วยคำพูดของท่าน
เอง ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างยิ่งที่ท่าน
ไม่ลืม เขียนประสบการณ์นั้นเพื่อให้เรา
ทุกคนรู้ประจักษ์พยานของท่าน

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานที่จริงจนถึง
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรง
พระชนม์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรง
พระชนม์และทรงเป็นประมุขของ
ศาสนจักรนี้ ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วย
ตนเอง ไม่ได้ฟังเสียงหรือพยานของ
ใคร และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้
ท่านและข้าพเจ้า *ไม่มีวันลืม* ความจริง
นิรันดร์อันศักดิ์สิทธิ์—ที่สำคัญที่สุดคือ
เราเป็นบุตรและธิดาของพระบิดาบน
สวรรค์ผู้ทรงพระชนม์และรักเรา
ผู้ปรารถนาเพียงความสุขนิรันดร์ของ
เรา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงเหล่านี้
ในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. “การสวดอ้อนวอนของเด็กๆ,” *หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก*, 6.
2. ฮีลามัน 5:12.
3. 2 นิไฟ 9:29; เน้นตัวเอน.
4. เฉลยธรรมบัญญัติ 4:9; เน้นตัวเอน.
5. ฮีลามัน 5:6–7.
6. ภาพวาดต้นฉบับโดยคริสเตนเซิน ดอลล์
การ์ตในปี 1856. ภาพวาดในห้องทำงานของ
ข้าพเจ้าเป็นภาพวาดเลียนแบบโดยอาร์โน
เฟอร์เบิร์กในปี 1964.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:22–23.
8. กาลาเทีย 5:22–23.
9. แอลมา 5:26.

โดย เอ็ดเดอร์ อีวาน เอ. ชุมทซ์
แห่งโคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงเซ็ด น้ำตาทุกหยด

เมื่อเราใช้ศรัทธาในพระเจ้าช่วยให้ออก พระองค์จะทรงยกเราขึ้นและอุ้มเราผ่านการทดลองทั้งหมดของเรา และสุดท้ายแล้ว ทรงช่วยชีวิตเราในอาณาจักรซีเลสเชียล

ในฐานะส่วนหนึ่งของแผนของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงยอมให้ความทุกข์ลำบากลักทอเข้ามาในประสบการณ์นมรมัตถ์ของเรา¹ อาจดูเหมือนว่าการทดลองอันทุกข์ทรมานนั้นตกอยู่กับเราอย่างไม่เท่าเทียมกัน เรามั่นใจได้เลยว่า จะมากหรือน้อย เราทุกคนต้องทนทุกข์และประสบกับปัญหา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางให้เราเข้าใจมากขึ้นว่าเหตุใดจึงต้องเป็นเช่นนั้น

เมื่อเรามองประสบการณ์ยากลำบากของชีวิตด้วยศรัทธาในพระคริสต์ เราจะเห็นว่ามัจจุประสงค์แห่งสวรรค์ในความทุกข์ยากของเรา คนที่ซื่อสัตย์จะประสบกับความจริงของคำแนะนำของเปโตรที่ดูขัดแย้งกัน ท่านเขียนว่า “ถ้าพวกท่านต้องทนทุกข์ เพราะทำสิ่งถูกต้อง พวกท่านก็เป็นสุข”² เมื่อเรา “ปรับใจสู่ความเข้าใจ”³ ความสามารถของเราจะเพิ่มขึ้นในการอดทน เรียนรู้ และได้รับการขัดเกลาจากการทดลอง ความเข้าใจเช่น

นั้นให้คำตอบต่อคำถามอมตะ “ทำไมสิ่งไม่ดีจึงเกิดขึ้นกับคนดี”

ทุกคนที่ฟังอยู่วันนี้คุ้นเคยกับความโดดเดี่ยว ความสิ้นหวัง ความทุกข์ใจ ความเจ็บปวด หรือความเศร้าโศก เมื่อปราศจาก “ดวงตาแห่งศรัทธา”⁴ และความเข้าใจถึงความจริงนิรันดร์ เรามักจะพบว่าความทุกข์ยากและความเจ็บ

ปวดในความเป็นนมรมัตถ์จะปิดบังหรือบดบังปิตินิรันดร์ของการรู้ว่าแผนอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาในสวรรค์คือแผนแห่งความสุขนิรันดร์ จริงๆ ไม่มีทางอื่นใดอีกที่จะได้รับ ความสมบูรณ์แห่งปิตี⁵

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเชื้อเชิญเราให้ตอบสนองต่อความทุกข์ของเราด้วยศรัทธา เพื่อเราจะได้เก็บเกี่ยวพรและได้รับความรู้ที่ไม่สามารถเรียนรู้ในวิธีอื่นใดได้ เราได้รับคำแนะนำให้รักษาพระบัญญัติในทุกสภาวะการณ์และสถานการณ์ เพราะ “คนที่ซื่อสัตย์ในความยากลำบาก, รางวัลของคนคนนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าในอาณาจักรแห่งสวรรค์”⁶ และตามที่เร่อ่านในพระคัมภีร์ “หากเจ้าโศกเศร้าเสียใจ, จงเรียกหาพระเจ้า พระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้าด้วยการวิงวอน, เพื่อจิตวิญญาณเจ้าจะเกิดปิตี”⁷

อัครสาวกเปาโล ซึ่งท่านเองก็ประสบกับความทุกข์ยากมากมาย ใช้ประสบการณ์ของท่านในการสอนด้วยความลึกซึ้งและความมุ่งมั่นถึงมุมมองนิรันดร์ที่เกิดขึ้นเมื่อเราอดทนนาน ท่านกล่าวว่า “เพราะว่าความยากลำบากชั่วคราวและเล็กน้อยของเรา จะทำให้เรามีศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมายอย่างไม่ที่เปรียบ”⁸ อีกนัยหนึ่ง เราจะได้ท่ามกลางความทุกข์ยากของเราว่าพระเจ้าเป็นเจ้าประทานรางวัลนิรันดร์ทดแทน

การที่เปาโลพูดถึงการทดลอง การกดขี่ข่มเหง และความเศร้าโศกในชีวิตของท่านว่าเป็น “ความยากลำบากเล็กน้อย” ทำให้เข้าใจผิดถึงความสำคัญของความทุกข์ของท่าน ซึ่งสำหรับท่าน ถูกกลืนโดยมุมมองนิรันดร์แห่งพระกิตติคุณ ศรัทธาของเปาโลในพระเยซูคริสต์ทำให้แบกรับทุกสิ่งได้ ท่านถูกเขียนห้าครั้ง ถูกตีด้วยไม้สามครั้ง ถูกก้อนหินขว้างหนึ่งครั้ง เผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง หลายครั้งเกือบตายเพราะจมน้ำ โจรภัย และแม้โดยพี่น้องจอมปลอม ท่านประสบกับความเหนื่อยล้า ความเจ็บปวด ความหิวโหยและกระหาย ถูกจำคุกทรมานและเปลือยเปล่า⁹

พวกเราหลายคนวิงวอนพระเจ้าเป็นเจ้าให้นำสาเหตุของความทุกข์ของเราออกไป และเมื่อการบรรเทาทุกข์ที่เราต้องการไม่เกิดขึ้น เรามักจะคิดว่าพระองค์ไม่ทรงรับฟัง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า แม้ในช่วงเวลาเหล่านั้น พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเรา ทรงมีเหตุผลให้เราประสบการณ์ความทุกข์ยากต่อไป¹⁰ และจะช่วยให้เราแบกไหว¹¹

ในข้อความที่ลึกซึ้งและน่าคิด เปาโลบอกเราถึง “หนาม” ที่ไม่ได้ระบุไว้ในเนื้อหาของท่าน ซึ่งทำให้ท่านเจ็บปวดมากและทำให้ท่านคุกเข่าลงสามครั้ง อ้อนวอนพระเจ้าให้เอาหนามนั้นออกไปจากท่าน ในการตอบคำสวดอ้อนวอนของเปาโล พระเจ้าไม่ทรงนำหนามออกไปแต่ทรงตรัสถึงสันติสุขและให้ท่านเข้าใจว่า “การมีพระคุณของเราก็จึงเพียงพอกับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหน ฤทธานุภาพของเราก็ปรากฏเต็มในที่นั้น” ด้วยความเข้าใจใหม่ เปาโลสามารถยอมรับและสำนึกคุณต่อหนามที่ท่านได้รับ ท่านกล่าวว่า “เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะอวดบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า . . . เพื่อว่าฤทธานุภาพของพระคริสต์จะอยู่ในข้าพเจ้า”¹²

เมื่อเราได้รับมุมมองนิรันดร์ในชีวิตของเรา ความสามารถของเราในการอดทนมีมากขึ้น เราเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ¹³ และเราจะชื่นชมและแสดงความสำนึกคุณต่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า สำหรับประสบการณ์ที่ประทานให้เราเป็นเสมือนครูในเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์

เมื่อเราพบว่าเรากำลังเดินฝ่าความยากลำบาก เป็นเรื่องยากที่จะมองการทดลองของเราว่าเป็นป้ายบอกทางบนเส้นทางแห่งการเป็นสานุศิษย์ของเรา แต่ไม่ว่าคราใดที่เราพบตนเองในหุบเขามืดมนแห่งความสิ้นหวังหรือบนถนนสู่ความสุข การเรียนรู้และรู้สึกสงสารในความทุกข์ของผู้อื่นจะเป็นพรได้ในระหว่างงานมอบหมายการ

ประชุมใหญ่สุดที่ข้าพเจ้าเข้าร่วมในฟิลิปปินส์เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าแตกสลายเมื่อทราบถึงประสบการณ์เลวร้ายของบราเดอร์แดเนียล เอช. อะปีลาโด บราเดอร์อะปีลาโดกับภรรยาได้รับบัพติศมาในปี 1974 พวกเขาโน้มรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูและรับการฝึกในพระวิหาร หลังจากนั้นพวกเขาได้รับพรโดยมีลูกที่สวยงามห้าคน ในวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1997 ขณะที่บราเดอร์อะปีลาโดกำลังรับใช้เป็นประจำนสเตรคไฟไหม้บ้านหลังเล็กๆของเขา ไมเคิล ลูกชายคนโตของบราเดอร์อะปีลาโดช่วยชีวิตเขา ดึงเขาออกจากเศษซากไฟไหม้ แล้ววิ่งกลับไปเพื่อช่วยชีวิตคนอื่นๆ นั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่บราเดอร์อะปีลาโดเห็นลูกชายของเขา มีชีวิต ไฟคร่าชีวิตของโดมิงก้า ภรรยาของบราเดอร์อะปีลาโดกับลูกๆ ทั้งห้าคนของพวกเขา

ความจริงที่ว่าบราเดอร์อะปีลาโดใช้ชีวิตที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเกิดเหตุการณ์เลวร้ายขึ้นไม่ได้ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นหรือไม่ได้ทำให้เขามีภูมิคุ้มกันจากความเศร้าโศกที่ตามมา

มา แต่ *ความซื่อสัตย์* ของเขาในการรักษาพันธสัญญาและในการใช้ศรัทธาในพระคริสต์ให้การรับรองเขาในคำสัญญาที่ว่าเขาจะได้อยู่กับภรรยาและครอบครัวของเขาอีก ความหวังนี้กลายเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตวิญญาณของเขา¹⁴

ในช่วงที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยม ปัจจุบันนี้บราเดอร์อะปีลาโดเป็นผู้ประสาทพรเขาแนะนำข้าพเจ้าให้รู้จักซีโมนเนตต์ ภรรยาคนใหม่ของเขา พร้อมลูกชายสองคน ราฟาเอลกับแดเนียล พระเยซูคริสต์ทรงทำได้และจะทรง “ปลอบโยนคนชอกช้ำใจ”¹⁵ อย่างแท้จริง

เมื่อเล่าเรื่องราวของบราเดอร์อะปีลาโด ข้าพเจ้ากังวลว่าการสูญเสียอันใหญ่หลวงของเขาจะทำให้หลายๆ คนคิดว่าความเศร้าโศกและความทุกข์ทนของตนเองนั้นมีผลเล็กน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับ โปรดอย่าเปรียบเทียบกัน แต่แสวงหาที่จะเรียนรู้และประยุกต์ใช้หลักธรรมนิรันดร์ขณะที่ท่านลุยผ่านเตาแห่งความทุกข์ยากของท่าน

ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านเป็นการส่วนตัว—“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก”¹⁶—ข้าพเจ้าขอแนะนำว่า

ปัญหาส่วนตัวของท่าน ความเศร้าโศก ความเจ็บปวด ความยากลำบาก และความทุกข์พลภาพส่วนตัวของท่านทุกรูปแบบ พระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง จงกล้าหาญ! จงมีศรัทธา! และเชื่อในคำสัญญาของพระเจ้า!

จุดประสงค์และพันธกิจของพระเยซูคริสต์รวมถึงว่าพระองค์จะทรง “รับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์” “รับเอาความทุกข์พลภาพของพวกเขา” และ “ช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขา”¹⁷

ในการรับของประทานเหล่านี้ที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงให้ได้อย่างเสรี เราทุกคนต้องเรียนรู้ว่าการทนทุกข์อย่างเดียวนั้นไม่ได้สอนหรือให้อะไรที่มีคุณค่ายาวนานแก่เราเว้นแต่เราจะมีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการการเรียนรู้จากความทุกข์ยากของเราโดยใช้ศรัทธาอย่างตั้งใจ

ครั้งหนึ่งเอลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์แบ่งปันสิ่งที่ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับการทนทุกข์อย่างมีจุดประสงค์ว่า

“รูปแบบบางอย่างของการทนทุกข์ทรมาน ตลอดจนการอดทนด้วยดีสามารถเป็นสิ่งมีเกียรติได้ ...

“... ส่วนของการอดทนด้วยดีประกอบด้วยความอ่อนน้อมอย่างเพียงพอท่ามกลางความทุกข์ทรมานของเรา เพื่อเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรา แทนที่จะเพียงแต่ให้การทดลองผ่านพ้นไปเท่านั้น เราต้องยอมให้การทดลองมีอิทธิพลต่อเรา ในทางที่จะชำระเราให้บริสุทธิ์”¹⁸

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นในชีวิตและแบบอย่างของผู้อื่นว่าการใช้ศรัทธาที่แรงกล้าและทนทานในพระเยซูคริสต์และคำสัญญาของพระองค์ให้ความหวังที่แน่นอนสำหรับสิ่งที่ดีกว่าที่จะมาถึง ความหวังที่แน่นอนนี้ทำให้เรามั่นคงนำมาซึ่งกำลังและพลังที่เราต้องการเพื่อจะอดทน¹⁹ เมื่อเราสามารถเชื่อมโยงการทนทุกข์ของเราไปยังความแน่นอนของจุดประสงค์ในความเป็นมรรตัยของเราและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรางวัลที่รอเราอยู่ในสวรรค์ ศรัทธาของเราในพระคริสต์เพิ่มขึ้นและเราได้รับการปลอบโยนในจิตวิญญาณเรา

เมื่อนั้นเราจะเห็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์สอนว่า “จริงๆ แล้วในนั้นมี ความสว่างตรงสุดปลายอุโมงค์ สิ่งนั้นคือความสว่างของโลก ดาวประจำรุ่งอันสุกใส ‘แสงสว่างอันหาได้สิ้นสุดไม่ ซึ่ง

จะไม่มีวันทำให้มืดได้เลย’ นั่นคือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์เอง”²⁰

เราจะมีกำลังเมื่อรู้ว่าประสบการณ์ยากลำบากทั้งหมดในชีวิตของเราเป็นเพียงชั่วคราว แม้คำคืนที่มีมตมนที่สุดก็เปลี่ยนเป็นอรุณรุ่งสำหรับผู้ที่ยึดสัตย์

เมื่อทุกอย่างเสร็จสิ้นและเราอดทนต่อทุกสิ่งด้วยศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เราได้รับสัญญาว่า “พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตา [ของเรา]”²¹

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้รักษาสัญญา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเชื้อเชิญเราทุกคนให้มารับส่วนการชดใช้ของพระองค์ เมื่อเราใช้ศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะทรงยกเราขึ้นและอุ้มเราผ่านการทดลองทั้งหมดของเรา และสุดท้ายแล้ว ทรงช่วยชีวิตเราในอาณาจักรซีเลสเชียล ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญท่านให้มาหาพระคริสต์ อดทนด้วยดีในศรัทธา และได้รับการทำให้ดีพร้อมโดยผ่านพระองค์ และมีปีติอันบริบูรณ์ในพระองค์ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู ปฐมกาล 3:16–19.
2. 1 เปโตร 3:14; เน้นตัวเอน.
3. โมไซยาห์ 12:27.
4. อีเธอร์ 12:19.
5. ดู 3 นิไฟ 28:10; ดู 2 นิไฟ 31:19–21 ด้วย.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:2.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 136:29.
8. 2 โครินธ์ 4:17.
9. ดู 2 โครินธ์ 11:23–27.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:7–8; 122.
11. ดู โมไซยาห์ 24:12–15.
12. ดู 2 โครินธ์ 12:7–9.
13. ดู โมไซยาห์ 4:16.
14. ดู อีเธอร์ 12:4.
15. อีสยาห์ 61:1; ดู ข้อ 2–3 ด้วย.
16. มัทธีว 11:28.
17. ดู แอลมา 7:11–12.
18. เนล เอ. แม็กซ์เวลล์, “การอดทนด้วยดี,” *เสี้ยวโชนา*, เม.ย. 1999, 12.
19. ดู อีเธอร์ 12:4.
20. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “มหาปโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐซึ่งจะมาถึง,” *เสี้ยวโชนา*, ม.ค. 2000, 42.
21. วิวรณ์ 7:16–17; ดู วิวรณ์ 21:4 ด้วย.

โดย เอ็ดเดอร์ เค. เบรทท์ แพทย์ศาสตร์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ไม่มีปีติใดยิ่งใหญ่ไปกว่า การรู้ว่าพวกเขา

ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าสิ่งใดในโลกนี้จะนำความสุขและปีติมาได้มากกว่าการรู้ว่าลูกๆ
ของเรารู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเพิ่ง
ไตร่ตรองคำถามนี้ว่า “หากท่าน
เป็นแหล่งเดียว—ที่ลูกๆ ของท่าน
จะรู้จักพระกิตติคุณ—พวกเขาจะเรียน
รู้ได้มากเพียงไร” คำถามนี้ประยุกต์
ใช้ได้กับผู้ที่รัก เป็นครูพี่เลี้ยง และมี
อิทธิพลต่อเด็กๆ

มีของขวัญใดที่เราสามารถให้ลูกของ
เราจะยิ่งใหญ่ไปกว่าการมอบความทรง
จำที่ฝังลึกในใจพวกเขาว่า เรารู้ว่าพระเจ้า
ผู้ไถ่ทรงพระชนม์ พวกเขาไม่รู้ไหมว่าเรา
รู้ และที่สำคัญมากกว่าคือ พวกเขาารู้ด้วย
ตนเองหรือไม่ว่าพระองค์ทรงพระชนม์

สมัยข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเป็น
ลูกที่คุณแม่เลี้ยงยากที่สุด ข้าพเจ้ามี
พลังงานเหลือเฟือ คุณแม่บอกข้าพเจ้า
ว่าสิ่งที่ท่านกลัวที่สุดคือข้าพเจ้าจะไม่มี
ชีวิตรอดจนเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าซุกซน
เกินไป

ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อเป็นเด็กขณะ
นั่งอยู่ในการประชุมศิลาสี่เหลี่ยมกับ
ครอบครัว คุณแม่ข้าพเจ้าเพิ่งได้พระ
คัมภีร์เล่มใหม่ ชุดพระคัมภีร์นี้รวมเล่ม

งานมาตรฐานทั้งหมดและกลางเล่มมี
กระดาษมีเส้นสำหรับจดบันทึก

ระหว่างการประชุม ข้าพเจ้าขอ
พระคัมภีร์ของคุณแม่มาถือ ท่านยื่น
พระคัมภีร์ให้ด้วยความหวังจะช่วยให้
ข้าพเจ้ามีความคารวะขึ้น ขณะข้าพเจ้า
เปิดพระคัมภีร์ไปเรื่อยๆ ข้าพเจ้าสังเกต
ว่าท่านเขียนเป้าหมายส่วนตัวบน
กระดาษจดบันทึก เพื่ออธิบายถึงเป้า
หมายของคุณแม่ ข้าพเจ้าต้องบอกท่าน
ทั้งหลายว่าข้าพเจ้าเป็นลูกคนที่สอง

ในบรรดาลูกหกคนและข้าพเจ้าเชื่อว่า
เบรทท์ คุณแม่ข้าพเจ้าเขียนเพียงเป้า
หมายเดียวด้วยหมึกสีแดงว่า “อดทน
กับเบรทท์!”

ข้าพเจ้าขออธิบายเกี่ยวกับการอ่าน
พระคัมภีร์เป็นครอบครัวของเรา เพื่อ
ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงความยากลำบากที่
บิดามารดาข้าพเจ้ามีในการเลี้ยงดูลูก
ทุกเช้าคุณแม่ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์
มอรมอนให้เราฟังระหว่างอาหารเช้า ใน
ช่วงเวลานั้น เดฟ พี่ชายข้าพเจ้าและ
ข้าพเจ้านั่งเงี้ยวๆ แต่ไม่สนใจ จริงๆ
แล้วเราไม่ได้ฟังเลย เราได้แต่อ่านสิ่งที่
พิมพ์ไว้ข้างกล่องซีเรียลแทน

ในที่สุด เช้าวันหนึ่ง ข้าพเจ้าตัดสินใจ
บอกคุณแม่ตรงๆ ข้าพเจ้ากล่าวว่า “คุณ
แม่ครับ ทำไมคุณแม่ต้องทำอย่างนี้กับ
เรา ทำไมคุณแม่ต้องอ่านพระคัมภีร์
มอรมอนทุกเช้า” แล้วข้าพเจ้าก็กล่าว
สิ่งที่น่าอับอายเกินจะรับได้ จริงๆ แล้ว
ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยว่าข้าพเจ้าได้พูดสิ่งนี้
ออกไป ข้าพเจ้าบอกคุณแม่ว่า “คุณแม่
ครับ ผม *ไม่ได้* ฟังเลย”

คำตอบอันเปี่ยมด้วยรักของท่าน
ช่างเป็นความทรงจำที่ลึกซึ้งต่อชีวิต
ข้าพเจ้า ท่านกล่าวว่า “ลูก เมื่อแม่อยู่ใน
การประชุมหนึ่งซึ่งประธานแม่เรียน จี.
รอมเนียสอนเกี่ยวกับพรของการอ่าน
พระคัมภีร์ ระหว่างการประชุม แม่ได้
รับสัญญาว่าหากแม่อ่านพระคัมภีร์
มอรมอนให้ลูกของแม่ทุกวัน แม่จะ
ไม่สูญเสียลูกไป” แล้วท่านเพ่งมองตา
ข้าพเจ้าและกล่าวด้วยความตั้งใจอย่าง
ยิ่งยวดว่า “และแม่จะไม่ยอมเสียลูกไป”

คำพูดของท่านเสียดแทงจิตใจ
ข้าพเจ้า แม้ข้าพเจ้าจะไม่ดีพร้อม
ข้าพเจ้ายังมีค่าที่จะได้รับการช่วยให้
รอด! ท่านสอนข้าพเจ้าถึงความจริง
นิรันดร์ว่าข้าพเจ้าเป็นบุตรของพระ
บิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความ
รัก ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าไม่ว่าสภาวะการณ์
จะเป็นเช่นไรข้าพเจ้ามีค่าพอ นี่เป็น
ช่วงขณะที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเด็ก
น้อยคนหนึ่งที่ไม่ดีพร้อม

ข้าพเจ้าสำนึกคุณตราบนานชั่ววันรันดร์สำหรับคุณแม่ผู้เป็นดั่งเทพและสำหรับบรรดาเทพทั้งปวงที่รักลูกๆ อย่างสมบูรณ์พร้อม แม้พวกเขาจะไม่ดีพร้อมก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่ออย่างแน่แท้ว่า สตรีทั้งปวง—ซึ่งข้าพเจ้าจะเรียกว่า “เทพ”—คือมารดาแห่งไซออน ไม่ว่าระหว่างชีวิตบนโลกนี้ท่านจะแต่งงานหรือมีบุตรหรือไม่

หลายปีมาแล้วฝ่ายประธานสูงสุดประกาศว่า “ความเป็นมารดาใกล้เคียงกับความเป็นพระเจ้า นี่เป็นการรับใช้อันสูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของมนุษยชาติ และยกระดับสตรีผู้ให้เกียรติการเรียกและการรับใช้อันศักดิ์สิทธิ์นี้ให้อยู่เคียงข้างเทพ”¹

ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อเหล่าเทพทั้งปวง ศาสนจักรผู้ประกาศความจริงนรันดร์อย่างกล้าหาญและเปี่ยมด้วยรักต่อลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์

ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อของขวัญจากพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้ารู้ว่านี่เป็นความจริง! พระคัมภีร์นี้มีความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้ายังไม่เคยพบว่าผู้ใดก็ตามที่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนอย่างพากเพียรทุกวันด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์และด้วยศรัทธาในพระคริสต์จะสูญเสียประจักษ์พยานและหลงไป คำสัญญาพยากรณ์ของโมโรไนมีกุญแจสู่ความรู้เรื่องความจริงของสิ่งทั้งมวล—รวมถึงมีความสามารถในการมองเห็นและหลีกเลี่ยงการล่อลวงของปฏิปักษ์ (ดู โมโรไน 10:4–5)

ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงแบบอย่างอันดีพร้อมในการดำเนินชีวิตบนโลกที่ไม่ดีพร้อมและอยู่ดีธรรม “เรารักพระองค์เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (ดู 1 ยอห์น 4:19) ความรักที่พระองค์มีต่อเราเกินกว่าจะวัดได้ พระองค์ทรงเป็นเพื่อนแท้ของเรา พระเสโทของพระองค์ “หยดลงเป็นนิลหิต” เพื่อท่านและข้าพเจ้าด้วย (ลูกา 22:44) พระองค์ทรงให้ภัยผู้ที่ดูเหมือนจะไม่นำให้ภัย พระองค์ทรงรักผู้ที่ไม่มีความรัก พระองค์ทรงทำสิ่งที่ไม่มีความรักคนใดทำได้ พระองค์ทรงให้มีการชดใช้เพื่อเอาชนะการล่วงละเมิด ความเจ็บปวด และความทุกข์พลาพของมวลมนุษยชาติ

เนื่องด้วยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราสามารถมีชีวิตด้วยคำสัญญาว่า ไม่ว่าเราจะมี ความยากลำบากอะไรก็ตาม เราสามารถมีความหวังในพระองค์ “ผู้ทรงอานุภาพที่จะช่วยให้รอด” (2 นิโไฟ 31:19) เพราะการชดใช้ของพระองค์ เราสามารถมีปีติ สันติ ความสุข และชีวิตนรันดร์

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์กล่าวว่า “ยกเว้นคนเพียงไม่กี่คนที่เลือกความหายนะ นอกนั้นแล้วไม่มีนิสัยใด ไม่มี การเสพติดใด ไม่มีการขัดขืนใด ไม่มีการละเมิดใด ไม่มีการละทิ้งความเชื่อใด ไม่มีอาชญากรรมใด ที่จะได้รับการ

ยกเว้นจากสัญญาแห่งการให้อภัยที่สมบูรณ์ นั่นคือสัญญาแห่งการชดใช้ของพระคริสต์”²

เหตุการณ์อันน่าทึ่งที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษย์คือเมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงปฏิบัติศาสนกิจในการเยี่ยมผู้คนในสมัยโบราณที่อาศัยอยู่ในอเมริกา ลองจินตนาการว่าจะเป็นอย่างไรหากท่านอยู่ที่นั่น เมื่อข้าพเจ้าคิดถึงความรักและการดูแลด้วยความหวังที่พระองค์ทรงมีต่อกลุ่มวิสุทธิชนที่มารวมกันที่พระวิหาร ข้าพเจ้านึกถึงลูกๆ ที่ข้าพเจ้ารักมากกว่าชีวิต ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจถึงความรู้สึกในการดูแลเด็กเล็กๆ เป็นพยานด้วยตนเอง เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเรียกเด็กแต่ละคนให้มาหาพระองค์ เป็นพยานถึงพระพาทูของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เอื้อมออกไป เห็นเด็กแต่ละคนสัมผัสรอยตะปูบนพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์อย่างอ่อนโยน และเห็นเด็กแต่ละคนยื่นเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์ (ดู 3 นิโไฟ 11:14–17; ดู 17:21; 18:25 ด้วย) ในการที่ลูกๆ ของเราหันกลับมาและกล่าวว่า “คุณพ่อคุณแม่ นี่คือพระองค์”

ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าสิ่งใดในโลกนี้จะนำความสุขและปีติมาได้มากกว่าการได้รู้ว่าลูกๆ ของเรารู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ในการได้รู้ว่าพวกเขาว่า “พวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” นี่เป็นเหตุผลว่าทำไม ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร “เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์” และเราเป็นพยานถึงพระคริสต์ (2 นิโไฟ 25:26)

- นี่เป็นเหตุผลที่เราสวดอ้อนวอนกับลูกๆ ของเราทุกวัน
- นี่เป็นเหตุผลที่เราอ่านพระคัมภีร์กับพวกเขาทุกวัน
- นี่เป็นเหตุผลที่เราสอนพวกเขาให้รับใช้ผู้อื่น เพื่อว่าพวกเขาจะรับพรจากการรับใช้ผู้อื่นอย่างไม่นึกถึงตนเอง (ดู มาระโก 8:35; โมไซยาห์ 2:17)

เมื่อเราอุทิศตนในรูปแบบอันเรียบง่ายของการเป็นสานุศิษย์ เราให้พลังแก่ลูกๆ ของเราด้วยความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและด้วยการนำทางจากสวรรค์และการปกป้องขณะพวกเขาเผชิญหน้ากับพายุร้ายของปฐพี

พระกิตติคุณเกี่ยวกับแต่ละบุคคลอย่างแท้จริง เกี่ยวกับแกะหายตัวหนึ่ง (ดู ลูกา 15:3-7); เกี่ยวกับหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งที่ยกน้ำ (ดู ยอห์น 4:5-30); และเกี่ยวกับบุตรคนหนึ่งที่หายไป (ดู ลูกา 15:11-32)

และนี่เกี่ยวกับเด็กชายคนหนึ่งผู้เคยบอกว่าเขาไม่ได้ฟัง

เกี่ยวกับเราแต่ละคน ผู้ที่ไม่ดีพร้อมดั่งที่เราเป็นอยู่ ที่จะเป็นหนึ่งในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ดั่งที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในพระบิดาบนสวรรค์ (ดู ยอห์น 17:21).

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเรามีพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ผู้ทรงรู้จักชื่อของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรผู้ทรงพระชนม์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดและทรงเป็นผู้วิงวอนแทนเราต่อพระบิดา ข้าพเจ้าเป็นพยานเพิ่มเติมว่าความรอดมาโดยและผ่านพระนามพระองค์—และไม่มีทางอื่น

นี่คือคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าว่าเราจะอุทิศหัวใจและมือของเราในการช่วยลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ทุกคนให้รู้จักพระองค์และสัมผัสถึงความรักของพระองค์ หากเราทำดั่งนั้น พระองค์ทรงสัญญาความปิติยินดีและความสุขในโลกนี้และโลกที่จะมาถึงแก่เราในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด,” ในรายงานการประชุมใหญ่, ต.ค. 1942, 12-13; อ้างโดยประธาน เจ. รุเบน คลาร์ก จูเนียร์.
2. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “ความแจ่มใสของเจ้าแห่งการให้อภัย,” *เสี้ยวไฮมา*, ม.ค. 1996, 20.

โดย เอลเดอร์เจฟฟรีย์ เรนลันด์ แห่งโคออร์ดิเนตสวาทิสสอง

การกลับใจ: การเลือกอันน่าปิติยินดี

การกลับใจไม่เพียงอยู่ในวิสัยที่เราทำได้เท่านั้นแต่ยังเป็นสิ่งที่น่าปิติยินดีเนื่องจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราอีกด้วย

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าอายุ 12 ขวบ ครอบครัวข้าพเจ้าอาศัยอยู่ที่เยอตาบอร์ เมืองชายฝั่งในสวีเดนตอนใต้ เพื่ออ้างอิง ที่นั่นเป็นบ้านเกิดของเอลเดอร์แฟร์จี มาร์ลัม¹ เพื่อนร่วมงานที่รักของเรา ท่านถึงแก่กรรมเมื่อฤดูร้อนนี้ เราคิดถึงท่าน เราสีกนึกคุณสำหรับการรับใช้อันสูงส่งของท่านและสำหรับแบบอย่างของครอบครัวที่น่ารักยิ่งของท่าน และแน่นอนว่าเราสวดอ้อนวอนขอให้พวกเขาได้รับพรอันประเสริฐของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ห้าสิบปีที่ผ่านมา เราร่วมการประชุมของโบสถ์ในบ้านหลังใหญ่ที่ได้รับการตกแต่งใหม่ วันอาทิตย์วันหนึ่ง สเตฟาน² เพื่อนข้าพเจ้า มัคทายกอีกหนึ่งเดียวในสาขา ทักทายข้าพเจ้าที่โบสถ์ด้วยความตื่นเต็น เราไปที่บริเวณเชื่อมต่อกับห้องนมัสการ จากนั้นเขาก็สวัสดีเรา ประทับใจอันใหญ่และไม่ขีดไฟออกมาจากกระเป๋าด้วยท่าที่อวดเก่งแบบเด็กๆ ข้าพเจ้าจับประทัดและจุดสายชนวนสีเทานั้น ตั้งใจจะดับชนวนก่อนที่มันจะ

ระเบิด แต่เมื่อข้าพเจ้าทำนิ้วใหม่ขณะพยายามดับชนวน ข้าพเจ้าจึงปล่อยมือจากประทัด สเตฟานกับข้าพเจ้ามองดูชนวนที่ลามไหม้ต่อไปด้วยความพรั่นพรึง

ประทัดระเบิด ควันทามะถันกระจายคลุ้งไปทั่วบริเวณนั้นรวมทั้งห้องนมัสการ เรารีบเก็บเศษประทัดที่กระจายเกลื่อนและเปิดหน้าต่างเพื่อพยายามไล่กลิ่นออกไปโดยหวังด้วยความไร้เดียงสาว่าจะไม่มีใครสังเกต โชคดีที่ไม่มีใครบาดเจ็บหรือเกิดความเสียหาย

เมื่อสมาชิกเข้ามาที่การประชุม พวกเขาคิดถึงที่ฟังกระจายอยู่นั้น ซึ่งยากจะไม่ได้กลิ่น บรรยากาศอันศักดิ์สิทธิ์ของการประชุมถูกรบกวนด้วยกลิ่น เนื่องจากมีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเพียงไม่กี่คน—และในสิ่งที่อธิบายได้ว่า เป็นความคิดสองฝักสองฝ่าย—ข้าพเจ้าส่งผ่านศีลระลึก แต่ข้าพเจ้าไม่รู้สึกมีค่าควรแก่การรับส่วนศีลระลึก เมื่อภาคศีลระลึกยื่นมาที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่รับทั้งขนมปังและน้ำ ข้าพเจ้ารู้สึกแย่มาก ข้าพเจ้าอาย และข้าพเจ้ารู้ว่าสิ่งที่ทำลงไปนั้นไม่เป็นที่พอพระทัยพระผู้เป็นเจ้า

หลังเลิกการประชุม แฟรงค์ ลินเบอร์ก ประธานสาขาซึ่งเป็นชายสูงวัยลักษณะภูมิฐาน ผมสีเทาเงิน ขอให้ข้าพเจ้าเข้าไปที่ห้องทำงานของท่าน หลังจากข้าพเจ้านั่งลง ท่านมองข้าพเจ้าอย่างมีเมตตาและพูดว่าท่านสงสัยว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับส่วนศีลระลึก ท่านถามถึงสาเหตุ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านน่าจะรู้สาเหตุ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าทุกคนรู้ว่าข้าพเจ้าทำอะไรลงไป หลังจากข้าพเจ้าบอกท่าน ท่านถามว่าข้าพเจ้ารู้สึกอย่างไร ด้วยน้ำตานองหน้า ข้าพเจ้าอึกอักบอกท่านว่าข้าพเจ้าเสียใจและข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงผิดหวัง

ประธานลินเบอร์กเปิดพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาเล่มเก่ามากและขอให้ข้าพเจ้าอ่านบางข้อที่ขีดเส้นใต้ไว้ ข้าพเจ้าอ่านออกเสียงถ้อยคำต่อไปนี้

“ดูเถิด, คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก.

“โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—ดูเถิด, เขาจะสารภาพและละทิ้งมัน.”³

ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมรอยยิ้มที่เปี่ยมด้วยความกรุณาของประธานลินเบอร์ก เมื่อข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นหลังจากอ่านจบ ท่านบอกข้าพเจ้าว่าท่านไม่ขัดข้องอะไรที่ข้าพเจ้าจะกลับมารับส่วนศีลระลึก เมื่อข้าพเจ้าออกจากห้องทำงาน

ของท่าน ข้าพเจ้ารู้สึกถึงปีติที่ไม่อาจบรรยายได้

ปีติเช่นนั้นเป็นหนึ่งในผลของการกลับใจ คำว่า *กลับใจ* หมายถึง “การรับรู้ที่หลัง” และมีนัยถึง “การเปลี่ยนแปลง”⁴ ในภาษาสวีเดนคือคำว่า *omvänd* หมายถึง “หันกลับ”⁵ ซี. เอส. ลูอิส นักประพันธ์ชาวคริสต์เขียนเกี่ยวกับความจำเป็นและวิธีการเปลี่ยนแปลง เขาบอกว่าการกลับใจเกี่ยวข้องกับ “การนำกลับมาสู่หนทางที่ถูกตัด” ผลบวคที่ผิดสามารถแก้ไขให้ถูกต้อง” เขากล่าว “เพียงย้อนกลับไปจนถึงจุดที่ท่านพบข้อผิดพลาดและแก้ไขใหม่จากจุดนั้น ไม่ใช่ *ทำต่อไป*”⁶ การเปลี่ยนพฤติกรรมของเราและกลับไปสู่ “หนทางที่ถูกตัด” เป็นส่วนหนึ่งของการกลับใจ แต่เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น การกลับใจที่แท้จริงได้แก่การหันเหใจเราและความประสงค์ของเราไปหาพระผู้เป็นเจ้าและปฏิเสธรบาป⁷ ดังที่อธิบายไว้ในเอเสเคียล การกลับใจคือการ “หันกลับจาก . . . บาป . . . มาทำความยุติธรรมและความชอบธรรม . . . คืนของประกัน . . . [และ] ดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ทั้งไม่ทำบาปเลย”⁸

แต่ทั้งหมดนี้เป็นคำอธิบายที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ได้ระบุอย่างถูกต้องถึงพลัง

อำนาจที่ทำให้การกลับใจเป็นไปได้ ซึ่งคือการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้อภัย การกลับใจที่แท้จริงต้องรวมถึงศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ศรัทธาว่าพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงเรา ศรัทธาว่าพระองค์จะทรงให้อภัยเรา และศรัทธาว่าพระองค์จะทรงช่วยเราหลีกเลี่ยงความผิดที่มากขึ้น ศรัทธาเช่นนี้ทำให้การชดใช้ของพระองค์มีผลในชีวิตเรา เมื่อเรา “รับรู้ที่หลัง” และ “หันกลับ” ด้วยความช่วยเหลือจากพระผู้ช่วยให้อภัย เราจะรู้สึกได้ถึงความหวังในคำสัญญาของพระองค์และปีติจากการให้อภัย หากไม่มีพระผู้ไถ่ ความหวังและปีติโดยเนื้อแท้หายไป และการกลับใจเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมอันน่าสังเวชเท่านั้น แต่โดยใช้ศรัทธาในพระองค์ เราเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่ความสามารถและความเต็มพระทัยของพระองค์ในการให้อภัยบาป

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ยืนยันถึงคำสัญญาอันเปี่ยมด้วยความหวังของการกลับใจเมื่อเดือนเมษายน ปี 2015 ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งสุดท้ายของท่าน ท่านบรรยายถึงพลังอำนาจแห่งการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้อภัยในการรักษา ในสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการกลับของปัญญาที่มาจาก การรับใช้ เป็นอัครสาวกกว่าครึ่งศตวรรษ ประธานแพคเกอร์กล่าวว่า “การชดใช้ไม่ทิ้งร่องรอยใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่มีการชดใช้ซ่อมแซมจะดีเหมือนเดิม . . . การชดใช้รักษา และสิ่งที่การชดใช้รักษาจะหายดี”⁹

ท่านกล่าวต่อไปว่า

“การชดใช้ ซึ่งเรียกเราแต่ละคนกลับคืนได้นั้นไม่ทิ้งรอยแผลไว้ หมายความว่าไม่ว่าเราทำอะไรลงไป หรือเคยไปอยู่ที่ไหน หรือบางสิ่งเกิดขึ้นอย่างไร หากเรากลับใจอย่างแท้จริง พระองค์ทรงสัญญาว่าจะชดใช้ให้ และเมื่อพระองค์ทรงชดใช้ ทุกอย่างจะหายไป . . .

“ . . . การชดใช้ . . . จะชำระมลทินทุกอย่างให้สะอาดไม่ว่าจะยากแค่ไหนหรือ

นานเท่าไรหรือทำซ้ำกี่ครั้งก็ตาม”¹⁰

ขอบเขตการใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่มีที่สิ้นสุดทั้งในความกว้างและลึก สำหรับท่านและข้าพเจ้า แต่จะไม่มีวันบังคับเรา ดังที่ศาสตราจารย์ไฮอริบาย หลังจากเรา “ได้รับการสั่งสอนอย่างเพียงพอ” จน “รู้จักความดีจากความชั่ว”¹¹ เรา “เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระเจ้าผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์, หรือจะเลือกการเป็นเชลยและความตาย”¹² กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การกลับใจเป็นการเลือก

เราสามารถ—และบางครั้ง—เลือกต่างไป การเลือกเช่นนั้นโดยธรรมชาติอาจดูเหมือนไม่ผิด แต่จะกัดกร่อนเราจากการสำนึกผิดอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้จึงขัดขวางเราไม่ให้แสวงหาการกลับใจที่แท้จริง ตัวอย่างเช่น เราอาจเลือกโทษคนอื่นเมื่อเป็นเด็ก 12 ขวบในเยอตาบอร์ ข้าพเจ้าอาจโทษสเตฟาน เขาเป็นคนที่นำประทัดใหญ่และไม่ขัดไฟมาโบสถ์ตั้งแต่วัยแรก การโทษผู้อื่น แม้ว่าจะสมเหตุสมผล แต่ก็ทำให้เราหาข้อแก้ตัวพฤติกรรมของเรา โดยทำเช่นนั้น เรายกความรับผิดชอบต่อการกระทำของเราให้ผู้อื่น เมื่อยกความรับผิดชอบออกไป เราลดความจำเป็นและความสามารถที่เราจะกระทำ เราเปลี่ยนตัวเราเป็นผู้เคราะห์ร้ายแทนที่จะเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีที่สามารถกระทำด้วยตนเอง¹³

การเลือกอีกอย่างหนึ่งซึ่งขัดขวางการกลับใจคือการลดความผิดของเราในเหตุประทัดที่เยอตาบอร์ ไม่มีใครบาดเจ็บ ไม่มีความเสียหายถาวรเกิดขึ้น และจัดการประชุมได้ตามปกติ อาจเป็นเรื่องง่ายที่จะพูดว่าไม่มีเหตุผลที่ต้องกลับใจ แต่การลดความผิดของเรา แม้ผลที่เกิดขึ้นไม่ได้เห็นประจักษ์ในทันที ได้ขจัดแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงการคิดแบบนี้ปิดกั้นเราจากการเห็นความผิดหรือบาปของเรามีผลนิรันดร์

กระนั้นอีกวิธีหนึ่งคือการคิดว่าบาปของเราไม่สำคัญเพราะไม่ว่าเราจะทำ

อะไรพระเจ้าเป็นเจ้าของก็ทรงรักเราอยู่ดี เป็นการล่อลวงเมื่อเราเชื่อสิ่งที่นีฮอร์ผู้หลอกลวงสอนชาวเซราเอิมลา “ว่ามนุษยชาติทั้งปวงจะได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย, และว่าคนทั้งหลายไม่ต้องเกรงกลัวหรือตัวสั้น, . . . และในที่สุดมนุษย์ทั้งปวงจะมีชีวิตนิรันดร์.”¹⁴ แต่แนวคิดที่ลวงล่อนี้ผิด พระเจ้าเป็นเจ้าของก็ทรงรักเราจริง แต่สิ่งที่เราทำมีความสำคัญต่อพระองค์และต่อตนเอง พระองค์ประทานคำชี้แนะที่ชัดเจนว่าเราควรประพฤติอย่างไร เราเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าพระบัญญัติ ความเห็นชอบของพระองค์และชีวิตนิรันดร์ของเราขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของเรา รวมถึงความเต็มใจที่เราจะแสวงหาการกลับใจที่แท้จริงด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน¹⁵

นอกจากนั้น เราทั้งการกลับใจที่แท้จริงเมื่อเราเลือกแยกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจากพระบัญญัติของพระองค์ หากศีลระลึกไม่ศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่สำคัญเลยที่กลืนประทัดจะรบกวนการประชุมศีลระลึกที่เยอตาบอร์ เราควรระมัดระวังการละเลยพฤติกรรมอันเป็นบาปโดยชอบทำลายหรือไม่ยอมรับพระเจ้าผู้ทรงลิขิตพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ การกลับใจที่แท้จริงเรียกร้องการยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและความจริงของงานในยุคสุดท้ายของพระองค์

แทนที่จะหาข้อแก้ตัว ขอให้เราเลือกกลับใจ โดยผ่านการกลับใจ เราจะสามารถกลับใจได้ เหมือนกับบุตรที่หายไปในอดีต ไตร่ตรองถึงความสำคัญนิรันดร์ในการกระทำของเรา เมื่อเราเข้าใจว่าบาปจะส่งผลต่อความสุขนิรันดร์ของเราอย่างไร เราจะไม่เพียงสำนึกผิดอย่างแท้จริงเท่านั้น แต่เราจะพยายามเป็นคนดีขึ้นด้วย เมื่อเผชิญกับการล่อลวง เรามีแนวโน้มที่จะถามตัวเองมากขึ้น ด้วยถ้อยคำของวิลเลียม เชกสเปียร์

*ข้าจะได้อะไรหากข้าได้สิ่งที่ข้าค้นหา
ความฝัน ลมหายใจ ปีติที่ละลายชั่ว
พริบตา*

*ใครจะแลกความสุขชั่วขณะที่กับความ
ทุกข์ทั้งสัปดาห์
หรือขายสิ่งมีค่านิรันดร์เพื่อให้ได้ของ
เล่นสัปดาห์*¹⁷

หากเรามองไม่เห็นนิรันดร์เพราะเห็นแก่ของเล่นสัปดาห์ เราสามารถเลือกการกลับใจ เนื่องจากการใช้ของพระเจ้าเยชูคริสต์ เรามีโอกาสอีก ในเชิงเปรียบเทียบ เราสามารถแลกเปลี่ยนของเล่นที่แท้จริง แล้วเราซื้อบางอย่างไม่ฉลาดและได้รับความหวังสำหรับนิรันดร์อีกครั้ง ดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงอธิบายว่า “เพราะ, ดุเถิด, พระเจ้าพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้าทรงทนรับความตายในเนื้อหนัง; ดังนั้นพระองค์ทรงทนรับความเจ็บปวดของคนที่ทั้งปวง, เพื่อคนที่ทั้งปวงจะได้กลับใจและมาหาพระองค์”¹⁸

พระเจ้าเยชูคริสต์ทรงให้ภัยไต่เนื่องจากพระองค์ทรงจ่ายค่าบาปของเราแล้ว¹⁹

พระเจ้าผู้ไถ่ของเราทรงเลือกให้ภัยไต่เนื่องจากพระกรุณา พระเมตตา และความรักอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงต้องการให้ภัยไต่เพราะสิ่งนี้เป็นหนึ่งในคุณลักษณะแห่งสวรรค์ของพระองค์ และเฉกเช่นเมฆบาลที่ดีตั้งที่พระองค์ทรงเป็น พระองค์ทรงพอพระทัยเมื่อเราเลือกกลับใจ²⁰

แม้เมื่อเรารู้สึกเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าในสิ่งที่เราทำลงไป²¹ เมื่อเราเลือกกลับใจ เราเชื่อเชิญพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้ามาสู่ชีวิตเราทันที ดังที่อิมมานูเอลสอนว่า “ให้ท่านออกมาและไม่ทำใจท่านแข็งกระด้างอีกต่อไป; เพราะดูเถิด, บัดนี้คือเวลาและวันแห่งความรอดของท่าน; และฉะนั้น, หากท่านจะกลับใจและไม่ทำใจท่านแข็งกระด้าง, พระองค์จะทรงนำแผนอันสำคัญยิ่งแห่งการไถ่มาสู่ท่าน โดยทันที”²² เราสามารถรู้สึกเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าในสิ่งที่เราทำลงไป

และในเวลาเดียวกันนั้นรู้สึกถึงปีติของการมีความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ข้อเท็จจริงที่ว่าเราสามารถกลับใจเป็นข่าวประเสริฐของพระกิตติคุณ!²³ ความผิดถูก “ลบล้างไป”²⁴ เราจะเปี่ยมด้วยปีติ รับการปลดบาปของเรา และมี “ความสงบในเมโนธรรม”²⁵ เราสามารถเป็นอิสระจากความรู้สึกสิ้นหวังและพันธนาการของบาป เราจะเปี่ยมไปด้วยแสงสว่างอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าและเป็นเจ้าและ “ไม่เจ็บปวดอีกต่อไป”²⁶ การกลับใจไม่เพียงอยู่ในวิสัยที่ทำได้เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่น่าปีติยินดีเนื่องจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราอีกด้วย ข้าพเจ้ายังจำความรู้สึกตื่นตันใจของข้าพเจ้าในห้องทำงานประธานสาขาหลังจากเหตุประทัดครั้งนั้นได้ ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าได้รับการให้อภัย ความรู้สึกผิดหายไป ความรู้สึกเศร้าหมองถูกยกออกไป และหัวใจข้าพเจ้ารู้สึกเบา

พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเราจบการประชุมนี้ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านรู้สึกปีติมากขึ้นในชีวิต ปีติในความเชื่อว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นจริง ปีติในความสามารถ ความเต็มพระทัย และความปรารถนาที่จะให้อภัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และปีติในการเลือกกลับใจ ขอให้เราทำตามคำแนะนำให้ “ตักน้ำจากบ่อน้ำแห่งความรอดด้วยความชื่นบาน”²⁷ ขอให้เราเลือกกลับใจ ทั้งบาปของเรา และห็นเหใจและความประสงค์ของเราไปทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความเป็นจริงในการทรงพระชนม์อยู่ของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานและเป็นผู้ที่รับพระเมตตาสงสารและความรักอันหาที่เปรียบมิได้จากพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พรแห่งการไถ่ อันเนื่องจากการชดใช้ของพระองค์ดำรงอยู่กับท่านเวลานี้—และต่อไป ครั้นแล้วครั้งแล้วตลอดทั้งชีวิตของท่าน²⁸ ดังที่ดำรงอยู่ในชีวิตของข้าพเจ้า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เอ็ดเดอร์พาร์ กอสตา มาร์ลัม (1948–2016) เคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่ชั้นผู้ใหญ่สาวกเจ็ดสิบจากปี 2010 จนกระทั่งท่านถึงแก่กรรม แม้ว่าเกิดในเมืองเยนเซอปีง สวีเดน ท่านและแอนเนตา ภรรยาท่านมีบ้านอยู่ที่เยอตาบอร์ สวีเดน ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญที่เยอตาบอร์ของท่านในเดือนตุลาคม 2010 เอ็ดเดอร์มาร์ลัมพูดถึงการครุ่นคิดเรื่องราวในเยอตาบอร์ (ดู “จิตใจท่านทั้งหลายจะได้พัก,” *เสียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 128–30).
2. แม้ว่าสเตฟานไม่ได้เป็นชื่อจริงของเพื่อนข้าพเจ้า แต่เรื่องที่น่ามาเล่าได้รับอนุญาตจากเขาแล้ว
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42–43.
4. คำว่า *metanoeo* ในภาษากรีกมีความหมายตรงๆ ว่า “การรับรู้ที่หลัง” (*meta*, ‘หลัง’ หมายถึง ‘เปลี่ยนแปลง’; *noeo*, ‘การรับรู้’; ‘จิตใจที่ไตร่ตรองถึงศีลธรรม’)” (ดู James Strong, *The New Strong’s Expanded Exhaustive Concordance of the Bible* [2010], Greek dictionary section, 162).
5. การแปล *omvänd* ของข้าพเจ้า *Om* แปลได้ว่า “รอบ” *Vänd* สามารถแปลว่า “หัน”
6. ซี. เอส. ลูอิส, *The Great Divorce* (1946), 6. ในอาร์มภพของหนังสือ ลูอิสเขียนว่าบางคนพยายามรวมสวรรค์กับนรกเข้าด้วยกันแทนที่จะเลือกที่ใดที่หนึ่ง เขากล่าวว่าพวกเขาบางคนคิดว่า “การพัฒนาหรือการปรับเปลี่ยนหรือการขัดเกล่าจะเปลี่ยนความชั่วร้ายเป็นความดีได้สักทาง . . . ข้าพเจ้าคิดว่าความคิดนี้เป็นความผิดพลาดร้ายแรง . . . เราไม่ได้อยู่ในโลกที่ถนอมทุกสายเป็นรัศมีวงกลม หากเราตามไปนานพอ จะเข้าใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ และไปจบที่จุดศูนย์กลางในที่สุด . . .

“ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าทุกคนที่เลือกหนทางผิดจะตาย แต่การช่วยให้พวกเขารอดประกอบไปด้วยการนำพวกเขากลับมาสู่หนทางที่ถูกต้อง . . . ความชั่วร้ายแก้ไขได้แต่ไม่สามารถพัฒนาไปสู่ความดี เวลาไม่รักษาความชั่วร้ายต้องคอยๆ คลายที่ละเล็กละน้อย . . . หรือไม่ก็แก้ไขไม่ได้เลย” (5–6).

7. ดูคู่มือพระคัมภีร์, “การกลับใจ.”
8. เอเสเคียล 33:14–15.
9. ประจักษ์พยานของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ในการประชุมผู้นำที่เกี่ยวข้องกับการประชุมใหญ่สามัญ เดือนเมษายน 2015 ไม่ได้ตีพิมพ์ทั้งหมด คำกล่าวเหล่านี้อยู่ในบันทึกส่วนตัวข้าพเจ้า ที่จดไว้ในตอนนั้น
10. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “แผนแห่งความสุข,” *เสียวไฮนา*, พ.ค. 2015, 28.
11. 2 นิโไฟ 2:5.
12. 2 นิโไฟ 2:27.
13. ดู 2 นิโไฟ 2:26.
14. แอลมา 1:4. นีซอร์กับผู้ติดตามของเขาไม่เชื่อในการกลับใจ (ดู แอลมา 15:15).
15. ดู รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Divine Love,” *Liahona*, Feb. 2003, 12–17.
16. ดู ลูกา 15:17; ดูข้อ 11–24 ด้วย.
17. วิลเลียม เชกสเปียร์, *The Rape of Lucrece*, บรรทัดที่ 211–14.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:11.
19. ดู อีสยาห์ 53:5.
20. ดู ลูกา 15:4–7; หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10–13.
21. การกลับใจที่แท้จริงรวมถึง “เสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7:10). เอ็ดเดอร์เพ็ม. รัสเชลล์ บัลลาร์ดสอนว่า “สำหรับคนที่หลงไป พระผู้ช่วยให้รอดประทานทางกลับใจให้แล้ว แต่เชื่อว่าจะไม่มีความเจ็บปวดการกลับใจไม่มาย ต้องใช้เวลา—เวลาที่เจ็บปวด!” (“Keeping Covenants,” *Ensign*, May 1993, 7). เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์สอนไว้เช่นกันว่า “บางครั้งขั้นตอนแห่งการกลับใจยากและเจ็บปวดในตอนแรก” (“Finding Forgiveness,” *Ensign*, May 1995, 77) แม้จะต้องเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าและมีความเจ็บปวดในขั้นตอนของการกลับใจ แต่ผลลัพธ์สุดท้ายน่าปีติยินดีเมื่อได้รู้สึกถึงการให้อภัยบาป
22. แอลมา 34:31; เน้นตัวเอน.
23. ดู คู่มือพระคัมภีร์, “พระกิตติคุณ.”
24. อีนัส 1:6.
25. โมไซยาห์ 4:3.
26. โมไซยาห์ 27:29.
27. อีสยาห์ 12:3.
28. ดู โมไซยาห์ 26:29–30 แม้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้อภัยโดยไม่ทรงลี้เลศ การตั้งใจทำบาปและพึงพาความเมตตาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อกลับใจง่าย ๆ เป็นสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงซึ่งซึ่ง (ดูฮีบรู 6:4–6; 10:26–27). เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์กล่าวว่า “ข่าวอันน่าปีติยินดีสำหรับใครก็ตามที่ ปรารถนาจะจัดผลของการเลือกผิดในอดีตคือสิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นว่าความอ่อนแอแตกต่างจากการกบฏ ขณะที่พระเจ้าทรงเตือนว่าการกบฏที่ไม่กลับใจจะนำมาซึ่งการลงโทษ แต่เมื่อพระเจ้าตรัสถึงความอ่อนแอ พระองค์ตรัสด้วยความเมตตาเสมอ” (“ความเข้มแข็งส่วนบุคคลผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” *เสียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 83).

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเรื่องเล่าที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ หมายเลขที่ให้ไว้หมายถึงหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องราว
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(35) การเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่คนหลายคนเมื่อสมาชิกศาสนจักรเอื้อมมือไปหาพวกเขา “ในฐานะพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า”
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด	(90) ขณะกำลังอ่าน ข้อหั้น 17 ให้ครอบครัวของท่านฟัง ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดสวดอ้อนวอนเพื่อเป็นหนึ่งเดียวกับพวกเขาและกับพระบิดาและพระบุตร
ดัมบิลยู. มาร์ก เบสเชดต์	(52) เมื่อยังเป็นเด็ก ดัมบิลยู. มาร์ก เบสเชดต์กับน้องชายของท่านพยายามจัดห้วงเหล็กออกจากส่วนที่ผืนผ้าใบในแผ่นจารึกทองคำแบบจำลอง
จิน นี. บิงแฮม	(6) หลังจากพายุเรือแคนูด้านลม จิน นี. บิงแฮมกับชาวชนหญิงกลุ่มหนึ่งสร้างใบเรือเมื่อลมเปลี่ยนทิศทาง เด็กหญิงที่จี้จกรยานไปยังบ้านที่มี “หน้าต่างทองคำ” พบว่าหน้าต่างของบ้านเธอก็มีสีทองเช่นกัน ผู้คนปฏิเสธจะรับรู้ถึงการเติบโตของชายหนุ่มผู้ประสบความสำเร็จ
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(48) เฮเลน เคลเลอร์รู้สึกมีปีติอย่างยิ่งเมื่อครูของเธอช่วยให้เข้าใจแนวคิดของคำต่างๆ
การ์ล บี. ลูก	(110) เมื่อการ์ล บี. ลูกใคร่ครวญถึงงานมอบหมายที่ปู่ของคุณท่านได้รับจากท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ ท่านได้รับการยืนยันว่างานมอบหมายใหม่ของท่านมาจากพระผู้เป็นเจ้า สมาชิกใหม่เพิ่มพูนศรัทธาของเธอและเอาชนะความกลัวในการสอนชั้นเรียนปฐมวัย
แควนทิน แอล. ลูก	(40) แควนทิน แอล. ลูกเริ่มเข้าใจว่าเหตุใดคุณพ่อของท่านมองเสาไฟฟ้าเป็นพรมมากกว่าเป็นสิ่งกีดขวางที่วาทัน
เจ. เดฟน์ คอร์นิช	(32) แพทย์รุ่นพี่ที่โรงพยาบาลเปลี่ยนชีวิตของเจ. เดฟน์ คอร์นิชด้วยการบอกท่านว่าท่านจะเป็นแพทย์ที่ยอดเยี่ยม
เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์	(68) พาร์ลีย์ พี. แพทท์และชายอีกสี่คน ได้รับประจักษ์พยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์ได้รับประจักษ์พยานเมื่อสมัยเป็นวัยรุ่น
ดิน เอ็ม. เดวิส	(93) ดิน เอ็ม. เดวิสเรียนรู้ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าสมาชิกของออร์ดที่ท่านไปเยี่ยมมาการประชุมศิโรตถ์เพื่อมานมัสการอย่างแท้จริง
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(75) บิดาและผู้นำฐานะไปโรทิดของเด็กหนุ่มเฮนรี่ บี. อายริงก์กระตือรือร้นของงานและให้ความเชื่อมั่นแก่ท่าน (99) เมื่อยังเป็นชายหนุ่ม เฮนรี่ บี. อายริงก์มองไม่เห็นจังหวะเวลาในพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะสร้างอาณาจักรของพระองค์
โรเบิร์ต ดี. เฮลล์	(22) ขณะที่โอเล วิเชลท์พ้นจากการผ่าตัดหัวใจ หลานชายของเขากล่าวว่าเขาจะเจ็บน้อยลงไหมถ้าหลานชายของเขาจะรักเขามากขึ้น ทุกวันอาทิตย์สามผู้เปี่ยมด้วยความรักช่วยภรรยาที่ป่วยเตียงและเตียงมาโบสถ์
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์	(61) ผู้สอนประจำบ้านพลาด โอกาสที่จะช่วยสตรีคนหนึ่งห้องใต้ดินของเธอน้ำท่วม ผู้สอนประจำบ้านปฏิบัติต่อบิดาคนหนึ่งที่ถูกชายเสียชีวิตในอุบัติเหตุ
ปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส	(85) เมื่ออายุห้าขวบ ปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์สรู้สึกถึงอิทธิพลอันสงบของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อคุณพ่อของท่านสวดให้พระศิโรตถ์
โรมัส เอส. มอนสัน	(78) สมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งที่รักษาพระคัมภีร์แห่งปัญญาสวดอ้อนวอนและได้รับพลังที่ไต่เชือกขึ้นไปยังยอดฟ้าเรือ (80) ชายหนุ่มคนหนึ่งทำงานนิทรรศการนานาชาติปี 1964 รับรู้ถึงความจริงของแผนแห่งความรอดหลังจากชมภาพยนตร์ของศาสนจักรเรื่อง Man's Search for Happiness
เค. เบรทท์ แนทเทอร์ส	(119) เค. เบรทท์ แนทเทอร์สเรียนรู้จากคุณแม่ของท่านว่าแม่ท่านจะไม่ตีพร้อมเมื่อยังเป็นเด็ก พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน	(81) หลังจากวิสุทธิชนกลุ่มหนึ่งผู้ถูกขับออกมาผ่านพื้น “คืนที่สนุกสนาน” ในความหนาวเย็น โอเลฮา อาร์. สโนว์เห็นว่า “วิสุทธิชนมีความสุขได้ภายใต้สภาวะการทุกรูปแบบ” สมาชิกศาสนจักรเอาชนะการทดลอง การล่อลวง และ “ความเป็นมนุษย์ปลุ่ยน” โดยการมุ่งเน้นที่ปีติซึ่งมาจากคำมั่นชีวิตตามพระกิตติคุณ
บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน	(12) สตรีคนหนึ่งไม่มีอีกโลกเพิ่มจำนวนผู้เข้าชั้นเรียน โรงเรียนวันอาทิตย์ของเธอ มารดาคนหนึ่งป้องกันลูกของเธอจากอิทธิพลด้านลบนอกบ้าน
โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์	(113) โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ให้คำปรึกษาเพื่อนคนหนึ่งที่กำลังประสบ “วิกฤติศรัทธา” ศรัทธาของบรรพชนของโรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ยังคงเข้มแข็งแม้จะมีความยากลำบากและความปวดร้าวใจ โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ชักชวนในการทำตามคำตอบของคำสวดอ้อนวอนจนกระทั่งท่านได้รับการเตือนจากพระคัมภีร์
ลินดา เอส. รีฟส์	(88) บอยด์ เค. แพ็คเกอร์เป็นพยานว่าโดยผ่านการกลับใจและการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด บิดาของท่านหมดไปผ่านการกลับใจที่จริงใจ สมาชิกผู้สอนศาสนาและผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสพบปีติและสันติสุข
เดล จี. เรนสันด์	(121) เดล จี. เรนสันด์วัยเด็กรู้สึกถึงปีติหลังจากสารภาพกับประธานสาขาของท่านว่าท่านจุดประทัดที่โบสถ์
อิวาน เอ. ชมุทซ์	(116) สมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งครอบครัวเสียชีวิตในเหตุการณ์ไฟไหม้รักษาพันธสัญญาของเขาและใช้ศรัทธาว่าพระเจ้าได้อยู่กับพวกเขาอีก
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์	(9) หญิงสาวคนหนึ่งป่วยเป็นโรคอารมณ์สองขั้วรวบรวมพลังเพื่อเป็นพยานถึงพระเจ้าช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์
แกรีย์ อี. สตีเวนสัน	(44) แกรี อี. สตีเวนสัน โรลลินส์วัยสิบสองปีอ่านและได้รับประจักษ์พยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน ขณะเป็นพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอนในฐานะผู้สอนศาสนา แกรีย์ อี. สตีเวนสัน ได้รับประจักษ์พยานถึงความจริงของพระคัมภีร์
ฮวน เอ. อูซาดา	(30) พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนอย่างสิ้นหวังของฮวน เอ. อูซาดา ช่วยชีวิตท่านหลังจากท่านก้าวออกนอกเส้นทางบนภูเขาในงานเผยแผ่ของท่าน
ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ	(15) เด็กหญิงกระตือรือร้นของคุณแม่ของเธอให้ “จิตใจที่ซื่อ” มารดาคนหนึ่งสวดอ้อนวอนให้ลูกสาวที่ออกนอกทางกลับมามาพระเจ้า ผู้สอนศาสนาสองคนพบความสำราญหลังจากเกาะประตูกุญบานของอาคารห้องชุดสี่ชั้น (19) หลังใช้เวลานาน ความอดทน ความหวัง ศรัทธา ความเชื่อมั่นจากภรรยาของท่าน และน้ำอดลมไต่อดจำนวนหลายลิตร ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟเรียนรู้วิธีใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว (71) อดีตสมาชิกศาสนจักรกลับมามีศรัทธาอีกครั้งเพราะเพื่อน ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ และแรงดึงของพระเมษบาลผู้ประเสริฐ
คาซูฮิโกะ ยามาซึตะ	(55) ในฐานะประธานคณะเผยแผ่ คาซูฮิโกะ ยามาซึตะ ได้รับพรที่ได้รู้จักผู้สอนศาสนาคนหนึ่งผู้ที่ “ฮักเหม็นเพื่อพระคริสต์”

ล่าง: เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
ไปเยือนโรราตองกา; เอ็ดเดอร์ควอน-
ทิน แอล. ถูกเข้าพบประธานาธิบดี
ของสาธารณรัฐเอลซัลวาดอร์;
เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ฟัง
ขณะร่วมการประชุมเรื่องการข่มเหง
ทางศาสนาที่พระราชวังวินด์เซอร์
ประเทศอังกฤษ

ศาสดาพยากรณ์ และอัครสาวก ปฏิบัติศาสนกิจ

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกยังคงปฏิบัติศาสนกิจทั่วโลก (ดู คพ. 107:23) ต่อไปนี้เป็นรายงานสรุปกิจกรรมบางส่วนของพวกท่านตั้งแต่การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่แล้ว

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดให้ความหวังแก่สมาชิกในเมืองต่างๆ ที่ตกเป็นเหยื่อการโจมตีอันน่าหวาดหวั่นเมื่อเร็วๆ นี้ใน **อังกฤษ ฝรั่งเศส และ เบลเยียม** ระหว่างการไปเยือนในเดือนพฤษภาคม ปี 2016 ท่านไปเยือนผู้ลี้ภัยไปยังสถานที่ก่อสร้างพระวิหารปารีส ฝรั่งเศส (เวลานี้ใกล้เสร็จสมบูรณ์) และมีส่วนร่วมในการก่อตั้งสเตคแรกใน **สาธารณรัฐเช็ก** ในเดือนกรกฎาคม ท่านเดินทางไป **อิตาลี** โดยมอบเช็ค 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐในกองทุนศาสนจักรเพื่อช่วยบรรเทาทุกข์ผู้ลี้ภัยและเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยใน **กรีซ** ในเดือนกันยายนท่านไปเยี่ยมสมาชิกใน **โรมาเนีย มอลโดวา สโลวาเกีย นอร์เวย์ และ เยอรมนี** ซึ่งท่านอุทิศข้าพระวิหารไฟรบวร์ก เยอรมนี ท่านกล่าวว่าพระกิตติคุณนำความหวังไปให้ผู้คนที่คิดว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดและในหมู่สมาชิก “มีความรู้สึกอย่างแท้จริงถึงความเป็นพี่น้องกันในศาสนจักร”

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองเป็นประธานที่การประชุมใหญ่สเตคมอสโก รัสเซียในเดือนมิถุนายน ขณะที่สเตคอื่นประชุมกันในเมืองซาราตอฟและเมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก รัสเซีย ท่านพบกับสมาชิกใน **ลัตเวีย เอสโตเนีย และ ยูเครน** ด้วย ใน **อังกฤษ** เดือนมิถุนายน เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. ไรค์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองบอกสมาชิกรัฐสภาอังกฤษว่าเสรีภาพทางศาสนาช่วยให้ศาสนจักรทำคุณประโยชน์ได้ทั่วโลก “เราต้องการให้ผู้อยู่อาศัยทุกคนบนดาวเคราะห์ดวงนี้เรียกร้อง

บน, จากบนสุด: ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟและแฮร์เรียต ภรรยา ทักทายวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่การอุทิศข้าพระวิหารไฟรบวร์ก เยอรมนี; เอ็ดเดอร์แกรีย์ อี. สตีเวนสัน และผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ เข้าพบผู้นำรัฐบาลในเวียตนาม; ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันและเอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดให้กำลังใจผู้ประสบอุทกภัยและอาสาสมัครในลุยเซียนา

พรแห่งเสรีภาพทางศาสนา และเวลานี้เรายังขาดอยู่มาก” ท่านกล่าว

ที่การประชุมร่วมเรื่องการข่มเหงทางศาสนาและการบีบบังคับให้อพยพย้ายถิ่นซึ่งจัดที่พระราชวังวินด์เซอร์ **ประเทศอังกฤษ** ในเดือนกันยายน เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่ามากมายให้เรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้บุกเบิกแอลดีเอสยุคแรกที่สามารถช่วยให้ผู้ลี้ภัยยุคปัจจุบันเอาชนะสภาวะการณ์ของพวกเขา “เมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้ เราควรส่งเสริมและสานต่ออัตลักษณ์พิเศษของผู้ลี้ภัยและทำให้เรื่องราวจากอดีตของพวกเขาเด่นชัด” ท่านกล่าว

ใน **สเปน** รวมทั้ง **หมู่เกาะคะเนรี** และใน **โปรตุเกส** เอิลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเชื้อเชิญให้สมาชิก ผู้สอนศาสนา และผู้นำกระตุ้นคนแข็งขันน้อยให้กลับมามีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์ในศาสนจักร

ขณะที่ **เวียตนาม** ให้การรับรองศาสนจักรอย่างเป็นทางการในเดือนมิถุนายน เอิลเดอร์เคนวิน แอล. คุก พร้อมด้วยเอิลเดอร์แกรีอี. สตีเวนสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเข้าพบเจ้าหน้าที่รัฐบาลและสนทนาเรื่องประวัติและความก้าวหน้าของศาสนจักร นอกจากนี้ พวกท่านยังสนทนากันถึงประเด็นที่ศาสนจักรจะดำเนินงานช่วยเหลือโครงการทางสังคมและการกุศล รวมถึงการช่วยเหลือคนยากไร้และคนด้อยโอกาส พวกท่านเป็นประธานควบคุมการประชุมใน **กวม ไมโครนีเซีย** และ **ญี่ปุ่น** ด้วย

ในเดือนมิถุนายนอีกเช่นกัน เมืองบริสเบน **ออสเตรเลีย** และ **หมู่เกาะคุก** ได้รับการจากการเยือนของเอิลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็นแห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง เอิลเดอร์แอนเดอร์เซ็นไปเยือนเกาะ **ราโรตองกา** และเป็นอัครสาวกคนแรกที่ย่างเท้าลงบนเกาะ **มังกาลา**

ใน **โคลอมเบีย เปรู** และ **เอกวาดอร์** เมื่อเดือนมิถุนายน เอิลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

จัดตารางเวลาใหม่เพื่อไปเยือนคนที่ยังคงพื้นตัวจากแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ท่านแบ่งปันข่าวสารแห่งความรักจากประธาน **โรมัส เอส. มอนสัน** และรับรองกับสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวว่าพระเจ้ามิได้ทรงลืมพวกเขา

ใน **กัวเตมาลา** เดือนสิงหาคม เอิลเดอร์เคนวิน แอล. คุกชี้ชัดถึงการเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอของงานค้นคว้าประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร ท่านกล่าวด้วยว่านั่นเป็นตัวบ่งชี้ศรัทธาของสมาชิก

เมื่อศูนย์วัฒนธรรมโพลีเนเซียนของศาสนจักรใน **ฮาวาย สหรัฐอเมริกา** รับเสด็จกษัตริย์และราชินีของตองกาเมื่อเดือนมิถุนายน เอิลเดอร์เดล จี. เรนสันด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวคำปรารภเกี่ยวกับความสำคัญของสายใยครอบครัว

ใน **ลุยเซียนา สหรัฐอเมริกา** ประธานรัสเซล เอ็ม. เนลสัน ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง และเอิลเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดไปเยือนผู้ประสบอุทกภัยขณะอาสาสมัครร่วมมือร่วมใจของมอรมอนช่วยทำความสะอาดบ้านเรือนที่เสียหายในช่วงเดือนสิงหาคมและเดือนกันยายน เอิลเดอร์บัลลาร์ดกล่าวว่าอาสาสมัคร 11,000 กว่าคนมาจาก 13 รัฐ

และในเดือนกันยายน ระหว่างการให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกสำหรับคนหนุ่มสาวที่ถ่ายทอดจาก **วอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา** เอิลเดอร์คุกกล่าวว่า “เราไม่ควรกลัวแม้ในโลกที่อันตรายและวุ่นวาย” ท่านแนะนำให้คนหนุ่มสาวตั้งเป้าหมายที่ชอบธรรมและมีแผนทำให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายไม่ประเมินพรสวรรค์และความสามารถของตนต่ำเกินไป ท่านกระตุ้นให้พวกเขาประเมินการใช้สื่อสังคมด้วยเช่นกัน “เราได้ยินมามากเกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่แท้จริงในสื่อสังคม” ท่านกล่าว แต่ “การเป็นเหมือนพระคริสต์อย่างจริงใจเป็นเป้าหมายที่สำคัญยิ่งกว่าการมีภาพลักษณ์ที่แท้จริง”

ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของผู้นำศาสนจักรมีอยู่ที่หน้าเฟซบุ๊กของท่านเหล่านั้นที่ **prophets.lds.org** ■

พระวิหารเปิดดำเนินการ 152 แห่ง

เวลานี้ศาสนจักรมีพระวิหารเปิดดำเนินการทั่วโลก 152 แห่ง พระวิหารที่เพิ่งได้รับการอุทิศหรืออุทิศซ้ำได้แก่ **พระวิหารฟิลาเดลเฟีย เพนซิลเวเนีย [สหรัฐอเมริกา]** อุทิศเมื่อวันที่ 18 กันยายน ค.ศ. 2016; **พระวิหารไฟร์บวร์ก เยอรมนี** อุทิศซ้ำเมื่อวันที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016 และ **พระวิหารซัปโปโระ ญี่ปุ่น** อุทิศเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2016

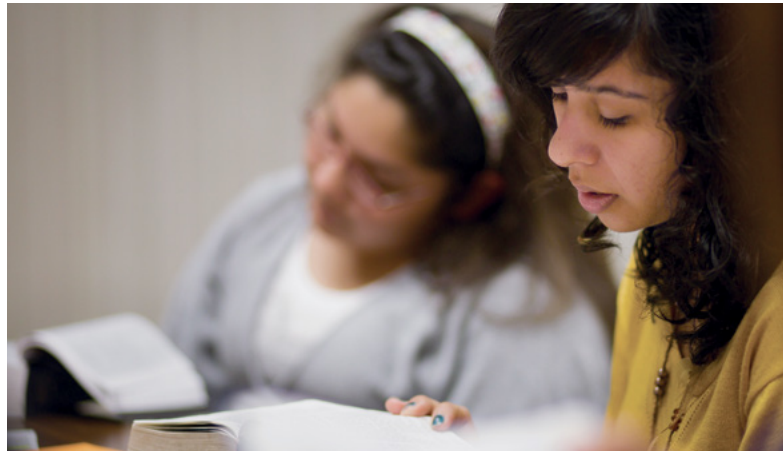
พระวิหารอีกยี่สิบเก้าแห่งอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างหรือบูรณะหรือประกาศสร้างแล้ว พระวิหารที่มีแผนจะอุทิศในอนาคตอันใกล้นี้ได้แก่ **พระวิหารพอร์ตคอลลิנס์ โคโลราโด** (16 ตุลาคม ค.ศ. 2016) **พระวิหารสตาร์วัลเลย์ ไวโอมิง** (30 ตุลาคม ค.ศ. 2016) **พระวิหารฮาร์ทพอร์ต คอนเนตทิคัต** (20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016) ทั้งหมดอยู่ในสหรัฐอเมริกา ■

ปกป้องเสรีภาพทางศาสนา

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายควรมีส่วนร่วม “อย่างสร้างสรรค์ในการซึ่งช่วยครั้งสำคัญเพื่อเสรีภาพทางศาสนา”
เอิลเดอร์ทัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวที่การประชุมร่วมเรื่องเสรีภาพทางศาสนาในเท็กซัส สหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2016 “จริงๆ แล้วทุกคน ตั้งแต่เด็กอนุบาลไปจนถึงผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ มารดา บิดา มิตรสหาย และเพื่อนบ้านสามารถเข้าใจและควรเข้าใจว่าเสรีภาพทางศาสนาคืออะไรและเหตุใดจึงสำคัญ”

เอิลเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองพูดปกป้องเสรีภาพทางศาสนาที่หน่วยงานคนรักชาติในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนมิถุนายนเช่นกัน “เมื่อเร็วๆ นี้” ท่านกล่าว “มีการโต้เถียงกันอย่างกว้างขวางว่าเสรีภาพเรื่องศาสนาเป็นเพียงสิทธิ์ที่จะนมัสการไม่ใช่สิทธิ์ที่จะใช้ศรัทธาโดยเสรีในชีวิตประจำวันของท่าน” ท่านกระตุ้นผู้มีศาสนาให้ยืนหยัดสนับสนุนเสรีภาพทางศาสนาโดยรับข้อมูลข่าวสาร พูดสนับสนุน และมีส่วนร่วมในองค์กรและงานด้านวัฒนธรรม พลเรือน และการเมือง

ผู้นำศาสนจักรพูดถึงหัวข้อเกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนาซ้ำหลายครั้ง โดยกล่าวสุนทรพจน์และเข้าร่วมการประชุมในออสเตรเลีย บราซิล เม็กซิโก สหราชอาณาจักร และอีกหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา คำพูดของท่านเหล่านั้นและข้อมูลเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนาสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อปกป้องเสรีภาพทางศาสนาอยู่ที่ religiousfreedom.lds.org เนื้อหาบางส่วนในนั้นกล่าวเฉพาะสหรัฐ แต่หลักธรรมปรับใช้ได้ในประเทศอื่นๆ ■

ผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน

ในโลกของข้อมูลนับไม่ถ้วนทางอินเทอร์เน็ตทุกวันนี้เยาวชนไม่ได้ถูกแยกออกจากผู้โจมตีศาสนจักรอีกต่อไป แต่แผนงานใหม่ที่เรียกว่าผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนจะช่วยให้นักเรียนเซมินารีมีความเข้าใจหลักคำสอนพระกิตติคุณลึกซึ้งขึ้นและเพิ่มพูนศรัทธาของพวกเขาในพระเยซูคริสต์

นักเรียนจะเรียนรู้วิธีตอบคำถามและประเด็นปัญหาต่างๆ เช่นกัน โดยกระทำด้วยศรัทธา พินิจแนวคิดและคำถามด้วยมุมมองนิรันดร์ และแสวงหาความเข้าใจเพิ่มเติมผ่านแหล่งข้อมูลที่กำหนดไว้จากสวรรค์

ในการปราศรัยต่ออนุกลางเซมินารีและสถาบัน เอิลเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวถึงผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนดังนี้ “แผนงานนี้ได้รับการคัดเลือกและเหมาะกับยุคสมัย แผนงานดังกล่าวจะมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อคนหนุ่มสาวของเรา”

เป้าหมายหลักของผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนคือช่วยนักเรียน ดังนี้

1. ได้รับความรู้ทางวิญญาณ
2. เชี่ยวชาญหลักคำสอนของพระกิตติคุณและข้อพระคัมภีร์ที่สอนหลักคำสอนนั้น

โดยเหตุที่งานเชิงลึกนี้สร้างบนสิ่งที่บรรลุผลสำเร็จมาก่อนแล้วผ่านผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์จึงสามารถทำให้นักเรียนเพิ่มพลังการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและคำมั่นสัญญาของตนในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ พบความคุ้มครองให้รอดพ้นจากอิทธิพลของปฏิบัติภัย และเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น

ท่านสามารถดูแหล่งข้อมูลผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนได้ที่ lds.org/si/seminary/manuals ■

“ส่วนสำคัญต่อแผนคือพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ หากไม่มีการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ ทุกคนจะลงหายไป อย่างไรก็ตาม การเชื่อในพระองค์และพันธกิจของพระองค์เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ เราต้องลงมือทำ เรียนรู้ ค้นหา และสวดอ้อนวอน กลับใจและปรับปรุงตนเอง เราต้องรู้จักกฎของพระเจ้าเป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามนั้น เราต้องรับศาสนพิธีแห่งความรอดของพระองค์”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “เส้นทางที่สมบูรณ์ซึ่งนำไปสู่ความสุข,” เลียโฮนา, พ.ย. 2016, 80-81.

จงมองดูและมีชีวิต โดย เบน แฮมมอนด์

ดู กัณฑ์การวิถึ 21:4-9; แอลมา 33:18-22 ผู้ที่มองไปที่โมเสส และงูทองสัมฤทธิ์ สัญลักษณ์ของพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า จะได้รับการรักษา

“นับเป็นพรที่เรา มีความจริง เราได้รับบัญชาให้
แบ่งปัน ความจริง” ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
กล่าวไว้ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่
186 ของศาสนจักร “ขอให้เรา **ดำเนินชีวิต**
ตามความจริงเพื่อเราจะได้รับทุกสิ่งทีพระบิดาทรง
เตรียมไว้ให้เรา พระองค์ไม่ทรงทำอะไรวันแต่จะ
เป็นประโยชน์ของเรา พระองค์ตรัสกับเราว่า
‘นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา—
คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและ
ชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์’”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย